A

FIFTH REPORT

OPERATIONS IN SEARCH OF SANSCRIT MSS IN THE BOMBAY CIRCLE.

APRIL 1892—MARCH 1895.

BY

P. PETERSON.

BOMBAY:
PRINTED AT THE GOVERNMENT CENTRAL PRESS.

1896.

CONTENTS.

Page

INDEX OF AUTHORS.

Akalanka—

The Digambara poet and philosopher. See Bhandarkar, Report 83-84, p. 122. Manikyanandin's book on Nyaya is based on his. 4, App. pp. 155, 156. Reference is made to the legend according to which Akalanka, when embarrassed in controversy with a Buddhist antagonist, discovered that the latter was being effectively prompted by "Mayadevi" concealed in a jar, and kicking the jar over with his foot, put an end to that inspiration. 4, 157. Referred to, along with Dharmakirti and others, as a writer on logic. 5, 148. For Akalanka see also Pathak's Paper on Bhartrihari and Kumarila, *Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society*, XVIII, p. 241. According to Pathak Akalanka lived after the 7th century. He was a contemporary of the Rashtrakuta king Subhatunga or Krishnaraja I.

Ajitadevasuri—

Pupil of Munichandrasuri and Manadevasuri. Guru of Vijayasimhasuri, whose pupil Somaprabhacharya wrote the Kumarapalapratibodha in Samvat 1241. 5, 38. Ajitadevasuri and Vijayasimhasuri are Nos. 41 and 42 in the Tapagachchha-pattavali. See also Weber p. 1006.

Ajitaprabhasuri—

Author of the Santinathacharitra. He gives his genealogy as follows. After mention of Sudharma, Jambu and Prabhava,

Sayyambhava, Yasobhadra, Sambhuta, Bhadrabahu, Sthulabhadra, Aryamahagiri and others he comes down to Vajrasuri. This sage was succeeded by Vajrasena, four of whose pupils founded four different sakhas. Among these the Chandra Sakha (branch) was specially rich in fruit in the shape of pupils; and of these was—

1. Vijayasinha. This sage, a resident of Chandravati, deserted the Chaityavasin heresy, under the guidance of Chandraprabhusuri, and passed over to the Purnimagachchha. He was succeeded by—

2. Abhayadevasuri.
3. Chandrasuri.
4. Devasuri.
5. Tilakaprabha.
6. Viraprabha and Somaprabha.

Our anthor, Ajitaprabhasuri, was a pupil of Viraprabha, and was consecrated as successor to that teacher by Tilakaprabha. Before his elevation he had been the author of the Bhavanasarasastra. He was suri when he wrote this Santinathacharitra. 5, 121.

Ajitasinhasuri—

See previous Index of Authors. Raula Samarasinha, converted by him, gave a decree against the slaughter of any living thing in his dominions; and the fame for piety of Sana and other villages was still conspicuous, as shown by such observances as drinking only water that has been strained, and daily prayers, in consequence. He was born in the village Doda, of Jinadeva and Jinamati, in Samvat 1283. Diksha Samvat 1291. Suri-

pada, Samvat 1314. Gâchchhesapada, Samvat 1316. Svarga, Samvat 1339.

Advaitananda—

Mentioned as the guru of Balakrishna, the author of the Datakasiddhantamanjari.

Anantakirtigani—

Mentioned as guru of Ratnanandin the author of the Bhadrabahucharitra. 4, 161.

Anantadeva—

Author of the Rudrakalpadruma. Son of Dvivedi Uddhava and younger brother of Dvivedi Deva. He himself is Dvivedi Anantadeva. He was also called Traivedyamedha, and was an inhabitant of Benares. 4, 10. In his Catalogus Catalagorum Aufrecht ascribes three other works to this Anantadeva:— Bhojanasutra, Yajuhsandhya, and Sarvavratodyapana.

Anantavirya

Author of a panjika on the Parikshamukha of Manikyanandin. He wrote it for Santishena, at the request of Hirapa, son Vijaya and Nanamba. 4, 155.

Abhayakalasa—

A pupil of Sarvadevasuri who wrote out for his master's use in lecture No. 75 of the Patan books in Samvat 1394. 5, 125.

Abhayakumaragani—

Assisted Vijayasinhasuri in the composition of his Dharmopadesamalavritti in Samvat 1191. 5, 90.

Abhayasuri—

Praised in a prasasti at the end of Devendracharya's Chandraprabhacharitra. 4, 85.

Abhayadeva—

The Commentator on the Nine Angas. 4, 70 and 88; 5, 34 and 149.

Abhayadeva—

Of the Harshapuriya gachchha; pupil of Jayasinha and guru of Hemachandra. See Fourth Report p. 8, and previous Index of Authors. The Munisuvratasvamicharitra of Srichandrasuri, referred to as No. 60 of the Patan books in the passage cited, is No. 2 of the list in the present Report. Compare 5, 89, where it is added that Abhayadeva learned the mantravidya from Viradeva.

Abhayadeva—

Pupil of Vijayachandrasuri (Vijayendu), and guru of Devabhadrasuri. See previous Index of Authors. Author of the Jayantakavya. 4, 87. He styles himself there pupil of Padmachandra, who comes immediately before Vijayachandra in the other lists.

Abhayasinha—

Mentioned as having flourished in Samvat 1425. 5, 100.

Amarachandra—

Author of a Samyaktvakulaka. 5, 151.

Amarachandragani—

Transcribed in Samvat 1518 the Upadesamalavachuri. He was pupil of Vivekasamudragani, who was pupil of Somasundara the head at the time of the Tapagachchha.

Amaraprabha—

Mentioned as having expounded the Kalpasutra to Dharmasuri, in or about Samvat 1344. Amaraprabha was a pupil of Anandasuri. 5, 110.

Amaramanikya—

Pupil of Mativardhana and guru of Sadhukirti. 5, 159. See under Sadhusundara.

Amalakirti—

Mentioned as having ordered a copy of the Yogasara to be written in Samvat 1192. He was a pupil of Jayakirti 5, 147.

Arjuna—

Mentioned as one of the commentators on the Bharatiya or Sangitaratnakara. 4, 43.

Asokachandra—

Mentioned as the guru of Udayachandragani. This latter caused a copy of the Oghaniryukti to be written in Samvat 1154. 5, 29. For this Asokachandra compare Weber, p. 923, &c. He is probably the same as the Asokamuni who is author of the Danasilatapobhavanaprakarana. See next entry.

Asokamuni—

Author of the Danasilatapobhavanaprakarana. 4, 123.

Asvamitra—

Pupil of Aryamahagiri, of the Kaudinya gotra, author of the fourth heresy, in the year 220 from Vira's nirvana. 4, 94. See Weber pp. 1000 and 1032.

Asaga—

Author of a Vardhamanacharitra. He was a pupil of Naga-nandin (whose proficiency in grammar is referred to); and he was induced to write his book by Aryanandin. 4, 163.

Anandavimala—

Guru of the Vijayavimalagani who wrote a Gachchhacharaprakirnakavritti. 5, 162. Anandavimala is No. 56 of the Tapagachchhapattavali. "Born Samvat 1547 at Iladurga; vrata 1552; suripada 1570; died 1596, Chaitra sudi 7, at Ahmedabad." Compare Weber, pp. 998 and 1014.

Anandasuri—

Guru of Amaraprabhasuri (Samvat 1344). 5, 110. A teacher of that name is also referred to at 5, 87.

Apajibhatta—

Haribhaskara, son of Haribhatta, and author of the Paribhashabhaskara, was known by the name of Apajibhattasuta. Apajibhatta, therefore, was another name of Haribhatta. This would appear to be the real meaning of the colophon. But Aufrecht and Eggeling (p. 303), who make Apajibhatta the son of Haribhatta and father of Haribhaskara, may be right. Compare Rajendralal, 2, 127. 4, 20.

Amradeva—

Of the Purnatalliyagachchha. 5, 165.

Aryarakshita—

The founder of the Anchalagachchha. See previous Index of Authors. 4, 115. 5, 139.

Aryanandigurn—

Asaga wrote his Vardhamanacharitra at the instigation of this teacher. 4, 163.

Aryamahagiri—

Mentioned as the guru of Asvamitra the author of the fourth schism. 4, 94. 5, 121, and 139.

Asada—

5. 42 and following. See previous Index of Authors.

Indrasuri—

Mentioned as the author of a Mahakuvalayamalakatha. 5, 73.

Uttamarshi—

Author of a Dharmakatharatnakaroddhara. 4, 80.

Udayachandragani—

Pupil of Asokachandracharya. Mentioned as having caused a manuscript to be written in Samvat 1154. 5, 29.

Udayanandisuri—

Mentioned among the pupils of Jayachandrasuri and Munisundara. 4, 190.

Udayaprabhasuri—

Of the Nagendragachha. Mentioned as the guru of Mallishena. 4, 127. See previous Index of Authors.

Udayavallabha—

Pupil of Ratnasimha. Mentioned as one of two recipients of

a present of books that were transcribed for the purpose in Samvat 1515. Compare previous Index of Authors.

Udayasinha—

Author of a Commentary on the Dharmavidhi of Sriprabhasuri. He composed the work in Chandravati, in Samvat 1286. He gives the following genealogy for himself. In the Chandragachchha there arose—

Sarvadevasuri. He had two pupils—

2. Sriprabhasuri and Srisomaprabhasuri. The former was the author of the text of the Dharmavidhi. He wrote a commentary on his own work, but that commentary was destroyed in the year 1253. Sriprabhasuri had four pupils—

3. Bhuvanaratna, Nemiprabha, Manikyaprabha and Mahichandra. Our author—

4. Udayasinha was a pupil of the third of these. But he had relations with all four. The first was his dikshaguru; the second was his mother's brother; and the fourth gave him his title of acharya.

The Patan copy of the book was transcribed by the pious Rajimati, daughter of the merchant Somadeva. 5, 113.

Udayakarapandita—

Author of a panjika on the Raghuvansa, which he wrote because no commentary on that work existed. 4, 34.

Uddyotana—

The pupil of Nemichandra and guru of Vardhamana. (Nos. 37, 38 and 39 in the Kharataragachchhapattavali.) See previous Index of Authors. 4, 69.

Umasvati—

His Prasamarati. 5, 134. See previous Index of Authors.

Kakudasuri—

His Panchapramanipanchasika. 5, 105. See previous Index of Authors under Kakkasuri.

Kanakakusala—

Author, in Samvat 1652, of a commentary on the Bhaktamarastava. 4, 110. Weber p. 938.

Kanakaprabhasuri—

Mentioned as one of the three pupils of Devananda. 4, 123. See previous Index of Authors. His three pupils were Balachandra, Jayasinha, and Pradyumnasuri, in that order. See also 5, 49.

Kamalachandra—

Pupil of Ramachandra. Mentioned as having written a manuscript in Samvat 1317. 5, 23.

Kambala—

Mentioned as one of a number of commentators on the Bharatiya or Sangitasastra. 4, 43. One of the poets of the Subhashitavali is a bhadanta Kambalaka.

Karkacharya—

Author of the Laghukarika. Son of Vishnusarman. 4, 11.

Kalyanasarasvati—

Author of a Laghusarasvata. 4, 20.

Kartikeyasvamin—

Author of the Kartikeyanupreksha (for this book see Bhandarkar, Report 1883-4, pp 113 and 398). 4, 142.

Kalaka—

His change of the paryushana from the fifth to the fourth day of the month referred to, with the date 993 from the nirvana of Mahavira. 4, 95. The same, with the dates 993 from the nirvana and 523 from Vikrama. 4, 8.

Kalikacharya

The destroyer of Gardabhilla in the year 453 from Vira 4, 84.

Kalidasa—

Referred to by Prajnakaramisra as the author of the Nalodaya. 4, 24.

Kasyapa—

Mentioned as one of a number of commentators on the Bharatiya or Sangitasastra. 4, 43.

Kikaraja—

Author of the Sangitasaroddhara. He was son of Sajjana, of the Kapolavansa. 4, 42.

Kirtivallabhagani—

Author of a Commentary on the Uttaradhyayanasutra. He belongs to the Anchalagachchha and gives his descent from Mahendra of that gachchha, as follows:—

1. Mahendra. For this teacher see under Mahendraprabha in previous Index of Authors.

2. Merutunga.

3. Jayakirti.

4. Jayakesarin.

5. Siddhantasagara.

For all these teachers see previous Index of Authors. Our writer Kirtivallabhagani was one of the pupils of Siddhantasagara, and wrote his commentary in Samvat 1552. He refers to the dipika and the other previous commentaries. 4, 76.

Kundakundacharya—

Reference to his achievement in causing a stone image of Sarasvati on the hill Ujjayanta to speak. 4, 157. Author of the Panchastikayaprabhrita. The commentator of that work seems to call him pupil of Kumaranandin; and states that he wrote the work for Sivakumaramaharja and some other princes, who desired to have a compendium of the kind. 4, 153.

Kumaranandisaiddhantika—

Mentioned apparently as the guru of Kundakundacharya. 4, 156.

Kumaraseni—

Succeeded Bhanukirtideva, who was pupil of Gunabhadrasurideva. Flourished Samvat 1663. 4, 132.

Krishnamuni—

Guru of the Jayasinha who was author of a Dharmopadesamala. 5, 80.

Krishnarshi—

Guru of the Nannasuri who wrote a commentary on Hemachandra's Mahaviracharitra in Samvat 1368. 5, 61.

Kedarabhatta—

Author of the Vrittaratnakara. 4, 43.

Kohala—

Mentioned as one of many commentators on the Bharatiya or Sangitasastra. 4,43. Kohalacharya's "Talalakshana" is in the India Office Collection.

Kshemakarna—

The second of the five sons of Lala, a noted astromer of Kanyakubja. His elder brother was Devidasa; and his three younger brothers were Narayana, Chaturbhujamisra and Damodara. This last was the father of Balabhadra, the author of the Horaratna. 4, 63. Compare Weber, p. 264, where an account will be found of the Hayanaratna, a work by Harirama, who is mentioned here as Balabhadra's brother.

Kshemakirti—

Author, in Samvat 1332, of a commentary on the Brihatkalpasutra. He gives the following account of himself—

After homage paid to Bhadrabahu author of the text and to the authors of the Bhashya and Churni respectively, he tells how Dhanesvara arose in the Chandragachchha. In his line there came in course of time—

1. Bhuvanendrasuri. He was succeeded by—

2. Devabhadra. He had three pupils and successors—

3. Jagachchandra, Devendra and Vijayendu (See under Vijayachandra in previous Index of Authors). Of these Vijayendu or Vijayachandra had three pupils—

4. Vajrasena, Padmachandra and our author Kshemakirti. 5, 104.

Kshemendrasuri—

Author of a Commentary on the Sarasvati Prakriya. Son of Haribhadra. 4, 20. Aufrecht has the two references, B. 3, 30 and NP. IX, 42.

Khinda (or Khindaka)—

Author of the Hillaja, a work on astrology. According to the commentator Ramesvara this science was in the beginning taught by Brahma to Surya. In consequence of a curse Surya had to go and live in the city of Rome. There he taught what he had learned from Brahma, and Romaka wrote it down in fair verse. Khinda's work was based on Romaka's. 4,60. Compare 2,130.

Giridharadasa—

The third of the six sons of Mandhatri, otherwise called Gopaladasa, King of Ajmere, by his chief wife Kumari. His two elder brothers were Balirama and Vitthaladasa; and his three younger, Vijayarama, Manoharadasa, and Pradyumna. Giridharadasa himself had a son called Harijana. It was for the edification of these and other princes named that Vedangaraya wrote by Giridhara's request a work which he called after his patron's name Giridharananda. 4,45.

Gunachandra—

Author, in Samvat 1630, of the Anantanathapuja. He was a pupil of Yasahkirti, who was a pupil of Ratnakirti, of the Balatkara gana, Sarasvata gachchha, and Mula sangha. 4,132.

Gunachandragani-

Author, in Samvat 1139, of a Mahaviracharitra in Prakrit. He

wrote by request of Prasannachandra, who was one of the pupils of Abhayadeva, the commentator on nine of the Angas. His own teacher was Sumati. 5, 34.

Gunachandragani—

Mentioned as one of those who listened, in Samvat 1241, to the first reading of Somaprabhacharya's Kumarapalapratibodha. 5, 39.

Gunabhadra—

A Digambara writer. Author, in Saka 820, of the Trishashtilakshanamahapurana. He wrote when Sri Kalavarsha was reigning. 4, 47. Subhachandra, author of the Pandavapurana, refers to him as his authority. 4, 57.

Gunabhadra—

Flourished in Samvat 1418. 5, 116.

Gunabhadrasuri—

Third in ascent from Bhattarakasri Kumaraseni, who flourished in Samvat 1663. 4,132.

Gunaratnasuri—

Pupil of Manikyasuri and guru of Saravicharasuri. 4, 72.

Gunasena—

Pupil of Pradyumnasuri and guru of Devachandra in the genealogy of Hemachandra. Fourth Report, Text, p. 6. 5, 6.

Gunakara—

Author of the Horamakaranda. He was son of Sripati, who was son of Narayana of Kharjura in Avanti. See under Narayana. 4, 61. Compare Bhandarkar's Report for 1882-83, p. 30.

Gopasena—

Pupil of Santishena and guru of Bhavasena, who was the guru of Jayasena the author of the Dharmaratnakara. 4, 153.

Govinda—

Guru of Ramesvara (Samvat 1464). 4, 60.

Govindagani—

Author of a Karmastavatika. Compare previous Index of Authors. 5, 53. The copy of the book noticed there was written in Samvat 1218.

Chakradhara—

Author of the Yantrachintamani. Son of the astronomer Vamana. 4, 54.

Chakresvarasuri—

Mentioned as pupil of Dharmaghosha and guru of Sivaprabha. 4, 75. See previous Index of Authors.

Chakresvara—

The recipient, in Samvat 1187, of ten manuscripts written for his use in lecture in Anahilapataka. He was the pupil of the Vardhamana who was pupil of Salibhadra. 5, 58.

Chakresvarasuri—

Pupil of Dharmaghosha and guru of Sivaprabha in the genealogy of Tilakacharya (Samvat 1296). Compare previous Index of Authors. 5, 65 and 131.

Chandraprabha—

Pupil of Pradyumnasuri and guru of Dhanesvara 5, 46. He is praised as the author of a Prabhatikajinapratistuti.

Chandraprabhasuri—

Guru of Dharmaghosha, 5, 65 and 131. See previous Index of Authors.

Charitraratna—

Mentioned as one of the teachers of Hemahansagani. 4, 19.

Charitraratnagani—

Mentioned as pupil of Somasundara and guru of Somadharmagani the author of an Upadesasaptatika. See under Somadharmagani. 4, 58.

Chyavana—

Mentioned as one of a number of commentators on the Bharatiya or Sangitasastra. 4, 43.

Jagachchandrasuri—

First of the three pupils of Devabhadra in the genealogy of Kshemakirti, from whom (Samvat 1332) he is one remove.

Jajjigasuri—

Consecrated a temple of Mahavira in Satyapura in the Vira year 600. 4, 93. Compare Weber, p. 1003, where the sage's name is given variously as Jjaga, Jajnaga and Jajanaga, and the date of the transaction as the year 696.

Janardana—

Author of the Mantrachandrika. He was the second of the three sons of Jagannnivasa (his elder brothers being Sirotnani, and his younger Chakrapani), who was the son of Srinivasa, the anther of the Sivarchanachandrika. Janardana's book is based on his grandfather's work. 4, 65.

Janardana.—

Mentioned as having been overthrown in debate by Parvanatha. 4, 41.

Jambu.—

The pupil of Sudharman. Mentioned *honoris causa* 5, 4, 33, 121 and 139.

Jambu—

Author of the Jinasataka. Of the Chandragachchha. 4, 90. There is a Chandradutakavya by Jambukavi at 3, 292.

Jayakirti—

Guru of Amalakirti (Samvat 1192). 5, 147.

Jayakirtisuri—

Mentioned as pupil of Merutunga and guru of Jayakesarin. 4, 76. See previous Index of Authors.

Jayakesarisuri—

Mentioned as the pupil of Jayakirtisuri and the guru of Siddhantasagarasuri. 4, 56. See previous Index of Authors.

Jayachandra—

Author, in Samvat 1506, of the Pratikramanakramavidhi. 4, 107. Mentioned as his guru by Jinaharsha, the author, in Samvat 1502, of the Vimsatisthanakavicharamritasangraha, 4, 112, and of the Ratnasekharanarapatikatha, 4, 111. In the former reference he is described as the second pupil of Somasundara, Munisundara being the first. Compare also 4, 118, and 4, 110. And See previous Index of Authors.

Jayatilaka—

Flourished in Samvat 1241. 5, 39.

Jayatilaka—

Flourished in Samvat 1456. 5, 51. This is probably the same as the Jayatilaka who will be found in previous Index of Authors.

Jayabhadra—

Mentioned, along with Subhadra and Yasobhadra, by Jinasenacharya, author of the Harivansapurana. 4, 171. Compare "For the space of ninety-seven years there were men who knew ten Angas or nine or eight Angas; *viz*, Subhadda and Jasobhadda, &c". Hoernle, in Indian Antiquary, XX, p. 349.

Jayarama—

Son of Vatsala and father of Suka, who was father of Malla, author of a commentary on the Kiratarjuniya. Jayarama's fame as a logician is referred to; and he may therefore be the well-known writer on that subject of the name. 4, 22.

Jayasagaropadhyaya—

Author, in Samvat 1495, of a short commentary called Vidhiratnakarandika on the Sandehadolavali of Jinadatta. He mentions Jinaraja (No. 45 in the pattavali of the Kharatara-gachchha; died Samvat 1461) as his guru, and Prabodhachandragani as his vachanacharya. Jinabhadrasuri (No. 56 in the same list; died Samvat 1514) corrected his book for him; and his own pupil Somakunjara wrote out the first copy. 4, 119.

Jayasinha—

Pupil of Paramananda, who was one of the three pupils (with Ratnaprabha and Kanakaprabha) of Devananda, who was the pupil of Santisuri, who was the pupil of Dhanesvara, who was the pupil of Chandraprabha. 4, 123. See under Pradyumnasuri.

Jinakirti—

Author, in Samvat 1494, of a Parameshthistava and a commentary thereon. Pupil of Somasundara. See previous Index of Authors. 4, 101.

Jinakusala—

Mentioned as having induced Tejahpala to build the temple of Santinatha, called Varataracasati, which Jinakusala consecrated. 4, 71. This is Klatt's No. 50 in the Kharataragachchha. See previous Index of Authors.

Jinachandra—

The pupil of Jinesvara and guru of Abhayadeva. Author of the Samvegarangasala. 4, 70, 6, 12, 34 and 158. Author of a Kavachaprakarana. 5, 70. No. 41 in the Kharataragachchhapattavali. See previous Index of Authors.

Jinachandra—

Pupil of Jinadatta and guru of Jinapati. 4, 114. This is No. 45 in the Kharataragachchhapattavali. See previous Index of Authors.

Jinachandra—

Guru of Jinodaya. 4, 71 and 125. This is No. 53 in the Kharataragachchhapattavali. See previous Index of Authors.

Jinachandra—

Pupil of Jinabhadra and guru of Samudrasuri (Jinasamudra). 4, 72. This is No. 57 in the Kharataragachchhapattavali. His dates there are "born Samvat 1487 at Jesalmir; diksha Samvat 1492; suripada Samvat 1514; died Samvat 1530 at Jesalmir".

Jinachandra—

A Digambara teacher. Pupil of Subhachandradeva and guru of Prabhachandradeva. 4, 139. 4, 149. 4, 160.

Jinachandra—

Author of Jivavibhaktiprakarana. 5, 69 and 106.

Jinachandra—

Author of the Navapaya. 5, 93. See previous Index of Authors.

Jinachandragani—

The Patan copy of Devachandra's Santinathacharitra was written for the use of Devaprabha, who was the pupil of Yasobhadra, who was the pupil of Vijayachandra, when Jinachandragani was teaching. 5, 79.

Jinadatta—

No. 44 in the Kharataragachchhapattavali. Pupil of Jinavallabha and guru of Jinachandra. 4, 70. 4, 114. Author of the Sandehadolavali. 4, 118. See previous Index of Authors.

Jinadatta—

Author of the Vivekavilasa. 4, 115. 5, 34. This is the pupil of Jivadeva. He was contemporary with Ganachandragani (Samvat 1189). See previous Index of Authors.

Jinadatta—

Mentioned as having corrected the Jivanusasana of Devasuri. 5, 22.

Jinadattacharya-

Mentioned as his guru by Haribhadrasuri the author of the Samaradityacharitra. 5, 91.

Jinadasa—

A Digambara writer. Author of the Jambusvamicharitra. He was one of two pupils (the other being Bhuvanakirti) of Sakalakirti, who was the pupil of Parsvanandin in the line of Kundakunda. His pupil Dharmadasa and the Brahmin Mahadeva helped him in the composition of his poem. 4, 144.

Jinadeva—

Mentioned as the pupil of Vidyatilaka. 4, 99. Vidyatilaka is another name of Somatilaka, who is No. 48 in the Tapagachchhapattavali. See Weber, pp 1085 and 1088.

Jinapati—

No 47 in the Kharataragachchhapattavali. Pupil of Jinachandra and guru of Jinesvara. 4, 114. Mentioned in connection with the erection of a chaitya in Kalyananagara in Samvat 1236. See previous Index of Authors.

Jinaprabha—

Author of the Tirthakalpa. 4, 91. He gives dates for the completion of various parts of the work as follows. He finished the Satrunjayakalpa on the seventh day of the dark half of the month Tapas (Magha) of the Vikrama year 1385. 4, 92. He finished the Vaibharakalpa in Samvat 13[illegible] (the two last figures are doubtful: the correction "shadrasa" would give 66 which does not look right). He finished the Timpuristotra in the Saka year 1251 (—Samvat 1375). He finished the Ashtapadakalpa on the tenth tithi of the second half of the month Bhadrapada, being a Tuesday, of the Vikrama year 1389. Hammiramahammada was ruling. Author also of a commentary to the Ajitasantijinastava 4, 67.

occasioned by Harshanandana pupil of Samayasundara, this is the 8th gachchhabheda". Klatt.

Jinasinhasuri—

No. 62 in the Kharataragachchha. 5, 158. See previous Index of Authors.

Jinasinha—

Referred to by Jinaprabha, the author of the Tirthakalpa and Ajitasantijinastava, as his guru. 4, 67 and 95.

Jinasena—

A Digambara writer. See Bhandarkar, Early History of the Deccan, p. 65; and Report 1883-84, p. 118. Author, among other works, of the Harivansa. 4, 167. He wrote this work in the Saka year 705; "when Indrayudha was ruling the North Country, Vallabha, the son of Krishna, ruling the south country, Vatsaraja (Bhandarkar's correction of "Vatasadhiraje" for the "Vatsadiraje" of the mss. is not required: with "Vatsadi" in this line compare "Jayayute' in the next) King of Ujjayini ruling the East country, and Jayavira surnamed Varaha, ruling the West country, or the land of the Sauryas." (verse 52 of prasasti). In the prasasti a great many teachers, from Mahavira downwards, are named, but not apparently in exact succession. Jinasena himself was the pupil of Dharmasahodaya, who was the pupil of Amitasena.

Jinahansa—

No. 59 in the Kharataragachchhapattavali. Pupil of Jinasamudra and guru of Jinamanikya. 4, 72. Author of the Acharangadipika, 4, 73. " Jinahansa, son of Sahamegharaja of the Chopadagotra and Kamaladevi, born Samvat 1524, diksha

Samvat 1535; padasthapana Samvat 1555 at Ahmedabad; died Samvat 1582 at Patan". Klatt.

Jinaharsha—

Author, in Samvat 1502, of the Vinsatisthanakavicharamritasangraha. He was a pupil of Jayachandra, one of the pupils of the Somasundara who is No. 50 in the Tapagachhapattavali. 4, 113. Author also of the Ratnasekharaparapatikatha. 4, 141. See previous Index of Authors. The present writer must be the author of the Balavabodha to Subhasilagani's Snatripanchasika. Subhasilagani was a pupil of Munisundara, and his commentator Jinaharsha was a pupil of Munisundara's fellow-pupil, Jayachand.

Jinendrabhushana—

A Digambara writer. Author of the Karakanducharitra. He speaks of himself as in the line of Kundakundacharya. He was the pupil and successor of Visvabhushana, and the son of Harshasagara. 4, 142.

Jinesvara—

No. 40 in the Kharataragachchhapattavali. His victory over the Chaityavasins, or those who maintained the lawfulness of using temples as dwelling-places, in a debate held before King Durlabha, is referred to. 4, 70. 5, 33. Compare 5, 157. Mentioned in his place in the Kharataragachchha. 4, 89. 5, 70 (Guru of Jinachandra).

Jinesvara—

No. 47 in the Kharataragachchhapattavali. Mentioned as the guru of Jinasinhasuri, the founder of the 3rd gachchhabheda.

Jinodaya—

No. 54 in the Kharataragachchhapattavali. Pupil of Jinachandra and guru of Jinaraja. 4, 71. "Jinodaya, son of Saharundapala, who dwelt at Pahlanpore, and of Dharaladevi, born Samvat 1375; mulanaman Samarasu. Samvat 1415 Ashadha Sudi 2, his padasthapana was made by Tarunaprabhacharya at Stambhatirtha. At the same place he founded a chaitya to Ajita, and on the Satrunjaya he made five pratishthas. He died Samvat 1432 Bhadra Vadi 2 at Patan". Klatt.

Jinodaya—

Mentioned as the pupil of Jinachandra and guru of the Hemasuri whose pupil composed the Siddhantaratnavali. 4, 124.

Jivadevasuri—

Guru of Jinadatta (Samvat 1139). 5, 34.

Jnanabhushana—

Mentioned as the pupil of Bhuvanakirti and guru of Vijayakirti. See under Sakalabhushana. 4, 134.

Jnanasagarasuri—

Recipient in Samvat 1515 of a present of manuscripts. 5, 120.

Tilakaprabhasuri—

Pupil of sri Devasuri. Author of a Subhashitavali and a Nitisastra. Guru of Viraprabha and Somaprabha. 5, 122. See under Ajitaprabhasuri.

Tilakacharya—

See previous Index of Authors. His Avasyakalaghuvritti. 4, 74. His Pratikramanasutralaghuvritti. 4. 108. His Jitakal-

pravritti, composed in Samvat 1274. 5, 130. His Dasavaika-likasutratika. 5, 65.

Tumburu—

Mentioned as having written a commentary on the Bharatiyasastra. 4, 43.

Trivikrama—

Author of the Katantrapanjikodyota. He describes himself as the pupil of Vardhamana, who was the preceptor of King Karna. This Vardhamana is therefore the sage of the name who is No. 39 in the Kharataragachchhapattavali. A copy of this book written in Samvat 1221 is referred to by Kielhorn and noticed by Aufrecht under the short title Panjikodyota. 5, 41. Author also of a Vrittaratnakarasutratika. 5, 27. He describes himself there as the son of Raghavasuri; and is therefore probably the same as the Trivikrama, son of Raghusuri, who wrote the Acharachandrika and Pratishthapaddhati. (Aufrecht in C. C.). Trivikrama traces his lineage to one Satyamugriyamuni, who left Valabhi of the Gaudas and came to Elapura, (Ellora: see Bhandarkar, History of the Deccan, p. 64) that he might purify himself by bathing in the holy Godavari. There arose an ornament in his race—

1. Nagaka. His son was—
2. Gadadhara. His son was—
3. Sripati. His son was—
4. Sarangasuri. His son was—
5. Raghavasuri. His son was—
6. Trivikrama.

The sequence Raghava, son of Saranga, is given by Hall, p. 26, where it is stated that Raghava wrote the Nyayasaravichara in 1252 (Samvat 1308).

Battila—

Mentioned as one of the commentators on the Bharatiya-sastra. 4, 43.

Dayakalasa—

One of the pupils of Mativardhana in the genealogy of Sadhusundara. See under that name. 5, 159.

Dipasenaka—

Pupil of Nandishena and guru of Sridharasena in the genealogy of Jinasena. 4, 172.

Durgadasa—

Or Durgakavi. Author of a commentary on the Vidagdha-mukhamandana. Son of Vasudeva. 4, 36.

Deva—

No. 36 in the Kharataragachchhapattavali. Mentioned as guru of Nemichandra. 4, 69.

Devaguptasuri—

Otherwise called Jinachandra. See under that name in previous Index of Authors. His Navapadaprakarana. 5, 40.

Devachandra—

Hemachandra's teacher of the name. His Santinathacharitra. 5, 73. For that book and its author see Fourth Report p. 10. Mentioned as the pupil of Gunasena and the author of the Sthanakavritti and Santinathacharitra. 5, 6.

Devachandra—

Mentioned as the pupil of Padmanandin of the race of Pujya-pada. 4, 100.

Devachandra—

Mentioned as the guru of Bhuvanachandra (Samvat 1288). 5, 94.

Devachandra—

Referred to as his instructor by Durgadasa author of a commentary on the Vidagdhamukhamandana. 4, 36.

Devanaga—

Guru of Govindagani. 5, 53. Compare previous Index of Authors.

Devaprabhasuri—

Mentioned as the owner of the Patan copy of Devachandra's Santinathacharitra. He was the pupil of Yasobhadra, who was the pupil of Vijayachandra. 5, 74.

Devaprabhasuri—

Mentioned as a poet of some reputation. 5, 97.

Devabhadra—

Guru of Prabhananda, the author of a commentary on the Vitaragastotra. 5, 49. See first entry under the name in previous Index of Authors.

Devabhadra—

One of the four pupils of Dhanesvara in the genealogy of the Abhayadeva who instructed Asada. See under Dhanesvara. 5, 47.

Devabhadra—

Of the Chaitragachchha. Pupil of Bhuvanendrasuri and guru of Jagachchandra, Devendra and Vijayachandra, in the genealogy of Kshemakirti. See under that name. 5, 103.

Devabhadra—

Praised as a poet. 5, 97.

Devabhadra—

Pupil of Vijayasinha and guru of Dharmaghosha in the genealogy of Dharmaprabha. See under that name. 5, 127.

Devasundara—

No. 49 in the Tapagachchha. See previous Index of authors. The Patan copy of Silangasuri's commentary on the Sukritangasutra was written at the cost of a pious woman who listened to his instruction in Samvat 1454. 5, 72. Mentioned in his place in the gachchha. 4, 17. 4, 113.

Devasuri—

Mentioned as the second of the four pupils of Dhanesvara in the genealogy of the teacher of Asada. See under Dhanesvara. 5, 47.

Devasuri—

Pupil of Munichandra and Manadeva. See previous Index of Authors. 5, 38.

Devasuri—

Author of a Jivanusasana. Pupil of Virachandrasuri. 5, 22.

Devasena—

A Digambara writer. Pupil of Vimalasena. Author of the Bhavasangraha. 4, 162. See previous Index of Authors.

Devendrakirti—

Mentioned as the pupil of Padmanandin and the guru of Vidyanandin in the genealogy of Nemidatta. See under that name. 4, 166. One of his pupils, Harshakirti by name,

was, in Samvat 1679, owner of a copy of the Vardhamancharitra; and mentions that Devendrakirti sat in the seat of Prabhachandra, Dharmachandra, Lalitakirti, and Chandrakirti. 4, 164. Mentioned as the pupil of Chandrakirti and guru of Narendrakirti, 4, 165.

Devendramanisvara—

Referred to by Dharmaghosha, the author of the Kalasattari, as his teacher, 4, 82. This is No. 45 in the Tapagachchhapattavali. See previous Index of Authors under Devendra. His Karmagrantha. 4, 80. Mentioned as the author of the five Karmagrantha books, and of commentaries on the Siddhapanchasika-sutra, Dharmaratna, and Sudarsanacharitra. Styled the "Sabhapati" of Vastupala. 4, 112.

Devendramunisvara—

Author of a commentary on the Prasnottararatnamala. 4, 108. See previous Index of Authors.

Devendrasuri—

One of the four pupils of Dhanesvara, who was the pupil of Chandraprabha. Devendra was the fourth pupil, the other three being Virabhadra, Devasuri and Devabhadra (or according to another reading, Santisuri) in that order. Devendrasuri's pupil was Bhadresvara. 5, 45. Compare 5, 103.

Devendracharya—

Author of the Chandraprabhacharitra. 4, 84.

Devendracharya—

Author of a commentary on the Mulasuddhiprakarana. Sthanakani is another name of the text. There is a reference to a Sthanakavritti at Weber, p. 1001. 5, 165.

Devendrasinhasuri—

Pupil of Ajitasinhasuri and guru of Dharmaprabhasuri in the Anchalagachchha. 4, 117. See previous Index of Authors.

Drona charya—

Author of a commentary on the Oghaniryukti. 4, 79. For Drona, who corrected Abhayadeva's commentaries, Weber refers to Indische Studien 16, 277, 357. See also previous Index of Authors.

Dhanagiri—

Mentioned between Sinhagiri and Vajra, Nos. 15 and 16 in the Kharataragachchhapattavali. 5, 109.

Dhanachandra—

The pandit who, in Samvat 1289, transcribed at Prahladanapura the copy of Vardhamana's Rishabhadevacharitra which is No. 51 in the Patan list. 5, 81.

Dhanesvarasuri—

Mentioned by Balachandra in the genealogy of Abhayadeva the teacher of Asada. Dhanesvara was the pupil of Chandraprabha, who was the pupil of Pradyumnasuri, in the Chandragachchha. He had himself four pupils—Virabhadra, Devasuri, Devabhadra (*v. l.* Santisuri), and Devendrasuri. These four are two in ascent (Bhadresvara and Abhayadeva) from Balachandra and from Asada, the author of the text on which Balachandra is commenting. 5, 47. Referred to as the guru of Santisuri. 4, 123. Devendrasuri succeeded him. 4, 85. One of his pupils, by name Padmachandra, corrected Balachandra's work. 5, 49. In two places (4, 85 and 5, 129), Dhanesvara and

Devendra seem to be separated by an intermediary Chandrasuri. For this Dhanesvara see also previous Index of Authors.

Dhanesvara—

Refuted the Digambaras. Referred to as the founder of the Chaitragachchha, in the city of Chaitra, in which he officiated at the consecration of an image of Mahavira. 5, 102.

Dhanesvarasuri—

Chandrasuri, the author of the Pratishthakalpa, apparently styles himself the pupil of Dhanesvarasuri, who was the pupil of Silabhattasuri. 5, 64.

Dharmakirti—

Flourished in Samvat 1238, in which year a manuscript was written for his use in lecture. 5, 94.

Dharmakirti—

A Digambara writer of whom it is stated that he wrote prakaranas only and not sutras. 5, 148.

Dharmakirtideva—

Pupil of Prabhachandradeva and guru of Visalakirtideva. 4,160. At 4, 139 Bhuvanakirtideva is inserted between Prabhachandradeva and Dharmakirtideva.

Dharmaghoshasuri—

Author of the Prasnottarapaddhati or Satapadika. The questions were composed by a certain suri, and the answers furnished by Dharmaghosha. In other words the book is written in the form of question and answer. It was composed in Samvat 1268; and in Samvat 1294 Mahendrasuri, a pupil, but not

the successor of the author, put out an easier edition of it. 5, 66. Compare previous Index of Authors, and 4, 116.

Dharmaghosha—

Pupil of Silâbhadra. 5, 107. Flourished in Samvat 1186, in which year the pious Dhavala heard him expound the Parigrahapramana. 5, 107.

Dharmaghosha—

Pupil of Chandraprabha and guru of Chakresvara. Honoured by Jayasinha. 4, 75. Compare 5, 65 and 131.

Dharmaghosha—

Pupil of Devabhadra and guru of Silabhadra and Paripurnadeva. 5, 126.

Dharmaghosha—

Pupil of Vidyananda and guru of Somaprabha in the Tapagachchha. 4, 112. This is No. 46 in the pattavali of that gachchha. Vidyananda and Dharmaghosha were fellow pupils of Devendra. The former was to have succeeded him; but died 13 days after him, when Dharmaghosha was appointed to the vacant place. See previous Index of Authors. His Kalasattari. 4, 82. Compare Weber, p. 951.

Dharmachandra—

Pupil of Dharmadeva and guru of Dharmaratna in the genealogy of Dharmaprabhasuri. See under that name. 5, 126.

Dharmachandra—

Referred to as the pupil of Dharmachandra and the guru of Lalitakirti. 4, 149 and 164.

Neminatha, and founded at the same time the Pippalagachchha. The succession is continued through Vijayasinha, the second of the eight pupils of Santisuri. He was succeeded by—

5. Devabhadra. He was succeeded by—

6. Dharmaghosha. He was succeeded by—

7. Silabhadra and Paripurnadeva. They were succeeded by—

8. Vijayasena. He was succeeded by—

9. Dharmadeva. He was succeeded by—

10. Dharmachandra. He was succeeded by—

11. Dharmaratna. He was succeeded by—

12. Dharmatilaka. He was succeeded by—

13. Dharmasinha. He was succeeded by—

14. Dharmaprabha. 5, 125.

Dharmaprabhasuri—

Of the Anchalagachchha. See previous Index of Authors. 4, 117.

Dharmaratna—

Mentioned as pupil of Dharmachandra, and guru of Dharmatilaka in the genealogy of Dharmaprabha. See under that name, 5, 126.

Dharmasahodaya—

Mentioned as his guru by Jinasena. 4, 173.

Dharmasagaropadhyaya—

Flourished in the "reign" of Hiravijaya. 4, 102.

Dharmasinha—

Mentioned as pupil of Dharmatilaka and guru of Dharmaprabhasuri in the genealogy of the latter. See under Dharmaprabha. 5, 126.

Dharmasuri—

Pupil of Silabhadra in the Rajagachchha. King Vigraharaja was among his pupils. 5, 109.

Dharmasuri—

Author of the Mangalashtaka. 5, 138.

Dharmasuri—

Transcribed, in Samvat 1384, a copy of the Santinathacharitra. 5, 123.

Dharmasudhi—

Author of the Sahityaratnakara. Son of Parvatanathamahopadhyaya and Pallamamba. 4, 37.

Dharadhara—

An astronomer. Mentioned as having praised Jinaprabhasuri at court. 4, 95.

Nandaramamisra—

Author, in Samvat 1815, of the Prasnaratna. 4, 52.

Nandikeshvara—

Author of the Ganakamandana. Son of Vedangaraya. 4,

Nannasuri—

Pupil of Krishnarshi. Gave a public exposition of the Mahaviracharitra of Hemachandra in Samvat 1368, at the request of his disciple the sadhu Mula of the Karenugachchha in Kolapuri 5, 61.

Nayaprabhasuri—

Wrote, in Samvat 1332, the first copy of Kshemakirti's commentary on the Brihatkalpasutra. 5, 104.

Narachandra—

Author of the Chaturvinsatijinastava. 5, 95. Narachandra was a contemporary of Udayaprabha. See previous Index of Authors. At the end of the Patan copy of the Chaturvinsatijinastava, written in Samvat 1334, there is a "sadgurupaddhati" containing the following genealogy :—

In the city which saw the origin of the Harshapuriyagachchha there arose—

1. Abhayadevasuri. To him king Karna granted the title of Maladharin. See previous Index of Authors, and compare Weber, p. 694. Weber's statement, at p. 1098, that in the passage cited at p. 694 Viradevaganin is referred to as a pupil of Jayasinha does not appear to be correct. Abhayadevasuri is the pupil of Jayasinha, and Viradevaganin is merely referred to as a learned contemporary, to whom Abhayadeva was indebted for instruction. Abhayadeva was succeeded by—

2. Hemachandra Maladharin. The favour he enjoyed at the hands of king Siddha is referred to. Hemachandra was apparently succeeded by—

3. Vijayasinha, and Vijayasinha by—

4. Chandrasuri. But the other names given would appear to be for the most part names of contemporaries. They are Vibudhachandra, Munichandra, Haribhadra, Manadeva, Siddhasuri, Devabhadra, Mahendrasuri, Devanandasuri, Nemichandra, Yasobhadra, Devaprabha (the author of the Pandavapurana. His fame as a poet is referred to. Compare 3, 131), Narachandra (our Author), Narendraprabha, Ratnaprabha, Manikyasuri, Prabhanandasuri and Padmadeva.

Narachandrasuri—

Guru of Ratnaprabha (Samvat 1418). 5, 116.

Narendrakirti—

Mentioned as pupil of Devendrakirti and guru of Surendrakirti. 4, 135.

Naganandin—

Guru of Asaga the author of the Vardhamanacharitra. 4, 164.

Nagendra—

Referred to as one of his authorities by the author of the Visvalochanakosha. 5, 163.

Narada—

Referred to as one of the many commentators on the Bharatiya or Sangitasastra. 4, 43.

Nilakanthakavi—

Author of the Chimanicharitra. A protege of Alahaviradi Khan. 4, 23.

Nrisinharanyamuni—

Author of the Vishnubhaktichandrodaya. 4, 11.

Nemichandra—

Pupil of Sarvadevasuri and guru of Santisuri in the Brihadgachchha of the Chandrakula. 5, 119 and 125. Compare 5, 23.

Nemichandra—

A contemporary of Narachandra. See that entry. 5, 97.

Nemichandra—

Pupil of Deva and guru of Uddyotana. 4, 69. This is No. 37 in the Kharataragachchhapattavali.

Nemichandra—

Pupil of Nayanandin and guru of Vasunandin the author of the Upasakadhyayana. 4, 136.

Nemichandradeva—

Pupil of Sahasrakirtideva. Flourished in Samvat 1653, in which year a copy of the Pandavapurana was presented to him. 4, 160.

Nemidatta—

(Brahmanemidatta). Pupil of Mallibhushana. Author of the Dhanyakumaracharitra. 4, 151. Author of the Sudarsanacharitra, at the end of which he gives his genealogy as follows:

In the Mula sangha, the Varabharatiya (Sarasvati) gachchha, and the Balatkaragana gachchha, in the line of Kundakunda there arose.—

1. Prabhachandra. He was succeeded by—
2. Padmanandin. He was succeeded by—
3. Devendrakirti. He was succeeded by—
4. Vidyanandin. He was succeeded by—
5. Mallibhushana.

Srutasagara, Sinhanandin and our author are apparently mentioned as fellow pupils of Mallibhushana. 4, 166. For this Brahma-Nemidatta see Bhandarkar, Report 1883-84, p. 117 (previous Index of Authors under Srutasagara), where Samvat 1585 is given as the year in which he wrote his Sripalacharitra. See also Weber, p. 1028, where will be found an account of Nemidatta's Nemijinapurana. The Aradhanakathakosa (No. 471 of my Collection of 1884-86), and the Sravakachara (No. 558 of the same) are other works by this writer, to which Weber refers. From the Decc. C. P. 109, he adds to these another work, the Dharmopadesana. See 4, 141 for the genealogy at the end of the Aradhanakathakosha.

Nemiprabhasuri—

The second of the four pupils of Sriprabhasuri, author of the Dharmavidhi. The first pupil was Bhuvanaratna; and the third and fourth pupils Manikyaprabha and Mahichandra. Nemiprabha was the maternal uncle of Udayasinha, the commentator on the Dharmavidhi. 5, 115.

Padmachandra—

Pupil of Jinasekhara and guru of Abhayadeva, the author of the Jayantakavya. See under that name and previous Index of Authors under Padmachandra (3). 4, 89.

Padmachandra—

Mentioned by Kshemakirti, the author of a Brihatkalpasutravritti, as the second of the three pupils of Vijayendusuri. The first was Vajrasena, and the third was Kshemakirti himself. 5, 104.

Padmachandra—

Pupil of Dhanesvarasuri. Corrected Balachandra's commentary on the Upadesakandali of Asada. 5, 49

Padmadeva—

Guru of Lakshmachandra, the author of certain ashtakas. 5, 63.

Padmanandin—

In the line of Kundakundacharya. Guru of Sakalakirti. 4, 144. (No. 1420 Pasanandi, in v. 23 is a mistake for Padmanandi). 4, 133. At 4, 144 there is also a Jambudvipaprajnaptisangraha ascribed to a Padmanandin who may be this sage. 4, 160, and 156. See Bhandarkar's Report 1883-84, pp. 106, 113 and 404. See also 4, 143 and 149.

Padmanandin—

Pupil of Prabhachandra and guru of Devendrakirti in the genealogy of Nemidatta. 4, 166.

Padmanandin—

Of the Pujyapada line. Guru of Devachandra. 4, 100.

Padmaprabahasuri—

Pupil of Tilakacharya. 4, 75.

Padmavachaka—

Mentioned as pupil of Jinabhadra and guru of Mativardhana. 5, 159.

Padmasagara—

Pupil of Dharmasagara, who was the pupil of Hiravijaya. Author, in Samvat 1633, of the Nayaprakasashtaka with commentary. 4, 103.

Paramanandasuri—

Mentioned in the genealogy of Pradyumnasuri, as pupil, along with Ratnaprabha, of Devananda and Kanakaprabha. 4, 123. A writer of the name was the author of a Pravrajyavidhana. 5, 63.

Paripurnadeva—

Mentioned as the younger pupil, the elder being Silabhadra, of Dharmaghosha. They were succeeded by Vijayasena. 5, 126.

Parvatesasuri—

Or Parvatanathasuri. One of the three sons (the others being Narayana and Rama) of Dharmasudhi. Author of a Shaddarsanaikatmya. 4, 40.

Parsvadevagani—

Helped Chandrasuri in the composition of the latter's Munisuvratacharitra (Samvat 1121). 5, 18.

Parsvadevagani—

Author, in Samvat 1697, of a commentary on the Upasargaharastotra. 4, 78.

Punjaraja—

Author of a Sarasvatatika. 5, 167 (insert "Ends:" after the second line of the extract). He gives the following account of himself. There was a sadhu named—

1. Sadepala. His son was—
2. Kora. His son was—
3. Pama. His son was the sadhu—
4. Gova. His son was the sadhu—
5. Yampacha. Madi was Yampacha's wife, and they had two sons—
6. Jivana and Megha. These two were the Ministers of Khalachi Sahi Gayasa. Jivana gave over the whole charge of that office to his brother, and devoted himself to religious study. Megha obtained from King Gayasa the title of Mapharala Malik. To Jivana were born, of his wife Maku, two sons—
7. Punjaraja and Munja. Punjaraja became king, but abandoning his kingdom to his younger brother, devoted himself to study and wrote this book. He belonged to the Srimala family of Malabar.

Purushottamaprasada—

Author of the Mukundamshimastava. 4, 33.

Pujyapada—

His fame as a grammarian alluded to. 4 157.

Purnachandra—

Guru of Hemahansasuri, who was the guru of the anonymous author of a commentary on the Sanyamamanjari. 4, 121.

Purnabhadra—

Pupil of Salibhadra of the Tharapadragachchha. Guru of the anonymous author of a commentary on the Sangrahani. 5, 41.

Pradyumnasuri—

Mentioned by Hemachandra as pupil of Yasobhadra and guru of Gunasena in the genealogy of Devachandra, his teacher. His book, the Sthanakani, is referred to. 5, 5. The Mulasuddhiprakarana is the eighth and last Sthanaka. See 5, 80, where the whole work is called Siddhantasara. Compare also 5, 106 and 165.

Pradyumnasuri—

Pupil of Kanakaprabha. Helped Bálachandra with his commentary on the Upadesakandali. 5, 49. Compare previous Index of Authors.

Pradyumnasuri—

Guru of Chandraprabha. Converted the king of Palapatapura. 5, 46.

Prabhava—

The pupil of Jambu. 5, 4, 121 and 139.

Prabhakara.—

Author of the Rasapradipa with its commentary. He mentions his father Madhava and his "vidyaguru" Visvanatha. 4, 35; He composed the Raspradipa in Samvat 1640. He mentions his Alankararahasya. "Prabhakara, son of Madhava Bhatta, grandson of Ramesvara Bhatta, brother and pupil of Visvanatha and Raghunatha, born in 1564: Ekavalliprakasa. Kumarasambhavatika. Churnika Vasavadattatika. Raspradipa, written in 1583. Laghusaptasatikastava, written in 1629. Vivahapatala. Sastradipika. Hall p. 181." Aufrecht in C. C.

Prabhakaramisra—

Author of a commentary on the Nalodaya. He mentions his father Anandaka and his younger brother Vidyakara. 4, 24.

Prabhachandra—

In the line of Kundakunda. Author of the Aradhanasarakatha. 4, 140.

Prabhachandra—

Third in ascent from Devendrakirti (Samvat 1678). 4, 166.

Prabhachandradeva—

Pupil of Abhayadeva. It was at his instigation that Gunachandragani wrote his Mahaviracharitra. 5, 34.

Pritikara—

Author of the Samaprakasana. 4, 7.

Bappabhattisuri.—

Consecrated an image in Mathura in Samvat 826. He was held in honour by King Ama. 4, 93. For these two compare Weber, pp. 1004 and 1116 (see also p. 932); and Indische Studien 16, 60 and 161.

Balabhadra—

Author of the Horaratna. 4, 63.

Baladeva—

Mentioned as pupil of Mandaracharya and guru of Mitraka. 4, 174.

Balakrishna—

Author of the Dattakasiddhantamanjari. Son of Devabhatta-dikshitapandita of the Pahlanitakara kula; pupil of Advaitananda. 4, 8.

Balakrishna—

Author of the Tajikakaustubha. Son of Yadavabhatta of the line of Ramajitpandita. He wrote also a Narayanastavana, a Sankarastavana, a Sivastotra, a Yantroddharasahitamahaganapatistotra, a Trivenistotra, a Yeginyashtadasakrama and a Suryasankrantinirnaya. 4, 5C

Balachandra—

The Commentator on Asada. See Third Report, Text, p. 40. In the previous Index of Authors the date Samvat 1322 has been wrongly given as the date of the composition of Balachandra's Vivekamanjaritika. It is the date of the Cambay copy of the book. Asada flourished in Samvat 1248; and as Balachandra wrote at the request of the minister Jaitrasinha, son of Asada, his date must be put at about Samvat 1278. His commentary on Asada's Upadesakandali. 5, 42. Balachandra gives here the genealogy of Abhayadeva's, Asada's teacher; and continues it to himself as follows :—

1. Vajra was succeeded by—
2. Virasena. This is the Vajrasena of the pattavalis.

He "begat" four sakhas, called after their respective founders, the Nagendra, the Chandra, the Nirvriti, and the Vidyadhara sakhas.

In the Chandra sakha or gachha there arose many sages. Abhayadeva's lineage begins here with :—

1. Pradyumnasuri. His conversion of the King of Talapata City is referred to. He was succeeded by—

2. Chandraprabha. Author of a Prabhatikajinastuti. He was succeeded by—

3. Dhanesvara. He learned the science of magic from his dead teacher, and won over by its means the goddess of the City Samdyu. He had four pupils—

4. Virabhadra, Devasuri, Devabhadra, and Devendrasuri. In a gloss it is stated that according to other texts or authorities the third pupil's name was not Devabhadra, but Santisuri. The fourth of these pupils, Devendrasuri, was succeeded by—

5. Bhadresvara. It was through being burnt up in the fire of his meditation that Kama got the name Ananga. (Compare 3, 39; and correct the remark in Previous Index of Authors. The epithets referred to belong to Bhadresvara). He was succeeded by—

6. Abhayadeva. Asada's guru. He was succeeded by—

7. Haribhadra. He was succeeded by—

8. Balachandra. Pradyumnasuri helped Balachandra with his book; and Ramachandra corrected it for him. See under those names.

Buddhisagara—

Twin pupil with Jinesvara of Vardhamana. Reference is made to a grammar and a work on metrics of his composition. 5, 33. For the grammar compare Weber, p. 265, where it is stated that Buddhisagara is one of several authorities on grammar often cited by the author of the commentary on Mahesvara's Sabdaprabheda.

Bhadrabahu—

Twin pupil with Sambhutivijaya of Yasobhadra. See previous Index of Authors. Referred to as the author of a Vasudeva-charitra in 125,000 slokas. 5, 73. Referred to by Malayagiri as the author of the text of the Pindaniryukti. 5, 31. Referred to as the author of the Brihatkalpasutra. 5, 102. His Upasargaharastotra. 4, 78. His Oghaniryukti. 4, 79.

Bhadresvarasuri—

Mentioned as the pupil of Devendrasuri and the guru of Abhayadevasuri. 5, 47. See under Balachandra.

Bhadresvarasuri—

Mentioned as a pupil of the Devasuri who established the truth of the doctrine that a woman can be saved. 5, 125. (Compare 3, 167, and previous Index of Authors.)

Bhanukirti—

Mentioned as flourishing in Samvet 1663, the pupil of Gunabhadra and the guru of Kumarasení (Digambaras). 4, 131.

Bhanukirtideva—

Mentioned as pupil of Yasahkirtideva and guru of Sribhushana (Digambaras). 4, 139.

Bhuvanaratnasuri—

One of the four pupils of Sriprabhasuri the author of the Dharmavidhi. See under Udayasinh

Bhuvanendrasuri—

Of the Chaitragachchha, an offshoot of the Chandragachchha. Mentioned as the guru of Devabhadra in the lineage of Kshemakirti. See under that name.

Mandana—

Referred to as his teacher by Nilakantha the author of the Chimanicharitra. 4, 24.

Matangamuni—

Referred to as one of many commentators on the Bharatiyasastra. 4, 43.

Mativardhana—

Referred to as pupil of Padmavachaka and guru of Merutilaka in the genealogy of Sadhusundara. See under that name. 5, 159.

Mâdanaraja—

Son of Hammira. Patron of Ranahastin, the author of the Rajavijaya. 4, 58.

Malayagiri—

See previous Index of Authors. His commentary on the Panchasangraha, 5, 32. His commentary on the Pindaniryukti of Bhadrabahu. 5, 31. His commentary on the Saptatika, 4, 128.

Malla—

Author of a commentary on the Kiratarjuniya. He was the son of Suka, who was the son of Jayarama, who was the son of Vatsala. He mentions his mother Sujna. 4, 22.

Mallavadyacharya—

Author of a commentary on the Nyayabinduṭika of Dharmottara. See Fourth Report, Text, p. 3. 5, 3.

Mallibhushana—

Mentioned as pupil of Vidyanandin and guru of Sinhanandin in the genealogy of Brahmanemidatta (Digambaras). 4, 141. 4, 151.

Mallishena—

Author of a Syadvadamanjaritika. See previous Index of Authors. 4, 125. Compare Weber, 306.

Mahadevakavi—

Helped Jinadasa in the composition of that writer's Jambusvamicharitra. 4, 146.

Mahasena—

This is perhaps the name given as that of the author of the Anuyogadvarachurni. 5, 51.

Mahichandrasuri—

Mentioned as one of the four pupils of Sriprabhasuri. See under that name. 5, 115.

Mahendraprabhasuri—

Guru of Merutunga in the Anchalagachchha. See previous Index of Authors. 4, 76 and 117.

Mahendrasuri—

The pupil of Hemchandra. See previous Index of Authors. Mentioned as one of the first who heard the Kumarapalapratibodha of Somaprabhacharya. 5, 129.

Mahendarsinhasuri—

Pupil of Dharmaghosha in the Anchalagachha. See previous Index of Authors. His Satapadika or Prasnottarapaddhati (the completion of a work by Dharmaghosha), written in Samvat 1294. 5, 66.

Mahesvarasuri—

Author of the Sanyamamanjari. **4, 122.**

Manikyasuri—

Mentioned as the pupil of Jnanahansasuri and the guru of Gunaratnasuri in the genealogy of Samayasundara. See under that name. 4, 72. No. 60 in the Kharataragachchhapattavali, where he is followed by Jinachandra, the intermediate Gunaratna and Saravichara of our passage being passed over.

Manikyanandin—

Author of the Parikshamukha. His commentator says that this work on Nyaya was based on the work on the same subject of Akalanka. 4, 155. See Pathak, Journal Bombay Branch R. A. S. XVIII, 219.

Manikyaprabhasuri—

Mentioned as the guru of Udayasinha. See under that name. 5, 115.

Manibhadra—

The name of a yati who in Samvat 1186 wrote out in Chittore a copy of a Jinadattakhyana. 5, 63.

Yajnikadeva—

Author of the Ishtakapuranabhashya. "Yajnikadeva, also Devayajnika, or Srideva, or simply Deva, son of Mahadeva (Prajapati), son of Gangadhara, son of Kehladeva, son of Devasura, son of Svardeva. He was the elder brother of Lakshmidhara and father of Maharshi and Udaya (Weber, p. 53)" Aufrecht in C. C. 4, 3.

Yadavabhatta—

Father of Balakrishna, the author of the Tajikakaustubha. Aufrecht in C. C. makes Yadavabhatta, the author also of a Tajikakaustubha, with one reference to B. 4, 142, but this is probably a confusion between the father and the son. A similar remark probably applies to the Tajikakaustubha of Ramakrishnabhatta, (father of Yadava) for which the same single reference is given. 4, 50.

Yashtika—

Mentioned as one of the many commentators on the Bharatiyasastra. 4, 43.

Yogindradeva—

Author of the Paramatmaprakasa (a Digambara). 4, 155.

Ranahastin—

Author of the Rajavijaya (No. 186 of my collection of 1883-4). He mentions his patron King Madana, son of Hammira, son of Sinhanadeva. 4, 57.

Ratnakirti—

Mentioned as the guru of Yasahkirti in the genealogy of Gunachandra. Of the Balatkara gana and the Sarasvata gachchha. 4, 133.

Ratnanandin—

Author of the Bhadrabahucharitra (a Digambara writer). He mentions his guru Anantakirti and his "sikshaguru" Lalitakirti. 4, 161.

Ratnaprabhasuri—

Pupil of Devasuri. See previous Index of Authors. Author of the Upadesamalavritti. 5, 123. The date of the book is Samvat 1238; Weber's "1278" at p. 922 must be a misprint. Compare Weber, p. 1022.

Ratnaprabha—

Mentioned as twin pupil with Paramananda of Devananda in the genealogy of Pradyumnasuri. 4, 123.

Ratnaprabha—

Flourished about Samvat 1418. 5, 161.

Ratnaprabha—

Author of the Antarangasandhi. 5, 127. The date Samvat 1392, from its position in the colophon seems to be the date of the composition of the work. "Dharmaprabhasuriratnaprabha," may mean that Dharmaprabha was his teacher, or may be a mistake in transcription.

Ratnasekhara—

No. 52 of the Tapagachchhapattavali. See previous Index of Authors. Hemahansagani, the author of the Nyayarthamanjusha, speaks of him as his teacher, and says that he was the first of the pupils of Somasundara. 4, 17 and 77.

Ratnasekharasuri—

Mentioned as the pupil of Hematilaka and the guru of Hemachandra (Samvat 1428). 4, 118.

Ratnasinhasuri—

Mentioned as the guru of Udayavallabha and Jnanasagara. To these two latter certain books were presented in Samvat 1515. Compare previous Index of Authors under the names "Ratnasinha and Labdhisagara. 5, 120."

Ratnasinha—

Author of the Pradyumnacharitamahakavya, which book he wrote in Samvat 1671, when Hemasoma was chief suri of the Tapagachchha. 5, 163.

Ratnakarasuri—

Flourished in Samvat 1370. 5, 110. At 5, 66, there is a reference to a Ratnakarasuri gachchha. The place in both references is Cambay.

Ravideva—

Author of the Nalodayakavya. Compare previous Index of Authors. 4, 25.

Raviprabha—

Referred to as the guru of the Vinayachandra (mahakavi) who corrected the Dharmavidhivritti of Udayasinha. The date of composition of Udayasinha's work is Samvat 1286. 5, 115.

Rajamallasuri—

Author of the Adhyatmakamalamartanda (a Digambara writer). 4, 131.

Rajasekhara—

Author of the Kavyamimamsa or Kavirahasya. Aufrecht in C. C. notes that a "Kavyamimansakara" is quoted by Sankara. Oxf. 135 a. 5, 19.

Ramachandra—

Author of the Raghuvilasanataka. The well-known pupil of Hemachandra. See previous Index of Authors and Fourth Report, Text, p. 16. 5, 144.

Ramachandra—

Referred to as the guru of one Kamalachandra who wrote out a certain book in Samvat 1817. 5, 23.

Ramachandra—

Author of the Yantraprakasa and the commentary thereto. He traces his descent from Sridhara of Malwa. Sridhara's son was Sankramadarpana, who was the father of Sivadasa. Sivadasa's son was Suryadasa, who was the father of our author. His mother's name was Visalakshi. He mentions his guru Hirasvamin. 4, 54. Author also of the Sulbasutravritti. He refers thereto a Sulbasutravartika of his composition, and says that he wrote his Sulbasutravritti for a pupil named Krishna. He gives his spiritual name as Devendrasrama; and is, therefore, probably to be identified with the author of that name of the Puruscharanachandrika referred to in C. C. (Compare also the entry "Purascharanadipika by Ramachandra"). 4. 6. He is known as Rama Naimishastha. Compare "nimishavastavya" and "himishiyasomasut" in the extract from the Sulbasutravritti. Aufrecht notes that his Kundakriti was written in A. D. 1489.

Ramachandra—

Author of the Dharmaparikshakatha (a Digambara writer). 4, 100.

Ramajitpandita—

The genealogy of Balakrishna starts with this name. See under Balakrishna. Ramajitpandita was an inhabitant of the city Prakasha on the banks of the Tapti. 4, 50.

Ramamuni—

Or Ramachandranatha. Referred to by Mukunda, the author of the Paramarthabodha as his guru. 4, 21.

Ramasuri—

Mentioned as pupil of Vardhamanasuri and guru of Chandrasuri in the Nagendragachchha. 4, 84.

Ramilabhikshu—

Said to have brought an image of Vira from Satyapura to Gajapur in the year 781 from Vikrama. 4, 94.

Ramesvara—

Author of an Hillajavyakhya. He was son of Sripati, called Kshirasagara. (Aufrecht has, from NP. VII, 37 a Hillajadipika by one Kshirasagara pandita. This is probably a confusion between father and son on the part of the compiler of that catalogue). He mentions his guru Govinda, the author of the Piyushadhara. 4, 60. He gives the exact date of Akbar's birth as the Saka year 1464, the month Kartika, the first half of the month, the sixth day being Saturday, 49 ghatis and 9 palas after sunrise. This is taken from the Vamanajataka.

Ravana—

Mentioned as one of the many commentators on the Bharatiyasastra. 4, 43.

Rahula—

Mentioned as one of the many commentators on the Bharatiya-

sastra. 4, 43. The poet Rahulaka is quoted both in the Sarngaddharapaddhati and the Subhashitavali.

Lakshmana—

Author of a Naishadhatika. He mentions his father Ramakrishna and his brother Dinakara. See those names in C. C. 4: 26.

Lakshmichandra—

Author of the Pujashtaka and nine other Ashtakas. Pupil of Padmadevasuri. 5, 63.

Lakshmichandra—

Mentioned as the pupil of Visalakirtideva and the guru of Sahasrakirtideva (Digambara writers). 4, 139. 4, 160. In the latter place the gift of a book in Samvat 1653 to Nemichandra, the pupil of Sahasrakirti, is noted.

Lakshmichandra—

A contemporary of Subhachandra, whose date is given as Samvat 1600. 4, 144.

Lakshmisagarasuri—

No. 53 in the Tapagachchhapattavali. Described as pupil of Munisundara and Jayachandra (*i.e.* Jayasundara). 4, 110.

Lalitakirti—

Mentioned as the pupil of Dharmachandradeva and the guru of Chandrakirtideva (Digambara writers). 4, 149. It is noted there that a certain book was given in Samvat 1632 to Brahmadasa, who was the pupil of this Chandrakirtideva. At 4, 161, there is a reference to one Lalitakirti as the "sikshaguru" of Ratnanandin the author of the Bhadrabahucharitra. See also 4, 164.

Lala—

"Astronomer in Kanyakubja, father of Devidasa, Kshemakarna, Narayana, Chaturbhujamisra and Damodara, grandfather of Harirama and Balabhadra (Hayanaratna 1665). Weber, p. 264". Aufrecht in C. C. 4, 63.

Lalamani—

Author of the Prasnasudhakara. Son of Rama, who was son of Gangarama of the city Alarka. 4, 52.

Lollata—

Mentioned as one of the many commentators on the Bharatiya-shastra. A writer on alankara of this name is quoted in the Kavyaprakasa. Aufrecht in C. C. 4, 43.

Lohacharya—

4, 165. 4, 171.

Vajrasuri—

The sage who is No. 16 in the Kharataragachchhapattavali and No. 13 in the pattavali of the Tapagachchha. See previous Index of Authors. 5, 5, 46 and 121.

Vajrasena—

The pupil and successor of Vajrasuri. 5, 33, 121 and 139.

Vajrasena—

Mentioned as one of three pupils of Vijayachandra: the other two were Padmachandra and Kshemakirti. Kshemkirti wrote in Samvat 1332. 5, 104.

Vajrasena—

Guru of Hematilaka. See previous Index of Authors. 4, 118.

Vardhamanasuri—

No. 39 in the Kharataragachchhapattavali. Pupil of Udyotanasuri and guru of Jinesvarasuri. See previous Index of Authors. King Karna of Anahillapattana was one of his disciples. 3, 42. 5, 157. Mentioned. 5, 33. Before that time he had obtained glory in a public disputation held in the presence of King Durlabha. 4, 70. Mentioned. 4, 88.

Vardhamana—

Pupil of Salibhadra, and guru of the Chakresvara to whom certain books were presented in Samvat 1187. 5, 58. Author, in Samvat 1160, of the Rishabhadevacharitra. 5, 81.

Vardhamana—

Mentioned along with Mahendra and Gunachandra as among the first hearers of the Kumarapalapratibodha of Somaprabhacharya (Samvat 1241). 5, 39.

Vardhamana—

Of the Nagendragachchha. In the line of the Paramaras. Guru of Ramasuri. 4, 84.

Varanaga—

Flourished in Chittore, Samvat 1186. 5, 63.

Vasunandin—

Author of the Upasakadhyayana (a Digambara writer). He traces his spiritual descent to Nandin of the line of Kundakunda. The pupil of Nandin was Nayanandin, whose pupil was Nemichandra, whose pupil was our author. 4, 137.

Vagbhatta—

Author of the Neminirvanakavya. 4, 103.

Vadiraja—

Author of the Yasodharacharitra. He mentions his own Parsvanathakakutsthacharitra. (Compare Weber, p. 1067). 4, 162.

Vamana—

See previous Index of Authors His Linganusasana. 5, 94.

Vamana—

An astronomer. Father of Chakradhara, the author of the Yantrachintamani. 4, 54.

Vahariganin—

Silangasuri's helper. See previous Index of Authors. 5, 71.

Vikrama—

Author of a poem called Nemidutakavaya, which he composed by the device of fitting the last line of each stanza of Kalidasa's Meghaduta with three fresh lines. Son of Sangana. 4, 25.

Vijayakirti—

Mentioned as the pupil of Jnanabhushana and the guru of Subhachandrasuri in the genealogy of Sakalabhushana (Digambara writers). 4, 134, 143 and 158 (Chidbhushana).

Vijayachandra—

One of the three pupils of Devabhadra, the other two being Jagachchandra (the founder of the Tapagachchha) and Devendrasuri (who succeeded Jagachchandra in the Tapagachchha). See previous Index of Authors. 5, 103. A summary of some tenets of his. 4, 81. Compare Weber, p. 1008.

Vijayachandrasuri—

Mentioned as the guru of Yasobhadra, who was the guru of Devaprabha. 5, 74.

Vijayadevasuri—

Flourished Samvat 1685. 4, 115. This is No. 60 in the Tapagachchhapattavali. "Vijayadeva, born Samvat 1634; diksha 1643; pannyasapada 1655; suripada 1656; received from the emperor Jehanghir the biruda Mahatapa; died Samvat 1713 Ashada sudi 11, at Umnanagara". Klatt.

Vijayavimalagani—

Author of a Commentary on the Gachchhacharaprakirnaka. He was a pupil of Anandavimala. See under that name. 5, 161.

Vijayasinhasuri—

Author, in Samvat 1191, of a commentary on the Dharmopadesamala. He traces his descent from—

1. Jayasinhasuri. Of the Prasnavahanakula and the Harshapuriyagachchha. His pupil was—

2. Abhayadeva. See under that name. His pupil was—

3. Hemachandra (Maladharin). See under that name. His pupil was—

4. Our Author. 5, 87 and 97. Compare also 5, 121, where reference is made to his commentary and to a pupil named Abhayadeva.

Vijayasinhasuri—

Author of the Sravakapratikramanasutrachurni. He composed this work in Samvat 1183. Compare Weber, pp. 889 and 933. He was the pupil of Santisuri, who was the pupil of Nemi-

chandra in the Chandragachchha. 5, 22. 5, 126 (where his pupil Devabhadra is referred to). Compare the entry Santisuri.

Vijayasinhasuri—

Pupil of Ajitadevasuri and guru of Somaprabhacharya, the author (Samvat 1241) of the Kumarapalapratibodha. 5, 38.

Vijayasinhasuri—

Versed in the three sciences of Tarka, Sahitya and Lakshana. 4, 85.

Vijayananda—

Author of the Katantrottara, otherwise, called the Siddhananda. This is probably the author of the Kriyakalapa. 4, 16.

Vidyatilakasuri—

Mentioned as having, in Samvat 1389, at the request of Sanghatilakasuri, written a continuation of a work called Virakalpa. Mention is made of a pupil called Jinadeva. Vidyatilaka has been identified by Weber, p. 1088, note 2, with Somatilaka, who is No. 48 in the Tapagachchhapattavali. Compare previous Index of Authors under Somatilaka. 4, 99.

Vidyananda—

Author of the Aptamimansalankriti. See Weber, p. 903. Pathak, who quotes the Ashtasahasri, says that Vidyananda lived in the first half of the ninth century. B. B. R. A. S. Journal XVIII, p. 234. 5, 55.

Vidyananda—

Mentioned as pupil of Devendra and guru of Dharmaghosha. Compare previous Index of Authors under Devendra. 4, 112.

Sankara—

Surnamed Daivajna. Author of the Pravaramanjarisaroddhara. Son of Siva. 4, 9.

Sambasadhu—

Author, in Samvat 1025, of a commentary to the Jinasataka of his guru, Jambu. Of the Nagendragachchha. 4, 90. He was urged to write this commentary by one Durga, son of Malhana, son of Parsvanaga, of the Bhattika country.

Sayyambhava—

No. 5 in the Kharataragachchhapattavali. 5, 4, 121 and 130.

Santisuri—

Author of the Prithvichandracharitra. He wrote the book at the request of his pupil Munichandra, in the year 1631, from Mahavira's nirvana, that is, in Samvat 1161. He was the pupil of Nemichandra, who was the pupil of Sarvadeva. 5, 117. The same order is given at 5, 125, where Dharmaprabhasuri says that this Santisuri consecrated as his successors, in the temple of Neminatha built by a sravaka, called Siddha, the following eight sages; Mahendra, Vijayasinha, Devendrachandra, Padmadeva, Purnachandra, Jayadeva, Hemaprabha and Jinesvara. He was the founder of the Pippalagachchha. 5, 125. One of the eight pupils mentioned in this last place wrote a Sravakapratikramanasutrachurni in Samvat 1183. 5, 23.

Santisuri—

Author of a Dharmaratnalaghuvritti. Of the Chandragachchha. May be the same as the last. The manuscript was written in Samvat 1271. 5, 132.

Santisuri—.

Mentioned as the pupil of Dhanesvara and guru of Devananda 4, 123. As one of the four pupils of Dhanesvara. 5, 47.

Santishena—

A Digambara writer. 4, 155 and 172.

Salibhadra-

A present of books was given in Samvat 1187 to one Chakresvara, who was the pupil of Vardhamana, who was the pupil of Salibhadra. 5, 58.

Salibhadra—

Praised along with Dhanya. Compare Weber, pp. 1026 and 1123. 5, 138.

Salisuri—

Author of the Pratyakhyanavicharana. 5, 133.

Sivaprabhasuri—

Mentioned as the pupil of Vijayakirti and the guru of Sumatikirti and Sakalabhushana, the author of the Upadesaratnamala. 4, 134. (Weber, p. 1090 would distinguish between a Subhachandra, who was pupil of Padmanandin and our Subhachandra. But the reference to Padmanandin seems to be a concise reference to a remote spiritual ancestor).

Sivaprabhasuri—

Pupil of Chakresvarasuri and guru of Tilakacharya. Compare previous Index of Authors. 4, 75. 4, 108. 5, 65. 5, 131.

Sivasarman—

Author of the Sataka. It is ascribed to him on the authority of Hemachandra. See Kielhorn's Report, p. 43. 4, 127.

Sivahansa—

Flourished Samvat 1650. 4, 166.

Silagana—

Mentioned as the source of five of the Sakhas in the Chandragachchha. Compare previous Index of Authors. 5, 31.

Silabhadrasuri—

One of the two pupils of Dharmaghosha. Compare previous Index of Authors. Guru of Vijayasena. 5, 126. The name of the other pupil is given here as Paripurnadeva. These two are probably to be identified with the Silabhadra and his pupil Purnabhadra to whom the authorship of a Sangrahanivritti, written in Samvat 1139, is ascribed. 5, 132. Compare 5, 41.

Silabhadrasuri—

Referred to as being, along with Dhanesvarasuri, the guru of Srichandrasuri, who composed the Jitakalpachurnivritti in Samvat 1227. 5, 128.

Silabhadrasuri—

Of the Rajagachchha. Guru of Dharmaghosha. See previous Index of Authors. Flourished Samvat 1181. 4, 99. 5, 107. This last passage has the date Samvat 1189.

Silanka—

See previous Index of Authors. His commentary on the second Anga. 5, 71.

Subhachandra—

Author of the Pandavapurana (a Digambara writer). See Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 113. He traces his descent as follows. In the Mula sangha arose—

1. Padmanandin. He was succeeded by—
2. Sakalakirti. He was succeeded by—
3. Bhuvanakirti. He was succeeded by—
4. Chidbhushana, *i.e.*, Jnanabhushana. He was succeeded by—
5. Vijayakirti. He was succeeded by—
6. Our Author.

He tells us that he was the Author also of the following works: Chandranathacharitra, Padmanathacharitra, Manmathamahima (Pradyumnacharitra), Jivakacharitra, Chandanakatha, Nandisvarikatha, a commentary on the Archa (Puja) of Asadhara (for Asadhara, see Second Report, Text, p. 85). Trinsatpujana, Chaturvinsatipujana, Siddharchana, Sarasvatiyarchana, Chintamaniyarchana, Siddhaseva, Ganauathasamarchana, a commentary on the Parsvanathakavya, Palyopamavidhi, Charitrasuddhitapas, Apasabdakhandana, Tattvanirnaya, and a commentary to it called Svarupasambodhini, a commentary on the Adhyatmapadya, Sarvatobhadra, a grammar called Chintamani, Angaprajnapti, many Stotras, and the Shadvada.

His pupil Shripalavarnin corrected the Pandavapurana for him, and wrote the first copy. The work was composed in Samvat 1608. It bears the other name Bharata. 4, 156.

His commentary on the Karttikeyanupreksha This book was written in Samvat 1613 (read "Sahite"). It has been very fully described by Bhandarkar in the place cited. 4, 143.

Mentioned as one of the successors of Padmanandin and the guru of Jinachandra. 4, 149.

Subhavardhana—

Author of a commentary on the Rishimandala, which he wrote

when Hemavimala was the reigning suri of the gachchha (circ. Samvat 1170). For an account of the Rishimandala, see Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 130. 4, 78.

Subhasilagani—

See previous Index of Authors, where his Snatripanchasika and Panchasatiprabodhasambandha are noted. There should have been a reference there also to his Danadikatha and Bhojaprabandha, Nos. 598 and 621 of my collection of 1884-86. Besides these works he was the author of a Kathakosa, called the Bharatesvarabahubalivritti. 4, 110. To these Weber adds a Vikramadityacharitra, Decc. C. p. 117. He wrote his Kathakosa in Samvat 1509.

Srichandrasuri—

Author of the Munisuvratasvamicharitra. See Fourth Report Text, p. 7. The work was completed in Samvat 1121. The Author was the pupil of Maladhari Hemachandra, who was the pupil of Abhayadeva, who was the pupil of Jayasinha. 5, 7. Author also of the Sangrahaniratna. 5, 95.

Srichandrasuri—

Author of a commentary on the Jitakalpa. He wrote this in Samvat 1207. He styles himself the pupil of Silabhadra and Dhanesvara. Author also of a Pratishthakalpa. 5, 64.

Srichandrasuri—

Mentioned as the pupil of Abhayadevasuri and the guru of Devasuri in the genealogy of Ajitaprabhasuri. 5, 122.

Sridevasuri—

Flourished in Samvat 1336, when Sarangadeva was reigning in Patan. 5, 53.

147. Compare 4, 167, where also Vidyanandin and Sinhanandin are mentioned in connection with him. See also previous Index of Authors under Srutasagara.

Sakalakirti—

Pupil of Padmanandin and guru of Bhuvanakirti (Digambara writers). 4, 133, 145, 157. Author of the Rishabhanatha-charitra. 4, 138. See for this writer Bhandarkar's Report 1883-84, p. 121. Also Weber (who gives his date as Samvat 1520) pp. 963, 1022, 1091-92, 1215. At my 4, 144 "Pasanandin" the guru of a Sakalakirti whose pupil was Bhuvankirti, must be my mistake for "Padmanandin".

Sakalachandragani—

Guru of Samayasundara. See previous Index of Authors. 4, 72.

Sakalabhushanasuri—

Twin pupil, with Sumatikirti, of Subhachandra (Digambara writers). Author of the Upadesaratnamala, a book which he wrote at the request of Nemichandraditya in Samvat 1627. For an account of this book see Weber, p, 1090. Sakalabhushana traces his descent from—

1. Padmanandin, in the line of the successors of Kundakunda. His successor was—
2. Sakalakirti. His successor was—
3. Bhuvanakirti. Then—
4. Jnanabhushana. Then—
5. Vijayakirti. Then—
6. Subhachandra. He was the guru of our author. 4, 133.

Sanghatilaka—

For this writer see previous Index of Authors. He is mentioned as the guru of Devendramuni in the beginning of that

writer's Prasnottararatnamalatika. 4, 108. Sanghatilaka and his pupil Vidyatilaka (i.e. Somatilaka. See under Vidyatilaka) are mentioned. 4, 99.

Sanghadasagani—

See previous Index of Authors. His Panchakalpabhashya. 4, 103.

Samantabhadra—

His Devagamastotra praised. 4, 157. Pathak (J. B. B. R. A. S. XVIII, p. 218), has shown that Samantabhadra is referred to by Kumarila. The Devagamastotra is an introduction to the Gandhahastimahabhashya, Samantabhadra's commentary on the Tatvartha of Umasvati. According to Pathak Samantabhadra was the author also of the Yuktyanusasana, the Ratnakarandaka, the Svayambhustotra and a Jinasataka. Of these the Ratnakarandaka, otherwise called the Upasakadhyayana, is in my Collection of 1886-92 (Two copies Nos. 1402 and 1470). 4, 138.

Samayasundara—

See previous Index of Authors. His Ashtalakshi. 4, 68.

Samirana—

Mentioned as one of the many commentators on the Bharatiyasastra. 4, 43.

Samudrasuri—

No. 26 in the Kharataragachchhapattavali. 4, 81.

Sarvadeva—

Guru of Nemichandra. No. 38 in the Tapagachchhapattavali. 5, 23, 125 and 119.

Sarvadevasuri—

Flourished Samvat 1394. 5, 125.

Sarvanandasuri—

Author of the Dipotsavakalpa. 5, 54.

Sahasrakirti—

Pupil of Lakshmichandradeva and guru of Nemichandradeva (Digambara writers). 5, 139. 5, 160.

Sadhukirti—

Guru of Sadhusundara, the author of the Uktiratnakara, who refers to the honour shown to Sadhukirti at the court of the sovereign of the Yavanas (Akbar). 4, 14. 5, 156. See under Sadhusundara.

Sadhusundara—

Pupil of Sadhukirti. Author of the Uktiratnakara. 4, 14. Author also of the Dhaturatnakara, which he composed in Samvat 1680. Compare the entry Sadhusundaragani in Aufrecht's C. C., where a third work the Sabdaratnakara is ascribed to him. In the prasasti to his commentary on his own Dhaturatnakara Sadhusundara traces his descent from Vardhamana, Jinesvara and Jinachandra (Nos. 39—41 in the Kharataragachchha. The genealogy then leaps to—

1. Jinachandrasuri. This is No. 61 in the Kharataragachchhapattavali. His influence on Akbar is referred to. He was succeeded by—

2. Jinasinha. This is No. 62. He was succeeded by—

3. Jinaraja. No. 63. The line is continued through the pupil of Jinaraja, who founded the Raghvacharyiyakharatarasakha—

4. Jinasagara. Then comes a second break in the genealogy. In the sakha of Jinasagara, there arose—

1. Jinabhadra. He was succeeded by—
2. Padmavachaka. He was succeeded by
3. Mativardhana. He stayed a plague of cholera by the sacrifice of his own life. He was succeeded by—
4. Merutilaka, Dayakalasa and Amaramanikya. They were succeeded by—
5. Sadhukirti, who was the guru of our author. 5, 156. An elder pupil of Sadhukirti was Vimalatilaka.

Saravicharasuri—

Pupil of Gunaratnasuri and guru of Jinachandrasuri. See under Samayasundara. 4, 72.

Sarangasuri—

See under Trivikrama.

Siddhapala—

See under Sripala.

Siddhasuri—

Siddharishi, the author of the Upamitibhavaprapancha. See previous Index of Authors and Fourth Report, Text, p. 5. 5, 13, 73 and 97.

Siddhasuri—

Mentioned as the teacher to whom a certain manuscript was presented (date not given). 5, 106. He was of the Ukesagachchha; and may, therefore, be the teacher of that gachchha mentioned in previous Index of Authors.

Harshavardhana—

Author of an Adhyatmabindu and its commentary. 4, 67.

Harshasâgara—

Pupil of Visvabhushana and guru of Jinendrabhushana. 4, 142.

Harshendugani—

Wrote the first copy of Prabhananda's commentary on the Vitaragastotra of Hemachandra. 5, 149.

Hiravijaya—

Mentioned as the guru of Kanakakusala, the author, in Samvat 1652, of a Bhaktamarastavatika. Hiravijaya is No. 58 in the Tâpagachchhapattavali. "Hiravijaya, who converted the Emperor Akbar, born Samvat 1583, at Prahladanapura; diksha 1596 at Patan; vachakapada 1608, at Naradapuri; suripada 1610, at Shirohi; died 1625, at Umannagara". Klatt. 4, 110. Compare 4, 1[illegible]

Hemachandrasuri—

Maladharihemachandra. See previous Index of Authors. See also Fourth Report, Text, p. 7. 5, 13. 5, 89. His Upadesamala, Bhavabhavana and Sangrahininsutra. 5, 95. Greatly honoured by Siddharaja. 5, 96. His Upadesamala. 5, 99.

Hemachandrasuri-

The pupil of Devachandra. See previous Index of Authors. His dates given as, birth Samvat 1145, diksha 1154, suripada 1166, death 1229. 4, 82. His Syadvadamanjari. 4, 127. His Mahaviracharitra (part of the Trishashtisalakapurushacharitra). 5, 4. For the account of Hemachandra given there, see Fourth Report Text, p. 6. His Nighantusesha. 5, 23. His con-

A Fifth Report of Operations in Search of Sanskrit MSS. in the Bombay Circle. April 1892—March 1895. By PROFESSOR PETERSON.

This report must, I am conscious, derive all the value it may be judged to have from the first of the Appendices which follow, where I have presented a large number of extracts from the palm-leaf manuscripts preserved at Anhilvad Patan. An account of my visit to that town was given in my Fourth Report; and in the foregoing Index of Authors I have endeavoured to set out in that convenient form the information with regard to the books and their authors which these extracts supply. The great importance of the Patan palm-leaf manuscripts is a theme on which it is not necessary again to enlarge. But the hope may be expressed that the specimens here presented may stimulate the Jain community, and other parties concerned, to take effectual steps for dragging these books into the light again. The oldest of them goes back as far as to A.D. 1062, and I have shown that there are at least twenty of them that were written between that date and A. D. 1224. I know of no other town in India, and of few in the world, that can boast so great a store of documents of such venerable antiquity. They would be the pride, and the jealously guarded treasure, of any University Library in Europe. In Patan they lie absolutely disregarded and unknown. I trust it may not be altogether idle to express the hope that it may not be long before this reproach is taken away.

The Index of Authors, with which the Report opens, is the second of the kind I have furnished. In the previous

Index, prefaced to my Fourth Report, I attempted to give in index form all the information about books and authors which could be gleaned from the extracts accompanying my first three Reports. The present Index takes up that work where it was left off, and deals with the extracts accompanying my Fourth Report, as well as with the Patan books already referred to. In the two Indices taken together I hope it may be found that I have been able to make some small additions to our knowledge of a subject that is still obscure. I have at least been at some pains to put more competent critics on the way to correct the errors into which I may have fallen. The Second Appendix, of extracts from Paper manuscripts preserved at Patan, has also been dealt with in this Index. They will serve to show that Patan has in it important books which are not very old, as well as books which are both important and venerable in the antiquity of the copies preserved there. The Third Appendix contains the usual collection of extracts from books purchased during the period under report for Government, and the Fourth Appendix gives the list of manuscripts so purchased. These will be dealt with in a following Report.

P. PETERSON.

Elphinstone College,

24th February 1896.

APPENDIX I.

Extracts from Palm-Leaf Manuscripts preserved at Anhilwad Patan

Patan Palm-Leaf Manuscripts.

No. 1. A Commentary on the Nyayabindutika of Dharmottaracharya, by MALLAVADYACHARYA [धर्मोत्तरटिप्पनकम्—मल्लवाद्याचार्य:].

Leaves 5 to 82 (the first four and some of the others are injured); 12 inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. Dated Samvat 1231 = A D. 1175.

Ends:

कुशलं मया आप्तं प्राप्तं किंविशिष्टं कुशलममलं किंवत् अंशुवत् किरणवत् कस्येंदोः कया पेदवाप्तं कुशलं कतिपयपदव्याख्यया कस्य न्यायबिंदोर्ग्रंथस्येति श्लोकार्थः ॥

इति धर्मोत्तरटिप्पनके श्रीमल्लवाद्याचार्यकृते तृतीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

संवत् १२३१ वर्षे भाद्रपदशुदि १२ रवौ अद्येह जंत्रावलिग्रामवास्तव्य व्य० दाहडसुत व्य० वाहडेन धर्मार्थं धर्मोत्तरटिप्पणकं लिखापितं ॥ जंत्रावलिग्रामवास्तव्य पं० प्रभादित्यसुत पं० जोगेस्वरेण पुस्तकं लिखितमिति ॥

यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

हितं न वाच्यं अहितं न वाच्यं
हिताहितं नैव च भाषणीयम् ।
कु—डको नाम कपालभिक्षु-
र्हितोपदेशेन बिलं प्रविष्टः ॥

No. 2. Mahaviracharita by HEMACHANDRA [त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रान्तर्गतंश्रीमहावीरचरितम्—हेमचन्द्रः].

Leaves 1 to 201; 28 inches long, 2 inches broad.

Ends:

किंचित्कीर्तितमीदृशं ननु मया स्वान्योपकारेच्छया ॥ २८९ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते महाकाव्ये दशमपर्वणि श्रीमहावीरनिर्वाणगमनवर्णनो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥

समाप्तं चेदं दशमं पर्व ॥

परिपूर्णमिदं त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितं महाकाव्यमिति ॥

शिष्यो जंबुमहागुनेः प्रभव इत्यासीदमुष्यापि च

श्रीशय्यंभव इत्यमुष्य च यशोभद्राभिधानो मुनिः ।

संभूतो मुनिभद्रबाहुरिव —द्वौ तस्य शिष्योत्तमौ

संभूतस्य च पादपद्ममधुलिट् श्रीस्थूलभद्राह्वयः ॥ १ ॥

वंशक्रमागतचतुर्दशपूर्वरत्नकोशस्य तस्य दशपूर्वधरो महर्षिः ।

नाम्ना महागिरिरिति स्थिरतागिरींद्रो ज्येष्ठांतिषत्समजनिष्ट विशिष्टलब्धिः ॥२॥

शिष्योऽन्यो दशपूर्वभृन्मुनिवृषो नाम्ना सुहस्तीत्यभूत्

यत्पादांबुजसेवनात्समुदिते राज्ये प्रबोधर्द्धिकः ।

चक्रे संप्रतिपार्थिवः प्रतिपुरग्रामाकरं भारते-

ऽस्मिन्नर्द्धे जिनचैत्यमंडितमिलापृष्ठं समंतादपि ॥ ३ ॥

अजनि सुस्थितसुप्रतिबुद्ध इत्यभिधयार्यसुहस्तिमहामुनेः ।

शमधनो दशपूर्वधरांतिषद्भवमहातरुभंजनकुंजरः ॥ ४ ॥

महर्षिसंसेवितपादसान्निधेः प्रचारभागा लवणोदसागरम् ॥

महान्गणः कोटिक इत्यभूत्ततो गंगाप्रवाहो हिमवद्गिरेरिव ॥ ५ ॥

तस्मिन्गणे कतिपयेष्वपि यातवत्सु साधूत्तमेषु चरमो दशपूर्वधारी ।
उद्दामतुंबवनपत्तनवज्रशाखावज्रं महामुनिरजायत वज्रसूरिः ॥ ६ ॥
दुर्भिक्षे समुपस्थिते प्रलयवद्वीमत्त्रभाक्यन्यदा
भीतं न्यस्य महर्षिसंघमभितो विद्यावदात्तः पटे ।
योभ्युद्धृत्य करांबुजेन नभसा पुर्यामनैषीन्महा-
पुर्यां मंक्षु सुभिक्षधामनि तपोधाम्नामसाम्नां निधिः ॥ ७ ॥
तस्माद्वज्राभिधा शाखाभूत्कोटिकगणद्रुमे ।
उच्चनागरिकामुख्यशाखात्रितयगोचरा ॥ ८ ॥
तस्यां च वज्रशाखायां निलीनमुनिषट्पदः ।
पुष्पगुच्छायतो गच्छश्चंद्र इत्याख्ययाभवत् ॥ ९ ॥
धर्मध्यानसुधासुधांशुरमलः संघार्थरत्नाकरो
भव्यांभोरुहभास्करः स्मरकरिप्रोन्माथकंठीरवः ।
गच्छे तत्र बभूव संयमधनः कारुण्यराशिर्यशो-
भद्रः सूरिरपूरि येन भुवनं शुद्धैर्यशोभिर्निजैः ॥ १० ॥
श्रीमन्नेमिजिनेंद्रपावितशिरस्यद्रौ स संलेखनां
कृत्वादौ प्रतिपन्नवाननशनं प्रांते शुभध्यानभाक् ।
तिष्ठन् शांतमनास्त्रयोदशदिनान्याश्चर्यमुत्पादय-
न्नुच्चैः पूर्वमहर्षिसंयमकथाः सत्यापयामासिवान् ॥ ११ ॥
श्रीमान्प्रद्युम्नसूरिः समजनि जनितानेकभव्यप्रबोध-
स्तच्छिष्यो विश्वविश्वप्रथितगुणगणः प्रावृडंभोदवद्यः ।
प्रीणाति स्माखिलक्ष्मां प्रवचनजलधेरुद्धृतैरर्थनीरै-
रातत्य स्थानकानि श्रुतिविषयसुधासारसभ्रयांचि विष्वक् ॥ १२ ॥
सर्वग्रंथरहस्यरत्नमुकुरः कल्याणवल्लीतरुः
कारुण्यामृतसागरः प्रवचनव्योमांगणाहस्करः ।

चारित्रादिकरत्नरोहणगिरेः क्ष्मां पावयन् धर्मराट्
सेनानीर्गुणसेनसूरिरभवच्छिष्यस्तदीयस्ततः ॥ १३ ॥
शिष्यस्तस्य च तीर्थमेकमवनेः पावित्र्यकृज्जंगमः
स्याद्वादत्रिदशापगाहिमगिरिर्विश्वप्रबोधार्यमा ।
कृत्वा स्थानकवृत्तिशांतिचरिते प्राप्तः प्रसिद्धिं परां
सूरिर्भूरितपःप्रभाववसतिः श्रीदेवचंद्रोभवत् ॥ १४ ॥
आचार्यो हेमचंद्रोभूत्तत्पादांभोजषट्पदः ।
तत्प्रसादादधिगतज्ञानसंपन्महोदयः ॥ १५ ॥
जिष्णुश्चेदिदशार्णमालवमहाराष्ट्रापरांतं कुरून्
सिंधूनन्यतमांश्च दुर्गविषयान्दोर्वीर्यशक्त्या हरिः ।
चौलुक्यः परमार्हतो विनयवान् श्रीमूलराजान्वयी
तं नत्वेति कुमारपालपृथिवीपालोऽब्रवीदेकदा ॥ १६ ॥
पापर्द्धिद्यूतमद्यप्रभृति किमपि यन्नारकायुर्निमित्तं
तत्सर्वं निर्निमित्तोपकृतिकृतधियां प्राप्य युष्माकमाज्ञाम् ।
स्वामिन्नुर्व्यां निषिद्धं धनमसुतमृतस्याथ मुक्तं तथार्ह-
च्चैत्यैरुत्तंसिता भूरभवमिति समः संप्रतेः संप्रतीह ॥ १७ ॥
अस्मत्पूर्वजसिद्धराजनृपतेर्भक्तिस्पृशो याच्ञया
सांगं व्याकरणं सवृत्ति सुगमं चक्रुर्भवंतः पुरा ।
मद्धेतोरथ योगशास्त्रममलं लोकाय च द्व्याश्रय-
च्छंदोलंकृतिनामसंग्रहमुखान्यन्यानि शास्त्राण्यपि ॥ १८ ॥
लोकोपकारकरणे स्वयमेव यूयं
सज्जाः स्थ यद्यपि तथाप्यहमर्थयेऽदः ।
मादृग्जनस्य परिबोधकृते — — —
पुंसां प्रकाशयत वृत्तमपि त्रिषष्टेः ॥ १९ ॥

तस्योपरोधादिति हेमचंद्राचार्यः शलाकापुरुषेतिवृत्तम् ।
धर्मोपदेशैकफलप्रधानं न्यबीविशच्चारु गिरां प्रपंचे ॥ २० ॥
जंबूद्वीपारविंदे कनकगिरिरसावश्नुते कर्णिकात्वं
यावद्यावच्च धत्ते जलनिधिरवनेरंतरीयत्वमुच्चैः ।
यावद्व्योमाध्वपांथौ तरणिशशधरौ भ्राम्यतस्तावदेतत्-
त्काव्यं नाम्ना शलाकापुरुषचरितमित्यस्तु जैत्रं धरित्र्याम् ॥ २१ ॥
मंगलं महाश्रीः ॥
शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवंतु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयांतु नाशं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥
शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥
पल्लीवालकुले पुनात्मजो बोहित्थसंज्ञितः ।
साधुस्तस्य सुतो जज्ञे गणदेवः सुधार्मिकः ॥ १ ॥
खंडं तृतीयं संलिख्य त्रिषष्टेः पुस्तके वरे ।
ददौ पौषधशालायां स्तंभतीर्थपुरे मुदा ॥ २ ॥
यावन्नंदति जिनमतमिदमसमं सकलसत्वहितकारि ।
तावत्सुपुस्तकं वाच्यमानमेतद्बुधैर्जयतु ॥ ३ ॥

No. 3. Munisuvratasvamicharitra, by SRICHANDRASURI
[मुनिसुव्रतस्वामिचरित्रम् मा० चन्द्रसूरिः]·

Leaves 1 to 451; 26 inches long, 2 inches broad. Granthâgra, 10994.

Begins:

नमः सर्वज्ञाय ॥
परमपुरिसो अणाई विहू अणंतो अणंगनिद्दहणो ।
चउराणणो तमहरो सिरीनिवासो जिणो जयइ ॥ १ ॥

Ends :

इय सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरिए सिरिसिरिचंदसूरिविरइए नवमं भवग्गहणं सम्मत्तं ॥

मुणिसुव्वयमोक्खाउ गएहिं छहिं वासयसहस्सेहिं ।
नमिनाहो उप्पन्नो पंचहिं लक्खेहिंतो नेमी ॥ ६९ ॥
नेमिजिणाउ पासो उप्पन्नो इय गएहिं वासाणं ।
तेसीए सहस्सेहिं सए अट्ठमेहिं च ॥ ७० ॥
अड्ढाइ जस्सएहिं गएहिं वासाण पासनाहाउ ।
उप्पन्नो वीरजिणो जस्स विवट्टए तित्थं ॥ ७१ ॥
तस्स अपच्छिमतित्थाहिवस्स तित्थे पयट्टमाणम्मि ।
सिरिपन्हवाहणकुले गच्छे हरिसउ परतवाम्मि ॥ ७२ ॥
सिरिजयसिंहो सूरी सयंभरीमंडलम्मि सुपसिद्धो ।
पंचविहायारसमायरणउ एउ गुणणिही जाउ ॥ ७३ ॥
ताण विणेउ गुणरयणसायरो अभयदेवसूरित्ति ।
उवसमपहाणयाए जेण सुगराण वि मणो हरियं ॥ ७४ ।
सुरगुरुसरिसमइविहु जस्स समग्गेवि गुणगणे गहिउ ।
नेय समत्थो किं पुण ते थोतुमहं खमो जिह्वो ॥ ७५ ॥
असरिसगुणाण राएण परवसीहूयमाणसो तहवि ॥
तेसिं गुणमाहप्पं मणंपि कित्तेमि सत्तीए ॥ ७६ ॥
गरुयगुणे अणुसरणं कुणमाणो पासिऊण व एवन्नं ॥
तुंगत्तणं सरीरेण जस्स अच्चब्भुयं भुवणे ॥ ७७ ॥
रूवेण निज्जिउ व्व मयरद्धउ महासुहडो ॥
नियडो न कयाइ दि जस्स संट्ठिओ वि ट्ठिमविमुक्को ॥ ७८ ॥

निव्वाणत्थगिरिसिरतिरोहिए दिणयरम्मि व जिणिंदे ॥
पुव्वमुणिमयंकमहे लोगंतरपट्ठिए संते ॥ ७९ ॥
कलिकालनिसापसरियपमायबलवंपयारपडलेण ॥
संजममग्गे पच्छाइयम्मि पाएण इह भरहे ॥ ८० ॥
जेण तवनियमसंजमसमुग्गएणं महानिरीहेणं ॥
विप्फुरियं विमलमणिप्पइवकप्पेण — — त्तो ॥ ७८ ॥
तह कहवि अणुट्ठाणं मुक्ककसायं अणुट्ठियं जेण
परपक्खसपक्खेसु वि मणंपि जह होइ न विरोहो ॥ ७९
एगो य चोलपट्टो तह पच्छायणपडी वि एक्का यं ॥
नियपरिभोगे जस्सासि सव्वया अइनिरीहस्स ॥ ८० ॥
दहे वत्थे सुयसा वि जस्स मलनिवहमुव्वहंतस्स ॥
अब्भिंतरकम्ममलो सब्भयभीउ व्व नीहरइ ॥ ८१ ॥
घयविगइं मोत्तूणं पच्चक्खायाउ सेसविगईउ ॥
सव्वाउ जेण जावजीवं रसगिद्धिरहिएण ॥ ८२ ॥
निज्झरणकए कम्माणं जेण दिणतइयजामसमयम्मि ॥
गिह्ने भिक्खा भमिया पढमगुणट्ठाणियागेहेसु ॥ ८३ ॥
भिक्खाविणिग्गयं जं सोऊणं सावया नियनियनिएएसु ॥
होंति गिहेसु च उत्ता भिक्खादाणाहिलासेण ॥ ८४ ॥
जं नियागेहम्मिपयडागयमत्ता छउमदिट्ठिया वि नरा ॥
आमणसेट्ठिपमुहा पडिलाभंति य सहत्थेण ॥ ८५ ॥
गामे वा नगरे वा सो कत्थइ जत्थ संठिउ जाव ॥
ताव तमवंदिऊण न तत्थ प्राए जणो भुत्तो ॥ ८६ ॥
सिरिवीर एव भणउ ठक्कुरसिरिजज्जउ सिरिजयपसिद्धो ॥
गाउयपंचगमज्झे अवंदिउं जं न भुंजंतो ॥ ८७ ॥

अणहिल्लवाडयपुरे जायविमूसंवे जिणाययणे ॥
हेलारिऊण नीए एक्कम्मि दिजम्मि तत्थ तउ ॥ ८८ ॥
गहउ गरुयरो वि कुसेसो सायंयणे सयं चेव ॥
जाइ सणाहूउ वि दु जस्स जमंसणकयपइन्नो ॥ ८९ ॥
सुत्ती वि जस्स सयला अमयरसेणोदनिम्मिया विहिणा ॥
तद्दंसणे विनासइ जम्हा कसायाविसं ॥ ९० ॥
परतित्थीण वि दिट्ठो हियय पल्हायए सदंसणउ ॥
जो तेहिं वि मणिज्जइ नियनिधदेवावयारो व्व ॥ ९१ ॥
तं चिय सयावि वयणं मुहकुहराउ विणिसुयं जस्स ॥
जम्मि निसुए जणाणं परमा समत्तिव्वुई होइ ॥ ९२ ॥
अन्नो न गोट्ठिकलहो जेहिं कउ सावएहिं रोसव्वसा ॥
जिणभवणगमणनियमो उवसंता ते वि जस्स गिरा ॥ ९३ ॥
कहवि कसायवसेणं सहोयरा भाउणो विबद्धंता ॥
अन्नोन्नमणालावे विगयकसाया कया जेण ॥ ९४ ॥
लद्धमरिंदपसाया थद्धा जे देवयाण वि पणामं ॥
किंचे ण ऊणं वा तह गुरुणो एगस्स नियगच्छे ॥ ९५ ॥
रायामच्चपमुहा निउगिणो ते वि जस्स वयणेणं ॥
सामन्नस्स वि मुणिणो मुक्कामया कमनया जाया ॥ ९६ ॥
गावगिरिसिहरसंठियवरणजिणाययणदारमवरुद्धं ॥
पुनिव दिनसासणणमंसा वाणिएहिं चिरकालं ॥ ९७ ॥
गंतूण तत्थ भणिऊण भुवणपालाभिहाणभूवालं ॥
बइसयपयत्तेणं सुकलयं कारियं जेण ॥ ९८ ॥
वरणगसुयं सतूयसाधिवं भणिऊण भरुयच्छे ॥
सिरिसंवलियाविहारे हेममया सेविया कलसा ॥ ९९ ॥

जेण जयसिंहदेवो राया भणिऊण सयलदेसम्मि ॥
काराविउं अमारिं पज्जोसवणाइसु तिहीसु ॥ १०० ॥ ९०० ॥
पुहईराएणं संयंभरीनरिंदेण जस्स लेहेण ॥
रणखंभउरजिणहरे चडाविया कणयकलसा ॥ १ ॥
जेण कुणंतेण तवं चउत्थछेट्ठं च उभयकाले वि ।
सद्धम्मदेसणा भवियणस्स न कयावि परिचत्ता ॥ २ ॥
सावयलोउ कल्लाणएसु अट्ठाहियासु सविसेसं ॥
गामेसु य नयरेसु य बहू पयट्टाविउ जेण ॥ ३ ॥
नियनाणेण केणइ तह वेमाणियसुरोवएसेण ॥
परालयागमणसमयं नियंयं नाऊण आसन्नं ॥ ७ ॥
नीरोगम्मि वि देहे कमेण काऊण कवलपरिहारं ॥
खविऊण सुहं सयलं जेण पवन्नो अंभत्तट्ठे ॥ ८ ॥
जस्सुत्तिमहगहणं सोऊणं गरुयखेयभरियमणा ।
परतित्थिया वि पइदिणमुवेंति पासे सयलनयणा ॥ ९ ॥
गुज्जरनरिंदनयरे सो कोवि न अत्थि रायपभिइजणे ॥
अपेसणवियाण जो तेसिमागउ नेयणसम्मि ॥ १० ॥
सिरिसालिभद्दसूरिप्पमुहेहिं गभय गभय सूरीहिं ।
जस्स समीवे गंतु ण सूरियं बहु ससोएहिं ॥ ११ ॥
मासम्मि भद्दवपट्टे तेरसम्मि उववासे ॥
सोहियवसा य वरभवणमज्झउ नीहरेऊण ॥ १२ ॥
पाययलोहे लीलाए डंडहत्थेहिं अखक्यिगईहिं ॥
कस्सवि अन्नस्स करे अविलग्गंतेहिं सयमेव ॥ १३ ॥
नरनीहमाणणिज्जे निवनयरनिवासिनेगमगणाण ॥
सव्वेसिपि पहाणो सगिहठिउ सीयउसेट्ठी ॥ १४ ॥

जस्स पयपउमदंसणकयाहिलासो समाहिंमलहंतो ॥
दक्खिणमहोयहिणा परोवयारेक्करासिएण ॥ १५ ॥
गंतूण जेण वंदाविऊण विहिउ समाहिसंपन्नो ॥
धम्मवएहं माणं कयाविड वीससहस्साई ॥ १६ ॥
गुज्जरदेसम्मि समग्गगामनगराइवासिसंडजणो ॥
जम्मुत्तिमद्दूसवणे पीएण समागउ तत्थ ॥ १७ ॥
अह सग्ग चालीसदिणाइं पालिऊणं समाहिणाणसणं ॥
धम्मज्झाणपरायणचित्तो जो परभवं पत्तो ॥ १८ ॥
बहुभूमिगबहुकलसं अणेगसियधयवडेहि रमणियं ॥
वरसिरिखंडविणिम्मियविमाणमारोहिऊणं तउ ॥ १९ ॥
निहारियं सरीरं जस्स बहिं संयलमिलियसंघेण ॥
एक्केक्कं गिहरक्खगमणुयं मोत्तूण सेसजणो ॥ २० ॥
नीसेसो नियनयरस्स निग्गउ जस्स दंसणनिमित्तं ॥
भत्तीए कोउगेण य मग्गेसु अलद्धसंचारो ॥ २१ ॥
सव्वद् मयाउलेहिं सव्वाउ गज्जिहिं वंविहिं ॥
सव्वेहिं वियंभियसद्दबहिरिए अंबराभोए ॥ २२ ॥
पायारपत्थिमड्डालए ठिउ परियणेण सह राया ॥
जयसिंहो पेक्खंतो जस्सिट्ठिं नीहरंतस्स ॥ २३ ॥
तं अच्छरियं दट्ठुं नरिंदपुरिसा परोप्परं बेंति ॥
मरणमणिट्ठंपि हु इट्ठं मन्हए विभूईए ॥ २४ ॥
बिउ दयाउ आरब्भ निग्गयंतं विमाणमवरन्हे ॥
पत्तं सक्कारपए समणुपयं लोयकयपूयं ॥ २५ ॥
गुइज्जंते मिउपट्टसुयपमुहपवरवत्थाणं ॥
मिलियाइं कोडियाणं तया सयाइं अणेगाइं ॥ २६ ॥

सिरिखंडविमाणेणं तेणेव समं सरीरसकारे ॥
जस्स कंउ लोएणं तह उवरि पुंणी वि खित्ताइं ॥ २७ ॥
कडाइं अगरसिरिखंडसंतियाइं घणो घणसारो ॥
निव्वाणीए ठियाए जणेण गहियउ तउ रक्खा ॥ २८ ॥
रक्खाए वि अभावे गहिया तट्ठाणमट्टिया तत्तो ॥
ता जावं तत्थ जाया अनुमाणा वियड्डखड्डा ॥ २९ ॥
तीसे रक्खाए मट्टियाए अणुभावउ सिरोवाहा ॥
वेलाजरएगंतरजराइ रोगा पणस्संतो ॥ ३० ॥
भत्तिवसेणं न मए मणंपि इह भासियं मुसा किंपि ॥
जं पच्चक्खं दिट्ठं तस्स वि लेसो इमो भणिउ ॥ ३१ ॥
नियतेयविसेसेणं पुरिसोत्ति महियरंजणी जाउ ॥
कोत्थुहमणिव्व त्तत्तो सूरी सिरिहेमचंदोत्ति ॥ ३२ ॥
जगुवट्टमाणपवयणपारगउ वयणसत्तिसंपन्नो ॥
नियनामेव भगवई जीहग्गगया कया जेण ॥ ३३ ॥
मूलग्गंथिविसेसावस्सयलक्खणपमाणपमुहाण ॥
सेसाण वि गंथाणं पढियं जेणद्धलक्खं च ॥ ३४ ॥
रायामच्चाईण वि महिड्डियाणं जणाण आरज्झे ॥
जिणसासणप्पभावणपैरायणो परमकारुणिउ ॥ ३५ ॥
नवजलहरगाहिरसरे धम्मुवएसंति च दितए जम्मि ॥
जिणभवणाउ बहिम्मि वि ट्ठिउ जणो सुणइ फुडसद्दं ॥ ३६ ॥
वक्खाणलद्धिजुत्ते जम्मि कुणंतम्मि सत्थवक्खाणं ॥
पाएण जडमईण वि जणाण बोहो समुप्पन्नो ॥ ३७ ॥
उवमियभवप्पवंचा वेरग्गकरी कहा कप्पा ॥
भासिवक्खाणय सिद्धूणं जा पुव्वं मा कठोरात्ति ॥ ३८ ॥

वक्खाणिया सहाए पाएण न केणई चिरं कालं ॥
जस्स मुहनिग्गयत्था मुद्धाण वि सातइ कहंचि ॥ ३९ ॥
जाया हिययंगयत्था असत्थेऊण तेहिं जह एसा उंबरवाडि ।
तिन्निवरिसे नियसुया तस्सेव य मुहाउ ॥ ४० ॥
तद्दिणपभिइपयारो जाउ पाएण तीए सव्वत्थ ॥
जे तेण सयं रइया गंथा ते संपइ कहेमि ॥ ४१ ॥
सुत्तमुवएसमालाभवभावणपगरणाण काऊण ॥
गंथसहस्सा चउदस तेरस वित्ती कया जेणा ॥ ४२ ॥
अणुओगदाराणं जीवसमासस्स तह य सयगस्स ॥
जेण च्छ सत्त चउरो गंथसहस्सा कया वित्ती ॥ ४३ ॥
मूलावस्सयवित्तीए उवरि रइयं व टिप्पणं जेणं ॥
पंचसहस्सपमाणं विसमट्ठाणाववोधयरं ॥ ४४ ॥
जेण विसेसावस्सयसुत्तस्सुवरिं सवित्थरा वित्ती ॥
रइया परिप्फुडत्था अडवीससहस्सपरिमाणा ॥ ४५ ॥
वक्खाणगुणपसिद्धिं सोऊणं जस्स गुज्जरनरिंदो ॥
जयसिंहदेवनामो कयगुणिजणमणचमक्कारो ॥ ४६ ॥
आगंतूण जिणमंदिरम्मि सयमेव सुणइ धम्मकहं ॥
जस्सुक्कउत्ताचित्तो सुइरं परिवारसंजुत्तो ॥ ४७ ॥
कइयावि जस्स दंसण उक्कंठियमाणसो सयं चेव ॥
आगच्छइ सहीए चिरकालं कुणइ संलावं ॥ ४८ ॥
अन्नम्मि दिणे अभत्थिऊण नेउं नियम्मि धवलहरे ॥
सम्मुहमुट्ठिऊणं जयसिंहनिवेण जस्स सयं ॥ ४९ ॥
उद्धट्ठियस्स उल्लसियबहलपुलए कंचणमएण ॥
विउलेण भायणेणं दुव्वाफलकुसुमजलमइउ ॥ ५० ॥

अन्नो मज्जाविऊणं थिरेण आरत्तियं च वीरत्तियं ॥
पक्खित्तो पंचपुरस्स कउ पणामो य पंचंगो ॥ ९१ ॥
थालपरिवेसायाउ आहाराउ सहत्थेण ॥
दिन्नो नियइच्छाए चउव्विहो तेण आहारो ॥ ९२ ॥
भणियं च जोडिऊणं करजुयमग्गे व खलु कयत्थोहं ॥
जाउ अज्जेव तहा कल्लाणपरंपराठाणं ॥ ९३ ॥
जस्स मह अज्जे भवणं तुम्भेहिं फरासियं सचरणेहिं ॥
ता अज्ज वीरनाहो मज्झ सयं आगउ व्व गिहे ॥ ९४ ॥
जेण जयसिंहरायं भणिऊणं तस्स मंडले सयले ॥
जिणमंदिरेसु कलसा चडाविया सइरकणयमया ॥ ९५ ॥
धंधुक्कयसच्चउरप्पभिइसु ठाणेसु बहुतित्थीहिं ॥
जिणसासणस्स पीडा कीरंती रक्खिया जेण ॥ ९६ ॥
काराविय च तह तेसु चेव अण्णे सु रहपरिब्भमणं ॥
निविग्घं जयसिंहं भणाविऊण पुहइनाहं ॥ ९७ ॥
कुनिउइएहिं तह जिणहरेसु भज्जंत देवदायाण ॥
काराविया निंवारा जयसिंहनरिंदपासाउ ॥ ९८ ॥
भंडारपविट्ठंपि हु केसु वि ठाणेसु देवदायस्स ॥
दव्वं जिणभवणेसु पुणोवि अप्पावियं जेण ॥ ९९ ॥
किं बहुणा भणिएणं जिणसासणं परिभवम्मि जायंते ।
सव्वप्पणा वि तुलियं जेण उवायंतरसएहिं ॥ ६० ॥
जिणसासणकज्जाइं विसेसाहियाइं इह जेण ॥
अन्नस्स मणम्मि विफुरंति न हु जाइं कइयावि ॥ ६१ ॥
लिंगाविसेसमित्ते वि जइजणे परिभविज्जमाणम्मि ।
नियसत्तीए तत्ती जेण कया सव्वकालंपि ॥ ६२ ॥

अणहिल्लवाडनयराउ तित्थजत्ताए चलियसंघेण ।
अभ्यत्थिऊण नीउ महप्पणा जो महामहिमो ॥ ६३ ॥
सज्जावलयलंगाडिपमुहाणं जत्थ सगडरूवाणं ॥
एक्कारसउ सयाइं संचुलियाइं – – –॥ ६४ ॥
हयकरहवसहवाहणपयचराण तथ व हुइ न संखा ॥
वामणथलिनयरीए दिन्नावसमम्मि संघेण ॥ ६५ ॥
वाडीवितणएहिं गुरु रखडखंडएहिं गुलिणीहिं ॥
वियडे विरायमाणे निवखंधावारसारित्थे ॥ ६६ ॥
कयकुंकुमंगरायं नियत्थपट्ट सुयाइवरवत्थं ॥
कंचणरयणादिभूसियं अंगचंगेसु ॥ ६७ ॥
दट्ठूण सावयजणं जिणहरपरिहावगं पकुव्वंतं ॥
खंगारस्स सुरट्ठापहुणो जायं मणं दुट्ठं ॥ ६८ ॥
अन्नेहिं वि सो भणिउ रायमनहिल्लवाडयस्स नयरस्स ॥
चिट्ठइ लच्छि सव्वा इहागया तुम्ह पुन्नेहिं ॥ ६९ ॥
ता गिन्हू तुम पयं भंडारे होइ तुह जहा णेढो ।
से भाविज्जइ ठाणं एक्काए दव्वकोडीए ॥ ७० ॥
लोभेण सोवि सव्वं तं गहिउ वछए पुणो वि परं ॥
सव्वयणमज्जायालोव अज्ज भमीउ नियत्तेइ ॥ ७१ ॥
इय अकयानिच्छउ सो गहणमोक्खे य संसइयचित्तो ॥
चितूणं दिणमाणं संघं धारेइ तत्थेव ॥ ७२ ॥
भाणिज्जंतो वि दिणो वि सो संघो संतियजणस्स ।
नो देइ दंसणं अन्नया य सयणो मउ तस्स ॥ ७३ ॥
तो दिक्खणयमिसेणं जेण मुणिंदेण तत्थ गंतूण ।
पडिबोहिऊण एयं संघो मोयावि उ साह्नि ॥ ७४ ॥

उज्जयंतसत्तुंजएसु तित्थेसु दोसु वि जिणिंदो ॥
सिरितेरसे उसहनाहे वंदइ वेज्जो विभूईए ॥ ७५ ॥
तत्थुज्जयंतातित्थे पारुत्थग्ग अद्धलक्खकुसुमेपक्खं ॥
सत्तुंजयम्मि तित्थे वीससहस्सा समुप्पन्ना ॥ ७६ ॥
जाणा पडिबोहिएणं भवियजणो भाविउ तह ॥
धम्मो जिणभणिए पत्ते देसे सव्वे य निरईए ॥ ७७ ॥
पज्जुवासि पि हुठाणंतरसंकमाईयणो नेय ॥
आराहणा गुरूण व सत्तंदिणा अणसणं नवरं ॥ ७८ ॥
गुरुवीहारणोइ महिम्मदेहस्स तहेव जाव ॥
सकुसे किंतु सयसेव राया सम - - - - - यसे ॥ ७९ ॥ -
- - - - - - - - सिहसिरिचंदविबुहचंदत्ति ॥
जाया तिन्नि गणहरा सिरिसिरिचंदो तउ सूरी ॥ ८० ॥
देसेसु विहरमाणो कमेण धवलक्कयम्मि वरनयरे ॥
संपत्तो तत्थ तउ भरूयत्थयनामजिणभवणे ॥ ८१ ॥
उत्तंगम्मि विसाले रूवगारमणिज्जमंडवसणाहे ॥
सोए सुणे सुव्वयजिणवरपडिमसमहिट्ठिए रम्मे ॥ ८२ ॥
सड्ढो अत्थि गुणड्ढो धवलो नामेण पोरुवाडकुले ॥
तेण जिणचंदसुरिप्पमुहो संघो समग्गो ॥ ८३ ॥
मेलेउं विन्नत्तो सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदवरिसस्स ॥
करणत्थं संघेण वि सिरिचंदो पभणीउ सूरी ॥ ८४ ॥
सो तं संघाएसं पडिवज्जउं विणिग्गउ तत्तो ॥
आसावल्लिपुरीए आगंतूणं ठिउ गेहे ॥ ८५ ॥
सिरिमालकुलसमुब्भववरसावयसेट्ठिनागिलसुयाण ॥
अवहारिमंडसालियसरणयपमुहाणं सगुणाण ॥ ८६ ।

तत्थट्ठिएण सिरिचंदसूरिणा विरइयं इमं चरियं ॥
सिरिमुणिसुव्वयतित्थंकरस्स समयाणुसारेण ॥ ८७ ॥
जं किंपि इह अजुत्तं उत्तं मइमोहउ मए अत्थि ॥
तं सुयहरा कयकिच्चा मज्झ विसोहंतु सव्वंपि ॥ ८८ ॥
पुव्वियपोत्थियलिहणे गणिणा कयमत्थ पासदेवेण ॥
बहु साहेज्ज उज्जमपरेण वरमइनिहाणेण ॥ ८९ ॥
अवहरिसरणयाणं काणिइभाया तहेव जसराउ ॥
साहेज्जकरो उच्छाहम्मय जाउ रिसेसेण ॥ ९०
विक्कमकालाउ एगवीस सहस्से सए सावणउ ॥
सव्वयणंतर दीवसव्वदिणम्मि एयं परिसमत्तं ॥ ९१ ॥
एत्थ य पढमं पुत्थइमभिलिहियं देवरायकरसिरसे ॥
--म्मयवतणएण लेहएण विणीएण ॥ ९२ ॥
गाहानाणं संखाय जस्स दसहाति नवसयाइं व ॥
चउणवइसमहियाइं नेयाइं एत्थ गंथम्मि ॥ ९३ ॥
वासे जाविह भारहम्मि विमले सव्वण्णुणे सासणं
कुज्जा भव्वजणोह मोहसमिसव्वरे समित्ता नाणसवसं ।
- - - मुणिसुव्वयस्स चरियं साणु नह साहुणो
वक्खाणंतु सुणंतु सव्वनिवहा एकग्गचित्ता सया ॥ ९४ ॥
१०९९४ ॥ श्री श्री चंदसूरिविरचितं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरितं समाप्तम् ॥
शुभं भवतु ॥

No. 4. Kavyamimansa, by RAJASEKHARA [काव्यमीमांसा—राजशेखरः].

A fragment of 50 leaves; 13 inches long, 2 inches broad.

मीमांसायां कविरहस्ये प्रथमाधिकरणे देशविभागः सप्तदशोल्लासः ॥

इति राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्ये प्रथमाधिकरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ...

इति॰ शिक्षाविशेषेषु वाच्यवावाचककल्पः पंचमोऽध्यायः ...

राजशेखरकृतौ काव्यमीमांसायां कविरहस्यप्रथमेधिकरणें सप्तमोऽध्यायः ॥

वाच्यविशेषः काकुकल्पनापाठप्रतिष्ठार्चास्तुतिश्रुतिस्मृतीतिहासपुराणप्रमाविद्यासमयविद्याराजासिद्धांतत्रयीलोकविरचनाप्रकीर्णकं च काव्यार्थानां द्वादश योनय इत्याचार्याः । उचितसंयोगनयोक्तसंयोगेन उत्पाद्य संयोगेन संयोगविकारेण च ...

इति॰ प्रथमेधिकारे अर्थानुशासने षोडशकार्थयोनयः अष्टमोऽध्यायः...

राजशेखरकृतौ॰ अर्थानुशासनेऽर्थव्याप्तिर्नवमोऽध्यायः...

राज॰ प्रथमाधिकरणे एकादशोऽध्यायः

No. 5. Dharmabhyudaya. A Chhayanatyaprabandha, by MEGHAPRABHACHARYA [धर्माभ्युदयः छायानाट्यप्रबन्धः—मेघप्रभाचार्यः].

Begins:

यः शक्रेण मुदाभिवंदितपदद्वंद्वः क्षमाभृद्वरः

क्रोधाद्युत्कटवैरिवृंददलनः सद्धर्मनीतिप्रियः ।

प्रोन्मीलत्प्रमितिश्रियं जयमयीं बिभ्रद्बलैरद्भुतः

स स्ताद्वीरजिनः शुभाय सततं श्रीमानिनो मानिनाम् ॥ १ ॥

नांद्यंते सूत्रधारः ।

सूत्र० । सहर्षम् ।

विस्तीर्णेऽत्र जिनेंद्रसद्मनि महानुयात्रोत्सवो वर्तते
यस्तत्राभिनयो मयाद्य सुधिया कार्यः प्रबंधस्य च ।
सौभाग्योपरि मंजरीपरिचयः सोयं प्रवर्त्स्यते
यद्वा स्थास्यति रत्नवृष्टिघटना सैषा सुवर्णोपरि ॥ २ ॥

स्वगतम् ।

कथमद्यापि श्रीमद्देवगुरुगुणप्रस्तावकजनकल्पपादपप्रागल्भ्यश्रीसंघसभ्याभ्यर्णमभिनेयप्रबंधपरिज्ञानार्थमुपस्थितः सततमस्मासु सत्यापितसमीचीनवैनयिकलीलः सुशीलः शैलूषो विलंबते ।

प्रविश्य नटः ।

पत्रमर्प्पयन् । भाव

सव्वजणाभिप्पेयनाडयारंभपवत्तयं एयं तं पत्तयं ।

सूत्र० गृहीत्वा सोत्कर्षं वाचयति ।

यः सत्त्वतत्त्वप्रणयैकपात्रं संग्रामधर्मोऽभयसत्यसंधः ।
यस्मिन्नसौ नायकतामुपैति सैष प्रबंधोऽभिनयेन योज्यः ॥ ३ ॥

यतः

दानैकवीरा भुवि संति केचिद्रणैकवीरा अपरे पुमांसः ।
तपःप्रवीरा इतरेऽत्र लोके वीरव्रती त्रिष्वपि यः स नेता ॥ ४ ॥

क्षणं विमृश्य

सहर्षोल्लापं हुं ज्ञातं मार्ष २ निश्चितं श्रीदशार्णभद्रचरित्रशुश्रूषातरंगितोयं पारिषद्यलोकः ।

अहो अस्मदीयहृदयानंदसंवादकोयं श्रीसंघसमादेशः

Ends:

राजानो जनपालनोद्यततया स्फूर्जद्गुणं तां यशो
लोकोप्येष विशेषधर्मनिरतः प्राप्नोतु पुण्यश्रियम्
संतः संतु जगत्यमोघमनसो वंद्याः पुनस्तत्परे
श्रीमेघप्रभतां दधज्जिनपतिः श्रेयस्तरुं सिंचतु ॥ ४० ॥

इति श्रीमेघप्रभाचार्यविरचितः समाप्तोयं धर्माभ्युदयो नाम छायानाट्य-प्रबंधः ॥

No. 6. Suktamuktavali, or Drishtantadvatrinshat, by MEGHAPRABHASURI [सूक्तमुक्तावली-वा-दृष्टान्तद्वात्रिंशत्-मेघप्रभसूरिः].

Leaves 1 to 17; 11 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad.

Begins:

श्रीवर्द्धमानमभिनौमि तीर्थेशो वर्द्धमानमहिमानम् ।
यः स्वर्णरुचिर्नमतां मूर्त्तः कल्याणराशिरिव ॥ १ ॥
दृष्टांतद्वात्रिंशत्सेयमुपक्रम्यते सदुपदेशा ।
संप्रति जनसद्विदिता श्रोतृजनश्रवणपीयूषा ॥ २ ॥
इतिमेघप्रभसूरिविरचितायां जनप्रसिद्धदृष्टांताभिधाना द्वात्रिंशत् ॥ १८ ॥
इति॰ मुक्तावल्यां वस्तुदृष्टांता द्वात्रिंशत्...
इति॰ सूक्तमुक्तावल्यां धर्माभ्युदयाभिधाना द्वात्रिंशत्...
इतिश्रीमेघप्रभसूरिविरचितायां सूक्तमुक्तावल्यां विश्वव्यवहाराभिधाना द्वात्रिंशत् ॥ लेखकपाठकयोः शुभं भवतु

No. 7. Jivanusasana, by DEVASURI, pupil of VIRACHANDRASURI [जीवानुशासनं सटीकम् मू॰ देवसूरिः].

Leaves 10 to 216; 14 inches long, 1 inch broad.

Commentary ends:

श्रीदेवसूरिभिः श्रीवीरचंद्रसूरीणां निजदेशनावसरलब्धनिर्मलकीर्तीनां शिष्यमात्रैर्विनेयगुणषड्गुणैर्विरचितं दुर्बमेतदिदं सिद्धांतयुक्तियुक्तं राद्धांततिंसहितं जीवस्यात्मनो भव्यस्य वानुशासनं बोधकं विमलं निर्मलं तथोति ॥

२१६—ज्जिनदत्तसूरिरेतन्नामकैस्सततगृहनिवासिभिरितियावत् शोधितं निर्दोषीकृतम् ॥

No. 8. Sravakapratikramanasutrachurni, by VIJAYASINHA [श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रचूर्णिः—विजयसिंहाचार्यः].

Leaves 1 to 285; 17 inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1317 A. D. 1261.

Begins:

सिद्धं सिद्धत्थसुयं सुयधम्मपयासयं सयालोयं।

लोयणतुल्लं लोयाण नमह सिरिमं महावीरं॥ १ ॥

समणोवासगपडिकमणसुत्तचुण्णि भणामि लेसेणं।

मंदमईण विबोहणहेतुं सुत्ताणुसारेणं॥ २ ॥

Ends:

उत्तरोत्तरधर्मवृद्ध्यर्थं मंगलमाह।

वंदामि जिणे चउव्वीसं सिरिरिसहनाहपढमं।

नमामि सिरिवद्धमाणपज्जंते चउव्वीसं तित्थयरे दिंतु सिवं॥

मंगलं अंते॥ एवं समत्ता पडिकमणचुन्नी॥

नमो सुयदेवयाए भगवईए।

जयइ जिणसासणमिणं जंमि निलीणा जणा सुहेणेव।

लंघंति भवं भीमं जेणणवजात्तिया जलहीं॥ १ ॥

जयइ इह चंदगच्छो इव भाविंयकुमुयबोहयरो ।
उवसमयजुण्हं पुन्नो समणजणाणंदणो सयलो ॥
ऊसियसीलपडाउ सवानियमरहंगसंगयसुघोसो ।
गुणगुरुउ गच्छरहो धवलेहिं व जेहिं उव्वूढो ॥
सिरिसव्वएवसूरिनेमिचंदनामधेया मुणीसरा गुणिणो ।
होत्था तत्थ.पसत्था तेसिं सीसा महामइणो ॥
जे पसमस्स निदंसणमुदही दाक्खिन्नवारिवारस्स ।
कव्वरयणाविरोणखाणी खमिणो अमियवाणी ॥
सिरिमं संतिमुणिंदा तेसिं सीसेण मंदमइणावि ।
आयरियविजयसीहेण विरइया एस चुन्नित्ति ॥
जं किंपि मए उस्सुत्तमित्थ रइयं मइए दोसत्ता ।
तं चेव खमंतु सोहंतु सपहमणुग्गहं काउं ॥
एगारसाहि सएहिं तेसीइहिएहिं विक्कमनिवाउ ।
स- - - थिरेहिं चित्ते मासंमि समत्थिया एसा ॥
सावगपडिक्कमणसुत्तचुन्नी समत्ता ॥ शुभं भवतु ॥

ग्रंथाग्रं श्लोकप्रमाणेन ४९९० संवत् १३१७ वर्षे माहसुदि ४ श्रीदत्त-दिने श्रीमदाघाटदुर्गे महाराजाधिराजपरमेश्वरपरमभट्टारकउमापति-वरलब्धप्रौढप्रतापसमलंकृतश्रीतेजसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादप-द्मोपजीविनि महामात्यश्रीसमुद्धरे मुद्राव्यापारान् परिपंथयति श्रीमदा-घाटवास्तव्य.पं० रामचंद्रशिष्येण कमलचंद्रेण पुस्तिका व्यालेखि ॥

No. 9. Nighantusesha, by HEMACHANDRA [निघण्टुशेषः—हेमचन्द्रः].
Dated Samvat 1280 = A. D. 1224.

Begins:

॥ ८० ॥ अर्हं ॥ विहितैकार्थनानार्थदेश्यशब्दसमुच्चयः ॥
निघंटुशेषं वक्ष्येहं नत्वार्हत्पादपंकजम् ॥ १ ॥

Ends:

धान्यत्वाचि तु तुषो तुसे कडंगरः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते निघंटुशेषे षष्ठोध्यायकांडः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ संपूर्णश्चायं निघंटुशेषः ॥ ॥ ॥ संवत् १२८० वर्षे कार्त्तिकवदि गुरौ निघंटुशेषपुस्तिका लिखितेति ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ लेखकपाठकयोः ॥ ॥ ॥

संवत् १३४३ वैशाखशुदि ६ सो० चांचूलसुतभां० भीमभां० श्रीबाहड-सुत भां० जगत्सिंह भां० खेतसिंहश्रावकैः श्रीचित्रकूटवास्तव्यैर्मूल्येनेयं पुस्तिका गृहीता ॥ ॥

No. 10. Hemakumaracharitram by SOMAPRABHACHARYA [हेमकुमारचरित्रम्—सोमप्रभाचार्यः].

Leaves 1 to 231; 29 inches long, 2 inches broad.

Ends:

श्रीमद्व्याकरणं सुधारसपयःकूपः – – – महा –
कुंभश्रेणिरियं प्रमाणपदवी दिव्या पुनर्मंचिका ॥
छंदोलंकृतिनामकोशमिषतः पंक्तिर्घटानामियं
योगस्योपनिषद्धिरण्यकनकस्तोत्राणि कंठावृतिः ॥ २० ॥
न्यासो मंडपिका विवेकमहिमच्छायाद्रुमालंकृतिः
संसारोदरमारवाध्वनिकटे श्रीहेमचंद्रप्रभुः ॥
अज्ञानोत्कटधर्म्मतापहृतये ज्ञानप्रपामादिशीं
चक्रे शास्वतकीं शुभानि दिशतां संघाय सैषानिशम् ॥ २१ ॥

एवं कुर्वन्नहोरात्रं कृत्यानि परमार्हतः ॥
कुमारपालदेवोयं राज्यं पालयति क्षितौ ॥ २२ ॥
नृपस्य जीवाभयदानडिंडिमैर्महीतले नृत्यति कीर्त्तिनर्त्तकी ॥
श्रीहेमचंद्रप्रभुपादपद्मं वंदे भवाब्धेस्तरणैकपोतम् ॥
ललाटपट्टांतरकांतराड्याक्षरावली येन मम व्यलोपि ॥ २३ ॥
बोधयित्वा महाराजं देवलोकं जगाम यः ॥
पश्चात्कुमारपालोयं शोकं गत्वा मुमूर्च्छ सः ॥ २४ ॥
तदनु धैर्यमवलंब्य धर्म्मध्यानं करोति ॥
सावयघरंमि वर हुज्ज चेडओ नाणदंसणसंजुओ ॥
मिच्छत्तनिहियमई मा राया चक्कवट्टी वि ॥ २५ ॥
इतिभावनया जैनशासनं परिपाल्य स्वर्गं जगाम ॥
तत्पट्टपूर्वाद्रिसहस्ररश्मिः सोमप्रभाचार्य इति प्रसिद्धः ॥
श्रीहेमसूरेश्च कुमारपालदेवस्य चेदं न्यगदच्चरित्रम् ॥ २६ ॥
यावन्निहताखिलसंतमसौ नभसि चकास्ते रविचंद्रमसौ ॥
तावद्धेमकुमारचरित्रं साधुजनो वाचयितु पवित्रम् ॥ २७ ॥
अज्ञानादथवा प्रमादवशतो ह्यालस्यतो वा सदा
यद्व्याख्यातमसंगतं विरचिताश्चित्ते कथायां क्वचित् ॥
संबंधो न निवेदितो न कथितः सद्धर्मलाभो मया
तत्सर्वं ननु निर्विकल्पमनसा संघेन संक्षम्यताम् ॥ २८ ॥
यः सम्यक्त्वनिधिर्भवार्णवमहासेतुर्जगन्मंगलं
निश्रेणिः शिवमंदिरं जिगमिषोश्चारित्ररत्नापणः ॥
ज्ञानश्रीकुलसद्म तीर्थपतयोप्युच्चैर्नमस्यंति यं
स श्रेयांसि निरंतरं दिशतु वः श्रीसंघभट्टारकः ॥ २९ ॥

प्रस्तावपंचकेप्यत्राष्टौ सहस्राण्यनुष्टुभाम् ॥
एकैकाक्षरसंख्यातान्यधिकान्यष्टाभिः शतैः ॥ २० ॥
शुभं भवतु ॥

No. 11. Vagbhattalankara [वाग्भट्टालंकारः].

Leaves 5, incomplete. Dated Samvat 1227 = A. D. 1171.

Ends:

श्रीवाग्भट्टालंकारे पंचमपरिच्छेदः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ संवत् १२२७ वर्षे माघवदि — — —

No. 12. A Commentary on the Vrittaratnakara, by TRIVIKRAMA, son of RAGHUSURI [वृत्तरत्नाकरटीका—त्रिविक्रमः].

Leaves 1 to 127; 10 inches long, 2 inches broad.

Begins:

ओं नमो विनायकाय ॥
केदारसूरिविहितच्छंदोलक्षणसूत्रगः ॥
प्रणम्य गुरुपादाब्जं संप्रदायो निगद्यते ॥ १ ॥
वर्णवृत्ते प्रत्ययाः षट् व्याख्याता इह सूरिभिः ॥
तेष्वाद्यावंतिमं वात्र मात्रावृत्तेष्वपि स्फुटम् ॥ २ ॥
प्रायः प्रस्तारनियमे सूत्रं लक्ष्मैतदादिकम् ॥
गुर्वादिसंख्यानयनपर्यंतमभिदध्महे ॥ ३ ॥ युगलम् ॥
सपूर्वपक्षसिद्धांतं प्रायः सूत्रं विवृण्महे ॥
क्रियाकारकसंबंधं विषमेषु विचक्ष्महे ॥ ४ ॥
आपाते यत्प्रतीयेत न तद्व्याख्यास्यते यतः ॥
साहाय्यं शर्करावृक्षे न कोपि समपेक्षते ॥ ५ ॥

अपूर्वमिव यत्किंचिद्व्याख्यासिद्धं प्रदर्श्यते ॥
तद्भ्रमस्तन्न कर्त्तव्यो जयदेववदीक्ष्यताम् ॥ ६ ॥
शास्त्रांतरप्रसिद्धोर्थः सूत्रैर्वक्तुं न शक्यते ॥
यः सिद्धांताविरोधेन कथमस्माभिरुच्यते ॥ ७ ॥
सिंहावलोकप्रमुखा न्यायाः शास्त्रांतरस्थिताः ॥
सूत्रेष्वव्याप्त्यतिव्याप्तिहानायेह समाश्रिताः ॥ ८ ॥
सर्वव्यापिनमात्मानं कर्त्तुं युज्येत यत्पथा ॥
अपि नानाकुलोत्पन्नान्सचिवान्कुरुते नृपः ॥ ९ ॥
सुखसंतानसिद्ध्यर्थं०

Ends:

वंशेभूदित्यादि सुगमम् ।

जय जय गणनाथ प्रार्थये त्वामजस्त्र
हर दुरितसमूहं छंदसां नामदाने ॥
यदमलपदपद्मप्रोल्लसत्कांतिवारि-
व्यतिकरपरिधौतो मोहपंकोप्यपेतः ॥ १ ॥
जितेंद्रनीलद्युति तन्ममास्तु मुखं मुरारेः शुभदं सदैव ॥
रमामुखांभोरुहबिंबितं यद्भृंगभ्रमं संततमातनोति ॥ २ ॥
आसीदिहांगिरसवंशसरोजसूर्यः
श्रीसत्यमुप्रियमुनिः प्रथितः पृथिव्याम् ॥
गौडेषु वृद्धवलभी — — — — — —
ब्रह्मान्वयेऽर्क इव कस्य न सुप्रसिद्धः ॥ ३ ॥
वाक्सत्याध्ययने श्रुतिः श्रुतिसदाध्याने श्रयत्यच्युत-
चेतश्चारुविचारमध्वरविधौ बुद्धिः शरीरे तपः ॥
यस्मिन् जातवतां स्वतस्तदुदिताः संत्यागतो दक्षिणां
गोदास्नानविधित्सया दधदसौ वासं स्वमेलापुरे ॥ ४ ॥

तद्वंशभूषणमणिर्ननु नायकोभू-

त्तस्माद्गदाधरसुधीः सुधियामधीशः ॥

तस्यांगजा समभवन्द्विजवर्यवंद्यः

श्रीश्रीपति ... मानसराजहंसः ॥ ५ ॥

तस्य सूनुः सदाचारसंपन्नः सज्जनाग्रणीः ॥

सारंगसूरिनामाभून्माध्यंदिनविभूषणम् ॥ ६ ॥

सत्साहित्यमहोदधेर्निरवधिर्वैदग्ध्यदुग्धांबुधेः

श्रीमाध्यंदिनधर्मदुर्धरधुरोद्धारैकधुर्यस्ततः ॥

सूनुर्विष्णुपदांबुजार्चनरतः श्रीराघवार्योभव-

त्सूरिर्भूरियशाः प्रशांतविगलत्पुत्रैषणादित्रयः ॥ ७ ॥

अस्त्येतस्य जगत्प्रशस्यचरितः कारुण्यपुण्यार्णव-

स्तारुण्यादिमदान्गदानिव सदा यो मन्यते दुःखदान् ॥

सौजन्यावसतिस्त्रिविक्रम इति प्रज्ञादिजन्मक्षिति-

र्ब्राह्मण्यैकमतिः कृतातिथिजनप्रीतिश्चिरायुः सुतः ॥ ८ ॥

यः कातंत्रविचित्रसूत्ररचनापाथोधिमंथाचलः

श्रीमद्दुर्गमदुर्गवृत्तितटिनीकल्लोलनक्रो महान् ॥

छंदःकंदलपालनप्रविलसद्गीर्वारिदोवारिदो-

लंकारार्णवकुंभसंभवमुनिः काव्याब्धिचंद्रोदयः ॥ ९ ॥

सारस्वतव्याकरणस्य सूत्रे रम्या बृहद्वृत्तिरकारि येन ॥

श्रीवृत्तरत्नाकरसूत्रटीका विनिर्गता तेन चिराय नंद्यात् ॥

इति श्रीरघुसूरिसूनुश्रीविक्रमसूरिविरचितायां वृत्तरत्नाकरच्छंदःसूत्रटीकायां षष्ठोऽध्यायः समाप्तमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥

No. 13. Oghaniryukti [ओघनिर्युक्तिः].

Leaves 1 to 92. 13 inches long, 1¼ inches broad. Dated Samvat 1154 = A. D. 1098.

Ends :

"११३२ ओहनिज्जुत्ती सम्मत्ता ॥ संवत् ११५४ वैशाखशुक्लप्रतिपदायां रविदिने श्री अशोकचंद्राचार्यशिष्येण उदयचंद्रगणिना जिनभद्रलेखकहस्ताद्विमलचंद्रगणिहस्ताच्च ओघनिर्युक्तिसूत्रं लेखितं ॥ मंगलं महाश्रीरिति॥

No. 14. Yogadrishtisamuchchaya with Commentary, by HARIBHADRA [योगदृष्टिसमुच्चयः—सटीकः— हरिभद्रः कृ०].

Leaves 1 to 53, incomplete. Dated Samvat 1146 = A. D. 1090

Ends :

दोषश्च अन्यथाप्रत्ययाय संभवादित्याचार्याः । मात्सर्यविरहेण मात्सर्याभावेनोच्चैः - - ॥ समाप्तोयं योगदृष्टिसमुच्चयः । कृतिः श्रीश्वेताम्भक्षोराचार्यहरिभद्रस्येति ॥ ॥ संवत् ११४६ कार्त्तिक शुदि - - - कर्णदेवकल्याणविजयराज्ये महामात्यमुंजालयहकावस्थिते एवं काले प्रवर्तमाने इहैव श्रीमदणहिलपाटकावास्थि - - - - - - - - - - - - -

---

No. 15. A Commentary on the Khandanakhandakhadya of Sri Harsha, called Sishyahitaishini, by A PUPIL OF THE AUTHOR. The fourth Khanda [खण्डनखण्डखाद्यटीका].

Leaves 304 to 452 ; 13½ inches long, 2 inches broad.

Begins :

ओं नमः सर्वज्ञाय ॥

ओं प्रमाणतदाभासान्निरूक्त्याऽद्वैततादविरोधं परिहृत्याधुना निग्रहस्थानसद्भावनविरोधं निराचिकीर्षुश्चोद्यमुद्भावयति । नन्विति ।

Ends :

प्रकरणस्य प्रचयगमनमाशास्ते ॥ तांबूलद्वयमिति ॥
यो ब्रूते षट्पदार्थानुषडाधिकदशधा भावभेदाभिधायी
यस्तस्यां विद्यमाना क्षणविकलगतिः कंटकाभ्याशिवासीत् ।
तावुद्वत्याद्वितीयश्रुतिरधिकसुखा येन चक्रे कवींद्रः
श्रीहर्षोन्वर्थनामा स्वयमपि परमानंदभावं प्रपेदे ॥
ओंकारो वदनांतरालकुहरे सर्वाघविध्वंसको
यस्य ज्ञानमयस्तनोति सततं हेपारवाडंबरम् ।
वेदैः कल्पितदिव्यमूर्तिविभवः सांगैस्तुरंगाननः
सोयं मानसपंकजेषु भवतां कुर्याद्धरिः सन्निधिम् ॥
येनोच्चैः परमात्मबोधतरणेः पंथानमस्तान्वता
तुंगं मोहगिरिं निरुध्य चुलुकीचक्रे भवैकार्णवः
सच्चेतःपयसां प्रसात्तिकृदसौ चक्रे पदं खंडने
व्योमश्रीवान्वभवत्स्वरूपभगवानव्याजकुंभोद्भवः ॥ ॥
इति शिष्यहितैषिण्यां खंडनटीकायां चतुर्थः परिच्छेदः ॥

No. 16. Mallicharitamahakavyam, by VINAYACHANDRACHARYA [मल्लिचरितमहाकाव्यम्—विनयचन्द्राचार्यः].

Leaves 2 to 300 ; 21 inches long, 2 inches broad. The "Granthagra" is given as 4,750.

Ends :

चरित्रं श्रीमल्लेः श्रवणयुगपीयूषसरसी-
रसीभूतात्मानो विनयविनता ये भवभुवः ।
विगाहंते सर्व्वे सकलकमलोद्भूतिजनकं
भवेत्तेषां सत्यं निजनिजमनश्चिंतितविधिः ॥ १३० ॥

इत्याचार्यश्रीविनयचंद्रविरचिते श्रीमल्लिचरिते महाकाव्ये विनयांके आ-स्तिकनृपचित्रकुंभनरदेवपालगोपालयज्ञदत्ताचिलातीपुत्रचंद्ररुद्राचार्यशिष्ययशश्चंद्रराजर्षिजयदत्ताप्रकथितो मदनरेखाकथानकगर्भितो निर्वाणव्यावर्णनो नामाष्टमः सर्गः समाप्तः ॥ ४७९० ग्रंथाग्रं ॥

– – – – –सद्वृत्तो गच्छश्चंद्रोऽभवद्भुवि ।

चित्रं – –

तस्मिन्नभूच्छालगणाभिधानः सूरिः समापूरितभव्यलाछनः ।

यत्पंचशाखः किल कल्पवृक्षः छायां नवीनां तनुते जनानाम् ॥

यत्पार्श्वे किल – – –

No. 17. Bhadrabahu's Pindaniryukti with Malayagiri's Commentary { पिण्डनिर्युक्तिः सटीका मू॰ मा॰ भद्रबाहुः टी॰ मलयगिरिः }.

Leaves 1 to 157; 7 inches long, $2\frac{3}{4}$ inches broad.

Commentary begins:

जयति जिनवर्द्धमानः परहितनिरतो विधूतकर्मरजः ।

Commentary ends :

अभिधानान्नाभवत्पूर्णा पिंडनिर्युक्तिरिति ॥

येनैषा पिंडनिर्युक्तिर्युक्तिरम्या विनिर्मिता ॥

द्वादशांगविदे तस्मै नमः श्रीभद्रबाहवे ॥

व्याख्यातार्थैरेषा विषमपदार्थापि सुललितवचोभिः ॥

अनुपकृतपरोपकृतो विवृतिकृतस्तान्नमस्कुर्वे ॥

इमां च पिंडनिर्युक्तिमतिगभीरां विवृण्वता कुशलम् ॥

यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥

अर्हतः शरणं सिद्धाः शरणं मम साधवः ॥

शरणं जिननिर्दिष्टो धर्मः शरणमुत्तमः ॥

No. 18. Oghaniryukti with Dronacharya's Commentary [ओघनिर्युक्तिः सटीका—टी० द्रोणाचार्यः]

Leaves 258 to 346; 7 inches long, 2¼ inches broad. Granthagra 8,285.

No. 19. Commentary on the Panchasangraha by MALAYAGIRI. [पञ्चसंग्रहटीका—मलयगिरि].

Leaves 1 to 266; 14½ inches long, 1¾ inches broad.

Ends :

समासितः संक्षेपतः संक्षिप्तं भाविजनानुकंपया भणितम् ।

जयति सकलकर्मक्लेशसंपर्कमंत्रः

स्फुरितविततविज्ञानसंभारलक्ष्मीः ॥

प्रतिनिहतकुवीर्याशेषमार्गप्रवादः

शिवपदमधिरूढो वर्द्धमानो जिनेंद्रः ॥ १ ॥

गणधरदृब्धं जिनभाषितार्थमखिलगमभंगनयकलितम् ॥

परतीर्थकुमतनाशनमधिगंतुं शासनं जैनम् ॥ २ ॥

बह्वर्थमल्पशब्दं प्रकरणमेतद्विण्वृवता मया निखिलम् ॥

यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ३ ॥

अर्हतो मंगलं सिद्धा मंगलं मम साधवः ।

मंगलं मंगलं धर्मः समंगलमशिश्रियम् ॥ ४ ॥

इति मलयगिरिविरचिता पंचसंग्रहटीका समाप्तेति ॥

No. 20. Mahaviracharitra (in Prakrit), by GUNACHANDRAGANI [महावीरचरियं – गुणचंदगणि].

Leaves 1 to 348; 31 inches long, 2 inches broad.

Begins :

नमो वीतरागाय ॥

पयडियसमत्थपरमत्थवित्थरं भवचक्कक्कयसोक्खं ।
विफुरइ जस्स रविमंडलं व नाणं निहयदोसं ॥
जस्स य सोहइ पणमंतसक्कसंकंतनयणकमलवणं ।
कमविमलसरंतललीणमीणपूयरं नहंसुजलं ॥

Ends :

बारसवासाइं वि . . . . . . भव्वे सिव गए तंमि ।
भयवं सुहम्मसामी निव्वाणपहं पयासेइ ॥
तंमि वि चिरकालं विहरिऊण सिरिजंबुसामिणो दाउं ।
गच्छगणाणमणुण्णं संपत्ते सिवनिवासंमि ॥
एवं विज्जाहरनरसुरिंदसंदोहिवंदणिज्जेसु ।
सगमइक्कंतेसु महापहूसु गुणणाइरित्तेसुं ॥
अइसयगुणरयणनिही मिच्छत्ततमंधलोयदिणनाहो ।
दुरुच्छारियवइरो वइरसामी समुप्पणो ॥
साहाए तस्स चंदे कुलंमि निप्पडिमएं संमकुलभवणं ।
आसि सिरिवद्धमाणो मुणिनाहो संजममुणि व्व ॥
वहलकलिकालतमपसरपूरियासे सविसमसमभागे ।
दीवेणं व मुणीणं पयासिओ जेण मुत्तिपहो ॥
मुनिवइणो तस्स हरट्टहाससियजसपसाहियासस्स ।
आसि दुवे वरसीसा जयपयडा सूरससिणो व्व ॥
भवजलहिवीइसंभंतभवियसंताणतारणसमत्थो ।
बोहित्थो व्व महत्थो सिरिसूरिजिणेसरो पढमो ॥
गुरुसाराउ व्व चलाउ निम्मलसाहुसंतइं जम्हा ।
हिमवंताउ गंग व्व निग्गया सयलजणपुज्जा ॥
अन्नो य पुन्निमाचंदसुंदरो बुद्धिसागरो सूरी ।
निम्मवियए वरवागरणच्छंदसत्थो पसत्थगइ ॥

एगंतवायविलसिरपरवाइकुरंगसिहाण ।
तेसिं सीसो जिणिचंदसूरिनामो समुप्पन्नो ॥
संवेगरंगसाला न केवलं कव्वविरयणा जेण ।
भव्वजणविम्हयकरी विहिया संजमपवित्ती वि ॥
ससमयपरसमयण्णू विसुद्धसिद्धंतदेसणाभिरउ ।
सयलमहिवलयवित्तो अन्नोभयदेवसूरित्ति ॥
जेणालंकारधरा सलक्खणा वरपया पसन्ना य ।
सिद्धंतवित्तिरयणेण भारई कामिणि व्व कया ॥
तेसि अत्थि विणेउ समत्थसत्थत्थबोहकुशलमइ ।
सूरी पसन्नचंदो चंदो इव जणमणानंदो ॥
तव्वयणेणं सिरिसुमइवायगाणं विणेयलेसेण ।
गणिणा गुणचंदेणं रइयं सिरिवीरचरियमिमं ॥
एयस्स वियरणंमि निव्वंधो जेसि गाढमुप्पण्णो ।
ते पुण — — लाउ व्विय साहिज्जंते निसामेह ॥
सिधजसेजाण्हाधवलियनायलकुलनहयलो मयंको व्व ।
पुव्वमहेसु महेसी पणउ सिरिजीवदेवपहू ॥
तस्स सिस्सो सिद्धंतसिद्धसुविसिट्ठसंजमाभिरउ ।
गुणरयणरोहणगिरी पयडो जिणदत्तसूरित्ति ॥
गभीरिमाए पसमेण बुद्धिविभवेण दक्खिणत्तेण ।
सुंदरत्तएण जेसिं न कोवि तुल्लो जए जाउ ॥
तेसिंतो पडिबुद्धो वायडकुलभवणजयपडो निट्ठो ।
कप्पडवाणिज्जपुरे सेट्ठी गोवद्धणो आसि ॥
नंदीसरावलोयणमणेण भव्वाण दंसणत्थं व ।
काराविय सुतुंगं वावन्नजिणालयं जेण ॥

धम्मधरणीए गिहिणीए तस्स सोंढात्ति नाम वयाए।
अगणियगुणगणनिलया पुत्ता चत्तारि उप्पन्ना ॥
पढमो अम्मयनामो वीउ सिद्धोत्ति जज्जनागो य।
तइउं चउत्थउ पुण विक्कमउ नन्नउ नाम ॥
नयविणयसव्वधम्मत्थसीलकलिएहिं जेहिं दिट्ठेहिं।
तूणं जुजिट्ठिलइवि सद्दहिज्जंति विरपुरिसा ए ॥
अह संथारए दिक्खपव्वज्जिउं भावसारं संतेमि।
गोवद्धणंमि सग्गं गयंमि तह पढमपुत्तगो ॥
सो सिद्ध जज्जनागो छत्तावल्लीए वासमकारिंसु।
सव्वकनिट्ठो नन्नयसेट्ठी पुण मूलट्ठाणेवि ॥
तेसिं व भड्डगिपुत्तो नियपुत्ताउ विगाढपडिबंधो।
आसि जसणागनामो सेट्ठी सुविसिट्ठगुणनिलउ ॥
अह नन्नयस्स पुत्ता पयडा सावित्तिकुच्छिसंभूया।
दोन्निवि य उप्पन्ना गोवाइच्चो कवडी य ॥
सत्तुंजयपमुहसमत्थातित्थजत्ता पयट्टिया।
जेण पढमं च्चिय तस्स कवडिसेट्ठिणो को समो होज्जा ॥
पुरिसत्थकरणनिरयस्स जज्जनागस्स पवरसेट्ठिस्स।
अत्थि जिणधम्मनिरया कलत्तमिह सुंदरी नाम ॥
जाउ तीसे सुंदरविचित्तलक्खणविराइयसरीरो।
जिट्ठो सिद्धो पुत्तो वीउ पुण वीरनामोत्ति ॥
को तेसि नाणविन्नाणबुद्धिसुविसुद्धधम्मगेहाण।
निउणो वि गुणलवंपि हु होज्ज समत्थो पवित्थरिउं ॥

नागो इव पिडिज्जइ वंभंडकरंडए अमायंतो ।
जसि जसोहो सायरनिसिछणलंछणच्छाउ ॥
जिणविवाइं सुसुए सुत्थतित्थजत्ताइधम्मकरणेण ।
धम्मियजणाग मज्झे जेहिं पत्ता पढमरेहा ॥
अन्नाणतहमसमणो सुयनाणपवा पयट्टिया जेहिं ।
सयलागमपोत्थयलेहणेण निचपि भव्वाण ॥
तेहिं वि तित्थाहिवपरमभत्तिसव्वस्समुव्वहंतेहिं ।
बीरजिणचरियमयं काराविय सुद्धवोहकरं ॥
जमजुत्तमेत्थ भणियं नियमइदुव्वलउ मए किंपि ।
तं सोहंतु गुणड्ढा उच्छाइयमच्छरा विउसा ॥
छत्तावल्लिपुरीए मुणिअं वेसरगिहंमि-रइयमिमं ।
लिहियं च लेहएणं माहवनामेण गुणनिहिणा ॥
नंदसिहिरुद्दसंखे वोक्कंते विक्कमाउ कालंमि ।
जेट्ठस्स सुद्धतइयातिहिंमि सोमे समत्तमिमं ॥
निद्दयसयलविग्घोणग्घमाहप्पजुत्तो ।
जयइ जयपसिद्धो वद्धमाणो जिणिंदो ॥
तयणु जयइ तस्सासंखमोक्खेक्कमूलं ।
गरुयभवभयाणं नासणं सासणं च ॥
सिवसगमणदक्खो पाणिणं कप्परुक्खो ।
जयइ जयपयासो पासनाहो जिणेसो ॥
तयणु जयइ वाणी दिव्वपंकेरुहत्था ।
सुयरयणचरित्तीपंकयालीणहत्था ॥
इय जिणवरवीरस्सट्ठमो ताव वुत्तो ।
परमपयपयाणो नाम पत्थाव एसो ॥

चरियमवि समत्तं एय संकित्तणाउ ।
हवउ सुहकरं वो नूणमाचंदसूरं ॥
एयं वीरजिणेसरस्स चरियं जे भावसारं जणो
वक्खाणंति पढंति निच्चलमणो निच्चं निसामंति य ।
तेसिं इट्ठविउगणिट्ठघडणादोगच्चरोगादयो
आ मोक्खं खयमेइ दुक्खमखिलं सोक्खाणि वड्ढंति य ॥
मंगलं महाश्रीः ॥

No. 21. Kumarapalapratibodha, by SOMAPRABHACHARYA [कुमारपालप्रतिबोधः – मा०—सोमप्रभाचार्य].

Leaves, 1 to 256; 21 inches long, 2 inches broad. Written in the time of Jayatilaka.

Begins:

ओं नमो वीतरागाय ॥

चउसु दिसासु पसरियं मोहबलं निज्जिउं पयट्टो व्व ।
पयडियधम्मचउक्को चउदेहो जयइ जिणनाहो ॥ १ ॥

Ends:

स्तुमस्त्रिसंध्यं प्रभुहेमसूरेरनन्यतुल्यामुपदेशशक्तिम् ।
अतींद्रियज्ञानविवर्जितोपि यः क्षोणिभर्तुर्व्यधित प्रबोधम् ॥
सत्त्वानुकंपा न महीभुजां स्यादित्येष क्लृप्तो वितथः प्रवादः ।
जिनेंद्रधर्मं प्रतिपद्य येन श्लाघ्यः स केषां न कुमारपालः ॥
विचित्रवृत्तांतसमेतमेनयोश्चरित्रमुत्कीर्त्तयितुं क्षमेत कः ।
तथापि – – – – – – – र्थिना समुद्धृतो बिंदुरिवांबुधेर्मया ॥
इति सोमप्रभकथिते कुमारनृपहेमचंद्रसंवादे ।
जिनधर्मप्रतिबोधे प्रस्तावः पंचमः प्रोक्तः ॥
सूर्याचंद्रमसौ कुतर्कतमसः कर्णावतंसौ क्षिते-

धुर्यो धर्मरथस्य सर्वजगतः सुचावलोके दृशौ ।
निर्वाणावसथस्य तोरणमहास्तंभावभूतामुभा-
वेकः श्रीमुनिचंद्रसूरिरपरः श्रीमानदेवप्रभुः ॥
तयोर्बभूवाजितदेवसूरिः शिष्यो बृहद्गच्छनभःशशांकः ।
जिनेंद्रधर्मांबुनिधिः प्रपेदे घनोदकः स्फूर्तिमतीव यस्मात् ॥
श्रीदेवसूरिप्रमुखा बभूवुरन्येपि तत्पादपयोजहंसाः ।
येषामबाधारचितस्थितीनां नालीकमैत्री मुदमाततान ॥
विशारदशिरोमणेरजितदेवसूरेर्भूक्रमांबुजमधुव्रतो विजयसिंहसूरिः प्रभुः ।
मितोपकरणक्रियारुचिरनित्यवासी च यश्चिरंतनमुनिव्रतं व्यधित दुःखमा-
यामपि ॥
तत्पट्टपूर्वाद्रिसहस्ररश्मेः सोमप्रभाचार्य इति प्रसिद्धः ।
श्रीहेमसूरेश्च कुमारपालदेवस्य चेदं न्यगदच्चरित्रम् ॥
सुकविरिति न कीर्तिं नार्थलाभं न पूजा-
महमभिलषमाणः प्रावृतो वक्तुमेतत् ।
किमुत कृतमुभाभ्यां दुष्करं दुःखमायां
जिनमतमतुलं तत्कीर्तनात्पुण्यमिच्छुः ॥
धर्मे निर्मलतामवाप्तुमतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभो-
र्भक्तिं व्यर्जितुमद्भुतां भणितिषु द्रष्टुं पराभौचितीम् ।
श्रोतुं चित्रकवेश्चमत्कृतिकृतः काव्यं च लोकोत्तरं
कर्तुं कामयसे यदि स्फुटगुणं तद्ग्रंथमेतं शृणु ॥
प्राग्वाटान्वयसागरेंदुरसमप्रज्ञः कृतज्ञः क्षमी
वाग्मी सूक्तिसुधानिधानमजनि श्रीपालनामा पुमान् ।
यं लोकोत्तरकाव्यरंजितमतिः साहित्यविद्यारतिः

श्रीसिद्धाधिपतिः कवींद्र इति च भ्रातेति च व्याहरत् ॥
पुत्रस्तस्य कुमारपालनृपतेः प्राप्तः पदं धीमता-
मुत्तंसः कविचक्रमस्तकमणिः श्रीसिद्धपालोऽभवत् ।
कृतं तद्वसताविदं किमपि यच्चायुक्तमुक्तं मया
तद्युष्माभिरिहोध्यतामिति बुधा वः प्रांजलिः प्रार्थये ॥
हेमसूरिपदपंकजहंसैः श्रीमहेंद्रमुनिपैः श्रुतमेतत् ।
वर्द्धमानगुणचंद्रगणिभ्यां साकमाकलितशास्त्ररहस्यैः ॥
यावन्निहताखिलसंतमसौ नभसि चकासाते रविचंद्रमसौ ।
तावत् हेमकुमारचरितं – – – ।
विमलमतिसुधार्चिर्नेमिनागांगजन्मा-
ऽभवदभयकुमारश्रावकः श्रेष्ठिमुख्यः ।
अथ निजकरपद्मप्राप्तधर्मार्थपद्मा
विजितपदगपद्मा तस्य पद्मीति पत्नी ॥
तत्पुत्रा गुणिनो ऽभवन्मुनिहरिश्चंद्रादयो विश्रुताः
श्रीदेवी – – बहु सोलेखयत् ॥
शशिजलधिसूर्यवर्षे शुचिमासे रविदिनासिताष्टम्याम् ।
जिनधर्मप्रतिबोधः कृप्तोयं गूर्जरेंद्रपुरे ॥ १४ ॥
प्रस्तावपंचकेप्यत्राष्टौ सहस्राण्यनुष्टुभाम् ।
एकैकाक्षरसंख्यातान्यधिकान्यष्टभिः शतैः ॥

– – – ने श्रीस्तंभतीर्थे बृहद्पौषधशालायां भट्टा० श्रीजयतिलकसूरीणां उपदेशेन श्रीकुमारपालप्रतिबोधपुस्तकं लिखितमिदं कायस्थज्ञातीयमहं मंडलिकसुतखेता लिखितं चिरं नंदतु ॥

No. 22. Navapadaprakaranam by DEVAGUPTA with a Commentary by a pupil [नवपदप्रकरणं सटीकम् - मू०मा० देवगुप्तसूरिः टी० तस्य शिष्यः]

Leaves 1 to 237; 30½ inches long, 2 inches broad.

Commentary begins :

ओं नमो वीतरागाय ॥

शुद्धध्यानघनप्राप्त्या कर्मदारिद्र्यविद्रुतौ ।
निवृत्तिः साधिता येन तं नमामि जिनप्रभुम् ॥ १ ॥
जयति जितकर्मशत्रुर्लब्धातुल्माहिमकेवलपताकः ।
त्रिदशासुरकृतपूजः सत्तत्वनिवेदको वीरः ॥ २ ॥
यस्याः प्रसादयानेन लीलया ज्ञेयसागरम् ।
तरंति विबुधाः सा मे सन्निधत्तां सरस्वती ॥ ३ ॥
मम बुद्धिः कुमुदिनीयं यत्संगमशशधरोदये सद्यः ।
अलभत विकाशमसमं तान्भक्त्या निजगुरून्नौमि ॥ ४ ॥
श्रीदेवगुप्तसूरिर्विरचितवान्नवपदप्रकरणं यत् ।
विवृतिं तस्य विधित्सुर्विज्ञपये सज्जनानेवम् ॥ ५ ॥
वृत्तिर्यद्यपि विद्यतेत्र विहिता तैरेवमुच्चैः स्वयं
संक्षेपेण तथापि या न सुगमा गंभीरशब्दा यतः ।
विस्पष्टार्थपदप्रबंधरुचिरा तेनेयमारभ्यते
किंचिद्विस्तरशालिनी तनुधियामिच्छानुवृत्त्या मया ॥ ६ ॥
यच्चासमंजसं किंचिज्जायतेत्र प्रमादतः ।
पुत्रापराधवत्सर्वं तद्बुधैर्मम सह्यताम् ॥ ७ ॥

इह चादावेव प्रकरणकारोभीष्टदेवतास्तवमभिधेयादित्रयं च प्रतिपादयितुकामः ॥

नमिऊण वद्धमाणं मिच्छं सम्मं वयाइ संलेहा ।
नवभेयाइं वोच्छं सड्ढाणमणुग्गहट्ठाए ॥ १ ॥
इतिगाथामाह ॥

No. 23. Sangrahanivivriti, by PURNABHADRA's pupil [संग्रहणीविवृतिः--पूर्णभद्रसूरिशिष्यः].

Leaves 21 to 163; 13 inches long, 2 inches broad.

Ends:

जं उद्धरियमित्यादि । यदुद्धृतं श्रुतात्प्रज्ञापनादेः कालांतरप्राप्यं पूर्वाचार्य-
कृतं वा यदुद्धृतमथवा स्वमत्या क्षंतव्यं श्रुतधरैस्तथैव श्रुतदेवतयेति ॥
यदनवबोधानुपयोगतः किमपि विवृतमन्यत्र मया ।
तच्छोध्यं सूरिवरैः कृतांजलिः प्रार्थयेऽहमिति ॥ १ ॥
संग्रहणीविवृतिमिमां कृत्वा यदवापि पुण्यमत्र मया ।
तेनागमसंग्रहप्रवणोऽस्तु स चैव भव्यजनः ॥
स्थारापद्रपुरीयगच्छनलिनीखंडैकचंडद्युतिः
सूरिः मंडितमूर्द्धमंडनमणिः श्रीशालिभद्राभिधः ।
आसीत्तस्य विनेयतामुपगतः श्रीपूर्णभद्राह्वय-
स्तेषां शिष्यलवेन मंदमतिना वृत्तिः कृतेयं स्फुटा ॥ ४ ॥
एकादशवर्षशतैर्नवाधिकात्रिंशताधिकैर्यातैः - - -

No. 24. Katantrapanjikodyota, by TRIVIKRAMA [कातन्त्रपञ्जिकोद्योतः—त्रिविक्रमः].

Begins:

ओं नमः शिवाय ॥ अथ ॥ अविदितानीति । नञ न पठितव्यः सूत्र-
कारस्य विदितत्वात् ॥

इति श्रीवर्द्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पंजिकोद्योते प्रत्ययपादः समाप्तः ॥

उक्तं यदालूनविशीर्णवाक्यैर्निरर्गलं किंचन फल्गु पूर्वैः ।

उपेक्षितं सर्वमिदं मया तत्प्रायो विचारं सहते न येन ॥

आसीदियं पंजरचित्रसालिकेव हि पंजिका ।

उद्योतव्यपदेशेन त्वया पूर्णोज्ज्वलीकृता ॥...

इति श्रीमत्कर्णोपाध्यायश्रीवर्द्धमानशिष्यश्रीत्रिविक्रमकृते कातंत्रपंजिकोद्योते द्विरुक्तिपादः ॥...

इति श्रीवर्द्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पंजिकोद्योते संप्रसारणपादः सपादः समाप्तः ॥

उक्तं यदालूनविशीर्णवाक्यैर्निरर्गलं किंचन फल्गु पूर्वैः ।

उपेक्षितं सर्वमिदं मया तत्प्रायो विचारं सहते न येन ॥...

इति श्री० पंजिकोद्योतेऽनुषंगपादः – – –

No. 25. Dansanasattaripagaranam [दंसणसत्तरिपगरणं].

Leaves 1 to 6; 12 inches long, 1½ inches broad. In 71 gathas.

26. Upadesakandali, by Asada. With the Commentary of Balachandra [उपदेशकन्दली सटीका मू० आसडः टी० बालचन्द्रः].

Leaves 1 to 284: 32 inches long, 2½ inches broad. Dated Samvat 1296 = A. D. 1240.

Begins:

यन्नाभीनासिकाभ्रूदृगलिकमुखहृत्तालुमौलिश्रवस्सु

ध्यानस्थानेषु रुध्वा निरवधि मरुतः पंच पश्यंति किंचित् ।

तस्माद्दृप्यत्यदंतः किमपि गुरुगिरा लक्ष्यते लक्ष्यरूपं

यत्तेजः सर्वतेजोमदकदनमहं प्रत्यहं तन्महेऽहम् ॥ १ ॥

वसञ्शैवे मूर्ध्नि प्रतिदिशमुदस्ताखिलतमाः
क्षपायां तन्वानो रुचिमुपचितां शैत्यनिचिताम् ।
कलाशाली कामं कुवलयसमुल्लासरसिको
मृगांकः श्रीशांतिर्भवतु भवतांतिप्रशमनः ॥ २ ॥
धर्मे निर्मलभासि दामितसिताभांशुप्रभासंपदि
क्षीरक्षालननिस्तुषात्रिजगतीनेत्रभ्रमं बिभ्रति ।
यस्तारातुलनां महोत्पलमहःसंदोहसंदेहकृ-
द्देहश्रीरभजद्विभुः स भवतु श्रीपार्श्वनाथः श्रिये ॥ ३ ॥
कंदाद्विनिर्गत्य मृणालमूर्त्तिर्या ब्रह्मरंध्रांबुरुहे निलीना ।
सा योगिनां कुंडलिनीति नाम शक्तिः प्रसूते कवितामध्वानि ॥ ४ ॥
आत्महितहेतवेहं सोदर्यायां विवेकमंजर्याः ।
वक्ष्ये श्रुतवनमलूगां विवरणमुपदेशकन्दलयाम ॥ ५ ॥

इह किल कलिकालगौतमश्रीमदभयदेवसूरिसुगुरूपदेशपरिशीलितसकल-सर्वज्ञसिद्धांतसारः । सारस्वतज्योतिरुद्योतमानकविताडंबरः । विवेकमंजरी-प्रकरणकरणप्रत्रणसुकृतसौरभवासितवसुंधरः । बंधुरोपजातगृहमेधिगुणः । प्रगु-णसम्यक्त्वनिःसीमः । श्रीमदासडकविः कविसभाशृंगार इत्यपरनामधेयः स्वश्रेयःसमुदयायोपदेशकंदलीप्रकरणचिकीः श्रीमंतमिहावसर्पिण्यामाद्यम-र्हतुमभिष्टुवन् विहिताभीष्टसिद्धिप्रथाभिमामादौ भावमंगलगाथामाह ॥

तिहुयणमंगलतिलयं कयदुज्जयभाववेरिभयविलयं ।
केवलसिरिकुलनिलयं रिसहं पणमामि मुनिवसहं ॥१॥

व्याख्या—ऋषिगताविल्यनेन ऋषति गच्छति परमपदामीति ऋषभः । यद्वा । सर्वे गत्यर्था ज्ञानार्थाः । ऋषति जानाति त्रैकाल्यमिति ऋषभः । ऋषिवृषिलुसिभ्यः कित् । इत्यनेन अभः । तं प्रणमामि ॥

Ends :

अथ ग्रंथसमाप्तौ मंगलमाह ॥

रइयं पगरणमेयं ज़िणपवयणसारसंगहेण मए ।

सम्मं समत्तवियासडंवरं दिसउ भवियाणं ॥१२४॥

व्याख्या—एतत्प्रकरणं मया रचितं केन कृत्वा । जिणपवयणसारसंगहेण जिनानां प्रवचनं सिद्धांतस्तत्र सारभूतानां पंचानामपि व्रतानां चतुर्णां च धर्मांगानां दानशीलतपोभावनारूपाणामपरेषां च चतुर्णां क्षांतिमार्दवार्जवसंतोषाणां संग्रह एकत्र मीलनं जिनप्रवचनसारसंग्रहः तेन । अन्यदपि प्रकरणमुत्सवो विवाहादिः सारसंग्रहेण द्रव्योच्चयेन क्रियत इत्युक्तिलेशः । किं करोतु । दिसतु ददातु । कथं । सम्मं सम्यक् । किं दातु । संमत्तवियासडंबरं सम्यक्त्वस्य सुदेवसुगुरुसुधर्मप्रतिपत्तिरूपस्य विकाशाडंबरो विस्तरस्तं सम्यक्त्वविकाशाडंबरं । केभ्यः । भवियाणं भव्येभ्यः भद्रकेभ्यः इति कवेरुक्तिः । वयं तु ब्रूमः-एतत्प्रकरणं भव्येभ्यः आसडं आसडनामानं सुकविं वरं प्रधानं दिशतु कथयतु । यतः कवयः काव्यकीर्त्तनैरेव परां प्रसिद्धिमायांतीति । किं विशिष्टमिदं प्रकरणं । सम्मत्तवि । वी प्रजनकांत्यशनखादनेषु इत्यनेन सम्यक्त्वं वेति समुद्दीपयति अवगमयति वा सम्यक्त्ववि क्विपा सिद्धमिति ।

अथ प्रशस्तगाथामाह ॥

सिरिभिल्लमालनिम्मलकुलसंभवकडुयरायतणएण ।

इय आसडेण रइयं गुरूपएसाणुसारेण ॥१२५॥

व्याख्या—इति पूर्वोक्तमुपदेशकंदलीनामधेयं प्रकरणं आसडेन रचितं रचनामानीतं । किंविशिष्टेन । सिरिभिल्लमालेति निर्मलं निर्दूषणं च तत्कुलं निर्मलकुलं श्रिया उपलक्षितं च तत् भिल्लमालाख्यं निर्मलकुलं च तत्तथा तस्मात्संभवति श्रीभिल्लमालनिर्मलकुलसंभवः स चासौ कटुकराजस्तस्य तनयः पुत्रो यः स तथा तेन । तथा ।

श्रीभिल्लमालनामा हिमाद्रिरिव गोत्रशेषरो जयति ।
यस्य प्रजा महेशप्रिया न कैर्वर्ण्यतेऽपर्णा ॥ १ ॥
गंगाप्रवाह इव तत्र बभूव पुण्य-
भावोत्कटः कटुकराज इति प्रसिद्धः ।
यः सर्वदा जिनपदाश्रयणप्रवीण-
माहात्म्यतः पदमदत्त भवस्य मूर्ध्नि ॥ २ ॥
अर्णालितेति (आनल्देवी) दयिताऽस्य बभूव सीता-
रेखास्पदं वसुमतीव सती बभौ या ।
व्योमावनीव च जिनत्रिपदीविविक्ता
पुन्नागनंदनवती त्वमरावतीव ॥ ३ ॥
तयोरजनिषातां द्वौ सुतावासडजासडौ ।
सत्पथं न व्यलंघेतां धुर्यौ धर्मरथस्य यौ ॥ ४ ॥
आसडः कालिदासस्य यशोदीपमदीपयत् ।
मेघदूतमहाकाव्यटीकास्नेहनिषेचनात् ॥ ५ ॥
श्रुत्वा नवरसोद्गारकिरोऽस्य कवितागिरः ।
राजसभ्याः कविसभाशृंगार इति यं जगुः ॥ ६ ॥
जिनस्तोत्रस्तुतीः पद्यगद्यबंधैरनेकशः ।
चक्रे यः कर्मकृष्णाहिजांगलीमंत्रसंनिभाः ॥ ७ ॥
विवेकमंजरीनामधेयप्रकरणच्छलात् ।
कल्याणसिद्धये येन कृता सिद्धरसप्रपा ॥ ८ ॥

तेन सदा जिनगुणप्रगुणांतःकरणकशाऽनुशासितहृषीकावगडेन । श्रीमतासडेन महाकविनेदमुपदेशकंदलीप्रकरणं किं स्वमनीषया विरचित-मित्याह । गुरुवएसाणुसारेणं । गुरवोऽत्र श्रीमदभयदेवसूरिनामानस्तेषा-

मुपदेशा गुर्वुपदेशास्तेषामनुसारोऽनुवादस्तेनेति संक्षेपार्थो व्यासार्थस्तु प्रशस्तेरवसेयः ॥ सा चेयम्–

श्रीवीरसेन इति वज्रमुनीश्वरस्य
पट्टे बभूव दशपूर्वधरस्य पूर्वम् ।
शाखा य एष जिनशासनकल्पवृक्षः
स्कंधो दिगंबरगतीः सुषुवे चतस्रः ॥ १ ॥
शाखांकुरा गणभृतोऽत्र बभूवुरेते
नागेंद्र इत्यमलकीर्तिनदीनगेंद्रः ।
चंद्रश्च सांद्रमतिभागथ निर्वृतिश्च
विद्याधरश्च भुवि विश्रुतनामधेयः ॥ २ ॥
एतेषु चंद्र इति यः प्रबभूव सूरि-
स्तस्य प्रफुल्लगुणगच्छवनस्य गच्छे ।
भूयांस एव भुवनत्रयवंदनीयाः
संजज्ञिरे गणधरा गुणिनो धरायाम् ॥ ३ ॥
प्रद्युम्नसूरिरिति तेषु रतिप्रियेषु
भेत्ता बभूव निखिलागमशास्त्रवेत्ता ।
येन प्रबोध्य तलपाटपुरे नरेंद्र-
मुत्पाटयां तलत एव कलिर्बभूव ॥ ४ ॥
श्रीचंद्रगच्छनवकैरवकोलिचंद्र-
श्चंद्रप्रभः प्रभुरभिज्ञतमस्ततोऽभूत् ।
यो विश्वलोकविदितं मुदितांतरात्मा
प्राभातिकीं जिनपतिस्तुतिमाततान ॥ ५ ॥
तस्माद्धनेश्वर इति श्रुतपारदृश्वा
विश्वाभिरामचरितोऽभ्युदियाय सूरिः ।

यो मंत्रमाप गुरुतः सुरभूयभाजः
प्राबोधयच्च समयूपुरदेवतां यः ॥ ६ ॥
तस्याभितः समभवन् भुवनप्रशस्याः
शिष्याः श्रुताक्षकमलोद्धरणप्रवीणाः ।
चत्वार ऊर्जितरुचो विदुषां निषेव्या
देव्याः करा इव पुराणकविप्रसूतेः ॥ ७ ॥
श्रीवीरभद्र इति सूरिरमीषु मुख्यः
श्रीदेवसूरिरिति भूरिगुणो द्वितीयः ।
श्रीदेवभद्र इति सूरिवरस्तृतीयो-
टिप्पने--(श्रीशांतिसूरिरिति सूरिवरस्तृतीयो)
देवेंद्रसूरिरिति च प्रथितश्चतुर्थः ॥ ८ ॥
श्रीमंडलीति नगरी नगरीति कृप्त-
प्रासादसंहतिरितोऽस्त्यमरावतीव ।
देवेंद्रसूरिसुगुरुर्विततान तस्यां
तद्वासिनां च हृदि मूर्ध्नि च वासलक्ष्मीम् ॥ ९ ॥
प्रातिष्ठिपन्निजपदे स विनिद्रभद्रे
भद्रेश्वरं प्रभुमनश्वरकीर्त्तिपूरम् ।
आख्यामनंग इति संगतवान् यदीय-
ध्यानानले मदनवन्मदनो विलीय ॥ १० ॥
तत्पट्टमौलिमणितामभजद्भवार्ति-
भीतात्मनामभयदोऽभयदेवसूरिः ।
पापातपापगममन्वहमातपत्री-
भूयांगिनां शिरासि यस्य करश्चकार ॥ ११ ॥

तस्योपदेशपदपेशललेशमाप्य
धारांमुचेव कियदेव पयः पयोधेः ।
श्रीआसडेन कविना जानेतोपदेश-
कंदल्यसावसुमतामुपकारहेतोः ॥ १२ ।
किंच
तत्पट्टपर्वतमलंकुरुते स्म कर्म-
ज्वालावलीहरिभुवा हरिभद्रसूरिः ।
भूम्ना यदीयचरणोपनतैरशोभि
मुक्ताफलोज्वलतमैर्जगती यशोभिः ॥ १३ ॥
शिष्यस्तस्य विभोर्नमस्यचरणांभोजस्य जज्ञे महा-
साहित्योपनिषन्नभोंगणरविः श्रीबालचंद्रः कविः ।
यं स्वप्नांतमुपेत्य तद्दृढतरानुध्यानतुष्टा जगौ
मत्पुत्रस्त्वमसीति शीतलगिरा देवी गिरामीश्वरी ॥ १४ ॥
इतश्च
आसडस्य मृडस्येव गौरीगंगे बभूवतुः ।
पृथिवीदेवीजैतल्लदेव्यौ द्वे तस्य वल्लभे ॥ १५ ॥
जैतल्लदेव्यां तनयावभूतां द्वावेतयोराजडनामधेयः ।
ज्येष्ठोतिविद्वान् कवयोभिदध्युर्बाल्येपि यं बालसरस्वतीति ॥ १६ ॥
दुर्वृत्तानां शंकनीयः कनीयान् मंत्री जैत्रः सिंहवज्जैत्रसिंहः ।
मुद्रा सव्या त्यागिनोऽस्यापसव्या चापव्यापाराद्भुतस्यापि हस्तम् ॥ १७ ॥
आरिसिंह इति च पृथिवीदेव्यां करपुष्करश्रवदानः ।
गुरुगिरिपरिणतकर्मा गज इव कलभोंगजः समभूत् ॥ १८ ॥
मंत्रिणो जैत्रसिंहस्य पत्नी जल्हणदेव्यसौ ।
त्रीनसूत सुतान् वेदानिव वाणी प्रजापतेः ॥ १९ ॥

आशापाल इति प्रसिद्धगरिमा तेषां मरीयानयं
मध्यश्चाजय इत्यनुगुणाध्यात्मैकधन्याशयः ।
चक्रे ज्ञानविलासकीर्तनमसौ शास्त्रं पुमर्थात्मकं ।
पुण्यात्माऽमृतपाल इत्यसमधीपात्रं तृतीयस्त्वयम् ॥ २० ॥
अरिसिंहस्य तथाल्हणदेवीति निवीतकलुषा पत्नी ॥
रत्नत्रयमिव जिनवागजीजनत्तनुजनित्रितयम् ॥ २१ ॥
आशाधरस्तेषु सुधीरधीती समग्रशास्त्रेषु किलाग्रिमोऽस्ति ।
विमध्यमश्चाल्हणसिंहनामा प्रज्ञागरिष्ठोऽभयदः कनिष्ठः ॥ २२ ॥
इत्येवं स्वकुटुंबवर्गसहितेनाभ्यर्थितो मंत्रिणा
श्रीजैत्रेण विवेकिना निजपितुः श्रेयःश्रियोवृद्धये ।
एतां वृत्तिमुवाच तत्कुलगुरुः श्रीबालचंद्राख्यया
विख्यातोऽधिपतिर्गणस्य गणिनीरत्नश्रियो धर्मजः ॥ २३ ॥
देवानंदमुनींदुगच्छगगनालंकारशीतद्युतेः
शिष्यः श्रीकनकप्रभाख्यसुगुरोस्त्रैविद्यचूडामणेः ।
श्रीबालेंदुकवींद्रपाणिकमलोन्मीलत्प्रतिष्ठः सुधी-
रेतस्यां सहकारिकारणमभूत्प्रद्युम्नसूरिः पुनः ॥ २४ ॥
एतां शोधयति स्म विश्रुतबृहद्गच्छांबरश्रीशिरो-
रत्नं किंच धनेश्वरस्य सुगुरोः पट्टोदयाद्रौ रविः ।
छंदोलंकृतितर्कलक्षणचणः सिद्धांतशुद्धाशयः ।
साहित्योपचयप्रपंचनविभुः श्रीपद्मचंद्रः प्रभुः ॥ २५ ॥
उत्सूत्रं यदसूत्रि सूत्रविकलेनालक्षणं लक्षण-
न्यूनेन श्लथरीति रीतिरिपुणा व्यर्थं हतार्थेन च ।
किंचित् क्वापि वचो मया प्रलपितं स्वच्छंदमच्छंदसा
तच्छोध्यं विबुधैः परैरपि परं कृत्वा प्रसादं मयि ॥ २६ ॥

पूर्वाशा कुंकुमांभःसुभगमिव मुखं बिभ्रती भानुबिंबं
संध्यारागांशुकश्रीपरिचयरचनाभासुरी वासरादौ ।
आत्मानं पश्चिमाशावृतशशिमुकुरे पश्यतीवात्र याव-
त्तावद्व्याख्यायमाना कृतिभिरतितरां वर्ततां वृत्तिरेषा ॥ २७ ॥

इत्याचार्यश्रीबालचंद्रविरचितायामुपदेशकंदलीवृत्तौ चतुःकषायविरतिविवरणं त्रयोदशो विश्रामः समाप्तः ॥

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवंतु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयांतु नाशं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥

ग्रंथाग्रं ७६०० संवत् १२९६ वर्षे फाल्गुणशुदि ९ शुक्रे समस्तराजावलीपूर्व महाराजाधिराज श्रीभीमदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यदंडश्रीताते श्रीश्रीकरणं परिपंथयतीत्येवं काले पुस्तकमिदं लिखितमिति ।

No. 27. A Manuscript containing,

1. **Uttaradhyayanasutra** [उत्तराध्ययनसूत्रम्.],
2. **Uttaradhyayananiryukti** [उत्तराध्ययननिर्युक्तिः].
3. **Uttaradhyayanatika,** by SANTYACHARYA [उत्तराध्ययनटीका—शान्त्याचार्यः].

Leaves 1 to 54 (sutra and niryukti), 1 to 363 (commentary); 31½ inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1343=A. D. 1287.

संवत् १३४३वर्षे लौकिककार्तिकशुदि २॰ रवावद्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराज श्रीमत् सारंगदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीमधुसूदने श्रीश्रीकरणादिसमस्तमुद्राव्यापारान् परिपंथयति सतीत्येवं काले प्रवर्तमाने तेनैव नियुक्तमहंश्रीसोमप्रतिपत्तौ बीजापुरे पुस्तकमिदं लेखकसीहाकेन लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

28. **The Anuyogadvarasutra; Churni on, by MAHASENA** [अनुयोगद्वारचूर्णिः—महासेनगणिः]·

Leaves 1 to 43 (Sutra), 44 to 273 (Churni), 274 to 430 (Commentary); 25 inches long, 1½ inches broad. Dated Samvat 1456=A. D. 1400.

Begins:

ओं नमो वीतरागाय ॥

किंचि पंचविहायारजाणतं तप्पहवाण पेउज्जुत्तं थाइतं च गुरुं प्रणमिऊण । जातिकुलरूवणिणआदिगुणसंपन्नो य सीसो भणइ । भगवं तुब्भंतिए अणुयोगद्दारकमं समोतारं तदत्थं च णातुमिच्छामि । ततो गुरु तं सीसं विणयादिगुणसंपण्णं जाणिऊण तद्दहितं वा ततो भणति सुणेहि कहेमि ते अणुउगद्दारत्थं तक्कमं च ।

Ends:

तेसुं जो जहट्ठिउ सो तसो सव्वणयसंमतो भवताति ॥

इतिश्रीस्वेतांबराचार्य–महल्लमहसेणगणिमहत्तरपूज्जपादानामनुयोगद्दाराणां चूर्ण्णि समत्ता ॥ अनुयोगद्वारचूर्णिः ॥

अक्षरमात्रपदस्वरहीनं व्यंजनसंधिविवर्जितरेफः ।
साधुभिरेव मम क्षमितव्यो कोऽत्र न मुह्यति शास्त्रसमुद्रे ॥
मंगलं महाश्रीः ॥ शिवमस्तु श्रीचतुर्विधसंघस्य ॥
यावद्गिरिनदीद्वीपा यावच्चंद्रदिवाकरौ ।
यावच्च जैनधर्मोयं तावन्नंदतु पुस्तकम् ॥

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तंभतीर्थे बृहत्पौषधशालायां भट्टारकश्रीजयतिलकसूरिणा अनुयोगद्वारचूर्णिउद्धारः कारापितः ॥

29. A Manuscript containing,

1. **Anuyogadvaratika,** by HEMACHANDRA [अनुयोगद्वारटीका—हेमचन्द्र :];
2. **Unodarikaditapas** [ऊनोदरिकादितप :],
3. **Pratishthavidhana** [प्रतिष्ठाविधानम्]

Leaves 1 to 15 (Unodarikaditapas) and 16 to 36 (Pratishtavidhana]; 14 inches long, 2 inches broad.

Pratishthavidhana begins :

इह हि श्रावकेण चाहत्प्रतिष्ठा कार्या। उपमिति १ तिलकमंजरीस्थानत्रय २ हरिवंश ३ स्थानक ४ दमयंती ५ कथाकोश ६ भुवनसुंदरी ७ प्रशमराति ८ पंचासक ९ पंचवस्तुक १० कल्याणकप्रकरण ११ स्तवन १२ निशीथ १३ कल्प १४ महानिशीथ १५ आवश्यकेषु १६ श्रूयमाणत्वात्॥ तत्रोपमित्याम्।

Ends :

ततः अमारिउद्घोषणापूर्वं अष्टाह्निकामहिमानं कारयेत्॥

इति प्रतिष्ठाविधानं समाप्तम्॥ ग्रंथाग्रं ३६०

No. 30. The Kavyadarsa a commentary on the Kavyaprakasa, by SOMESVARA [काव्यादर्शः काव्यप्रकाशसंकेतः—भट्टसोमेश्वरः].

Leaves 101 to 179; 14 inches long, 2 inches broad. Contains the fourth, fifth and Sixth Ullasas.

P. 103.

एवं शुद्धस्य ध्वनेः स्वप्रभेदं प्रति चत्वारो भेदा दर्शिताः।

इति भट्टसोमेश्वरविरचिते काव्यादर्शे काव्यप्रकाशसंकेते चतुर्थ-उल्लासः॥

व्यंग्यार्थो ललनालावण्यप्रख्यो यः प्रतिपादितस्तस्य प्राधान्ये उत्तमं काव्यं ध्वनिरित्युक्तं। गुणभावे च वाच्ये चारुत्वप्रकर्षे गुणीभूतव्यंग्यो नाम मध्यमः काव्यभेदः—

इति भट्ट० पंचमोल्लासः।

शब्दार्थचित्रमिति । शब्दार्थवैचित्र्यमात्रं व्यंग्यरहितमवरं काव्यं यत्प्रथमोल्लासं उदाहरणद्वयेन दर्शितं । तत्र

No. 31 Karmastavatika, by GOVINDAGANI [कर्म्मस्तवटीका—गोविंदगणिः].

Leaves 1 to 73; 14 inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1218 = A. D. 1162.

Ends:

इति श्वेतपटाचार्यश्रीगोविंदेन निर्मिता॥ कर्मस्तवस्य टीकेयं देवनागगुरोर्गिरा ॥ ॥ समाप्ता चेयं कर्म्मस्तवटीका ॥ ॥ ग्रंथमानं १०९ ॥ ॥ संवत् १२१८ माघ शुदि १४ बुधे ॥ अनुष्टुपछंदसा प्रायः संकलय्यानुवर्णितं । सहस्रमेकं श्लोकानां नवत्युत्तरमेव तु ॥ ॥

No. 32 A Manuscript containing,

1. Kalpasutra with the Kalikacharyakatha [कल्पसूत्रं कालिकाचार्यकथा च],

2. Dipotsavakalpa, by SARVANANDASURI [दीपोत्सवकल्पः—सर्वानन्दसूरिः].

Leaves 1 to 152 and 153 to 164; 15 inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1336 = A. D. 1280.

Kalikacharyakatha ends:

॥ इति पज्जूसवणाकप्पो सम्मत्तो ॥ ॥ तत्समाप्तौ च समाप्तं चेदं श्रीकालिकाचार्याख्यानकं ॥ ॥ संवत् १३३६ वर्षे जेष्ठशुदि ९ रवौ श्रीपत्तने महाराजाधिराजस्य श्रीसारंगदेवस्य विजयिनि राज्ये श्रीमत्पर्यूषणाकल्पोऽयं लिखितः ॥ ॥ शुभं भवतु चतुर्विधश्रीसंघभट्टारकस्य ॥ ॥ ॥ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ ॥ ॥ श्रे० बिल्हणेन मातृमोहिणिश्रेयोर्थं श्रीपर्यूषणाकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥ पूज्यश्रीदेवसूरिभ्यः ॥

Dipotsavakalpa begins :

गुरोः श्रीवर्धमानस्य वाचः पुण्यरसोज्ज्वलाः।
जयंति जगदानंदकंदकल्याणहेतव : ॥ १ ॥

Dipotsavakalpa ends :

आनंदद्रुमकंदकंदलसमुद्भूतामृते निर्वृते
वीरे श्रीमति नंदिवर्धननृपस्तत्प्रेमाचिंताान्वितः।
संबोध्यादरसुंदरेण मनसा स्वस्रा स्वयं भोजितः
तत्प्रावर्तत पर्व सर्वजगति भ्रातृद्वितीयाभिधम् ॥ ४३ ॥
इत्याचार्यश्रीसर्वानंदविरचितो दीपोत्सवकल्पः समाप्तः ॥

No. 33. A Manuscript containing,

1. Upadesamala, by DHARMADASA [उपदेशमाला-धर्मदासः],
2. Dharmopadesamala [धर्मोपदेशमाला],
3. Yogasastra, by HEMACHANDRA [योगशास्त्रम्-हेमचन्द्रः],
4. Bhaktamarastotra, by MANATUNGA [भक्तामरस्तोत्रम्—मानतुङ्गः],
5. Pratikramanasutra [प्रतिक्रमणम्],
6. Pravrajyavidhana [प्रव्रज्याविधानम्],
7. Namaskaraphala [नमस्कारफलम्],
8. Jinapatistotra, by BILHANA [जिनपतिस्तोत्रम्—बिल्हणः],
9. Anityatakulaka.

Leaves 1 to 196; 10 inches long, 2 inches broad.

Jinapatistotra begins :

जयति भुजगराजप्राज्यफुल्लत्फणाली-
मणिकिरणकदंबाडंबरी पार्श्वनाथः ।
भुवनभवनगर्भोद्‌भ्रमोहांधकार-
च्छिदुरतरुणदीपोद्दीपने कौतुकी वः ॥ १ ॥
दिशतु सुकृतलोकप्रस्तुतश्लाघ्यपूजा-
विलसितगुरुधूमस्तोमसंगादिवांगम् ।
दधदभिनवमेघश्यामलं मंगलं व-
स्त्रिजगदभयदीक्षादीक्षितः पार्श्वनाथः ॥ २ ॥
कमपि कमठदैत्यात्कालकालांबुवाह-
व्यतिकरवशिरोपि श्रीविशेषं दधानः ।
मदनमदनिकारांभोरुहम्लानहेतुं
जनयति स जिनेंदुर्युष्मदाशाप्रकाशम् ॥ ३ ॥
जयति भवदवाग्निव्याप्तिनिर्दह्यमान-
त्रिभुवनवनरेखादेशकः पार्श्वनाथः ।
घनमयमिव देहं पन्नगश्यामचूडा-
मणिविरचितचंचूनाकिचापं दधानः ॥ ४ ॥
कलितगुरुल शोभा भोगभर्तुः शरीरे
निजकरकमलाग्रे भृंगिमालायमाना ।
दिशिदिशि मृगनाभीपत्रभंगाभिरामा
ददतु शुभगातिं वः पार्श्वनाथस्य भासः ॥ ५ ॥
तरलतरललामानंगहारांगहारा-
मरसमरसरामापांगसारंगसारा ।
नवननवनवोक्तिर्दीप्रसिद्धं प्रसिद्धं
नमति न मतिमांस्तं कोजनाभंजनाभम् ॥ ६ ॥

कुवलयवननीलश्चारु बिभ्रत्स्वभावं
नयघनघनशैलं पौरुषाभ्रष्टभावं ।
वितरतु मम तानि श्रीजिनेंदुः सुखानि
श्रुतचतुरमतानि श्रीजिनेंदुः सुखानि ॥ ७ ॥
फणपतिफणरत्नोद्द्योतविद्योतितश्री-
र्ददतु शुभगार्ति वः पार्श्वनाथस्य मूर्तिः ।
रणरणकविशेषक्षोमवन्मोक्षलक्ष्मी-
सरभसपरिरंभात्कुंकुमेनारुणेव ॥ ८ ॥
इति जिनपतेः स्तोत्रं चित्रं महाकविबिल्हण-
प्रथितमखिलत्रैलोक्यैकप्रकाशनभास्वत: ।
पठति सततं यः श्रद्धावान्न मज्जति सज्जनो
भवजलनिधौ स प्रद्युम्नस्थितिं चिरमाश्रितः ॥ ९ ॥

Anityatakulaka begins:

निशाविरामे परिभावयम्मि गेहे पलित्ते किमहं सुयामि ?

Ends:

दाणं सुपत्ते सवणं सुतित्थे सुसाहुसेवा सिवलोयमग्गो ॥ २२ ॥
कुलकं समाप्तम् ॥ शुभं भवतात् समस्तसाधुलोकस्य ॥

No. 34. Upadesamalavritti, by SIDDHARSHI with a Kathanaka, by VARDHAMANASURI [उपदेशमालावृत्तिः—सिद्धर्षिः—कथानकसहिता कथा० वर्द्धमानसूरिः].

Leaves 1 to 246, 29 inches long, 2½ inches broad. Dated Samvat 1294 = A. D. 1238.

Begins:

ओं नमः सर्वज्ञाय ॥

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जम् ।

Ends:

प्रोक्तार्थसाधनविधौ खलु जीवलोकः ॥

उपदेशमालाविवरणं समाप्तम् ॥

कृतिरियं जिनजैमिनिकणभुक्सौगतादिदर्शनवेदिनः सकलग्रंथार्थनिपुणस्य श्रीसिद्धर्षेर्महाचार्यस्येति ॥

सिद्धर्षिकृता विवृतिः कथानकैर्योजिता स्वबोधाय ।

प्राक्तनमुनींद्ररचितैश्चारुभिरुपदेशमालायाः ॥

॥ संवत् १२९४ —

No. 35. Upadesamalavritti, by SIDDHARSHI [उपदेशमालावृत्तिः—सिद्धर्षिः].

Leaves 1 to 284; 32 inches long, 2½ inches broad. Dated Samvat 1331 = A.D. 1275.

Ends:

नमोस्तु तस्मै जिनधर्मसूरये — — —

उपदेशमालाविवरणं समाप्तम् ॥

ग्रंथाग्रं ९९०० मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥ संवत् १३३१ वर्षे प्रथमज्येष्ठवदि १९ शनौ महं० आरिसिंहपुस्तकं लिखितम् ॥

No. 36. The Commentary of Abhayadeva on the Bhagavatisutra [भगवतीसूत्रवृत्तिः—अभयदेवः].

Leaves 1 to 501; 27 inches long, 2½ inches broad. Dated Samvat 1187 = A. D. 1131.

Ends:

दशासंख्येष्वलीलिखत् ॥ २१ ॥

तत्थ य गंथा सुयगंडंगवित्ती ससुत्तनिजुत्ती ।

तह य उवासगदसियाइं अंगसुत्ताणि वित्तीउ ॥ २२ ॥

तह उवायसुत्ता वित्ती. रायप्पसेणइ य सुत्तं ।

तह कप्पसुत्तंभासा चउत्थए पंचमे य पुणो ॥ २३ ॥

कप्पचुण्णी छट्ठे दसवेयालियावित्तिसुत्तनिज्जुत्ती ।

७–८

उवएसमालभवभावणाण दो पुत्थया रम्भो ॥ २४ ॥

तह पंचासगवित्ती सुत्त लिहियं च नवमयं एयं ।

पिंडविसुद्धी वित्ती पढमपंचासगस्स तहा ॥ २५ ॥

१०

चुन्नि जसदेवसूरीरइआ तह लहुयवीरचरियं च ।

रयणचूडकहावि य दसमंमि य पोत्थयंमि फुडं ॥ २६ ॥

अन्यच्च सिद्धभार्यापि राजमत्यभिधानिका ।

कथंचिद्दिवमासौ तया चोचे निजो वरः ॥ २७ ॥

भगवतीपुस्तके रम्ये कार्ये मत्पुण्यहेतवे ।

तेन तद्वचनात्तूर्णं कारितं पुस्तकद्वयम् ॥ २८ ॥

एकत्र भगवतीसूत्रं द्वितीये वृत्तिरुज्ज्वला ।

लेखिता चारुवर्णाढ्या मोक्षमार्गोत्तरप्रपा ॥ २९ ॥

संवत्सरे मुनिवसुस्मरवैरिसंख्ये श्रीमत्पुरेऽणहिलपाटकनामधेये

पृथ्वीं च शासति नृपे जयसिंहदेवे निष्पादितः प्रवरपुस्तकवर्ग

एषः ॥३०॥

श्रीशालिभद्राभिधसूरिशिष्यश्रीवर्धमानप्रभुपादपद्मे ।

इंदिंदिराकारजुषां ततः श्रीचक्रेश्वराचार्यविशिष्टनाम्नाम॥३१॥

समर्पितः पुस्तकवर्ग एष निरंतरं शोधनवाचनार्थं ।

इदं च तन्मध्यगतं सुवर्णसत्पुकं राजति वाच्यमानम् ॥ ३२ ॥
यावन्नभोंगणगताः शशिभानुतारा
राजंति लोकतिमिरं सततं क्षिपंत्यः ।
यावद्ध्रुवः सुरगिरिश्च चकास्ति तावत्
श्रीपुस्तको विजयतामिह वाच्यमानः ॥ ३३ ॥
संवत् ११८७ कार्तिकसुदि २ लिखितम् ॥
भगवतीविशेषवृत्तिपुस्तकं श्रीचक्रेश्वरसूरीणां श्रे० सिद्धश्रावकस्य ॥

No. 37. Mahaviracharitra, by HEMACHANDRA [महावीरचरित्रम् –हेमचन्द्रः].

Dated Samvat 1368 = A. D. 1312.

– – – – – – – – – – – – – – – – – –

– – – – सरस्वतीपदमसौ सद्वृत्तमुक्तालयः ।
प्रौढश्रीकुलमंदिरं विजयते कारेणुगच्छांबुधि-
श्चित्रं यत्र जडाशयो न च परं कुग्राहसत्वाकुलः ॥ १ ॥
सत्पत्रराजी शुभपर्वरम्यः छायी सुशाखी सरलः सुवर्णः ।
सद्धर्मकर्मा क्षितिभृत्प्रतिष्ठवंशोस्ति वंशो भुवि धर्कटानाम् ॥ २ ॥
श्रीमदूकेशवंशेस्मिन् स्वच्छमुक्ताफलोपमाः ।
साधूनां हृदलंकारा बभूवुः पुरुषास्त्रयः ॥ ३ ॥
आद्यो देवधरस्तेषु दाने धाराधरः परः ।
प्रीणिताशेषलोकोभून्न तु जातु जडान्वितः ॥ ४ ॥
जिनालययशःसिद्धिदानपुण्यादिकर्मणाम् ।
समुद्धरणधौरेयो द्वितीयोऽभूत्समुद्धरः ॥ ५ ॥

दानादिगुणगणारामयशःकुसुमसौरभैः ।
वासिताशोऽपरो जात आशाधरस्तृतीयकः ॥ ६ ॥
तस्य‌रस्य निर्माया जाया सौभाग्यशोभिनी ।
शोभिनीत्याख्यया जाता शीलालंकारधारिणी ॥ ७ ॥
धर्मद्रुमस्य मूलाभो जज्ञे मूलूः सुतस्तयोः ।
पुत्री सरस्वती लीलू जातौ ब्राह्मीश्रियाविव ॥ ८ ॥
गोहिनी मूलूकस्यास्ति नाल्ही गंगेव देहिनी ।
तयो रत्नत्रयाधाराः पुत्राः संजज्ञिरे त्रयः ॥ ९ ॥
आद्यो वइराकनामा द्वितीयश्छोहडः सुधीः ।
सीहडस्तृतीयः ख्यातः पुमर्थो मूर्तका इव ॥ १० ॥
पुत्रिकाश्च तयोस्तिस्रो जाताः शक्तित्रयोपमाः ।
चापलौ कर्मी कर्पूरी सत्यशीलदयान्विताः ॥ ११ ॥
वयराकस्य सद्भार्या नयविनयगुणान्विता ।
वस्तिणिर्वस्तुतत्वज्ञा स्वजनानंददायिनी ॥ १२ ॥
तस्या जाताविमौ पुत्रौ धर्मशीलपरायणौ ।
आद्यो मदन एवासौ द्वितीयः कर्मसिंहकः ॥ १३ ॥
अथाशाधरकांताभूत्खेतूः क्षेत्रं सुकर्मणाम् ।
लक्ष्मीधरस्तयोः पुत्रो लक्ष्मीवर इवापरः ॥ १४ ॥
रूपला रुक्मिणीवास्ति तस्य सद्धर्मचारिणी ।
तत्सुतो हरपालाख्यश्छाडू दक्षा च तत्सुता ॥ १५ ॥
एवं स्वकुटुंबयुतः साधुर्मूलूः स्वमातृश्रेयसे ।
श्रीमन्महावीरचरित्रं गृहीतं निजगुरुभिर्वाचयांचक्रे ॥ १६ ॥

तास्मिन्विस्मयकारिहारिचरितः कृष्णर्षिशिष्यः पुरा
चंचच्चंद्रकुलध्वजः समजनि श्रीनन्नसूरिः प्रभुः।
उद्गीते दिवि किन्नरैर्यदमलश्लोके सुरा धुन्वते
मूर्ध्नः कांचनकिंकिणीकवचितश्रोत्रं गजास्यं विना ॥ १७ ॥

संवत् १३६८ वर्षे कोलापुर्यां श्रीमन्महावीरचरितं श्रीनन्नसूरिभिः सभा-
व्याख्याने व्याख्यातं। श्रावकमूलवइरासक्तम् ॥

No. 38. A Manuscript containing the Dasavaikalika and the Pakshika sutras [दशवैकालिकसूत्रम्—पाक्षिकसूत्रं च]. Dated Samvat 1352 = A. D. 1296.

Ends:

मंगलं महाश्रीः ॥

श्रीमेदपाटदेशक्षितिराजप्राज्यराज्यधौरेयः।
सीमंधर इति मंत्री श्रीकरणिक इह समस्ति पुरा ॥ १ ॥
उन्मीलद्गुरुलीलस्फूर्जितशीलप्रधानशृंगारा।
नीभल इति तद्गृहिणी गृहनीतिविशारदा जाता ॥ २ ॥
तस्याः स्वीयभगिन्या अगण्यसत्पुण्यकल्पलतिकायाः।
सजलजलवाहपटली दत्ता श्रीपुस्तिका शस्ता ॥ ३ ॥
थांथीसुश्राविकया वाचयितुं गच्छसकलसाधूनाम्।
सेयं प्रवाच्यमाना विबुधैर्नंद्याच्चिरं कालम् ॥ ४ ॥
श्रीविक्रमत्रयोदशशतद्विपंचाशकस्य वर्षस्य।
भाद्रपदाभिधमासे पक्षे [illegible]स्तिका प्रवरे ॥ ५ ॥

No. 39. Brahmadiprakriya [ब्रह्मादिप्रक्रिया].

Leaves 1 to 31; 11 inches long, 12 inches broad. Incomplete.

Begins:

ऐं नम : ॥

नत्वा जगद्गुरुं देवं महावीरं परं शिवम् ।
ब्रह्मादिप्रक्रियां वक्ष्ये तत्सिद्धांतानुसारतः ॥ १ ॥
ब्रह्माण्युपासनामेषां दीक्षां देशादिसंज्ञिताम् ।
तद्भावलिंगं स्पष्टार्थं फलं चेति समासतः ॥ २ ॥
बृहत्वाद्बृंहकत्वाच्च ब्रह्माण्याहुर्महर्षयः ।
सुखारंभादिसंज्ञानि पंच तान्यत्र शासने ॥ ३ ॥
सुखारंभं तथा मोहपराक्रममथापरम् ।
मोहघ्नं परमज्ञानं सदाशिवमनुत्तरम् ॥ ४ ॥
सम्यग्दृष्टिगतं ह्याद्यं विरतस्थमतः परम् ।
तृतीयमप्रमत्तस्थं सर्वज्ञस्थं ततो मतम् ॥ ५ ॥
अस्तकर्मकलातीतसिद्धस्थं पंचमं तथा ।

---

40. Jinadattakhyana [जिनदत्ताख्यानम्].

Leaves 1 to 10 69; 10 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. Dated Samvat 1186 = A. D. 1130.

Ends:

तउ काऊण महातवं आराहिऊण मरणयालं गओ सुरलोयं तंञ पारंपरेण निव्वाणं त्ति जिणयत्तो ॥

जिनदत्ताख्यानं समाप्तम् ॥ संवत् १०१८६ अद्येह श्रीचित्रकूटे लिखितं माणिभद्रेण यतिना यतिहेतवे साधवे वरवागाय स्वस्य च श्रेयकारणम् ॥ मंगलमस्तु वाचकजनानाम् ॥

No. 41. Bhavanaprakarana. [भावनाप्रकरणम्].

Leaves 1 to 63, 12 inches long, 2 inches broad.

Begins:

ओं नमो वीतरागाय ॥ अर्हं ॥

अर्चितमुच्च धिगिदं सदागदपदं वपुः ।

मुधैव मुग्धाः कुर्वंति तन्मूर्च्छां तुच्छबुद्धयः ॥ १ ॥

P. 48:

इति निगदितमुग्रं कर्मकौटिल्यभाजा-

मृजुपरिणतिभाजां चानवद्यं चरित्रम् ।

तदुभयमपि बुद्ध्या संस्पृशन्मुक्तिकामो

निरुपममृजुभावं संश्रयेद्बुद्धबुद्धिः ॥ ४९४ ॥

No. 42. A Manuscript containing,

1 **Anushtanavidhi** [अनुष्ठानविधिः],

2 **Paristhapanikavidhi** [पारिस्थापनिकाविधिः],

3 **Pratishthakalpa,** by CHANDRASURI [प्रतिष्ठाकल्पः—चन्द्रसूरिः],

4 **Pravrajyavidhi,** by PARAMANANDASURI [प्रव्रज्याविधानम्—परमानन्दसूरिः],

5 **Puja—and other Ashtakas, by** LAKSHMACHANDRA, pupil of PADMADEVASURI [पूजाष्टकम्—पद्मदेवसूरिशिष्यो लक्ष्मचन्द्रः].

Leaves 1 to 172; 12 inches long, 2 inches broad.

Anushtanavidhi begins :

नमिऊण तिलोयगुरुं लोयालोयप्पयासयं वीरं ।

विब्भमविणासहेतुं णुट्ठाणविहिं पवक्खामि ॥ १ ॥

Anushthanavidhi ends :

आणुपुव्वीए इच्चे सो सुहबोहा ॥ सामायारी संमत्ता ।

Paristhapanikavidhi begins :

इंदियाणं अच्चित्तसंजएरिद्धवणविहीभत्तइ ।

Paristhapanikavidhi ends :

कोउसग्गो अविहिविगिंवणत्थं कीरइ ।

इति पारिस्थापनिकविधिः ॥

Pratishthakalpa begins:

अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रतिष्ठालक्षणं स्फुटम् ।

जिनशासनानुसारेण नत्वा वीरं जिनोत्तमम् ॥ १ ॥

Pratishthakalpa ends:

सिरिशीलभद्दसूरिधणेसरसूरिसिस्सासिरिचंदसूरिसमुद्धरिया सुहबोहसमायारी संमत्ता ॥

इति बहुविधप्रातिष्ठाकल्पान्सवीक्ष्य समुद्धृतोयं श्रीचंद्रसूरिणा ॥

The Ashtakas are as follows—

पूजाष्टकम्	धर्माष्टकद्वयम्
बिंबाष्टकम्	पापाष्टकम्
गुर्वष्टकम्	दानाष्टकम्
उपदेशाष्टकम्	शीलाष्टकम्
श्रावकाष्टकम्	तपोष्टकम्

No. 43. Commentary on the Dasavaikalikasutra, by Tilakacharya [दशवैकालिकटीका—तिलकाचार्यः].

Leaves 1 to 240; 30 inches long, 2¼ inches broad.

Ends :

इति श्रीतिलकाचार्यविरचितायां दशवैकालिकटीकायामुत्तरचूलिकयाष्टीका समाप्ता ॥

तीर्थे वीरविभोः सुधर्मगणभृत्संतानलब्धोन्नति-

श्चारित्रोज्ज्वलचंद्रगच्छजलधिप्रोल्लासशीतद्युतिः ।

साहित्यागमतर्कलक्षणमहाविद्यापगासागरः

श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमतिर्वादीभसिंहोऽभवत् ॥ १ ॥

तत्पट्टलक्ष्मीश्रवणावतंसाः श्रीधर्मघोषप्रभवो बभूवुः ।

तत्पादपद्मे कलहंसलीलां दधौ नृपः श्रीजयसिंहदेवः ॥ २ ॥

तत्पट्टोदयशैलशृंगमभजत्तेजस्विचूडामणिः

श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोप्यत्र भानुर्नवः ।

संप्राप्ताभ्युदयः सदैवतमसा नो जातुचिच्छायितः

नैवोच्चंडरुचिः कदाचिदपि न प्राप्तापरागस्ततः ॥ ३ ॥

विललास स्वैरं तत्पट्टप्रासादशालायाम् ।

श्रीमान् शिवप्रभगुरुः संयमकमलाकृतासक्तिः ॥ ४ ॥

श्रीशिवप्रभसूरीणां तेषां शिष्योऽस्मि मंदधीः ।

नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः श्रुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥

एतां सोऽहं त्रिषमदशवैकालिके वृत्तिटीकां

तत्पादाब्जस्मरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षम् ।

तस्मात्किंचिद्भ्रमसवशतो दृब्धमस्यामशुद्धं

तत्संशोध्यं मयि कृतकृपैः सूरिभिस्तत्त्वविद्भिः ॥ ६ ॥

टीकां रचयता चैतां यन्मया सुकृतं कृतम् ।

स्वस्तिश्रीस्तंभतीर्थे तपपक्षे श्रीरत्नाकरसूरिगच्छे वृद्धपौषधशालायां श्रीदशवैकालिकपुस्तकं गृहीतं श्रीसंघस्य ॥

No. 44. The Satapadika or Prasnottarapaddhati, by DHARMAGHOSHA AND MAHENDRASURI [शतपदी-अथवा-प्रश्नोत्तरपद्धतिः—धर्मघोषो महेन्द्रसूरिश्च].

Leaves 1 to 244. Dated Samvat 1300 = A. D. 1244.

Begins :

नमः श्रीमद्देवगुरुपदपंकजेभ्यः ॥

त्रिभुवनगृहदीपः कल्याणनिधिर्भवोदधौ द्वीपः ।

संशीतितिमिरभानुर्जयति श्रीमान् जिनो वीरः ॥ १ ॥

पूर्वपक्षशतं कश्चित् सूरिश्चक्रे सदर्प्पधीः ।

विदधे श्रीधर्मघोषसूरिरुत्तरविस्तरम् ॥ २ ॥

सिद्धांतवचनैः प्रायः क्वचित्तादृक्षयुक्तिभिः ।

अपि प्रकरणैः क्वापि सिद्धांतार्थानुयायिभिः ॥ ३ ॥

*ते च पूर्वपक्षा अमी ॥ श्रीजिनप्रतिमा एकादशप्रतिमान्वितेति विचारः ॥१॥ जिनप्रतिमायां वस्त्रांचलविचारः ॥ २ ॥ जिनप्रतिष्ठावि° ३ प्रदीपपूजावि° ४ रजतमयतंदुलाक्षतवि° फलबीजपूजावि° ६ पत्रपूजावि° ७ बलिवि° ८ वंशदंडकवि° ९

Ends :

प्रश्नोत्तरपद्धतिरिति ॥ इयं च विक्रमाद्गुणरसमाससंख्ये १२९३ वर्षे श्रीमदाचार्यरक्षितसूरिशिष्याणां श्रीजयसिंहसूरीणां पट्टालंकृतिक-

तृभिः श्रीधर्मघोषसूरिभिर्विदब्धां ॥ ततश्च तामतिगंभीरार्थत्वात् व्युत्पन्नमतीनामेव सुखावबोधां तदितरेषां तु किंचिदायासगम्यामवगम्य ततस्तेषामेव श्रीधर्मघोषसूरीणां श्रुतांतेवासिभिरपि न तत्पट्टप्रतिष्ठितैः श्रीमहेंद्रसूरिभिर्विक्रमादुदधिग्रहसूर्यसंख्ये १२९४ संवत्सरे सैव ग्रंथपद्धतिः कचिदाधार्नं कचिदुद्धरणं कचित्क्रमविरचनां च विधाय कानिचिदधिकान्यपि प्रश्नोत्तराणि प्रक्षिप्य सुकुमारमतीनामपि सुखावबोधा भवत्वित्येकोनत्रिंशद्धेतुप्रमाणा सती विदधे ॥ भद्रमस्तु चतुर्विधसंघस्य ॥

यावन्नंदति तीर्थं भरतक्षेत्रे जिनस्य वीरस्य ।

तावन्नंदत्वेषापि वाच्यमाना सदा विबुधैः ॥

पंच श्लोकसहस्राणि तथोपरि शतद्वयम् ।

अस्मिन् शतपदीग्रंथे प्रमाणमिदमीरितम् ॥

ग्रंथाग्रं अंकतोपि ५२०० ॥

इति शतपदिकाभिधाना प्रश्नोत्तरग्रंथपद्धतिः समाप्ता ॥ संवत् १३०० वर्षे जेष्ठशुदि ७ रवौ लिखिता ॥

No. 45. A Manuscript containing,

1. Dharmopadesamala [धर्मोपदेशमाला],
2. Pindavisuddhi [पिण्डविशुद्धिः],
3. Chausarana [चउसरण],
4. Kayotsarganiryukti [कायोत्सर्गनिर्युक्तिः],
5. Pratikramanasutra [प्रतिक्रमणसूत्रम्],
6. Sthiravali [स्थिरावलिः],
7. Ajitasantistava [अजितशान्तिस्तवः],
8. Chaturangiyabhavana [चउरंगियभावणा],

9. **Miyaputtamaharisichariyam** [मियापुत्तमहरिसिचरियं].

Chaturangiyabhavana begins :

सिरिवीरजिणेसर नमिरसुरेसुरपायजुगल पणमियविज्जय ।
चउरंगियभावण सिवसुहकारण अणुदिणु भावसु एरिसिए ॥ १ ॥

Chaturangiyabhavana ends

आराहणाए एरिसम जुत्त नवकारु सरंतउ पाणचत्तु ।
उप्पज्जइ सावगु देवजोइ तइय ह्व व सत्त भवि मुक्ख होइ ॥ ७३ ॥
तइ चउरंगं जीवमहाराहिए हु वरु कम्मइविणासणि ।
भवदुहसासणि जयइ नहु पुणु देहु घरु ॥ ७४ ॥
चउरंगभावनासंधिः समाप्ता ॥

Miyaputtamaharisichariyam begins :

सिद्धत्थहनंदणु भवदुहखंडणु वद्धमाणु जिणवरु नमिउं ।
वुच्छं मुणिभासिउं गुरुआएसिउ मियापुत्तमहरिसिचरिउं ॥ १ ॥

Miyaputtamaharisichariyam ends :

इय एवं निपुणिउ महरिसिपभणिउ जो पालेइ ।
अहहहइ सो पावइ सिवसुहु छिंदिउ भवदुहु अमलकित्ति बसु वित्थरइ
॥ ६० ॥ मृगापुत्रसंधिः समाप्तः ॥

No. 46. A Manuscript containing,

1. **Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः],
2. **Pindavisuddhiprakarana,** by JINAVALLABHA [पिंडविशुद्धिप्रकरणम्—जिनवल्लभः],
3. **Shadjivanikayadhyayana** section of the **Dasavaikalikasutra** [दशवैकालिकस्य-षड्जीवनिकायाध्ययनम्],
4. **Pajjantarahanam,** by SOMASURI [पज्जंताराहणं-सोमसूरिः],
5. **Navatatta** [नवतत्ता],

6. **Jivavibhakti**, by JINACHANDRA [जीवविभत्ती—जिणचंदः],

7. **Kavaya**, by JINACHANDRA [कवयं—जिणचंदसूरी].

Leaves 1 to 83, 84 to 101, 102 to 125, 126 to 136, 137 to 140, 141 to 146, and 147 to 163; 12 inches long, 1½ inches broad. Dated Samvat 1213=A. D. 1157.

Section of Dasavaikalika Sutra ends:

संवत् १२९३ वर्षे भाद्रवा शुदि १० बुधे पुस्तिकेयं लिखितेति।
श्राविकाचांपलयोग्या लिखिता एषा पुस्तिका।
उदकानलचौरेभ्यो मूषकेभ्यस्तथैव च।
रक्षणीया प्रयत्नेन यस्मात्कष्टेन लिक्षितेति ॥ १ ॥
शुभं भवतु।

Pajjantarahana begins:

नमिऊणं भणिइ एवं भयवं समउचियं समायसु।
चत्तो वागरइ गुरू पज्जंताराहणं एयं ॥ १ ॥

Pajjantarahana ends:

सिरिं सोमसूरिरइयं पज्जंताराहणं पसमजणणं।
जे अणुसरंति सम्मं लहंति ते सासयं सोक्खं ॥ ६९ ॥
आराधनाकुलकं समाप्तम् ॥

Jivavibhakti begins:

नमिऊण चरणजुयलं वीरजिणिंदस्स लोगनाहस्स।
जीवविभत्तीइं वोच्छं मंदमइबोहणट्ठाए ॥ १ ॥

Jivavibhakti ends:

एसा जीवविभत्ती रइयं संखेवए मुणिगणाणं।
गणिना जिणचंदेणं कम्मक्खयामिच्छमाणेणं ॥ २५ ॥

Kavaya begins:

नमिउं जिणवरवीरं धिरिमहेउं खलंतखवगस्स ।
धम्मोवएसरूवं कवयं उस्सग्गियं वुच्छं ॥ १ ॥

Kavaya ends:

इय सगुरुजिणेसरसूरिसीसजिणचंदसूरिणा रइयं ।
कवयं समुव्वहंता न भावरिउणो खलिंति मुणि ॥ १२३ ॥
शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥

No. 47. A Manuscript containing,

1. **Kammapayadi** [कम्मपयडी],
2. **Karmavipaka** [कर्मविपाकः],
3. **Sataka** [शतकम्],
4. **Saptatika** [सप्ततिका],
5. **Satakabhashya** [सतकभाष्यम्],
6. **Karmastavabhashya** [कर्मस्तवभाष्यम्],
7. **Vastuvicharasaraprakarana** [वस्तुविचारसारप्रकरणम्],
8. **Dharanoragendrastava** [धरणोरगेंद्रस्तवः].

Leaves 1 to 112; 13½ inches long, 2 inches broad.

Satakabhashya begins:

संखामेत्तपयट्ठा सयगे पगईउ नामगाहेणं ।
गाहाहिं संगहेमो तयत्थजणजाणणट्ठाण ॥ १ ॥

Satakabhashya ends:

अंकेहि सुत्तगाहाणं एक्कवायणकमेण कयमेव ।
मूणमाहिगतणंमि कत्थइ सुणेयव्वं ॥ २४ ॥

Karmastavabhashya begins:

अहिणवगहणं बंधो उदउ साविवागवेयणं तस्स ।
अविवागेणणुभवणं अणुदयपत्तस्स उईरणया ॥ १ ॥

Karmastavabhashya ends :

सुहमे दुरुत्तरसयं बायालमिगुत्तरं च पंचासी।
पंचासीव अजागे पयडीणं संत वोच्छेउ ॥ २३ ॥

No. 48. Commentary on the Sutrakritangasutra, by SILANGASURI [सूगडांगटीका—शीलाङ्कसूरिः].

Leaves 1 to 303; 33 inches long, two inches broad. Dated Samvat 1454=A. D. 1398.

समाप्ता चेयं सूत्रकृतद्वितीयांगस्य टीका कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ॥

यदवाप्तमत्र पुण्यं टीकाकरणे मया समाधिभृता।
तेनापेततमस्को भव्यः कल्याणभाग्भवतु ॥

ग्रंथाग्रं १३९९० संवत् १४५४ वर्षे माघशुदि १३ सोमेऽद्येह श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमिदं पुस्तकं चिरं नंदतात् ॥ शुभं भवतु ॥

श्रीकायस्थविशालवंशगगनादित्योऽत्रजानाभिधः
संजातः सचिवाग्रणीर्गुरुयशाः श्रीस्तंभतीर्थे पुरे।
तत्सूनुर्लिखनाक्रियैककुशलो भीमाभिधो मंत्रिराट्
तेनाऽयं लिखितो बुधालिमनःप्रीतिप्रदः पुस्तकः ॥ १ ॥
यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥
शुभं भवतु श्रीसंघस्य लेखकपाठकयोश्च ॥
॥ ८० ॥ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥
प्राग्वाटवंशमुकुटः श्रेष्ठी गंगाभिधः समजनिष्ट।
अधरयति स्म धरायां धनदं यः स्वीयधननिचयैः ॥ १ ॥

एतस्य विशदशीला जज्ञे पत्नी च गउरदेनाम्नी ।
निःसीमरूपसंपल्लक्ष्मीरिव वासुदेवस्य ॥ २ ॥
प्रीमिल्लदेवीसंज्ञा सकर्णजनवर्णनीयगुणकलिता ।
अभवन्तयोस्तनूजा जिनपूजाध्यानतच्चित्ता ॥ ३ ॥
विमलतमशीलसुभगा नूनं या स्वीयशुद्धचरितेन ।
चिरवीतामपि सीतां निरंतरं स्मारयत्येव ॥ ४ ॥
तामुपयेमे सुकृती भूभुव इति विश्रुतो विशदबुद्धिः ।
ठक्कुरकालाभार्यारांभलदेवीप्रसूततनुजन्मा ॥ ५ ॥
श्रीजैनशासननभोभानुश्रीदेवसुंदरगुरूणाम् ।
प्रीमिलदेवी साऽथ श्रुत्वा पीयूषदेश्यमुपदेशम् ॥ ६ ॥
मत्वाऽसारतरं धनं घनफलं लिप्सुर्निजश्रद्धया
वेदेषूदधिशीतदीधितिमिते १४९४ संवत्सरे वैक्रमे ।
लक्ष्मीवैश्रवणातिशायिजनते श्रीस्तंभतीर्थाभिधे
द्रंगेऽलीलिखदेतदद्भुततमं श्रीसूत्रकृत्पुस्तकम् ॥ ७ ॥
आचंद्रादित्यमेतद्विरचितचतुरानंदसंपद्विशेषं
संख्यावद्भिर्मुनींद्रैरहमहमिकया वाच्यमानं वितंद्रैः ।
उद्यद्दुःखातिरेकाकुलनिखिलजगज्जीवजीवातुकल्पं
श्रेयः श्रीहेतुभूतं प्रवचनमनघं जैनमेतच्च जीयात् ॥ ८ ॥

---

49. Santinathacharitra, by DEVACHANDRA [शान्तिनाथचरित्रम् —देवचन्द्रः].

Leaves 1 to 313; 30 inches long, $2\frac{1}{2}$ inches broad.

Begins:

॥ ६० ॥ नमः श्रीशांतिनाथाय ॥

सरलंगुलिदलपडलं णहमणिकेसरं णरसुरालिं ।
तेलोक्कसिरीणिलयं . जिणपहुपयपंकयं णमह ॥
दोसासंगविमुक्कं तमरयरहियं सुनिच्चमकलंकं ।
वयडियपउरपयत्थं णमामि णाभेयवरसूरं ॥ १ ॥
नमिरसुरासुरनरसिरकिरीडगुरुरयणकिरणकब्बुरियं ।
बहुदुरियद्दारुपरसुं वंदे सिरिविरिकमजुयलं ॥
तिलोकविहियसांतिं तावियवरकणयानिघसुसमकंतिं ।
भयमोहविडविदंतिं वंदामि जिणेसरं संतिं ॥
दुव्वारमारकरिकरडवियडकुंभयडपाडणपडिट्ठं ।
तवखरणहरकरालं णमिमो गुणसूरिखरणहरं ॥
कविरायचक्कवट्टिं वंदे सिरिइंदभूइमुणिनाहं ।
जस्स जले तेल्लंपि व वाणी सवत्थ वित्थरई ॥
वंदामि भद्दबाहुं जेण य अइरसियं बहुकहाकलियं ।
रइयं सवायलक्खं चरियं वसुदेवरायस्स ॥
वंदे सिरिहरिभद्दं सूरिं. विउसयणणिग्गय पयावं ।
जेण य कहापबंधो समराइच्चो विणिम्मविउ ॥
दक्खिन्नइंदसूरिं नमामि वरवण्णभासिया सगुणा ।
कुवलयमाल व्व महाकुवलयमाला कहा जस्स ॥
पणमामि सिद्धसूरिं महामातिं जेण सव्वजीवाण ।
पच्चक्खंपि व रइयं भवस्सरूवं कहाबंधे ॥
अण्णेवि एवमाई जयंतु सव्वेवि जे पहाणकइणो ।
मग्गहणेणविजाणीं हाइ– –.– – – ॥
अंह्यारि सो णो वलिज्जउ जो पेच्छंतो वि मंगुलं कव्वं ।
नियमयपहावेणं चिय न जंपए तग्गयं दोसं ॥

पत्थुयपबंधसमए वण्णिज्जइ कहणु दुज्जणो एत्थं।
वण्णिज्जंतो वि न जो दुज्जणपयइं परिच्चयइ ॥
एवं कयप्पणामो उग्घाइयघोरविग्घसंताउ।
सिरिसंतिणाहचरियं संतिकरं वण्णइस्सामि ॥
पंडिच्चपयडणत्थं ण चेव एयं अहं पयक्खामि।
किंतु जिणणाहसंबंहभत्तिए पगवसत्तणउ ॥
धम्मोवएसणत्थं च किंचि भव्वाण तहय संघस्स।
संतिनिमित्तं च इमं पारद्धं मंदमइणावि ॥
जह भरहपुच्छिएणं कहियं सिरिउसभसामिणा एयं।
तत्तो कमेण अन्नेहिं वि जहेव ॥
गोयममाईहिं तहा कहियं भव्वाणणुग्गहट्ठाए ॥
तह किंचि अहंपि इमं वोच्छामि सुयाणुसारेण ॥ १८ ॥

Ends :

चरियं संतिणाहस्स रम्मं ॥
एक्केक्कक्खरगणणाए गंथपमाणं विणिच्छियमिमस्स ॥
बारसउ सहस्साइं सएण एक्केण अहियाइं ॥
अंकतोपि सहस्रं १२१०० ॥
श्रीविजयचंद्रसूरिशिष्यश्रीयशोभद्रसूरिशिष्यश्रीदेवप्रभसूरीणां सत्कं पुस्तकम् ॥
प्राप्तो गोत्राधिपत्वं रसभरविलसन्नंदनारामरम्यः
सर्वस्याशाप्रकाशी सकलसुमनसां सेवनीयः सदैव।
नानाकल्पागमानामुपचयजनको राजसम्मानभावं
प्राप्तः श्रीधर्कटानां प्रकटितगरिमा वंशमेरुः समस्ति ॥ १ ॥

सच्छायः सरसः सपत्रनिचयः शाखाप्रशाखांचितः
पीनस्कंधविराजितः प्रतिपदं संतापहारी सताम् ।
चिंतागोचरवांछितद्धविसरं दातुं समर्थोऽर्थिनां
तत्राजायत कल्पपादपसमः श्रीजावडः श्रावकः ॥ २ ॥

तस्याभवन्निखिलकल्मषदोषहीना-
स्तिस्रः प्रियास्त्रिपथगा इव पूरिताशाः ।
लोकत्रयप्रथितशीलयुतास्तथापि
प्राप्ताः कदाचन न दीनपथातिथित्वम् ॥ ३ ॥

जिनदेवी बभूवासामाद्या मधुरवादिनी ।
त्रेणोचितगुणोपेता जिनेंद्रपदपूजिका ॥ ४ ॥

राकासुधारश्मिसमानशीला शुद्धाशयानंदितदीनलोका ।
रूपश्रिया तर्जितकामकांता कांता द्वितीयाजनि सर्वदेवी ॥ ५ ॥

कुंदावदातद्युतिशीलशालिनी मातेव सर्वस्य जनस्य वत्सला ।
पूर्णा तथापूर्णमनोरथास्थितिर्जाता तृतीया गृहिणी विवेकिनी ॥ ६ ॥

धा सर्वदा सर्वजनोपकारी गंभीरधीरो जिनधर्मकारी ।
तं दुर्लभं दुर्लभमल्पपुण्यैः प्रासूत तत्र प्रथमा तनूजम् ॥ ७ ॥

संजातौ भुवि विख्यातौ सर्वदेव्याः सुतावुभौ ।
उदयाचलचूलायाः सूर्याचंद्रमसाविव ॥ ८ ॥

आद्यस्तयोः सज्जनचित्तहारी नयी विनीतः सकलोपकारी ।
जिनेंद्रपूजाविहितानुरागः साधुप्रियोऽजायत देवनागः ॥ ९ ॥

द्वितीयश्च गुणावासः सत्यशौचसमन्वितः ।
कलावानुज्ज्वलो जातः कुलकैरवचंद्रमाः ॥ १० ॥

सूरेः श्रीजिनवल्लभस्य गणिनः पादप्रसादेन त-
ल्लब्धं येन विवेकयानमसमं दुःप्रापमल्पाशयैः ।

येनाद्यापि सुखं सुखेन कृतिनः संसारवारांनिधेः
पारं यांति परं निरस्तसकलक्लेशावकाशोदयाः ॥ ११ ॥
शिरसि नमनं यः साधूनां दृशोरतिशांततां
वदनकमले सत्या वाणी श्रुतौ श्रवणं श्रुतेः ।
मनसि विमलं बोधं पाणौ धनस्य विसर्जनं
जिनगृहगतिः पादांभोजे चकार विभूषणम् ॥ १२ ॥
प्रालेयशैलशिखरोज्ज्वलकांतिकांतश्रीनेमिनाथभुवनच्छलतश्च येन ।
मूर्त्तिः स्वधर्म इव सर्वजनीयदातुराविष्कृतः सकललोकहितावहेन ॥ १३ ॥
चारित्राचरणैकधीरमनसो गीतार्थचूडामणेः
विद्यानां मणिदर्पणस्य शमिनः सेव्यस्य पुण्यार्थिभिः ।
यश्च श्रीमुनिचंद्रसूरिसुगुरोः पादांबुजं सेवितुं
वाञ्छन्मत्सरवार्जितः सुरवधूप्राणेश्वरत्वं गतः ॥ १४ ॥
निःसीमधर्म्मनिलयं कलितं सदर्थैः
सद्वृत्ततावरहितं न कदाचनापि ।
ख्यातं जगत्त्रयमिवापदनंतसत्वं
पूर्णःसुतत्रयमतीव गभीरमध्यम् ॥ १५ ॥
लक्ष्मीविलासकलितो बलिदर्प्पहंता
सत्यानुरागिहृदयो विधिपक्षपाती ।
लक्ष्मीधरः सुतवरोजनि तत्र मुख्य-
श्चित्रं तथापि न जनार्दनतामुपेतः ॥ १६ ॥
आराधितश्रीजिननेमिनाथः संपादितानंतखलप्रमाथः ।
आसीद् द्वितीयो धनदेवसंज्ञः सदा सदाचारविचारविज्ञः ॥ १७ ॥
यस्यासमानफलकांतगुणाभिरामं संरुद्धरंध्रमविलाभिजलप्रवेशम् ।
सद्धीवरैरनुगतं मतियानपात्रं गंभीरकार्यजलधेः परभागमेति ॥ १८ ॥

विवेकजनवल्लभः स्फटिकशैलशुद्धाशयः
कलंकविकलः सदा सकललोकसंतोषदः ।
बभूव जिनपूजकः सुगुरुवंदकः श्रावक-
स्तृतीय इह नंदनः सुजननंदनः श्रीधरः ॥ १९ ॥
तत्रोज्जिलस्य समजायत धर्म्मपत्नी
मंदाकिनीसलिलनिर्मलशीलयुक्ता ।
लक्ष्मीः समस्तजनवाञ्छितदानदक्षा
चित्रं न निर्गुणरता न चलस्वभावा ॥ २० ॥
उल्लासकाः सुमनसां विदितानुभाव-
संपादकाः समयिनां बहुलं फलानाम् ।
नित्यं निजक्रमयुता भुवनप्रसिद्धाः
पुत्रास्तयो ऋतुसमाः षडिहोपजाताः ॥ २१ ॥
कारुण्यरत्नांकुरमेरुशैलः सौजन्यपीयूषरसांबुराशिः ।
आद्यः सुतोजायत वर्द्धमानस्तेषां कलाभिः परिवर्द्धमानः ॥ २२ ॥
अपारगांभीर्यनिवासभूमिर्विद्वत्सु श्राद्धादिजनोपकारी ।
अनल्पलावण्ययुतो द्वितीयः पुत्रः पवित्रोऽजनि मूलदेवः ॥ २३ ॥
कीर्त्तेः पात्रं निजगुरुगिरां पालने लब्धलक्षः
स्थानं नीतेर्जनकुनयनानंददायी सदैव ।
दूरीभूताखिलख--लो जातवान्पुत्ररत्नं
तार्त्तीयीकः कुशलवसुतावल्लभो रामदेवः ॥ २४ ॥
बभूव कारुण्यपरिग्रहाय कृताग्रहः कुग्रहदर्प्पहंता ।
विपत्तिसंपत्तिसमानुरागी यशोधरो धारिमधाम तुर्यः ॥ २५ ॥
जिनेंद्रपूजारचनानुबंधबद्धोद्यमो निर्मलकीर्त्तिशेषः ।
भक्त्या समासेवितसर्व्वदेवस्ततोऽनुजोजायत सर्व्वदेवः ॥ २६ ॥

मुक्ताफलारंभरीतिर्न दीनो विश्रामभूमिः गुरुणोस्समानाम् ।
पयोधिवच्चित्यगभीरभावः षष्ठस्तनूजोऽजनि चापदेवः ॥ २७ ॥

तत्रासीद्रामदेवस्य वल्लभा शीलशालिनी ।
आसदेवीति विख्याता सुरूपा रूपिकापरा ॥ २८ ॥

यशोधरस्य जाया च धेहिका हितकारिणी ।
शोभना सर्वदेवस्य चापदेवस्य शांतिका ॥ २९ ॥

अस्ति स्म थेहड इति प्रथिताभिधानः
कुंदावदाततहृदयः सदयः सदैव ।
धीरो यशोधरसुतः कलितः कलाभि-
र्नित्यप्रशस्तचरितः प्रणतो गुरूणाम् ॥ ३० ॥

आनंदकः सुमनसां सततं सुधर्म्म-
बद्धादरः कृतविमाननमनःप्रवृत्तिः ।
आस्ते महेंद्र इव वल्लभचित्रलेखः
श्रीरामदेवतनयो विनयी महेंद्रः ॥ ३१ ॥

हरिचंद्राभिधानश्च द्वितीयोभूत्तनूद्भवः ।
वल्लभः सर्वलोकानां प्रतिपच्चंद्रमा इव ॥ ३२ ॥

विनयी नयसंवासो चापदेवस्य नंदनः ।
गोसलाख्यः सुशीलोभूद्गुणरत्नमहानिधिः ॥ ३३ ॥

आसीदाद्या महेंद्रस्य महाश्रीरूपसप्रिया ।
राज्यश्रीः शीलकारुण्यदानौचित्यादिशालिनी ॥ ३४ ॥

राज्यश्रियस्त्रयः पुत्रा वीसलोथ यशोभटः ।
बोचित्थश्चेति संजाता गुणरत्नौघरोहणाः ॥ ३५ ॥

राज्यश्रीरन्यदा तत्र शुद्धश्रद्धानबंधुरा ।
इत्येवं चिंतयामास निस्समानगुणोज्ज्वला ॥ ३६ ॥

प्राणा वायुमयाः स्वभावतरला लक्ष्मीः कटाक्षास्थिरा
स्वाम्यं बालविलंबितातनुशिलावस्थानदुःस्थं सदा।
वातांदोलितदीपकुड्मलदलप्रायः प्रियैः संगम-
स्तन्नास्तीह किमप्युदारमनसामाशामिवेशास्पदम् ॥ ३७ ॥
तल्लब्ध्वा मनुजेषु जन्म विमलं संप्राप्य देशादिकं
श्रुत्वा श्रीजिनचंद्रवाचमुचितां श्रीमद्गुरूणां पुरः।
स्वाधीने च धने च संगतवति स्वीये कुटुंबे सतां
युक्तो धर्म्मविधान एव सततं कर्तुं महानुद्यमः ॥ ३८ ॥
सम्यग्ज्ञानपुरःसरश्च महतां धर्म्मादरः संमतः
प्रायस्तच्च जिनागमादविकलं संजायते धीमताम्।
सर्वं लोकमवेक्ष्य शांतविशदप्रज्ञाप्रकर्षोज्झितं
काले सोपि कलौ न्यवेशि मुनिभिः संघेप्सितैः पुस्तके ॥ ३९ ॥
चारित्रभारचरणासहमानसेन
पंचप्रकारविषयामिषलालसेन।
पात्रादिदानमयधर्म्मवता तदेवं
लेख्यं परिग्रहवता गृहिणा तदेव ॥ ४० ॥
एवं विचिंत्य सुचिरं श्रेयोर्थे स्वस्य सांबराज्यश्रीः।
श्रीशांतिनाथचरितस्य पुस्तकं लेखयामास ॥ ४१ ॥
विरचितविचित्ररेखं सुवर्णपत्रावलीकलितशोभम्।
यद्भाति करे विदुषां कंकणमिव कीलिकारम्यम् ॥ ४२ ॥
राकाशीतांशुशुभ्रः स्फुरदमलदृशः सर्ववस्तुप्रकाशी
सम्यग्ज्ञानप्रदीपस्त्रिभुवनभवनाभ्यंतरे भासमानः।
यावन्मोहांधकारं शमयति सकलं पूरिताशेषदोषं
तावन्नंद्यान्मुनीन्द्रैरयमिह सततं पुस्तकः पठ्यमानः ॥ ४३ ॥

No. 50. A Manuscript Containing,

1. **Upadesamala,** by DHARMADASAGANI [उपदेशमाला—धर्मदासगणिः].

2. **Dharmopadesamala,** by JAYASINHASURI [धर्मोपदेशमाला—जयसिंहसूरिः].

3. **Siddhantasara,** by PRADYUMNASURI [सिद्धांतसारः —प्रद्युम्नसूरिः].

Leaves 1 to 128; 11¼ inches long, 1¼ inches broad.

Dharmopadesmala begins:

सिज्झउ मज्झ वि सुयदेवि तुज्झ भरणाउ सुंदरा ज्झत्ति ।
धम्मोवएसमाला विमलगुणा जयपडाइव्व ॥ १ ॥

Dharmopadesamala ends:

इय जय पायडकन्हमुणिसीसजयसिंहसूरिणा रइया ।
धम्मोवएसमाला कम्मक्खयमिच्छमाणेण ॥ १०२ ॥
धम्मोपदेशमालाप्रकरणं समाप्तम् ॥

Siddhantasara begins:

वंदामि सव्वन्नुजिणिंदवाणी पसन्नगंभीर पसत्थसत्था ।
जुत्ता जया जं अभिनंदयंता नंदंति सत्तापहतं कुणंता ॥ १ ॥

जिणबिंबाणंति पढमं ट्ठाणं
जिणचेईहराणं वीयं ट्ठाणं
जिणसासनपोत्थयाणं तइयं ट्ठाणं
साहूणंति चउत्थं ट्ठाणं
संजईणं पंचमं ठाणं
सावयाणं छट्ठं ट्ठाणं
सावियाणं सत्तमं ट्ठाणं सम्मत्तं

Siddhantasara ends:

सिद्धंतसाराणमिणं महत्थं सुद्धाण भव्वाणमणुग्गहत्थं ।
महामईणं च महत्थसत्थं पज्जुन्नसूरी वयणं पसत्थं ॥ २२ ॥
मूलशुध्दि नाम अट्ठमं ट्ठाणं समत्तं ॥ श्लो. २६९ ॥

No. 51. Rishabhadevacharita, by VARDHAMANASURI [रिसहदेव चरियं-वद्धमाणसूरी].

Dated Samvat 1289 = A. D. 1233.

Begins :

नमः सर्वज्ञाय ॥

नमहु जुगाइजिणिंदं पुरिसोत्तनाहिसंभवं पयडं ।
वरनाणदंसणरविं सुगयमणंतं महादेवं ॥ १ ॥
एगमणेगसरूवं दुल्लक्खं परमजोगिपच्चक्खं ।
अच्चयमसुंखमक्खयमोसप्पिणिपढमतित्थयरं ॥ २ ॥

Ends :

विक्कमनिवकालाउ सएसु एक्कारसेसु सट्ठेसु ।
सिरिजयसिंहनरिंदे रज्जं परिपालयंतम्मि ॥
खंभाइत्थट्ठिएहिं सियपक्खे चित्तविजयदसमीए ।
पुस्सेणं सुरगुरुणो समत्थियं चरियामियांति ॥
लोगुत्तमचरियमिणं काऊण जमज्जियं सुहं किंपि
उत्तमगुणाणुराउ भवे भवे तेण मह होज्ज ॥
पुव्वावरेण गणियस्स सव्वसंखा इमस्स गंथस्स ।
एक्कारसउ सहस्सा सलोगसंखाइ नायव्वा ॥
श्रीवर्द्धमानाचार्यविरचिते श्रीऋषभदेवचरिते पंचमोऽवसरः समाप्तः ।

संवत् १२८९ वर्षे माघवदि ६ भौमावद्येह श्रीप्रल्हादनपुरे समस्त राजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीसोमसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये श्री-ऋषभदेवचरित्रं पांडि० धनचंद्रेण लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीरिति भद्रम् ॥

यः प्रोद्यदखर्वपर्वसुभगः सच्छायया ऽलंकृतः
सद्वृत्तोज्ज्वलमर्त्यमौक्तिकमणिभूभृत्प्रतिष्ठोन्नतः ।
प्रेंखत्पत्रपरिष्कृतः परिलसच्छाखावृतो गुर्जरः.
श्रीमालाभिध इत्युदारचरितः ख्यातोऽस्ति वंशः क्षितौ ॥ १ ॥

वंशे तत्र बभूव मौक्तिकसमः सद्वृत्तरीत्याश्रितः
ख्यातो लल्लुकभांडशालिक इति स्वच्छस्वभावान्वितः ।
चित्रं छिद्रसमुज्झितोऽपि नितरां भूत्वा गुणानां पदं
विश्वप्राणिहृदि व्यधत्त वसतिं यच्छद्मवंध्याशयः ॥ २ ॥

तस्याभूल्ललना नाम्ना लल्लिकाभांडशालिनी ।
शीलमुक्तावली कंठे यया दध्रे समुज्ज्वला ॥ ३ ॥

संततस्तयोस्त्रयः पुत्राः पवित्राश्चरितैः शुभैः ।
अजायंतागारभारोद्धारधुर्यत्वविश्रुताः ॥ ४ ॥

तेषां जविष्ठोऽजानि भांडशाली ख्यातो गुणैर्लोलकनामधेयः ।
श्रीमज्जिनाज्ञाकरणप्रतिज्ञाविभूषणं वक्षसि यस्य यज्ञे ॥ ५ ॥

शुद्धस्तस्माजनि भांडशालिकयशश्चंद्राभिधानोऽपरः
श्रीमद्देवगुरुप्रयोजनविधौ बद्धादरोऽनारतं ।
येनौदार्यगुणैरनर्गलतरैरावर्य विश्राणिता
पात्रेषु स्थिरताप्रवर्त्तनकृते लक्ष्मीर्मनःस्वेच्छया ॥ ६ ॥

ततोऽभवद्देवकुमारनामा सुतो गुणैर्देवकुमारमूर्त्तिः ।
प्रवर्त्तयन्निःकपटं जिनानां वर्यां सपर्यामवदातचित्तः ॥ ७ ॥

लोलाकस्याभवद्भांडशालिनो भांडशालिनी ।
लक्ष्मीरित्यभिधानेन जिनपूजापरायणा ॥ ८ ॥

भांडशालिनो द्वौ पुत्रौ लोलाकस्य बभूवतुः ।
धंधूकाभिधः प्रथमः श्रीमदाद्यजिनार्चकः ॥ ९ ॥
वाहिनी गेहिनी तस्य बभूव प्रियवादिनी ।
यशोवीरस्तयोः पुत्रः सुशीला सिंधुका सुता ॥ १० ॥
धर्मोच्छृंखलभांडशालिकयशश्चंद्रस्य दानप्रिया
नित्यौचित्यविनीतताजवगुणालंकारशृंगारिता ।
वर्यौदार्यगुणैर्विवेकविशदैर्दूरं यया रंजिता
आत्मन्यप्रतिमप्रमोदपरतां नीताः समस्ता जनाः ॥ ११ ॥
सा जज्ञे गेहिनी नाम्ना जिंदिकाभांडशालिनी ।
सुकृतोपार्जिका श्रीमद्देवसद्गुरुपूजया ॥ १२ ॥
यशश्चंद्रस्य जज्ञाते द्वे अपत्ये भांडशालिनः ।
स्वगृहश्रियः सीमंतमौक्तिकतिलकोपमे ॥ १३ ॥
आद्या पुत्री समजनि वरा राजिका नामधेया
मंदाकिन्युल्लसितलहरीशीलसंभूषितांगी ।
यस्या अंतःकरणमृदुतासंगतं जंतुजातं
लक्ष्मीः साक्षादिव निजगृहे जंगमा यावतीर्णा ॥ १४ ॥
ठक्कुरशोभनदेवस्तामथो परिणीतवान् ।
संतोषभूषिता जाता संतोषाख्या तयोः सुता ॥ १५ ॥
श्रीसर्वज्ञपदांबुजार्चनरतिः संप्राप्तपुण्योन्नतिः
किंचिन्मीलितमालतीदलभरस्वच्छेतिशीले मतिः ।
भक्त्याक्लेशसमुल्लसद्गुरुनतिर्विस्तीर्णदानास्थिति-
र्निच्छद्मैकतपोविधानवसतिर्यस्या गुणैः संगतिः ॥
दाक्षिण्योदधिभांडशालिकयशश्चंद्रस्य पुत्रोपरो
धर्मोद्दामनराग्रणीरिह यशःपालाभिधः शुद्धधीः ।

मण्यस्यापि न केवलैव महती भांडस्य शाला कृता
श्रीआद्यं वरिवस्यतां जिनपतिं येनात्र धर्मस्य च ॥ १६ ॥
भीलौलियशःपालस्याभवज्जयदेविका ।
औदार्यशीलप्रमुखैः प्रेयसी श्रेयसी गुणैः ॥ १७ ॥
अभवंस्तयोस्तनूजाः सच्चरित्रा स्त्रयो गुणैः ।
आनंददायिनः पित्रोरन्योन्यं प्रीतिशालिनः ॥ १८ ॥
आद्यः सुतः संश्रितधर्म्मकर्म्मा विवेकवेश्माजनि पार्श्वदेवः ।
अभ्यर्थन - - - - - भीरुः प्रकल्पितश्रीजिननाथसेवः ॥ १९ ॥
अन्यो बभूवांबडनामधेयः कस्याप्यसंपादितचित्तपीडः ।
स्वकीयसंतानधराधुरीणः स्ववेश्मलक्ष्मीहृदयैकहारः ॥ २० ॥
सर्वौचित्याचरणनिपुणः प्रीतिपूर्वाभिलापा
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -
तार्तीयीकस्तदनु तनुजः पल्हणाख्यो बभूव ॥ २१ ॥
पार्श्वदेवस्य संजज्ञे पद्मश्रीनामिका प्रिया ।
यस्याः पतिव्रतात्वेन स्वकुलं निर्मलीकृतम् ॥ २२ ॥
अथांबडस्योचितकृत्यदक्षा मंदोदरी नाम बभूव पत्नी ।
स्फुरद्विवेकोज्ज्वलसारहारा स्वमंदिरे मूर्त्तिमतीव लक्ष्मीः ॥ २३ ॥
हरेरिव भुजादंडाश्चत्वारस्तनयास्तयोः ।
अजायंत सदाचारगृहभारधुरंधराः ॥ २४ ॥
प्रथमोजनिष्ट तेषां पार्श्वकुमाराभिधो गुणैः प्रथमः ।
विनयद्रुमालवालः पित्राज्ञापालनप्रवणः ॥ २५ ॥

बभूव प्रेयसी तस्य पृथ्वीदेवीति नामतः ।
विनीतंविनया नित्यमौचित्यप्रियकारिणी ॥ २६ ॥
तदनु तनयो द्वितीयः समजनि धनसिंहनामको विनयी ।
निर्म्मलकलाकलापत्रैणक्रीडाद्रिरभिरामः ॥ २७ ॥
नाम्ना धांधलदेवीति संजज्ञे तस्य गेहिनी ।
पुष्टयार्जवार्जितश्लाघा श्लाघ्यकर्म्माभिरंजिका ॥ २८ ॥
ततस्तृतीयोजनि रत्नसिंहः संतापकारिव्यसनेभसिंहः ।
दूरं परित्यक्तविरुद्धसंगः श्रीमज्जिनेंद्रक्रमपद्मभृंगः ॥ २९ ॥
तस्याजनिष्ट दयिता नाम्ना राजलदेविका ।
पेथुकाख्या तयोः पुत्री समस्तानंददायिनी ॥ ३० ॥
अनन्यसौजन्यजनानुकीर्णो विवेकलीलोज्ज्वलचित्तवृत्तिः ।
सार्वत्रिकौचित्यविधिप्रवीणो जज्ञे जगत्सिंहसुतश्चतुर्थः ॥ ३१ ॥
पत्नी जाल्हणदेवीति नाम्ना तस्य समजनि ।
कुत्राप्यनुत्सेकवती प्रदानविनयान्विता ॥ ३२ ॥
सोलुकाख्या ततः पुत्री बभूव प्रियवादिनी ।
यस्याः शीलजलैः शुद्धैः पुण्यवल्ली प्रवर्द्धिता ॥ ३३ ॥
पत्नी ततोजायत पल्हणस्य माणिक्यमालास्फुरदंशुशीला ।
जिनोपदेशश्रुतिकर्णसारा कृपाप्रपा माणिकिनामधेया ॥ ३४ ॥
समजनि तयोस्तनूजो वरणिगनामा समस्तगुणपात्रम् ।
निखिलसुकुलैकधुराधुरंधरः स्मितमधुरभाषी ॥ ३५ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य धनदेवीति विश्रुता ।
दाक्षिण्योज्ज्वलशीलेन सर्वेषां मोददायिनी ॥ ३६ ॥

अजायंत ततस्तिस्रः शीलालंकरणाः सुताः ।
कर्पूरदेवीभोपलदेव्यौ वील्हणदेव्यपि ॥ ३७ ॥
अभूद्देवकुमारस्य प्रेयसी छडिकाभिधा ।
पतिव्रता समाचारंचातुर्यार्जितसद्यशाः ॥ ३८ ॥
कुमारपालसुतोभूत् पितुराज्ञोद्यतस्तयोः ।
जिनशासनानुरागी विरागी दोषवस्तुषु ॥ ३९ ॥
विवेकरविरन्येद्युः स्फुराति स्मातिनिर्मलः ।
संतोषाय मानसद्रोविद्रावितत मस्ततिः ॥ ४० ॥
घातत्रस्ततुरंगमांगतरलाः संपत्तयोत्यूर्जिला
लुभ्यल्लुब्धकबिभ्यदर्भकमृगीदृग्चंचलं यौवनम् ।
वं-प्रेमताडिल्लताद्युतिचलं चैतत्तथा जीवितं
मत्वैवं जिनधर्मकर्म्मणि मतिः कार्या नरैः शाश्वते ॥ ४१ ॥
सोनंतसुखनिदानो धर्म्मोपि ज्ञायते श्रुतात् ।
श्रुतं च पुस्तकाधीनं तत्कार्यः पुस्तकोद्यमः ॥ ४२ ॥
पुस्तकं लेखयामास स्वसुः श्रेयोर्थमांबडः ।
संतोषनाम्न्याः स्नेहेन पल्हणभ्रातृसंयुतः ॥ ४३ ॥
प्रोद्यन् यावदसौ बिभर्त्ति तपनः प्राचीपुरंध्रीमुखे
कांतिव्यक्तादिशं सुवर्णतिलकश्रीसंनिभं विभ्रमम् ।
श्रीनाभेयजिनस्य चारु चरितं तावत्कथाश्चर्यकृ-
न्नंद्यादित्र विचार्यमाणमनघप्रज्ञैः सदा सौविदैः ॥ ४४ ॥

No. 52. Dharmopadesamalavritti, by VIJAYASINHASURI [धर्म्मोपदेशमालावृत्तिः—विजयसिंहः].

Leaves 1 to 333; 28 inches long, 2½ inches broad.

Begins:

ओं नमो वीतरागाय ॥

नृपत्वतीर्थाधिपतित्वभाजा नयस्य धर्म्मस्य च येन मार्गः ।
प्रकाशितोऽपूर्व्वमिह प्रजानां जिनेंद्रमाद्यं तमहं नमामि ॥ १ ॥
तं वर्द्धमानं जिनमानमामि प्रवर्त्तितं येन सुतीर्थमेतत् ।
यत्रावतीर्ण्णाः कतिनोऽधुनापि प्रयांति पारं भवसागरस्य ॥ २ ॥
मोहांधकारच्छिदुरा दुरात्मलोकैरलभ्याः प्रविलोकितुं ये ।
शेषाः समुत्तीर्णभवार्णवास्ते द्वाविंशतिस्तीर्थकरा जयंति ॥ ३ ॥
यस्याः प्रसादमासाद्य संघः पारं श्रुतोदधेः ।
सुधियो यांति सा मेस्तु वरदा श्रुतदेवता ॥ ४ ॥
तेषां गुरूणां पदपंकजानि प्रणौमि भक्तिप्रणतोत्तमांगः ।
येषां प्रसादेन परोपदेशप्रदानदक्षत्वम — — — — ॥ ५ ॥
इत्थमेषु समस्तेषु स्तोतव्येषु कृतस्तुतिः ।
धर्म्मोपदेशमालाया विस्तीर्णा वृत्तिमारभे ॥ ६ ॥

Ends:

सव्वो सावगलोउ कररहिउ राइणा ताहिं विहिउ ।
भंतिवयणेण एवं भावणं कुणइ संघस्स ॥ २५१ ॥
जिणसासणस्स एवं पभावणं करि वि भावसंजुत्ता ।
नियपुत्ताण य भारं रज्जस्स समप्पिउं दोवि ॥ २५२ ॥
आणंदसूरि — — से समणत्तं उत्तमं करेऊण ।
उत्तमनाणं पाविय संपत्ता उत्तमं ठाणं ॥ २५३ ॥

इति आमलक्रीडाख्यानकं समाप्तम् ॥

धम्मोवएसमालाविवरणमेयं सवित्थरं रइउ ।
पुण्णं जमज्जियं इह लहंतु भव्वा सिवं तेण ॥ २९४ ॥
इक्कारसइगनउए माहे मासंमि किण्हपक्खंमि ।
तेइयाए हत्थरिक्खे समत्तं विवरणं एगं ॥ २९९ ॥
मंगलं महाश्रीः ॥

पृथ्वीभृता न मथितान्न जडस्वरूपाद्देत्याभरानपहृतामृतवामरत्नात् ।
श्रीप्रश्नवाहनकुलाज्जलराशिकल्पात्कल्पद्रुमोपमगुणः पृथुरस्ति गच्छः ॥ १ ॥
यः श्रीहर्षपुरीय इत्यभिधया ख्यातः क्षमामंडले
निःशेषास्वपि दिक्षु विस्तृतमहाशाखोपशाखाशतः ।
संसेव्यः सुमनोभिरीप्सितफलप्राप्तेः परं कारणं
छायासीनसमस्तजंतुजनितांतस्तापशांतिक्रियः ॥ २ ॥
तत्र श्रीजयसिंहसूरिरभवन्निःशेषविश्वंभरा-
भोगालंकरणक्षमैः क्षणशरच्चंद्रांशुगौरैर्गुणैः ।
उन्मीलन्नवकुंदगुच्छविशदस्वच्छस्वकीयव्रत-
व्यापारार्पितचित्तवृत्तिरसकृद्दत्तप्रमोदः सताम् ॥ ३ ॥
एतस्मादपि शिष्यरत्नमनघं तत्किंचिदुच्चैस्तरा-
मुत्पन्नं परमप्रमोदजनकं निःशेषविद्वत्ततेः ।
यस्यात्यद्भुतभूरिनिर्म्मलगुणस्तोमस्तुतौ जिह्मतां
ब्रह्मापि व्रजति क्षणेन गुणिनः कान्यस्य वार्त्ता पुनः ॥ ४ ॥
रूपं विनिर्जितमनोभवमूर्त्तिशोभं वाणी तु चंदनरसादपि दत्तशैत्या ।
अर्कोपलादपि मनो विमलस्वरूपं यस्य प्रशस्यपदवीं किमु न प्रपेदे ॥ ५ ॥
अत्यद्भुतानि जिनपुंगवशासनस्य श्लाघाकराणि चरितानि घनानि यस्य ।
श्रुत्वा स्वचेतसि चिरं परिभावयंतः संतो जनाः परमविस्मयमुद्वहंति ॥ ६ ॥

यः कश्चिदंध्यादरविप्रमुक्तः सुतः क्वचिद्धर्म्ममयक्रियायाम् ।
राज्ञापि तेन त्वरितं यदाज्ञा शेषेव शीर्षे निहिता सहर्षम् ॥ ७ ॥
यस्योपदेशादखिलस्वदेशे सिद्धाधिपः श्रीजयसिंहदेवः ।
एकादशीमुख्यदिनेष्वमारीमकारयच्छासनदानपूर्वाम् ॥ ८ ॥
यस्य संदेशकेनापि पृथ्वीराजेन भूभुजा ।
रणस्तंभपुरे न्यस्तः स्वर्णकुंभो जिनालये ॥ ९ ॥
दाने तपसि पूजायां कल्याणकमहोत्सवे ।
येन प्रवर्त्तितो लोकः प्रायेणाष्टाह्निकासु च ॥ १० ॥
प्रमादरूपस्फुरदंधकारप्रच्छादिते वर्त्मनि संयमस्य ।
उद्यद्विवेकोद्यमदीप्तिजालैरुद्योतमादित्य इवाकरोद्यः ॥ ११ ॥
श्रीवीरदेवविदुषो वरमंत्रविद्यालाभेन यः समभवत्सुमहाप्रभावः ।
तस्य त्वभूदभयदेव इति प्रसिद्धं नामा— — — — — —विजनश्रुतीनाम् ॥ १२ ॥
श्रीहेमचंद्र इति सूरिरभूदमुष्य
शिष्यः शिरोमणिरशेषमुनीश्वराणाम् ।
यस्याधुनापि चरितानि शरच्छशांक-
छायोज्ज्वलानि विलसंति दिशां मुखेषु ॥ १३ ॥
एकैकं जिनशासनोन्नतिकरं कार्यं किमप्यद्भुतं
तत्संसाधितवानसाध्यमपि यः सद्बुद्धिपाथोनिधिः ।
यद्वक्तुं वचसास्तु दूरतरतः शक्यं न चेतस्यपि
ध्यातुं केनचिदेव देवगुरुणाप्यन्यस्य वार्तैव का ॥ १४ ॥
सकलनिजधरित्रीमध्यमध्यासितानां
जिनपतिभवनानां तुंगशृंगावलीषु ।
जनयदुपदेशात्सिद्धराजेन राज्ञा
स्फुरदविरलभासः स्थापिताः स्वर्णकुंभाः ॥ १५ ॥

साधुश्राद्धजनस्य दुर्ज्जनजनात्संजायमाना पद्म-
भूतिर्भूपतिवल्लभादपि मदेनांधाद्रणाद्विस्म — ।
शक्त्या येन निवारिता जिनगृहादानेषु — — — —
र्गुद्धारा जिनसद्मनां च जरतां जाता — — — ज्ञया ॥ १६ ॥
आरुह्य बुद्धिमधमक्षतयानपात्रमभ्युद्यमाबलमारुतवद्धवेगम् ।
यः संगमं सितपटस्य गुरोरवाप्य जैनागमार्णवतटं झटिति प्रयातः ॥ १७ ॥
येनोपदेशमाला चक्रे भवभावना च वृत्तियुता ।
अनुयोगद्वाराणां शतकस्य च विरचिता वृत्तिः ॥ १८ ॥
मूलावश्यकटिप्पनकं विशेषावश्यकीयवृत्त्याढ्यम् ।
येन ग्रथितग्रंथस्य लक्षमेकं मनाग्तनम् ॥ १९ ॥
तस्मादभूद्विजयसिंह इति प्रसिद्धः सूरिः सुधांशुकरगौरयशःसमूहः ।
बाल्यात्प्रभृत्यपि विवेककलानिशातं चेतः सदैव समजायत यस्य शांतम् ॥२०॥
धर्म्मोपदेशमालाविवरणमासीच्चिरंतनं तनुकम् ।
यत्तेन सविस्तरमारचितं रसिकलोकमुदे ॥ २१ ॥
साहाय्यमत्र चक्रे गणिरभयकुमारसंज्ञितो विज्ञः ।
तस्यैव शोधनविधौ जाता मुनिपुंगवाः सर्व्वे ॥ २२ ॥
ग्रं० श्लोक १४४७१ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥
यस्याः क्षीरपयोनिधिर्निवसनं हारस्रजस्तारका-
स्ताडंके शशिभास्करौ सुरधुनी श्रीषंडपुंड्रस्थितिः ।
सा कीर्तिर्नरिनर्त्ति यावदमला वीरस्य विश्वत्रयी-
रंगे तावदमंददुंदुभितुलां धत्तामसौ पुस्तकः ॥ १ ॥

No. 53. Samaradityacharitra, by HARIBHADRASURI [समरादित्यचरित्रम्—हरिभद्रसूरिः].

Leaves 1 to 354; $32\frac{1}{2}$ inches long, $2\frac{1}{2}$ inches broad.

Begins:

ओं नमो वीतरागाय ॥

पणमह विजियसुदुज्जयनिज्जियसुरमणुयविसमसरं
तिहुयणमंगलनिलयं वसहगइगयं जिणं उसहं ॥

Ends:

गुरुवयणपंकयाउ सोऊण कहाणयाणुराएण ।
अनिउणमयिणा वि दढं बालाइअणुग्गहट्ठाए ॥
अविरहियणाणदंसणचरणगुणरयस्स विरइअं एयं ।
जिणदत्तायरिस्स उ अवयवभूएण चरियमिणं ॥
जं विरइऊण पुण्णं महाणुभावचरियं मए पत्तं ।
तेणं गुणाणुराउ होउ इहं भव्वलोयस्स ॥
गंथग्गमिमं एयं छंदेणाणुट्ठुएण गणिऊण ।
पाएण दहसहस्सा हुंति सिलोगाण संठवियं ॥
इति समरादित्यचरितं समाप्तम् ॥

परस्परपरिस्यूतनयगोचरचारिणी ।
अनेकांतामृतं दुग्धे यद्गवी तं जिनं स्तुमः ॥ १ ॥
अप्राप्तोपि हि खंडनां गुणवते धर्माय हिंस्रो न वा
छायाभिः प्रणिहंति तापमभितो मुक्तः सदा पल्लवैः ।
निश्छिद्रोपि करोति यः श्रुतिसुखं वंशः क्षमाभृद्घनो-
ल्लासी कोपि महीतले स जयति श्रीमालनामा नवः ॥ २ ॥
वंशेऽत्र तेजोऽद्भुतवृत्तशाली मुक्तामणिर्वीसरिसंज्ञकोऽभूत् ।
तस्थौ न केषां हृदये गुणेन निजेन यश्छिद्रविनाकृतोपि ॥ ३ ॥

शचीव देवराजस्य रोहिणीव सितद्युतेः ।
सद्वासमेव धर्मस्य लक्ष्मीस्तस्य प्रियाऽभवत् ॥ ४ ॥

अचलस्थितिः कुरंगव्याघाती नरवरवृत्तिसंयुक्तः ।
सिंह इव वैरसिंहः सुतः सुता चानयोर्माद्रूः ॥ ५ ॥

गेहिनी गेहनीतिज्ञा तस्य श्रीरिव देहिनी ।
अभूदानलदेवीति धर्मैकर्मसु कर्मठा ॥ ६ ॥

असूत सा पंच सुतान् मनुष्यक्षेत्रस्य धात्रीव सुमेरुपर्वतान् ।
परं सदाप्येकसुखत्वमेषां केषां न रेखाकरमस्ति चित्ते ॥ ७ ॥

आद्योऽस्ति भांडशालिकमदनो लाडिपतिर्जिनप्रतिमाः ।
कारितवान् मंगलपुरचैत्ये पुण्याय पितृमात्रोः ॥ ८ ॥

प्रवरां वेलाकूले पौषधशालां च मातृपुण्याय ।
तनया विनयादिगुणोपेताः पंचास्य विद्यंते ॥ ९ ॥

क्षेमसिंहभीमसिंहौ तेजःसिंहारिसिंहकौ ।
पंचमो जयसिंहस्तु दुहिता जासलाभिधा ॥ १० ॥

प्रथमोपि धर्मकार्ये द्वितीयीकस्तु लघुबंधुः ।
कालिकालमत्तकरिवरसिंहो विजयसिंहोस्ति ॥ ११ ॥

यथा प्रभा प्रभाभर्तुर्यथा चंद्रस्य चंद्रिका ।
यथा छाया शरीरस्य तथाशेषगुणाश्रया ॥ १२ ॥

पूनी दयिताऽस्योदयपालोदयमतसुता विरेजे या ।
निजवंशप्रासादे विमलगुणा वैजयंतीव ॥ १३ ॥ युग्मम् ॥

आद्योस्ति राजसिंहस्तत्तनयो जैत्रसिंह इतरस्तु ।
नायकिसहजलसोहगपद्मलनाम्न्यस्तु पुत्र्य इमाः ॥ १४ ॥

नयनाभ्यां मुखं पुष्पदंताभ्यां गगनं यथा ।

आभ्यां विजयसिंहोपि सुताभ्यां शोभते तथा ॥ १५ ॥

धर्मकर्मसुनिष्णातस्तात्तीयीकस्तु धंधलः ।

वल्लभो वकुलदेव्यास्तुर्यो वरणिगाभिधः ॥ १६ ॥

- - - - - - - - - - - - - - - जाल्हणस्तु पंचमकः ।

दधतापि येन लघुतां बंधुषु भेजे परं गुरुता ॥ १७ ॥

स्मरः शरैर्मानुषभूमिदेशः सुमेरुशैलैस्तनुरिंद्रियैर्यथा ।

पांडुस्तनूजैरिव वैरसिंहो रेजे तथा पंचभिरेभिरंगजैः ॥ १८ ॥

इतश्च ॥

श्रीमन्महावीरजिनेंद्रतीर्थकल्पद्रुगच्छे इह चंद्रगच्छे ।

शब्दान्वितः सुंदरपक्षयुग्मो द्विरेफलीलामवलंबमानः ॥ १९ ॥

- - -

No. 54. A Manuscript containing,

1. **Navapayam,** by JINACHANDRA [नवपयं—जिणचंदः],
2. **Upadesamala,** by DHARMADASAGANI [उपदेशमाला—धर्मदासः],
3. **Upadesamala,** by HEMACHANDRA [उपदेशमाला—हेमचन्द्रः],
4. **Bhavabhavana,** by HEMACHANDRA [भवभावना—हेमचन्द्रः],
5. **Sravakadinakritya** [श्रावकदिनकृत्यम्],
6. **Vivekamanjari,** by ASADA [विवेकमञ्जरी—आसडः],
7. **Dharmopadesamala,** by JAYASINHASURI [धर्मोपदेशमाला—जयसिंहसूरिः],
8. **Siddhantasara,** by PRADYUMNASURI [सिद्धान्तसारः—पज्जुन्नसूरिः]
9. **Pindavisuddhi,** by JINAVALLABHA [पिण्डविशुद्धिः—जिनवल्लभः],
10. **Jivavichara** [जीवविचारः].

Leaves 114 to 232; 16 inches long, 2 inches broad.

No. 55. Sabdanusasanavritti, by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनवृत्तिः—हेमचन्द्रः].

Leaves 1 to 287; 15 inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1228 = A. D. 1232.

Ends:

संवत् १२८८ वर्षे आषाढवद्दे अमावास्यादिने भौमे राणकश्रीलावण्यप्रसाददेवराज्ये नटकूपके वेलाकुले प्रतीहारशाखाटप्रतिपत्तौ श्रीमद्देवचंद्रसूरिशिष्येण भुवनचंद्रेण क्षुल्लकधर्म्मकीर्तिपाठयोग्या व्याकरणटिप्पनकपुस्तिका लिखितेति ॥ पं० सोमकलसेन शोधिताच ॥

यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥ १ ॥
शिवतातिरस्तु श्रीजिशासनस्येति ॥

No. 56. Linganusasana (with Commentary), by VAMANA [लिङ्गानुशासनं सटीकम् मू० वामनः].

Commentary begins:

प्रेयांसं शिवमीश्वरं प्रशमिताशेषात्मदोषाशया

Text begins:

सिद्धं विबुधजनेष्टं विदिताखिलवाङ्मयं प्रणम्यात्म्

Commentary ends:

विशिष्टं लोकात् ज्ञेयमवगंतव्यमिति ॥

व्याडिप्रणीतिमथ वाररुचं सचांद्रं
जैनेंद्रलक्षणगतं विविधं तथान्यत् ।
लिंगस्य लक्ष्म हि समस्य विशेषयुक्त-
मुक्तं मया परिमितं त्रिदशा इहर्य्याः ॥

अद्यापि संशयिगतार्थमनिष्टसंगि-
र्लिंगानुशासनमिहाज्ञतया मया, यत् ।
प्रोक्तं हि किंचिदविचार्य तदार्यवर्यैः
संस्कारमस्ति यदि कार्यमुतावधीर्यम् ॥
लिंगानुशासनमिदं कृतमुन्नतेन
शुभ्रैर्गुणैः कविहितं किल वामनेन ।
बुद्ध्वाखिलं विमलशब्दगतं प्रमेयं
नातः परं शुभतरं स्फुटमस्ति लोकाः ॥
इति लिंगानुशासनवृत्तिः समाप्ता ॥
संवत् १२७३ श्रावणवादि ८ रवौ लिंगवृत्तिपुस्तिका लिखितेति ॥

No. 57. A Manuscript containing,

1. **Upadesamala,** by DHARMADASA [उपदेशमाला—धर्मदासः],
2. **Upadesamala,** by MALADHARI HEMACHANDRA [उपदेशमाला—मलधारिहेमसूरिः],
3. **Bhavabhavana,** by MALADHARI HEMACHANDRA [भवभावना—मलधारिहेमसूरिः],
4. **Sangrahanisutra,** by MALADHARI HAMACHANDRA [संग्रहणी—मलधारिहेमचन्द्रः],
5. **Yogasastra,** by HEMACHANDRA [योगप्रकाशः—हेमचन्द्रः],
6. **Chaturvinsatijinastotra,** by NARACHANDRA [चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम्—नरचन्द्रः],
7. **Sangrahaniratna,** by MALADHARI SRICHANDRASURI [संग्रहणिरत्नम्—मलधारिश्रीचन्द्रसूरिः].

Dated Samvat 1334 = A. D. 1278.

Chaturvinsatijinastotra begins:

जय प्रथमतीर्थेश जय प्रथमनिर्मम ।
जय प्रथमनीतिज्ञ जय प्रथमपार्थिव ॥ १ ॥

Chaturvinsatijinastotra ends:

यद्वैश्वानरचंद्रार्कज्योतिषामपि जीवितम् ।
तद्भवेतु स्तवादस्मान्महानंदमयं महः ॥ १२१ ॥
कृतिरियं श्रीनरचंद्राचार्याणाम् ॥

संवत् १३३४ वर्षे भाद्रवाशुदि १ शनौऽद्येह श्रीदेवपत्तने संकल-राजावलीपूर्वं परमपाशुपताचार्यमहामहत्तरपंडितगंड [मंडली] प्रवरबृहस्पति अग्रापारिमहं श्रीअभयसीहप्रभृतिप्रातिपत्तौ उसवालज्ञातीयसाहु० भावड तत्पुत्रसाहुधनेसरतत्पुत्रगु - धरेण पितृभगिनीभगिनीपुण्यार्थं प्रकरणपुस्तिका लिखापिता ॥ मंगलं महाश्री : ॥

Manuscript ends:

हरिसउरगछनिलउ गुणनिलउ विहियसयलदुहाविलउ ।
सिरिअभयदेवसूरी सुविहियचूडामणी जयउ ॥ १ ॥
कालवसेणं अवहे अहिणवपाहियस्स पुव्वसाहुपहे ।
जस्स मलहारिनामं दिन्नं कन्नेण नरवइणा ॥ २ ॥
रणथंभपुरे आणा लेहेणं जस्स स नरिंदेण ।
हेमधयदंडमिसउ निच्चं नच्चाविया कित्ती ॥ ३ ॥
सिरिहेमचंदसूरी तस्सीसो सिद्धनिवइनयचलणो ।
सिद्धंतसिंधुसारुद्धरणे मंदरगिरी जयउ ॥ ४ ॥
नयरट्ठाणे कंचणकलसारोवणखणंमि सा जस्स ।
वंमुत्ति भणिय कंठंमि कुसुममाला विणिक्खित्ता ॥ ५ ॥
जीवाण अभयदाणं चेईयसिहरेसु हेमधयकलसा ।
देसणवयणाउ कयाइं जस्स सिरिसिद्धराएन्नं ॥ ६ ॥

नीसेसपावसंतावपसामिणं सुहसिरीए कुलभवणं ।
सिरिकिजयसिंहं गुणे हिययंमि धरेह पयपउमं ॥ ७ ॥
सिरिसोरिचंदमुणिंदस्स आहिणवो जयइ कोइ कव्वरसो ।
बहुरोयसोयकलिमलजम्मणजरमरणानिट्ठवणो ॥ ८ ॥
सिरिविबुहचंदगुरुणा सुहत्थिणा रुक्खमाहिलसंतेप्प ।
सिद्धनारिंदप्पसायग्गलणं गणियं नट्ठमणंपि ॥ ९ ॥
भवसंभवभयहरणे कयदुक्करचरणकरणउद्धरणे ।
सिरिमुणिचंदमुणीसरचरणे सरणं अणुसरामि ॥ १० ॥
करकमलं लच्छिमयं मणममयमयं गुणे मयंकमए ।
वयणं च चंदणमयं वंदे मुणिचंदसूरीणं ॥ ११ ॥
सिरिहरिभद्दमुणिंदं वंदे निग्गहियमोहमाहप्पं ।
तहमाणदेवसूरिं निज्जियमाणाइरिउवग्गं ॥ १२ ॥
जयउ सिरिसिद्धसूरी भद्दं सिरिदेवभद्दसूरीण ।
नंदउ महिंदसूरिस्स माणसं तह्वनिण्हवणं ॥ १३ ॥
सिरिदेवाणंदमुणीसरस्स चरियं हरेउ थो दुरियं ।
जं किरमि सामन्नगुणे – – – कट्ठाणंपि ॥ १४ ॥
मच्छरगिरिंदवज्जं जयउ विवेयकबिंबदिवसमुहं ।
सिवपुरपहपत्थियणं वयणं सिरिपुव्वसूरीणं ॥ १५ ॥
सिरिनेमिचंदपहुणो गुणगणरयणाण ताण किं भणिमो ।
छीयावि काविं जेसिं मंडइ महिमंडलं सयलं ॥ १६ ॥
संवड्डियं भवेणं जडिमहरं भरियसयलदिसिकुहरं ।
अपुव्वसरं सारिमो जसो जसोभद्दसूरीण ॥ १७ ॥
सिरिदेवप्पहपहूण कव्वसत्तिं जयंमि सा जयइ ।

हियानिम्मगाए जियंति जीए वितुहा महंच्छरियं ॥ १८ ॥
दंसणनिज्जियसमहरसिरीण गुणरयणरोहणगिरीण ।
नमिमो खंतिमहिमहाकिरीण नरचंदसूरीण ॥ १९ ॥
लच्छीमयं च विज्जरमयं च नीसेसगुणगणमयं च ।
चरणारविंदरेणुं वंदे नरचंदसूरीणं ॥ २० ॥
पणमह भवभयहरणं पयकमलं पयं नरिंदपहगुरुणो
जाण तवचरणरेहा न लंघिया दुट्ठसत्तेहिं ॥ २१ ॥
विबुहजणजणियतोसो अमयावासो दुहाण कयनासो ।
रयणप्पहसूरीणं वयणविलासो चिरं जयउ ॥ २२ ॥
उवसमगुणमाणिक्कपवूयं विहियजणमणाणंदं ।
माणिक्कसूरिसुगुरूण चरणकमलं पणमयामि ॥ २३ ॥
विहडियमोहममोहा अखलियपसरा सुगुत्तठाणेसु ।
जयउ जणाहिययशेले पहा पभाणंदसूरीणं ॥ २४ ॥
निज्जियवम्महजोहं भवियणजणजणियसुद्धपडिबोहं ।
सिरिपउमएवसुगुरूगंभीरमहोअहिं वंदे ॥ २५ ॥
इय गुरुगुणमुत्ताहलमालं काऊण कंठसंठवियं ।
भविया लहंतु सिवपुरसिरीसयंवरणसोहग्गं ॥ २६ ॥
इति श्रीसद्गुरुपद्धतिगाथाः समाप्ताः ॥

No. 58. Upadesamala, by HEMACHANDRA with the author's commentary [उपदेशमाला सटीका—हेमचन्द्रः].

Leaves 1 to 398; 32 inches long, 3 inches broad. Dated Samvat 1425 = A. D. 1369.

Begins :

ॐ नमो वीतरागाय ।

येन प्रबोधपरिनिर्मितवाग्वरत्रैः क्षिप्त्वोद्धृतानि भवनानि भवांधकूपात् ।
निःशेषनाकिविभुवंदितपादपद्मो भूयात्समाशुभभिदे स युगादिदेवः ॥ १ ॥
ज्ञेयार्णवं सुरवरैरिव यैः समंतात्सद्बोधमंदरमथा प्रतिमथ्य लब्धः ।
जीवादितत्त्वररत्नचयो भवंतु ते वः श्रिये विजयिनो जिनवीरपादाः ॥ २ ॥
दर्पोद्धुरस्मरतिरस्करणप्रवीणा विश्वत्रयप्रथितनिर्म्मलकीर्त्तिभाजः ।
शेषा अपि प्रविकिरंतु जिना रजो वः सर्वामरप्रणतपावनपादपद्माः ॥ ३ ॥
वंदे पादद्वितयं भक्त्या श्रीगौतमादिसूरीणाम् ।
निःशेषशास्त्रगंगाप्रवाहहिमवद्गिरिनिभानाम् ॥ ४ ॥
पारं यस्याः प्रसादेन देहिनः श्रुतनीरधेः ।
गच्छंति तां जगद्वंद्यां प्रणौमि श्रुतदेवताम् ॥ ५ ॥
अस्मादृशोपि संजातः परेषां किल बोधकः ।
यत्प्रभावेन तान्वंदे स्वगुरूंस्तु विशेषतः ॥ ६ ॥
इत्थं कृतनमस्कारो नमस्कार्थे सवस्तुषु ।
प्रवक्ष्याम्यस्तविघ्नोर्थं प्रस्तुतं श्रुतनिश्रया ॥ ७ ॥
अंतरंगार्थगर्भं च यत्किंचिदिह वक्ष्यते ।
तत्रोपमितिग्रंथोक्ता नृणां सर्वापि भावना ॥ ८ ॥

Ends:

जाव जिणसासणमिणं जाव य धम्मो जयम्मि वित्थरइ ।
ता उपदेसुउएसा भव्वेहिं सया सुहत्थाहिं ॥ सुगमा ॥

इति श्रीहेमचंद्रसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता ॥ ग्रंथाग्रं १४००० ॥ संवत् १४२५ वर्षे भाद्रपदवदि ९ भौमे पुष्फमालावृत्तिः संपूर्णा लिखिता ॥ ८० ॥ स्वस्ति ॥

ऊकेशवंशे श्राद्धधर्म्मधुरीणो रीणदानादिपुण्यकृत्यकरणनिपुणः ठ० पूना-भिधानः श्रावकपुंगवोभूत् । तत्पुत्रः पवित्रः ठ० धणपालस्य तस्य सहचा-

रिणी सदाचारिणी पापप्रवेशवारणी ठ० धुंबलदेवीति जज्ञे । तत्कुक्षिसमुद्भवे-
नात्यद्भुतसुकृतप्रोद्भूतश्रीश्रीदेवताप्रसादसाधिताधिकतरसकलशुभकृत्यनिर्वहेन
ठ० मोगाभिधेन श्राद्धवरेण पूज्यभट्टा०श्रीअभयसिंहसूरिसद्वाक्यामृतवृष्टिस-
मुत्पन्नभावनाकल्पवल्लीप्रभावात् श्रीपुष्पमालावृत्तिपुस्तकं स्वपित्रोः श्रेयोर्थ-
मलेखयत् शुभवृद्धये वृद्धः पुत्रः ठ० देपाल १लघुर्धनपालनामाभूत् । ठं०
मोषा । लघुभ्रातृषेताके आसीत् ॥

No. 59. A Manuscript containing the first five uddesakas of the Nisitha Sutra, Bhashya, and Churni [निशीथभाष्यम्].

Leaves 1 to 304; 33 inches long; 2 inches broad. Dated Samvat 1320 = A. D. 1264.

Bhashya begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

णवबंभचेर--------संय चत्तलो बहुबहुतरउ पदग्गेणं ॥ १ ॥

आयारकप्पस्सउ इमाइं

Bhashya ends:

उवास असाति मूसगतेण गामादीसुजाणमति ।

इति भगवान्निशीथभाष्ये पंचमः उद्देशकः परिसमाप्तः ॥

Churni begins:

नमो अरहंताणं ॥

णमिउं अरहंताणं सिद्धाण य कंमकवयमुक्काणं ।

सयणसिणेहविमुक्काण सव्वसाधूण भावेणं ॥

Churni ends :

तह्मा णिवण्णो निसण्णो वा दाहिणपासे अवादे संकरेज्जा वितियपदगाहा।

इति निसीहविसेसचुण्णी पंचमः उद्देशकः समाप्तः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥

यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥

संवत् १३२० वर्षे वैशाखशुदि ... गुरौ निसीथप्रथमखंडचूर्णिपुस्तकं लिखितमिति ॥

No. 60. A Commentary on the Brihatkalpasutra and its Churni, by KSHEMAKIRTI. The Second and third Khandas only [बृहत्कल्पटीका—क्षेमकीर्तिः].

Second Khanda, Leaves 1 to 420; Third Khanda, Leaves 1 to 335: 33 inches long, 2 inches broad.

Second Khanda ends:

मुक्त्वा तयोः संस्तारकोन्यमन्यत्र संक्रामयितव्य इति भावः। इदमेव व्याचष्टे। वरिसोवहिहितकीरइ। सहं न सहायगा विज्जुयलंति॥ ॥ सर्वानपि साधून् तत्रैव मापयंति॥ ग्रंथाग्रं १४१६० ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु समस्तसंघस्य ॥

Third Khanda begins:

अर्हं। एवं संस्तारकाणां संक्षोभपरंपरकः परंपरया स्थानांतरसंक्रमणरूपस्तावन्मंतव्यो यावद्धि चरमसाधुः ॥

Third Khanda ends:

चरणगुणस्थितश्चारित्रज्ञानस्थितः साधुर्यस्मात्सर्वेपि नया भावनिक्षेपमिच्छंतीति गतं नयद्वारम्॥ इति श्रीकल्पटीकायां षष्ठ उद्देशकः समाप्तः ॥

नंदीसंदर्भमूले सुदृढतरमहापीठिकास्कंधबंधे
तुंगादेशोर्ध्वशाखे दंककुसुमसत्सूत्रनिर्युक्तिवाक्यैः।

सांद्रे भाष्यार्थसार्थामृतफलकलिते कल्पकल्पद्रुमेऽस्मि-
न्नाकृष्टं षष्ठशाखाफलनिवहमसावंकुटीषास्तु टीका ॥ ६ ॥
समाप्ता चेयं सुखावबोधा नाम कल्पाध्ययनटीका ॥

सौवर्णी विविधार्थरत्नकलिता एते षडुद्देशकाः
श्रीकल्पेऽथ निशी मताः सुकलशा दौर्गत्यदुःखापहे ।
दृष्ट्वा चूर्णिसुबीजकाक्षिततार्तिं कुश्याथ पूर्वाज्ञया
खानंखानममी मया स्वपरयोरर्थे स्फुटार्थीकृताः ॥ १ ॥
श्रीकल्पसूत्रममृतं विबुधोपयोग-
योग्यं जरामरणदारुणदुःखहारि ।
येनोद्धृतं मतिमथा मथितात् श्रुताब्धेः
श्रीभद्रबाहुगुरवे प्रणतोऽस्मि तस्मै ॥ २ ॥
येनेदं कल्पसूत्रं कमलमुकुलवत्कोमलं मंजुलाभि-
र्गोभिर्दोषापहाभिः स्फुटविषयविभागस्य संदर्शिकाभिः ।
उत्फुल्लोद्देशपत्रं सुरसपरिमलोद्गारसारं वितेने
तं निःसंबंधबंधुं नुत मुनिमधुपा भास्करं भाष्यकारम् ॥ ३ ॥
श्रीकल्पाध्ययनेऽस्मिन्नतिगंभीरार्थभाष्यपरिकलिते ।
विषमपदविवरणकृते श्रीचूर्णिकृते नमः कृतिने ॥ ४ ॥
श्रुतदेवताप्रसादादिदमध्ययनं विवृण्वता कुशलम् ।
यदवापि मया तेन प्राप्नुयां बोधिमहममलाम् ॥ ५ ॥
गमनयगभीरनीरश्चित्रोत्सर्गापवादवादोर्मिः ।
युक्तिशतरत्नरम्यो जैनागमजलनिधिर्जयति ॥ ६ ॥
श्रीजैनशासनवनभेरवकतिग्मरश्मिः श्रीसद्मचांद्रकुलपद्मविकाशकारी ।
स्वज्योतिरावृतादिगंबरडंबरोऽभूत् श्रीमान् धनेश्वरगुरुः प्रथितः पृथिव्याम् ॥ ७

श्रीमच्चैत्रपुरैकमंडनमहावीरप्रतिष्ठाकृत-
स्तस्माच्चैत्रपुरप्रबोधतरणेः श्रीचैत्रगच्छोऽजनि ।
तत्र श्रीभुवनेंद्रसूरिसुगुरुर्भूभूषणं भासुर-
ज्योतिः सद्गुणरत्नरोहणगिरिः कालक्रमेणाभवत् ॥ ८ ॥
तत्पादांबुजमंडनं समभवत्पक्षद्वयीशुद्धिमा-
न्नीरक्षीरसदृक्षदूषणगुणत्यागग्रहैकाग्रहः ।
कालुष्यं च जडोद्भवं परिहरन् दूरेण सन्मानस-
स्थायिराजमरालवद्गणिवरः श्रीदेवभद्रप्रभुः ॥ ९ ॥
शस्याः शिष्यास्त्रयस्तत्पदसरसिरुहोत्संगशृंगारभृंगा
विध्वस्तानंगमंगाः सुविहितविहितोत्तुंगरंगा बभूवुः ।
तत्राद्यः सच्चरित्रानुमतिकृतमतिः श्रीजगच्चंद्रसूरिः
श्रीमद्देवेंद्रसूरिः सरलतरलसच्चित्तवृत्तिर्द्वितीयः ॥ १० ॥
तृतीयशिष्याः श्रुतवारिवार्द्धयः परीषहाक्षोभ्यमनःसमाधयः ।
जयंति पूज्या विजयेंदुसूरयः परोपकारादिगुणौघभूरयः ॥ ११ ॥
प्रौढं मन्मथपार्थिवं त्रिजगतीजैत्रं विजित्येयुषां
येषां जैनपुरे परेण महसा प्रक्रांतकांतोत्सवे ।
स्थैर्यं मेरुरगाधतां च जलधिः सर्वंसहत्वं मही
सोमः सौम्यमहर्पतिः किल महत्तेजोऽकृत प्राभृतम् ॥ १२ ॥
वापंवापं प्रवचनवचोबीजराजीं विनेय-
क्षेत्रव्राते सुपरिमलिते शब्दशास्त्रादिसीरैः ।
यैः क्षेत्रज्ञैः शुचिगुरुजनाम्नायवाक्सारणीभिः
सिक्त्वा तेने सुजनहृदयानंदिसज्ज्ञानसस्यम् ॥ १३ ॥
यैरप्रमत्तैः शुभमंत्रजापैर्वेतालमाधाय कलौ स्ववश्यम् ।
अतुल्यकल्याणमयोत्तमार्थसत्पूरुषः सत्वधनैरसाधि ॥ १४ ॥

किं बहुना ।

ज्योत्स्ना मंजुलया यया धवलितं विश्वंभरामंडलं

या निःशेषविशेषविज्ञजनताचेतश्चमत्कारिणी ।

तस्यां श्रीविजयेंदुसूरिसुगुरोर्निष्कृत्रिमायाः गुण-

श्रेणेः स्याद्यदि वास्तवस्तवकृतौ विज्ञः स वाचांपतिः ॥ १५ ॥

तत्पाणिपंकजरजःपरिपूतशीर्षाः शिष्यास्त्रयो दधति संप्रति गच्छभारम् ।

श्रीवज्रसेन इति सद्गुरुरादिमोत्र श्रीपद्मचंद्रसुगुरुस्तु ततो द्वितीयः ॥ १६ ॥

तार्तीयीकस्तेषां विनेयपरमाणुरनणुशास्त्रेऽस्मिन् ।

श्रीक्षेमकीर्त्तिसूरिर्विनिर्ममे विवृतिमल्पमतिः ॥ १७ ॥

श्रीविक्रमतः क्रामति नयनाग्निगुणेंदुपरिमिते वर्षे ।

ज्येष्ठश्वेतदशम्यां समर्थितैषा च हस्तार्के ॥ १८ ॥

प्रथमादर्शे लिखिता नयप्रभप्रभृतिभिर्यतिभिरेषा ।

गुरुतरगुरुभक्तिभरोद्वहनादिव नम्रितशिरोभिः ॥ १९ ॥

इह वा ।

सूत्रादर्शेषु यतो भूयस्यो वाचना विलोक्यंते ।

विषमाश्च भाष्यगाथाः प्रायः स्वल्पाश्च चूर्णिगिरः ॥ २० ॥

ततः ।

सूत्रे वा भाष्ये वा यन्मतिमोहान्मयाऽन्यथा किमपि ।

लिखितं वा विवृतं वा तन्मिथ्या दुःकृतं भूयात् ॥ २१ ॥

ग्रंथ ९५९१ ॥ साहु० आसवरसुतसाधु० श्रीरतनसीहसुततेजपालश्रेयोर्थे

अयं कल्पवृत्तिपुस्तकं त्रितयखंडं कारापितं लिखापितं च ॥ शुभं भवतु ॥

No. 61. Agamikavastuvicharasaraprakarana (with a Commentary), by JINAVALLABHASURI [आगमिकवस्तुविचारसारप्रकरणं-सविवरणम् । मू० जिनवल्लभसूरिः]

Begins :

॥ ६० ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

आगमिकवस्तुगोचरविचारसारप्रकरणपदज्ञातम् ।

किंचित्किंचिद्विवृणोमि तताद्धितां भारतीं स्मृत्वा ॥ १ ॥

Ends :

पठित्वा परावर्तयंति । परावर्तनप्रसादेन प्रशस्य राजानं नीतिश्रवणादीनामेवं क्रमः ॥ इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरणविवरणम् ॥

No. 62. A Manuscript containing,

1. **Aloyanavihana** [आलोयणाविहाणं],
2. **Panchapramanipanchasika,** by KAKUDASURI [पंचप्रमाणपिंचाशिका—ककुदसूरि]:

Both incomplete.

Aloyanavihana ends :

इय एवंविहमरणं सरणं सल्लाणं इक्खतत्ताणं ।

पाविंति परमकल्लाणकारणं नेव निप्पुन्ना ॥ ८४ ॥

आलोयणाविहाणं सम्मत्तं ॥

Panchapramanipanchasika ends :

पंचपमाणपिगरणमेयं सिरिककुयसूरिणा रइयं ।

आगमजुत्तीसिद्धं सिद्धंतविऊ वियाणंति ॥ ४३ ॥

इति पंचप्रमाणपिंचाशिका श्रीककुदसूरिरचिता समाप्तेति ॥

श्रीऊकेशगच्छे सुचिंतितगोत्रे श्रे० जसणागपुत्रराजदेवेन पितृमातृश्रेयसे

द्सवैकालिकंसूत्रं पंचप्रमाणीपंचाशिका लिंखापिता । श्रीसिद्धसूरिगुरूणां प्रदत्ता च

No. 63. A Manuscript containing,

1. Upadesamala, by DHARMADASA [उपदेशमाला—धर्मदासः],
2. Bhavabhavana, by HEMACHANDRA. [भवभावना],
3. Mulasuddhiprakarana, by PRADYUMNASURI [मूलशुद्धिप्रकरणम्—प्रद्युम्नसूरिः],
4. Aradhanaprakarana [आराधनाप्रकरणम्],
5. Chaityavandana [चैत्यवंदनम्],
6. Aurapachchakhana [आउरपच्चखाण].
7. Jivopalambhaprakarana [जीवोपालंभप्रकरणम्],
8. Jivavibhatti, by JINACHANDRA [जीवविभत्ती—जिणचंद],
9. Chausarana [चउसरणं],
10. Parigrahapramana (part of a Dharmakalpadruma [परिग्रहप्रमाणम्],
11. Agamikavastuvicharasara, by JINAVALLABHA [आगमिकवस्तुविचारसारप्रकरणम्—जिनवल्लभः],
12. Dharmavisesha [धर्मविशेषः].

Leaves 1 to 174; 13 inches long, 1 inch broad. Dated Samvat 1186 = A. D. 1130.

Jivopalambhaprakarana begins:

धम्मोवएसजुत्तं उवलंभं जीव तुज्झ दाहामि ।
थेवंपि तए न कसियव्वं यं भावउं सुणेसु ॥ १ ॥

Jivopalambhaprakarana ends:

इय सोउं जीव तुमं नेमिकुमारस्स भासियं कुणसु
जेणुवलंभं न लहासि गच्छासि पुण सासयं ट्ठाणं ॥ २९ ॥
जीवोपालंभः समाप्तः ॥

Jivavibhatti begins:

नमिऊण चलणजुयलं वीरजिणिंदस्स लोगनाहस्स ।
वोच्छं जीवविभत्ती मंदमइविबोहणट्टाण ॥ १ ॥

Jivavibhatti ends:

एसा जीवविभत्ती रइया संखेवउ मुणिगणाणं ।
गणिणा जिणचंदेणं कम्मक्खयमिच्छमाणेणं ॥ २५ ॥

जीवविभत्ती सम्मत्ता ॥

Parigrahapramana begins:

पणमिय परमपयत्थं नयसुरसत्थं सुदिट्ठपरमत्थं ।
वीरं वीरं समं गिहीणं धंमं पवक्खामि ॥ १ ॥
तस्स य मूलं सम्मं संमत्तं देसियं जिणिंदेहिं ।
तं देवसुगुरुसिद्धंततत्तं पवत्तिरूवंति ॥ २ ॥

तत्थ य ॥

निक्कंदियभवकंदो पडिबोहियसयलभवअरविंदो ।

Parigrahapramana ends:

सुहु परिणइ थीरुँ भावणावारिपूरो
लसदणुवयखंधो सुद्धसंमत्तमूलो ।
बहुविहगुणसालो धम्मकप्पद्दुमो मे
सिवसुहफलमेसो देउ सिग्घंतु विग्घं ॥ ८२ ॥
सिरिसीलभद्दमुणिवइविणेयसिरिधम्मघोससूरीण ।
पयमूलंमि पवन्नो व धवलसट्ठेण गिहिधम्मो ॥ ८३ ॥
एक्कारसंसु सएसुं छासीईं समहिएसु वरिसाणं ।
मगशिरपंचमिसोमे लिहिया मिणं परिगहपमाणं ॥ ८४ ॥

॥ परिग्गहपरिमाणं सम्मत्तं ॥

संवत् ११९६ मार्गसिरवदि सोमे लिखितमिति ॥

Agamikavastuvicharasara ends :

जिणवल्लहहेपणीयं जिणवयणामयसमुद्दविंदुमिमं ।
हियकंखिणो वुहजणो निसुणंतु गुणंतु जाणंतु ॥ ८९ ॥
इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरणं समाप्तमिति ॥

Dharmavisesha begins

ओं नमः सर्वज्ञाय ॥
नमिऊण जिणं जगजीवबंधवं धम्मकणयकसवट्टं ।
वोच्छं धम्मविसेसं धम्ममईणं समासेण ॥ १ ॥

Dharmavisesha ends :

सयंपभे देवदुंदुभिनिनाए सग्गेसु चिरं वसिउं ।
सुचरियचरणो चरह धम्म ॥ ८२ ॥---

No. 64. Jinadattachariya [जिणदत्तचरियं].

Leaves 1 to 28.

Begins :

नमिऊण चलणजुयलं असुरासुरखयरवंदियचलणं ।
सुरइंदरइयपूयं मिच्छत्तविणासणं पवरं ॥
तह गणहर आयरिए वरउवज्झाए साहुणो नमंसित्ता ।
वोच्छं दाणास्स फलं पुव्वायरि----न्नो अडविं व दरिं गुहं समुद्दं वा ।
नंदाति ताहिन्न हिंसा जिणदत्तो जह य कयपुन्नो ।
तत्थ को सो जिणदत्तो ॥ अत्थिअवंती नाम जणवउ
गउ सुरलोयं परंपरेण निव्वाणंति गउ जिण------

No. 65. Naganandanataka, by SRIHARSHA [नागानन्दनाटकम्—श्रीहर्षः].

Leaves 1 to 12; 12 inches long, 1½ inches broad. Dated Samvat 1258=A. D. 1202.

Ends:

समाप्तं चेदं नागानंदनाम नाटकम् ॥

संवत् १२५८ वर्षे श्रीमदणहिलपाटके मुनिचंद्रेण लोकानंदयोग्या पुस्तिका लिखिता ॥ शुभं भवतु ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

No. 66. Oghaniryukti [ओघनिर्युक्तिः].

Leaves 1 to 91; 12 inches long. 1½ inches broad. Dated Samvat 1181 = A. D. 1125.

Begins:

अरहंते वंदित्ता चोद्दसपुव्वी तहेव दसपुव्वी ।

Ends:

एक्कारसहिं सयेहिं अट्ठहिं आहिएहिं सम्मत्ता ॥

ग्रंथाग्रं प्रत्येकांकतः ॥ गाथाः ॥ संवत् ११८१ ज्येष्ठवदि १३ शनौ मुनिचंद्रसाधुना लिखितेति ॥

No. 67. Kalpasutra and Kalikacharyakatha [कल्पसूत्रं कालिकाचार्यकथा च].

Leaves 1 to 143; 13 inches long, inches broad. Dated Samvat 1344=A. D. 1288.

Ends:

अद्य गुरुक्रमः ॥

श्रीराजगच्छमुकुटोपमशीलभद्रसूरेर्विनेयतिलकः किल धर्मसूरिः ।

दुर्वादिगर्वभरसिंधुरसिंहनादः श्रीविग्रहक्षितिपतेर्दलितप्रमादः ॥ १८ ॥

आनंदसूरिशिष्यश्रीअमरप्रभसूरितः ।
श्रुत्वोपदेशं कल्पस्य पुस्तिकां नूतनामिमाम् ॥ १९ ॥
उदीभृत् सोमसिंहस्य-स पुण्यः पुण्यहेतवे ।
अलेखयच्छुभार्येषां निजमातुर्गुणाश्रियः ॥ २० ॥
यावच्चिरं धर्मधराधिराजः सेवाकृतां सुकृतिनां वितनोति लक्ष्मीम् ।
मुनींद्रवृंदैर्विहिताभिमाना तावन्मुदं यच्छतु पुस्तिकासौ २१ ॥
संवत् १३४४ वर्षे मार्ग० शुदि २ रवौ सोमसिंहेन लिखापिता ॥

No. 68. **Sabdanusasanalaghuvritti,** by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनलघुवृत्तिः—हेमचन्द्रः].

Dated Samvat 1370 = A. D. 1314.

Ends:

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ पंचमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

क्षुण्णाः क्षोणिभृतामनेन कटका भग्नाथ धारा ततः
कुंठः सिद्धपतेः कृपाण इति रे मामंसत क्षत्रिय ।
आरूढप्रबलप्रतापदहनः संप्राप्तधाराश्चिरा-
त्पीत्वा मालवयोषिदश्रुसलिलं हंतायमेधिष्यते ॥ १ ॥
याद्दशं पुस्तके दृष्टं ताद्दशं लिखितं मया ॥
सं० १३७० आश्विनवदि ४ स्तंभतीर्थे पूज्यश्रीरत्नाकरसूरीणामादेशेन ले०
सागरेण पुस्तिका लिखिता ॥ग्रंथाग्रं ॥ ४०० ॥

No. 69. A Manuscript containing,

1. Atmabodhakulaka [आत्मबोधकुलकम्],

2. Dharmadharmaprakarana [धर्माधर्मप्रकरणम्].

Atmabodhakulaka begins :

संसारंमि असारे नत्थि सुहं वाहिवेयणपउरे ।

जाणंतो इह जीवो न कुणइ जिणदेसियं धम्मं ॥ १ ॥

Ends :

इय जाणिऊण एयं धम्माइत्ताइं सव्वकज्जाइं ।

ता तह करिज्ज तुरियं जह सिद्धिं पावसे अयरा ॥ २ ॥

Dharmadharmaprakarana begins :

अह जण निसुणिज्जउ कन्नु धरिज्जउ धम्माधम्मविचारफुडु ।

जिव जाणिउ जिणपहुमिहिउ कुप्पहुपावउ सिवसुह अमयफुडु ॥ १ ॥

Ends :

एवंजाणेविणु मग्गुलएविणु कायव्वं भो अप्पाहिउ ।

आगमअणुसारिहिं जिणपहसूरिहिं धम्माधम्मविचारकिउ ॥ १८ ॥

No. 70. Jivadayaprakarana [जीवदयाप्रकरणम्].

It is the last of a collection of well known prakaranas contained in a manuscript of 187 leaves ; 15 inches long, 2 inches broad.

Begins :

मिच्छत्तमोहपासं पसरियविमलोरुकेवलपयासं ।

पणयजणपूरियासं पयंणु पणमित्तु जिणपासं ॥ १ ॥

वोछामि जीवंमगणगुणट्ठाणुवउगजोगलेसाई ।
संसयतिमिरपयंगं भवियाण कुमुयपुन्निमाइंदं ।
काममइंदमइंदं जगजीवाहियं जिणं नमिउं ॥ १ ॥
पंचमहव्वयं गुरुभारधारण पंचसमिए तिगुत्ते ।
नमिऊण सयलसमणे जीवदयापगरणं वोच्छं ॥ २ ।

Ends :

जं कल्ले कायव्वं अज्जं चिय तं करेह तुरमाणो ।
बहुविग्घो य मुहुत्तो मा अवरह्णं पडिक्खेह ॥ ११३ ॥
जीवदयापगरणं सम्मत्तं ॥

No. 71. Pratikramanasutrachurni [प्रतिक्रमणसूत्रचूर्णिः] .

Dated Samvat 1178 = A. D. 1122.

Ends :

केसु पुण ट्ठाणेसु इरिया वहिया पडिक्कमणं भवइ । उच्यते ।
उच्चारं प्रासवणं भूमीए वोसिरित्तुउवउतो ।
ऊसारि — — — — — पडिक्कमइ ।
एतं सुवुट्टियाई सु—वि इरिया पडिक्कमणं — — — — — — ग्रं० १९० ॥
संवत् ११६८ कार्त्तिकशुदि — — — — — —

No. 72. Dharmavidhi, by SRIPRABHASURI; with the Commentary of UDAYASINHA [धर्मविधिः—सटीकः—मू० श्रीप्रभसूरिः टी०उदयसिंहः].

Leaves 1 to 93; 13 inches long, 5 inches broad. Dated Samvat 1418 = A. D. 1362. This manuscript is written on *cloth*. The four manuscripts which follow, and with which my extracts from the larger of the two bhandars in the Pophliano-pado end, are written on *paper*, cut into long slips to resemble palm-leaves. With No 77 begins a Series of extracts from palm-leaf manuscripts in the Smaller Pophliano-pado bhandar.

Commentary begins:

नमः श्रीसर्व्वज्ञाय ॥

जयति जगदभयहेतुः स श्रीवीरः पराक्रमाभ्यधिकः ।
यस्याद्भुतसरलतया वितगणः स्फुरति धर्म्मविधिः ॥ १ ॥
हतजाडयतमा रविवद्विपुलमहाविश्वबोधकात्मानः ।
ददतामनुदिनमुदयं नाभेयोऽन्येपि तीर्थेशाः ॥ २ ॥
सा जीयाज्जैनी गौः सद्धर्म्मालंकृतिर्नवरसाढ्या ।
त्रिपदान्वितयापि यया भुवनत्रयगोचरोऽव्यापि ॥ ३ ॥
श्रीगौतमादिगुरवो हंसा इव चरणरागसुगतिभृतः ।
कृतसन्मानसवासा विशुद्धपक्षा मुदं दद्युः ॥ ४ ॥
शून्येन मादृशापि हि येषामेकस्वरूपिणां पुरतः ।
अधिकमलभ्यत गणना नमोऽस्तु तेभ्यो निजगुरुभ्यः ॥ ५ ॥
स्तुत्वाभीष्टानेवं श्रीश्रीप्रभसूरिभिर्विरचितस्य ।
श्रीधर्म्मविधेर्वृत्तिं गुरूपदेशात्करिष्येऽहम् ॥ ६ ॥
कृत्यविभाव(न)भिज्ञः शिशुरिव गुरुकार्यवृत्तिकृतचित्तः ।
क्वचित्पदे स्खलितोपि स्थाप्यः साद्भिर्न हास्योऽहम् ॥ ७ ॥

यच्चायुक्तार्थमिह मुग्धमतिर्ब्रवीमि किंचिदप्यत्र ।
पुत्रापराधवत्तद्विबुधैर्मम सह्यतां सर्वम् ॥ ८ ॥
सज्जनमुदेऽत्र सूक्तं यच्चान्यद्दुष्टतुष्टये तदपि ।
द्वेधापि परोपकृतेर्मम श्रमः सफल एवासौ ॥ ९ ॥
यद्याह परो वायसदशनपरीक्षेव निरभिधेयमिदम् ।
अपिचाप्रयोजनं खलु कंटकशाखोपमर्दनवत् ॥ १० ॥
दश दाडिमानि पूपाः षडिति वचोवत्तथा न संबद्धम् ।
इत्यादिहेतुनिवहस्यासिद्धत्वप्रकटनाय ॥ ११ ॥
प्रेक्षावतां प्रवृत्यै शास्त्रादावादिमंगलार्थं च ।
प्रकरणकारः प्रथमं गाथामेकामिमामाह ॥ १२ ॥

Text begins:

नमिऊण वद्धमाणं तियसिंदनरिंदविहियबहुमाणं ।
बुच्छं सपरहियत्थं धम्मविहिमहं समासेण ॥ १ ॥
व्याख्या ॥

सांप्रतं ग्रंथकारो धर्मविधिविधायिनां शास्वतफलावाप्त्या ग्रंथसमाप्तिं कुर्वन्नाह—

एयं सिरिधम्मविहिं सिरिसिरिपहसूरिणा समाइट्ठं ।
जं आयरंति सम्मं लहंति ते सासयसुहाइं ॥

श्रीधर्मविधिं श्रीश्रीप्रभसूरिनाम्ना आचार्येण समुपदिष्टं ये भव्या आचरंति सम्यक् ते लभंते शास्वतसुखानीति गाथार्थः ॥

इति विवृतं धर्मविधेः श्रीश्रीप्रभसूरिभिः कृतं सूत्रम् ।
अथवास्य वृत्तिकारः स्वगुरुक्रममाह संक्षेपात् ॥ १ ॥
श्रीचंद्रगच्छकमलाकंठालंकारतारहारनिभः ।
श्रीसर्वदेवसूरिर्भूरिगुणो भूद्भुवि ख्यातः ॥ २ ॥

तत्पट्टनभासि युगपल्लब्धोदयौ परोपकृतिकुशलौ ।
नव्यौ रविचंद्राविव, विदितौ शिष्यावजनिषाताम् ॥ ३ ॥
तत्रैकोभिनवरविः श्रीश्रीप्रभसूरिरुहतगुरुतेजाः ।
कुवलयविबोधहेतु सदाप्यनस्तमितमहिमा च ॥ ४ ॥
विमलसदासुवृत्तो द्योतितपक्षद्वयस्त्यक्तदोषः ।
श्रीसोमप्रभसूरिर्नवीनः सोमप्रभश्चान्यः ॥ ५॥
तत्र श्रीप्रभसूरिः श्रुतोदधेरमृतामिव समुद्धृत्य ।
श्रीधर्म्मविधेः सूत्रं सवृत्तिकं सूत्रयामास ॥ ६ ॥
तदनुस्फुटार्थवत्यपि सुराक्षिताप्यस्य भूधनस्येव ।
वृत्तिर्जगाम शिखि३शर५भास्कर१२मितवर्षजे भंगम् ॥ ७ ॥
अथ
तस्य श्रीप्रभसूरेः शिष्याश्चतुर्दिशं विदिताः ।
समधिगतचतुर्विद्या अमी बभूवुश्चतुःसंख्याः ॥ ८ ॥
श्रीभुवनरत्नसूरिः श्रीनेमिप्रभमुनीश्वरस्तदनु ।
श्रीमन्माणिक्यप्रभसूरिर्महीचंद्रसूरिश्च ॥ ९ ॥
दीक्षागुरुराद्यतमो यस्याभून्मातुलो द्वितीयस्तु ।
शिक्षागुरुस्तृतीयः पदप्रतिष्ठागुरुस्तुर्यः ॥ १० ॥
स श्रीमाणिक्यप्रभगुरुसेवी स्वगुरुबंधुसंमत्या ।
आचार्य उदयसिंहश्चक्रे श्रीधर्मविधिवृत्तिम् ॥ ११ ॥
श्रीमत्पूर्ण्यरविप्रभमुनिपतिपदकमलमंडनमरालः ।
वृत्तिमशोधयदेनां महाकविर्विनयचंद्राख्यः ।
सद्वृत्तिकुमुदिनीयं विचकासे विमलचंद्रसाहाय्यात् ॥ १२ ॥
चंद्रावतीनगर्यां तनूद्भवा श्रेष्ठिसोमदेवस्य ।
प्रथमप्रतिमप्रतिमामिह राजीमत्यलीलिखत ॥ १३ ॥

सत्सिद्धांतविरुद्धं भणितमशुद्धं च मुग्धबुद्धित्वात् ।
तच्छोधयंतु विबुधा अवधार्य व्याधिमिव वैद्यः ॥ १४ ॥
तस्मै नमः स्वगुरवे यद्योगाग्निप्रभः प्रभाद्योहम् ।
काचोप्युपैति मणितां यन्माणिक्यप्रभाश्लेषात् ॥ १५ ॥
या शासनपुष्टिपरा जननीवद्भव्यसंतातिं पाति ।
सा श्रीशासनदेवी शिवतातिर्भवतु संघस्य ॥ १६ ॥
रस६मंगल८सूर्यमिते १२ वर्षे श्रीविक्रमादातिक्रांते ।
चक्रे चंद्रावत्यां वृत्तिरियं संघसान्निध्यात् ॥ १७ ॥
ग्रंथप्रमाणमत्र प्रत्यक्षरगणनया विनिश्चिक्ये ।
पंचसहस्राण्यस्यां विंशत्यधिका च पंचशती ॥ १८ ॥
श्रीधर्मविधेः सूत्रं विवृण्वतावापि यन्मया पुण्यम् ।
तेन जिनधर्म्मकरणे सदोद्यतो भवतु भव्यजनः ॥ १९ ॥
इति कुवलयबोधकरी जनशस्या निर्म्मला विधुकलेव ।
धर्म्मविधेर्वृत्तिरियं लभतां शाश्वतिकमित उदयम् ॥ ६०२ ॥

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता उदयांकाष्टद्वारा श्रीधर्म्मविधिवृत्तिः समाप्ता ॥ ग्रंथाग्रं ५५२० ॥

संवत् १४१८ वर्षे वीबाग्रामे श्रीनरचंद्रसूरीणां शिष्येण श्रीरत्नप्रभसूरीणां बांधवेन पंडितगुणभद्रेण कच्छलीश्रीपार्श्वनाथगोष्ठिकर्लीबाभार्यागउरीतत्पुत्र-श्रावकजसाडूंगरतद्भगिनीश्राविकावीझीतील्हीप्रभृत्येषां साहाय्येन प्रभुश्री-श्रीप्रभसूरिविरचितं धर्मविधिप्रकरणं श्रीउदयसिंहसूरिविरचितां वृत्तिं श्री-धर्मविधिग्रंथस्य कार्त्तिकवदि दशमीदिने गुरुवारे दिवसपाश्चात्यघटिकाद्वय-समये स्वपितृमात्रोः श्रेयसे श्रीधर्म्मविधिग्रंथमलिखत् ॥

No. 73. Prithvichandracharitra, by SANTYACHARYA [पुहइचंदचरियं-शान्त्याचार्यः]

Leaves 1 to 143. Dated Samvat 1515 = A. D. 1455.

Begins:

नमो श्रीजिनवचसे ॥

वंदे कुवलयभूसणमणुन्नसाउदयं विसालत्थं ।
विब्भमरहियं माणससरं व पढमं जिणं पढमं ॥ १ ॥

विद्दुमवणसोणतलं फुरंतकरिमयरमीणसंखकं ।
प्रणमामि सायरं सायरं व वीरस्स कमकमलं ॥ २ ॥

हयमोहघणतमोहा निम्मलमेहाविराइपउमोहा ।
सेसावि हुंतु जइणो जिणवयणो दिषसवइणो व्व ॥ ३ ॥

सिवपयसरवरहंसे पहीणनीसेसपुण्णपावंसे ।
केवलकरनियरिद्धे पणमह सिद्धे सुहसमिद्धे ॥ ४ ॥

मुणिमहुयरेहिं जेसिं पिज्जइ मुहकमलवयणमयरंदे ।
सुयनाणंनीरभरीए ते सूरि महद्दहे वंदे ॥ ५ ॥

कट्ठाट्ठियपुव्वंगे पाढयकप्पद्दुमेडियाणंगे ।
ज्झाएमि उवज्झाए अज्झीण्णज्झप्पसज्झाए ॥ ६ ॥

पंचमहव्वयवयणे तवदाणदलियकम्ममयजूहे ।
सज्झायनायपूरियदियंतरे नमह मुणिसीहे ॥ ७ ॥

पणमह सुवण्णरयणालंकारविचित्तरूवयसणाहं ।
सयलसुहसिद्धिजणयं सिद्धंतमहानिही सययं ॥ ८ ॥

जयइ सरइंदुधवला गंगव्व सरस्सई सया जत्थ ।
पिज्जंतंपि न झिज्जइ सुयसलिलं विउसहंसेहिं ॥ ९ ॥

अन्नाणधणलवेण वि ववहरमाणा(स)यं महदरिद्दा ।
करिमो परोवयारं तेसि नमो गुरुधणेसाणं ॥ १० ॥
सोऊण जंउत्तीउ वोत्तु अम्हेवि किंपि जाणामो ।
भद्दं सुहुममईणं पुवुकईणं हवउ तेसिं ॥ ११ ॥
नमिउं नमंसणिज्जे अन्नेवि महाथसे महासत्ते ।
वोच्छामि पत्थभूयं धम्मकहं भवुजंतूणं ॥ १२ ॥
पुरिसत्थपायवाणं सवेसिमवंज्जबीयभूउत्ति ।
(ध)म्मो चेव पसत्थो पुरिसत्थो एत्थ विन्नेउ ॥ १३ ॥
भणियं च ।
धम्मेण धणमनंतं धम्मेण नराधरिंदवरकामा ।
मोक्खोवि धुवं धम्मा लब्भइ ता उत्तमो धम्मो ॥ १४ ॥
चं(दो)गहाणं मेरू धराण चिंतामणी मणिगणाण ।
जह तह जिणवरधम्मो सिरोमणी सवधम्माण ॥ १५ ॥
दुरियं हरेइ वियरेइ सुहसए तुरियमेव भवाणं ।
सुच्च (इ)– – कीरंतो साहिप्पंतो य धुवमेसो ॥ १६ ॥
ता जुत्ता एय कहा ससत्तिउं हंत बुद्धिमंताणं ।
एय सवणं च निच्चं कनिच्चमेत्तो वरं जेण ॥ १७ ॥
तवसंवेगाऽमयरसवसविय– – –तविसयविससंगा ।
मुत्तिसुहंपि व पत्तो परमाणंदं लइइ सो राया ॥ १८ ॥
धम्मकहच्चिय एसा पाहन्नेणं पसंगऊ नवरं । * *
कामत्थगोयरं पिहु भणियवुं किंपि परवयणा ॥ १९ ॥
अलमेत्थ वित्थरेणं भो भो सुयणा सुणेह धम्मग ।
चारियं सुचरियरम्मं महरिसिणो पुहइचंदस्स ॥ २० ॥

Ends:

इय पुहइचंदमहरिसिचरियं संवेगदिवूरसभरियं ।
मंदमइहियं कहियं फुडक्खरं थे[थो]वगंथेण ॥
एत्तो च्चिय कुथिधम्मो अप्पो-अप्पो य वन्नउं एत्थ ।
अइबहुयं खु कहंगं तेहि वला वित्थरमुवेइ ॥
विविहो कहारम्मं साहिय गुरुभत्तिसारजइ(सं)मं ।
सोयवूमिणं संमं दुलहं लहिऊण नरजम्मं ॥
केई गज्जपिया जयम्मि पुरिसा अन्नेवि पज्जत्थिणो
केई भंगसिले सयं गुरमणा अन्नेवि तक्कोड्डिणो ।
सव्वेसिंपि अणुग्गहाय रइयं संखेववित्थारउं
एयं चित्तरसं पसत्थचरियं दोण्हं मुणीणं मए ॥
आसी कुंदेंदुसुद्धे विउलससिकुले चारुचारित्तपत्तं
सूरी सेयंवराणं नरतिलयसमो सव्वदेवाभिहाणो ।
नाणासूरिप्पसाहापहियसुमहिमो कप्प – – वू गच्छो
जाउं जुत्तो पवित्तो गुणमुरसफलो सुप्पसिद्धो जयम्मि ॥
तेसिं चासी सुयजलनिही खंतदन्तोपसन्तो–
(माया) वी सोऽमियगुणमणो नेमिचंदो मुणिंदो ।
जो विक्खाउं पुहइवलए उग्गचारी विहारी
मन्ने चो से मिहिरससिणो तेयकंतीहि तुल्ला ॥
तेसिं व सीसो पयईजडप्पा अदिट्ठपुव्विल्लविसिट्ठसत्थो ।
परोवयारेक्करसाविपज्जो जाऊ निसग्गेण कइत्तकोड्डी ॥
जो सव्वदेवमुणिपुंगवादिक्खिएहिं साहित्ततर्कसमएसु सुसिक्खिएहिं ।
संपाविउं वरपयं सिरिनेमिचंदो पुज्जेहि पक्खमुवगम्म गुणेसु भूरि ॥

- - - - - - - - - सिरिसंतिसूरिणा तेण ।
वज्जरियं वरचरियं मुणिचंदविणेयवयणाउ ॥
जइ किंचि अजुत्तं वुत्तमेत्थ मइजड्डरहसवि-
- - - - - - - - - एसो हेयव्वं छइल्लेहिं ।
इगतीसाहियसोलससएहिं वासाण निव्वुए वीरे ।
कत्तियचरमातिहीए कित्तियरिक्खे परिसमत्तं ॥
जयइ पयइसुद्धं अंगुलीवंतवंतं
सहयसुहयगंधं भवभिंगोहजुट्ठं ।
वियसियममिलाणं पावपंकंकमुक्कं
कयजयसरसोहं वीरपायारविंदं ॥
पृथ्वीचंद्रचरितस्यैकादशं भवग्रहणं समाप्तम् ॥ ९७७ ॥
गंथसिलोगपमाणं सत्तसस्साइं पंचयसयाइं ।
इह पुहइचंदचरिए विणिच्छियं पायसो मणि(यं) ॥
सर्वाग्रं ग्रंथतः ॥ ७५०० ॥ मंगलं ॥ समाप्तं चेदं पृथ्वीचंद्रमहर्षिचरितम् ॥

कृतिः श्वेतांबराचार्यवर्याणां श्रीशांत्याचार्याणामिति ॥ स्वस्ति संवत् १५१९ वर्षे आसोमासे शुक्लपक्षे पंचमीगुरौ श्रीमंडपदुर्गवास्तव्यश्रीश्रीमालीज्ञातीयसाहराजाभार्या श्राविकाधाकू उत साहनाथाभार्या लाखू तया स्वश्रेयसे भर्तुः श्रेयसे च श्रुतज्ञानाराधनाय पूर्वलेखितश्रीदशवैकालिकवृत्तिभक्तामरवृत्तिअजितशांतिस्तोत्रवृत्तिनाममालासिंदूरप्रकरकर्मग्रंथषट्कवीतरागस्तोत्रविंशत्युपदेशरत्नकोशशीलोपदेशमालासंग्रहिणीव्याकरणसूत्रप्रभृतिबहुग्रंथसमग्रा श्रीपृथ्वीचंद्रचरित्रं प्राकृतं टिप्पनकसहितं लेखयित्वा वृद्धतपापक्षगच्छनायकभट्टारकश्रीरत्नसिंहसूरिशिष्य श्रीउदयवल्लभसूरिश्रीज्ञानसागरसूरिभ्यो वाचनाय प्रदत्तम् ॥

सूर्याचंद्रमसौ यावद् द्योतयेते महीतलम् ।
अयत्नात्पुस्तकं तावद्वाच्यमानं मुनिव्रजैः ॥ १ ॥

No. 74. Santinathacharitra, by AJITAPRABHASURI [शान्तिनाथचरित्रम्—अजितप्रभसूरिः].

Ends:

इत्याचार्यश्रीअजितप्रभसूरिविरचित्ते द्वादशभववर्णनो नाम षष्ठः प्रस्तावः॥
श्रीशांतिनाथचरित्रं समाप्तम् ॥
श्रीजंबुप्रभवौ सुधर्मगणभृच्छिष्यावभूतां पुरा
श्रीशय्यंभवनामको भुवि यशोभद्रस्ततो विश्रुतः ।
संभूतः प्रभुभद्रबाहुरभवच्छ्रीस्थूलभद्रस्ततो
जाता आर्यमहागिरिप्रभृतयः श्रीवज्रसूरिस्तथा ॥ १ ॥
श्रीवज्रसेनाख्यगुरोः प्रवृत्ताः शाखाश्चतस्रः सुतरोरिवोर्व्याम् ।
तासां च मध्ये वरचंद्रशाखा विशेषतः शिष्यफलान्विताऽभूत् ॥ २ ॥
मिथ्यात्वकुंभिविजये सिंहवद्धारुविक्रमः ।
श्रीमद्विजयसिंहाख्यस्तत्रसूरिवरोऽभवत् ॥ ३ ॥
चंद्रावत्यां नवगृहे स चैत्ये निवसन्नपि ।
जज्ञे चारित्रपूतात्मा विद्याशक्तिसमन्वितः ॥ ४ ॥
रम्योपदेशमालाया वृत्तेर्व्याख्यां प्रकुर्वतः ।
विरागश्चैत्यवासस्य तस्याभूत् शुभचेतसः ॥ ५ ॥
श्रीचंद्रप्रभसूरीणां समीपे सोऽवसद्गुरुः ।
आगमोक्तक्रियां कर्तुं पूर्णिमापक्षमाश्रितः ॥ ६ ॥
तस्य श्रीविजयसिंहसूरेः शिष्योऽभवद्वरः ।
भुवि ख्यातोऽभयदेवसूरिः साधुक्रियापरः ॥ ७ ॥

तादृशि कलिकालेऽपि विदधे तेन सत्क्रिया ।
यथा देवागमस्तस्य पंचत्वे समजायत ॥ ८ ॥
तच्छिष्यः सत्कलापात्रं राकापक्षकृतोदयः ।
श्रीचंद्रसूरिरित्यासीच्छ्रीचंद्रसदृशो भुवि ॥ ९ ॥
तस्य शिष्यो गिरामीशो नित्यं सुखविहारभृत् ।
श्रीदेवसूरिनामाऽभूद् देवसूरिरिवावनौ ॥ १० ॥
देवसूरिगुरोः शिष्या विख्याताः पृथिवीतले ।
जयंति गुरवः श्रीमत्तिलकप्रभसूरयः ॥ ११ ॥
सुभाषितावली रम्या यैश्चक्रे सुकविप्रिया ।
विदधे नीतिशास्त्रं च चाणक्यमिव नूतनम् ॥ १२ ॥
स्तुतिस्तोत्रादिरचना विचित्रा विहिता यकैः ।
दीक्षिता पाठिताश्चापि यैरनेके च साधवः ॥ १३ ॥
तैराचार्यपदे स्वीयौ सुशिष्यौ विनिवेशितौ ।
गुरुगच्छानसो भारकर्षणे धुर्यकाविव ॥ १४ ॥
मोहराजचमूर्येन सबला लीलया जिता ।
स श्रीवीरप्रभः सूरिराद्योऽनेकगुणास्पदम् ॥ १५ ॥
स्वकीयप्रभया भव्यचकोरानंददायकः ।
यथार्थनामा श्रीसोमप्रभसूरिर्द्वितीयकः ॥ १६ ॥
श्रीवीरप्रभसूरीणां तेषां शिष्यलवोऽस्म्यहम् ।
सर्वशास्त्रकलाभ्यासं बृहत्पूज्यैश्च कारितः ॥ १७ ॥
श्रीवीरप्रभसूरीणां पदेऽहं स्थापितोऽस्म्यहम् ।
कृत्वा प्रसादं पूज्यैः श्रीतिलकप्रभसूरिभिः ॥ १८ ॥
भावनासारसच्छास्त्रं सामान्येन कृतं मया ।
इह सूरिपदस्थेन श्रीशांतेश्वरिर्त तथा ॥ १९ ॥

छंदोऽलंकारहीनं च यच्च लक्षणदूषितम् ।
स्मसादज्ञानतोवा किंचनात्र विनिर्म्मितम् ॥ २० ॥
तत्सर्वं कोविदैरहैर्गुरुभिश्च शुभाशयैः ।
संशोधनीयं यत्नेन विधायानुग्रहं मयि ॥ २१ ॥ युग्मम् ॥
॥ ग्रंथाग्रं ॥ ९०११ ॥
त्रयोदशाष्टशतेष्वतिक्रांतेषु विक्रमात् ।
वर्षे सप्तोत्तरे वैशाखस्य पक्षे च निर्म्मले ॥ २२ ॥ – – –

संवत् १३८४ वर्षे श्रावणशुदि द्वितीयायां शनौ श्रीशांतिनाथचरितं श्रीनरदेवसूरीणां शिष्येण क्षु० धर्मेण लिखितम् ॥

No. 75. Upadesamalavritti, by RATNAPRABHA [उपदेशमालावृत्तिः—रत्नप्रभः].

Leaves 1 to 247. Dated Samvat 1394 = A. D. 1338.

इति रत्नप्रभसूरिविरचितायां दशमे – – – – चतुर्थो विश्रामः ॥ ६१३ ॥
नानारूपनरोत्तमैकवसतिर्नीरोगतासंततिः
पातालं परितः स्फुरन्निह बृहद्गच्छोऽस्ति – – – – ।
स श्रीम – – बुधसूरिषु गुरुस्तत्राभवद्भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद्विस्तारमुद्रामगात् ॥
साहित्यतर्कागमलक्षणेषु यद्ग्रंथवीथीकविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक् निःशेषदेशेषु च यद्विहारः ॥
शिष्यः श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिः प्रभुः ।
जयसिंहदेवनृपते – – – – – – – – –
र्व्वानिर्वाणसंमर्थनेन विजयस्तंभः समुत्तंभितः ॥

इत्येष प्रभवोऽभवन्नवगुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीभद्रेश्वरसूरय ― ― ― ― स्तन्मानसप्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः सेयमकारि सन्मदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिनाम् ॥
श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातृणां विजयसेनसूरीणाम् ।
आदेशस्यानृणभावभगममेतावताहमिह ॥
यदियमुपदेशमाला श्रावकलोकस्य मूलसिद्धांतः ।
प्रायेण ― ― ― ― ― तदिहास्माभिः कृतो यत्नः ॥
व्याख्यातृचूडामणिसिद्धनाम्ना प्रायेण गाथार्थ इहाऽप्यधायि
क्वचित्क्वचिद्वानु विशेषरेखा साद्भिः स्वयं सा परिभावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिकं क्वचिद्विरचितं मतिमंदतया मया ।
तदखिलं सुधियः क्षमयामि वः कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥
प्राच्य परस्य च सूत्राद्वृत्तिर्विस्तारिताथवा स्वीया ।
मणिखंडमंडलैरिव सुवर्णपूजा जिनेंद्राणाम् ॥
प्रकृता समर्थिता च श्रीवीरजिनाग्रतो भृगुपुरेऽसौ ।
अश्वावबोधतीर्थे श्रीसुव्रतपर्युपास्तिवशात् ॥
संशोधिता तथा श्रीभद्रेश्वरसूरिमुख्यविबुधवरैः ।
पुनरपि कंटकशुद्धिः कार्या वः प्रार्थये सर्वान् ॥
भास्वद्भास्करबिंबकांततिलकं प्रक्षिप्त ― ― कृतं
निर्यन्नीलशिलातलांशुपटलीदुर्व्वारदूर्वांकुरम् ।
यावन्मेरुमहीभृत प्रनिकरोत्याराविकोत्तारणं
ताराभिर्दुविलासिनी विजयतां तावन्नवैषा कृतिः ॥
विक्रमाद्वसुलोकार्कै १२३८ वर्षे माघे समर्थिता ।
एकादश सहस्राणि सार्द्धं पंचशतं तथा ॥ ११५५० ॥

संवत् ११९४ वर्षे कार्तिकसुदि प्रतिपदायां शुक्रे श्रीयुगादिचैत्यमंडिते मंडवाडाग्रामे श्रीउपदेशमालावृत्तिः सुगुरुश्रीसर्वदेवसूरिवाचनाकृतेऽयोग्या पं०अभयकलसेन लिषिता ॥ शुभमस्तु ॥.

No. 76. Gurustuti, by DHARMAPRABHASURI [गुरुस्तुतिः–धर्मप्रभसूरिः].

जज्ञे वीरजिनात्सुधर्म्मगणभृत्तस्माच्च जंबूस्ततः
संख्यातेषु गतेषु सूरिषु भुवि श्रीवज्रशाखाभवत् ।
तस्यां चंद्रकुलं मुनींद्रविपुलं तस्मिन् बृहद्गच्छता
तत्राभूद्यशसा प्रसादितककुभ् श्रीसर्वदेवप्रभुः ॥ १ ॥
श्रीनेमिचंद्राभिधसूरिरस्मात् जज्ञे जगन्नेत्रचकोरचंद्रः ।
चारित्रलक्ष्मीललितांगहारः पौरोपचारोरुशुभानुकारः ॥ २ ॥
वादींद्रः कविपुंगवैककृतिलकः स्वक्षात्रिलोकीसरः–
क्रोडक्रीडदशेषसज्जनमहो चारित्रचूडामणिः ।
मंद्यादद्भुतभाजनं स भगवान् श्रीशांतिसूरिप्रभुः
पृथ्वीचंद्रचरित्रसत्रमकरोद्यो विश्वदत्तोत्सवः ॥ ३ ॥
श्रीमन्महेंद्रो विजयाख्यसिंहो देवेंद्रचंद्रः शुचिपद्मदेवः ।
श्रीपूर्णचंद्रो जयदेवसूरिर्हेमप्रभो नाम जिनेश्वरश्च ॥ ४ ॥
सिद्धश्रावककारिते निरुपमे श्रीनेमिचैत्ये पुरा
पूज्यैरष्टगणेश्वरा निजपदे संस्थापयांचक्रिरे ।
श्रीमत्पिप्पलगच्छनायकतया विज्ञाय होराबलं
विख्यातां भुवि शांतिसूरिगुरवः कुर्वंतु वो मंगलम् ॥ ५ ॥
चक्रेश्वरी यस्य पुपोष पूजां सिद्धोऽभवद् यस्य गिरा नमस्यः ।
श्रीवृक्षगच्छांबरसप्तसप्तिः श्रीशांतिसूरिः सुगुरुर्बभूव ॥ ६ ॥

तदनु मदनहंता शासनोद्योतकारी जयति विजयसिंहः सूरिभूमिपतिः ।

सकलकलिविघातं संयमासिप्रहारैरकृत सुकृतपात्रं भव्यलोकैकबन्धुः ॥ ७ ॥

तत्पट्टपंकेरुहराजहंसः श्रीदेवभद्रो गुणभृत् रराज ।

उवास यः सज्जनमानसेषु निर्दूषणं खेलितशुद्धपक्षः ॥ ८ ॥

तदंतरं निर्जितमोहमल्लः श्रीधर्म्मघोषः सुगुरुर्गरीयान् ।

संसारपूरेण तु नीयमानं ररक्ष यो धार्मिकलोकमेकम् ॥ ९ ॥

सचंद्रसूर्याविव तस्य पट्टे बभूवतुर्द्वौ जयिनौ गणेशौ ।

श्रीसीलभद्रः प्रथमः प्रवीणः सूरिस्ततः श्रीपरिपूर्णदेवः ॥ १० ॥

विजयसेनगुरुस्तदनंतरं विजयते वसुधातलमंडनः ।

निबिडकर्म्मरिपून्समसायकैरपजहार विकारविरागवान् ॥ ११ ॥

भवत्रयं यो कल्यांचकार ज्ञानोदधिर्गौतमवन्निजस्य ।

नरेंद्रसामंतसहस्रवंद्यः श्रीधर्म्मदेवो जयताद्गणेशः ॥ १२ ॥

— — — — वृतस्य पक्षः चतुर्दशीपक्षविचारदक्षः ।

समग्रसिद्धांतविलासवेदी श्रीधर्म्मचंद्रो जयताद्गणेशः ॥ १३ ॥

तत्पट्टशैलेंद्रमृगेंद्रतुल्यः श्रीधमरत्नः सुगुरुश्चकास्ति ।

महाव्रतैः पंचभिरेव योसौ पंचाननत्वं बिभरांबभूवे ॥ १४ ॥

तत्पट्टपूर्वगिरिराजपदप्रकाशी ज्ञानोदधिर्भविकसद्मशिरोविकाशी ॥

पापांधकारतरणिर्मददर्पहंता श्रीधर्मयुक्तितिलकसूरिगुरुर्बभूव ॥ १५ ॥

तत्पट्टे श्रीधर्मसिंहः कविकरटमदारंभसंभेददक्षो

मुख्यो मोक्षार्थिनां च्छमदमकरुणाराशिरासीत्स नूनम् ॥

भूरिज्ञाने निवासी बुधजनमनसि प्राप्तवासः सदा यः

सर्वज्ञार्हत्प्रणामप्रणतहृदयः सद्गुरूपासित संस्थः ॥ १६ ॥

धर्मप्रधानः स च विश्वलोके धर्मप्रभः सूरिरितोदयः स्यात् ।

चिकित्सया यो क्रिययापि रोगान् बाह्यांतरंगान् बहुशो निहंति ॥ १७ ॥

स्तुतिं गुरूणां गुणगौरवाणां दिनोद्गमे यः पठति प्रमोदात् ।
तस्यानिशं भक्तितरंगभाजो लक्ष्मीर्विशाला परिरंभणी स्यात् ॥ १९ ॥
इति श्रीगुरुस्तुतिः समाप्ता ॥

No. 77. **Antaraṅgasandhi,** by RATNAPRABHA [अन्तरङ्गसंधिः—रत्नप्रभः]

Leaves 1 to 12; 15 inches long, 2 inches broad. Dated Saṃvat 1392 = A. D. 1336.

Begins:

पणमवि दुहखंडण करियविहंडण जगमंडण जिणसिद्धिट्ठिय ।
मुणिकण्णरसायणु गुणगणभायणु अंतरंगमुणिसंधिजिय ॥ १ ॥

Ends:

जिणरज्जिउ विउ नियपढमपुत्तु अंवरीविहु जुवनिवपइनिउत्तु ।
अप्पणिजो पत्तउ सिद्धिट्ठामि सो संघह मंगलु दिसउ सामु ॥ १६ ॥
इय अंतरंगसुवियारसंधि चिंतंतु न बज्झइ कम्मबंधि ।
सुहझाणह चित्तह करइ संधि तिण्णि काराणि भणीय इह संधि ॥ १७ ॥
अहिअंतहकारणु विसउत्तारणु जंगुलिमंत ह पढणु जिम ।
कयसिवसुहसंधिहि पइसुसंधिहि चिंतणु जाणउ भविय तिम ॥ १८ ॥

इति अंतरंगसंधिः समाप्तः ॥ इति नवमोऽधिकारः ॥ संवत् १३९२ वर्षे आषाढसुदि २ गुरौ ॥ ग्रंथाग्रं श्लोक २०६ श्रीधर्मप्रभसूरिरत्नप्रभकृतिरियम् ॥

No. 78. Jitakalpachurni, with the Commentary of SRICHANDRASURI, [जीयकप्पचूर्णी तस्या एव वृत्तिः— श्रीचन्द्रसूरिः].

Leaves 1 to 110; 11 inches long, $2\frac{1}{2}$ inches broad. Dated Samvat 1284 = A. D. 1228.

Churni begins:

सिद्धत्थसिद्धसासण सिद्धत्थसुयं सुयं च सिद्धत्थस्स ।
वीरवरं वरवरदं वरनरएहिं महियं नमह जीवहिय ॥ १ ॥

Churni ends:

पावणं परमहियं जिणभद्दखमासमणं निच्छयसुत्तत्थदायगामलचरणं ।
तमहं वंदे पयओ परमं परमोवगारकारिणमहग्घं ॥
जीयकप्पचुण्णी समत्ता ॥ ग्रंथाग्रं १२०० ॥ मंगलं महाश्रीः ॥
ॐ नमो वीतरागाय ॥

नत्वा श्रीमन्महावीरं स्वपरोपकृतिहेतवे ।
जीतकल्पबृहच्चूर्णेर्व्याख्या काचित्प्रकाश्यते ॥ १ ॥

Commentary ends:

अमलंचरणश्च । तं इति जीतकल्पचूर्णिविषया व्याख्या समाप्ता ॥
जीतकल्पबृहच्चूर्णेर्व्याख्या शास्त्रानुसारतः ।
श्रीचंद्रसूरिभिर्दृब्धा स्वपरोपकृतिहेतवे ॥ १ ॥

मुनिनयनतरणिवर्षे श्रीवीरजिनस्य जन्मकल्याणे ।
प्रकृतग्रंथकृतिरियं निष्पत्तिमवाप रविवारे ॥ २ ॥

संघचैत्यगुरूणां च सर्वार्थप्रविधायिनः ।
श्राभयकुमारस्य वसतौ दृब्धा सुबोधकृत् ॥ ३ ॥

एकादशशतविंशत्यधिकश्लोकप्रमाणग्रंथाग्रम् ११२० ।
ग्रंथकृतिप्रविवाच्या मुनिपुंगवसूरिभिः सततम् ॥ ४ ॥

यदिहोत्सूत्रं द्रव्यं छद्मस्थबुद्धिना न मया ।
तन्मयि कृपानुकलितैः शोध्यं गीतार्थविद्वद्भिः ॥

ग्रंथाग्रं ११२० ॥ समाप्ता चेयं श्रीशीलभद्रप्रभुश्रीधनेश्वरसूरिपादपद्मोपजीविकश्रीश्रीचंद्रसूरिसंरचिता • जीतकल्पबृहच्चूर्णिदुर्गपदविषया निशीथादिशास्त्रानुसारतः । संप्रदायाच्च सुगमा व्याख्येति ॥

यावल्लवणोदन्वान् यावन्नक्षत्रमंडितो मेरुः ।
खे यावच्चंद्रार्कौ तावदियं वाच्यतां भव्यैरिति ॥

संवत् १२८४ वर्षे फाल्गुनवदि ७ सोमे मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं लेखकपाठकयोः ॥

शुभ्रांशुर्भुवि वस्तुपालसचिवस्त्यागोस्य चंद्रातप-
स्तेनोन्मीलितमर्थिकैरवकुले यत्तु श्रियस्तांडवम् ।
तस्याः पादतलप्रपातरभसोड्डीनैरिवोड्डामरै-
रेतेनातस्तारिरे तरंगितयशःकिंजल्कजालैर्दिशः ॥ ३७ ॥

विश्वेऽस्मिन् कस्य चेतो हरति नहि समुल्लासय विश्वासमुच्चैः
प्रौढश्वेतांशुरोचिःप्रचयसहचरी वस्तुपालस्य कीर्तिः ।
मन्ये तेनेयमारोहति गिरिषु भिया लीयते गह्वरेषु
स्वर्गोत्संगानुपास्ते भजति जलनिधिं याति पातालमूलम् ॥ ३८ ॥

एतेभ्यः प्रभुणा सगौरवमहं तावत्प्रदाना [दत्ता] परं
देशं देशममी भ्रमंति तदहं गच्छाम्यमीभिः समम् ।
नो चेत्क्वाप्यमरा मिलिष्यासि वधूस्तत्रेति भीत्या ध्रुवं
कीर्तिर्यस्य गुणानुपासाति सदा श्रीवस्तुपालः कृती ॥ ३९ ॥

सोयं धात्रीवलयगिरिको वस्तुपालोऽचलेंद्र-
स्तस्मादाविर्भवति समरे कोपि दोःस्फूर्त्तिरेणुः ।

यस्यां मग्नाः प्रतिवसुमतीवल्लभानां समंता-
संपद्यंते खलु पुनरनावृत्तये कीर्त्तयस्ताः ॥

No. 79. Jitakalpasutra, with the commentary of TILAKACHARYA [जीतकल्पवृत्तिः—तिलकाचार्यः].

Leaves 1 to 105; 13 inches long, 2 inches broad.

Commentary begins:

ओंनमः श्रीपंचपरमेष्ठिभ्यः ॥

वंदे वीरं तपोवीरं तपसा दुस्तपेन यः ।
शुद्धं स्वं विदधे स्वर्णं स्वर्णकार इवाग्निना ॥ १ ॥

जिनप्रवचनं नौमि नवं तेजस्विमंडलम् ।
यतो ज्योतींषि धावंति हंतुमंतर्गतं तमः ॥ २ ॥

निष्प्रत्यूहं प्रणिदधे भव [बा] नीतनयानहम् ।
सर्वानपि गणाध्यक्षानक्षमोदरसंगतान् ॥ ३ ॥

जिन (भद्र) गणिं स्तौमि क्षमाश्रमणमुत्तमम् ।
यः श्रुताब्जीतमुदध्रे शौरिः सिंधोः सुधामिव ॥ ४ ॥

प्रणमाम्यात्मगुरूंस्तान् घनसारशलाकयेव यद्वाचा ।
अज्ञानतिमिरपूरितमुद्घटितमांतरं चक्षुः ॥ ५ ॥

इति मुनिकृतसुकृतः श्रुतरहस्य कल्पस्य जीतकल्पस्य ।
विवरणलवं करिष्ये स्वस्मृतिबीजप्रबोधाय ॥ ६ ॥

Commentary ends:

शुद्ध्यतः सिध्यतश्चेति ।
इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितजीतकल्पवृत्तिः ॥

श्रीमांश्चंद्रप्रभः सूरिर्युगप्राधान्यभागभूत् ।
तदासनमलंचक्रुः श्रीधर्मघोषसूरयः ॥ १ ॥
तत्पट्टश्रीभुजोऽभूवन् श्रीचक्रेश्वरसूरयः ।
श्रीशिवप्रभसूरिस्तत्पट्टश्रीहारनायकः ॥ २ ॥
तदीयशिष्यलेशोहं सूरिः श्रीतिलकाभिधः ।
अनन्यसमस्त [सौ]रम्यश्रुतांभोजमधुव्रतः ॥ ३ ॥
इमामी [पी] द्राग्विधा चूर्णिः तस्याश्चोपनिबंधतः ।
गुरूणां संप्रदायाच्च विज्ञायार्थं स्वशक्तितः ॥ ४ ॥
अकार्षं जीतकल्पस्य वृत्तिमत्यल्पधीरपि ।
सा विशोध्या श्रुतधरैः सर्वैर्मयि कृपापरैः ॥ ५ ॥
वृत्तिं रचयता चैतां यन्मया सुकृतं कृतम् ।
भवे २ हं तेन स्यां श्रुताराधनलालसः ॥ ६ ॥
शतद्वादशकेऽब्दानां गते विक्रमभूभुजः ।
विहिता स्वहितार्थेयं चतुःसप्तत [ति] वत्सरे ॥ ७ ॥
सहस्रमेकं श्लोकानामधिकं सप्तभिः शतैः ।
प्रत्यक्षरेण संख्याय मानमस्यां विनिश्चितम् ॥ ८ ॥
यावद्विजयते तीर्थं श्रीमद्वीरजिनेशितुः ।
असौ सन्मानसे तावत्केलहंसीव खेलतु ॥ ९ ॥

Sutra begins :

सिरिवीरजिणं नमिउं पुच्छित्तं सावयाण वुच्छामि ।
वीमंसिऊण बहुसो समायाउं विविहाउं ॥ १ ॥

Sutra ends :

इति जीतकल्पसूत्रं समाप्तमिति ॥
बभूव लक्ष्मणः श्राद्धः सपूना तस्य गेहिनी ॥

सिंहनामा तयोः पुत्रो शंभूनाम्नी च पुत्रिका ॥ १ ॥
सिंहसूनुर्यशोदेवः सतुकाकुक्षिभूः स च ।
पुस्तिकां जीतकल्पस्य श्रेयसेलेखयत्पितुः ॥ २ ॥

No. 80. Dharmaratnalaghuvritti, by SANTISURI [धर्मरत्नलघु-वृत्तिः—शान्तिसूरिः].

Leaves 1 to 171; $16\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. Dated Samvat 1271 = A.D. 1250.

Begins:

नमः सर्वज्ञाय ।
सिद्धं सर्वज्ञमानम्य वक्ष्ये सङ्क्षेपतः स्फुटम् ।
विवृतिं धर्मरत्नस्य मन्दबुद्धिप्रबुद्धये ॥ १ ॥

Ends:

नमः श्रीवर्द्धमानाय सर्वशास्त्रार्थभाषिणे ।
वर्तमानस्य तीर्थस्य नायकाय महात्मने ॥
इति सिद्धान्तसंग्रहभूषा भव्यजनहिता धर्मरत्नवृत्तिः समाप्ता ॥
चन्द्रकुलाम्बररविभिः परोपकारैकरसिकचेतोभिः ॥
श्रीशान्तिसूरिभिरियं बुधप्रिया विरचिता वृत्तिः ॥
संवत् १२७१ वैशाखसुदि ९ गुरौ वारे प्रमिते दिवसे ॥

No. 81. Sangrahinivivritti, by PURNABHADRA [संग्रहिणीविवृतिः—शालिभद्रः].

Leaves 1 to 257; 14 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad.

Ends:

संग्रहिणीविवृतिमिमां कृत्वा यदवापि पुण्यमत्र मया ।
तेनागमसंग्रहिणीप्रवणोऽस्तु सदैव भव्यजनः ॥

थारापद्रपुरीयगच्छनलिनीखण्डैकचण्डद्युतिः
सूरिः पंडितमूर्धमंडनमणिः श्रीश्मिलभद्राभिधः ।
आसीत्तस्य विनेयतामुपगतः श्रीपूर्णभद्राह्वय-
स्तेषां शिष्यलवेन मंदमतिना वृत्तिः कृतेयं स्फुटा ॥
एकादशवर्षशतैर्नवाधिकैस्त्रिशकैर्याति
विक्रमतोऽरचयादिमां सूरिः श्रीशीलभद्राख्यः ॥
सहस्रद्वितयं सार्धं ग्रंथोऽयं पिंडितोऽखिलः ।
द्वात्रिंशदक्षरश्लोकप्रमाणेन सुनिश्चितः ॥

शुभं भवतु ॥

No. 82. **Pratyakhyanavicharana**, by Salisuri [पच्चक्खाणवियारण—सालिसूरि].

Leaves 1 to 23; 14 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad.

Begins:

ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

केवलिपच्चक्खेणं पच्चक्खसमत्थवत्थुवित्थारं ।
पच्चक्खं जोईणं सिरिवीरजिणेसरं नमिउं ॥ १ ॥
वोच्छं पच्चक्खाणे वियारणं समयतंतजुत्तीए ।
सपरोवयारहेउं दाराणुगयं समासेणं ॥ २ ॥

Ends:

पच्चक्खाणवियारणामयं सिरिसालिसूरिणा रइयं ।
जं एत्थ किंपि वितहं तं गीयत्था विसोहिंतु ॥ २३७ ॥

No. 83. Prasamarati, by UMASVATI [प्रशमरतिः—उमास्वातिः].

Leaves 1 to 49; 14 inches long, 2 inches broad.

Begins:

नाभेयाद्याः सिद्धार्थराजसूनुचरमाश्चरमदेहाः ।
पंच नव दश च दशविधधर्मविधिविदो जयंति जिनाः ॥
जिनसिद्धाचार्योपाध्यायान् प्रणिपत्य सर्वसाधूंश्च ।
प्रशमरतिस्थैर्यार्थं वक्ष्ये जिनशासनात्किंचित् ॥

Ends:

आचार्यस्य श्रीउमास्वातिवाचकस्य कृतिरिदं प्रशमरतिनामप्रकरणं समाप्तम् ॥

No. 84. A Manuscript containing,

1. **Chhandonusasanavritti,** by HEMACHANDRA [छन्दोनुशासनवृत्तिः—हेमचन्द्रः].

2. **Kavyanusasanavritti,** by HEMACHANDRA [काव्यानुशासनवृत्तिः—हेमचन्द्रः].

Leaves 1 to 123 and 124 to 252; 17 inches long, 2½ inches broad.
Dated Samvat 1390 = A.D. 1334.

Chhandonusasanavritti begins:

॥ अर्हं ॥ शब्दानुशासनविरचनानंतरं तत्फलभूतं काव्यमनुशिष्य तदंगभूतं छंदोनुशासनमारिप्समानः शास्त्रकार इष्टाधिकृतदेवतानमस्कारपूर्वकमुपक्रमते ॥

वाचं ध्यात्वार्हतीं सिद्धशब्दकाव्यानुशासनम् ।
काव्योपयोगिनां वक्ष्ये छंदसामनुशासनम् ॥
अर्हद्भिः कृता, कृत इत्यगार्हती, वाक् द्वादशांगगणिपिटकम् ॥

Ends:

प्रस्तारादिवर्णनो नामाष्टमोध्यायः समाप्तः ॥ संपूर्णं छंदोनुशासन-
मिति ॥

Kavyanusasanavritti begin.

प्रणम्य परमात्मानं निजं काव्यानुशासनम् ।
आचार्यहेमचंद्रेण विद्वत्प्रीत्यै प्रतन्यते ॥ १ ॥

Ends

महाकाव्यवदाख्यायिकाकथाचंपूष्वपि द्रष्टव्यः । इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रावि‍र
चितायां अलंकारचूडामणिसंज्ञस्वोपज्ञकाव्यानुशासनवृत्तौ अष्टमोध्यायः
समाप्तः ॥ श्लोकसंख्या ग्रंथ २८०७ सं०.१३९० वर्षे चैत्रसुदि २ सोमे
श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमस्ति ॥

No. 85. Pratyekabuddhacharitra [प्रत्येकबुधचरित्रम्].

Leaves 1 to 208; 17 inches long, 2 inches broad. Dated Samvat 1398 = A.D. 1842.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

करकंडु कलिंगेसु पंचालेसु य दुम्मुहो ।
नमीराया विदेहेसु गंधारेसु य नग्गई ॥ १ ॥

Ends:

१४१ इति दाणविषये धणदेवधणदत्तकथा समत्ता ॥ मंगलं महाश्रीः ॥
संवत् १३९८ वर्षे पौषशुदि ७ सोमे कथाद्वयं लिखितम् ॥

No. 86. Sabdanusasanavritti by, HEMACHANDRA [शब्दानुशासनवृत्तिः—हेमचन्द्रः]

Leaves 1 to 385; 16 inches long, 4 inches broad. Dated Samvat 1297 = A.D. 1241.

Ends:

शास्त्रप्रवृत्तिरिति ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तौ सप्तमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ सप्तमोध्यायः समाप्तः ॥

क्षितिधर भवदीयक्षीरधाराब्वलक्षैः
रिपुविजययशोभिः श्वेत एवासिदंडः ।
किंमुत कवलितैस्तैः कज्जलैर्मालवीनां
परिणतमहिमानं कालिमानं तनोति ॥ १ ॥

संवत् १२९७ वर्षे कार्तिकवदि ११ रवौ तद्धितबृहद्वृत्तिपुस्तिका लिखितेति ॥

भग्नपृष्टिकटिग्रीवा ऊर्ध्वदृष्टिरधोमुखम् ।
कष्टेन लिखितं शास्त्रं यत्नेन प्रतिपालयेत् ॥
यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥
शुभं भवतु मंगलं महाश्रीः ॥

No. 87. A Manuscript containing,

1. **Atmasambodhakulaka** [आत्मसंबोधकुलकम्],
2. **Svajivanusasanakulaka** [स्वजीवानुशासनकुलकम्],
3. **Kshamanakulaka** [क्षामणाकुलकम्],
4. **Aradhanakulaka** [आराधनाकुलकम्],
5. **Bhaktamarastotra,** by MANATUNGA [भक्तामरस्तोत्रम्—मानतुङ्गः]
6. **Mangalashtaka,** by DHARMASURI [मङ्गलाष्टकम्—धर्मसूरिः],
7. **Gautamaprichchha** [गौतमपृच्छा],
8. **Dharmalakshana** [धर्मलक्षणम्],
9. **Prasnottararatnamala** [प्रश्नोत्तररत्नमाला],
10. **Samitiprakarana** [समितिप्रकरणम्],
11. **Mahabhayaharaparsvanathastava** [महाभयहरपार्श्वनाथस्तवः],
12. **Danasilatapobhavanakulaka** [दानशीलतपोभावनाकुलकम्],
13. **Mithyatvakulaka** [मिथ्यात्वकुलकम्],
14. **Dhammovaesamalapagarana** [धम्मोवएसमालापगरणं],
15. **Chaurangijja** [चउरंगिज्जं],
16. **Jivavichara** [जीवविचारः],
17. **Danasilatapobhavanakulaka** [दानशीलतपोभावनाकुलकम्],
18. **Navatattvavicharasaroddhara** [नवतत्त्वविचारसारोद्धारः],
19. **Mithyaduhkritakulaka** [मिथ्यादुःकृतकुलकम्].

Leaves 107 to 158; 14 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad.

Atmasambodhakulaka begins :

उवसग्गो कहं हुंता न हुंतं जइ कम्मयं ॥ १ ॥

Atmasambodhakulaka ends :

अणुत्तरसुरासुरसोक्खसोहग्गलालिया ।

कहं पाविंति ते चरणं न हुंतं जइ कम्मयं ॥ २१ ॥

आत्मसंबोधकुलं स० ॥

Svajivanusasanakulaka begins :

निसाविरामे परिभावयामि गेहे पलित्ते किमहं सुयामि ।
डज्झंतमप्पाणमुविक्खयामि जं धम्मरहिउ दियहे गमामि ॥ १ ॥

Svajivanusasanakulaka ends :

खमावणं सव्वजीवाणं खमणं आलोयणाई चउसरणगमणं ।
अणसणं पच्चक्खाणं करणं अंतम्मि मे होज्ज समाहिमरणं ॥ २१ ॥

स्वजीवानुशासनकुलं ॥

Kshamanakulaka begins :

जो कोई मए जीवो चउगइसंसारभवकडिल्लंमि ।
दूहविउ मोहेणं तमहं खामेमि तिविहेणं ॥ १ ॥

Kshamanakulaka ends :

इय खामणाउ एसा चउगइमावन्नाण जीवाणं ।
भावविसुद्धीए महं कम्मक्खयकारणं होउ ॥ ३६ ॥

खामणाकुलं समाप्तं ॥

Aradhanakulaka begins :

सव्वं भंते पाणाइवायं पच्चक्खामि जावज्जीवाए ।

Aradhanakulaka ends :

एयं पच्चक्खाणं विउला आराहणाहेउं ॥ १७ ॥

Mangalashtaka begins :

नित्यश्रीभवनाधिवासिभवनव्राते मणिद्योतिते ।

Mangalashtaka ends :

श्रीमद्गौतममुख्यसाधुपतयः कुर्वंतु वो मंगलम् ॥ ९ ॥
यस्मात्तीर्थमिदं प्रवृत्तिमगमत्स श्रीसुधर्मो गुरु-
र्धन्यो धन्यमुनिः सुकोशलमुनिः श्रीशालिभद्राभिधः ॥

मेतार्येर्षि दृढप्रहारसुयतिर्मेघो दशार्णाभिधः ।
श्रीमंतः करकंडुमुख्ययतयः कुर्वंतु मे मंगलम् ॥ १० ॥
श्रीजंबुप्रभवः प्रभुर्गतभवः शय्यंभवः श्रीयशो-
भद्राख्यः श्रुतकेवली च चरमः श्रीभद्रबाहुर्गुरुः ।
शीलस्वर्णकषोपलः सुविमलः श्रीस्थूलभद्रः प्रभुः
सर्वेऽप्यार्यमहागिरिप्रभृतयः कुर्वंतु मे मंगलम् ॥ ११ ॥
स्यामार्यार्यसमुद्रमंगुप्रमिताः श्रीभद्रगुप्तादयः
श्रीमान् सिंहगिरिस्तथा धनागीरिः स्वामी च वैराभिधः ।
श्रीवैरो मुनिरार्यरक्षितगुरुः पुष्पो गुरुः स्कंदिलः
श्रीदेवर्द्धिपुरःसराः श्रुतधरा कुर्वंतु मे मंगलम् ॥ १२ ॥
तीतानागतवर्त्तमानविषयाः सर्वेऽपि तीर्थेश्वराः ।
सिद्धाः सूरिवराश्च वाचकवराः सर्वेऽपि सत्साधवः ।
धर्मः श्रीजिनपुंगवैर्निगदितो ज्ञानादिरत्नत्रयं
संघः श्रीजिनसिद्धसाध्वतिशयाः कुर्वंतु मे मंगलम् ॥ १३ ॥
शाश्वताशाश्वतान्येव चैत्यानि पुरुषोत्तमाः ।
भयेभ्यो मंगलं दद्युः स्तुताः श्रीधर्मसूरिभिः ॥ १४ ॥

Dharmalakshana begins :

धर्मार्थं क्रियते लोको न च धर्मं परीक्ष्यते ।
कृष्णं नीलं सितं रक्तं कीदृशं धर्मलक्षणम् ॥ १ ॥

Dharmalakshana ends :

एष दशलक्षणो धर्मः सर्वज्ञैः परिकीर्त्तितः ।
ज्ञात्वा चैष हि कृत्वा च गच्छंति परमां गतिम् ॥
इति श्रीसर्वज्ञोक्तदशविधधर्मलक्षणं समाप्तम् ॥

Samitiprakarana begins:

अट्ठपवयणमायाउ समिती गुत्ती तहेव य ।
पंचेव य समिईउ तउ गुतीउ आहिया ॥ १ ॥

Samitiprakarana ends:

पवयणमाया जे संमं आयरे मुणी ।
संखिप्पं सव्वसंसारा विप्पमुच्चइ पंडिए त्ति बेमि ॥ २१ ॥
समितीउ समत्ताउ ॥ २४ ॥

Mahabhayaharaparsvanathastava begins:

नमिऊण पणयसुरगणचूडामणिकिरणरंजियं मुणिणो ॥

Mahabhayaharaparsvanathastava ends:

नामंपि य मंतसमं इय नाह थुणामि भत्तिए ॥ २९ ॥

Danasilatapobhavanakulaka begins:

ओं नमः सर्वज्ञाय ॥
*नमविउ[उ]सभाइचउवीसतित्थंकरे

Danasilatapobhavanakulaka ends:

कम्मखवेविणु मुत्तिसुखलीलइं लहउ ॥ २४ ॥
दानशीलतपोभावनाकुलं समाप्तम् ॥

Mithyatvakulaka begins:

नमिऊण महावीरं मिच्छत्तमहंधयारदिणणाहं ।
मिच्छत्तकारणाइं कइवइ थूलाणि ए भणामि ॥ १ ॥

Mithyatvakulaka ends:

सिद्धिसुरभवणट्ठाणं लहंति जीवा सुहनिहाणं ॥ ३० ॥
मिथ्यात्वकुलकं समाप्तमिति ॥

Dhammovaesamalapagarana begins:

सिज्झउ भज्झावि सुयदेवि तुज्झ भरणाउ सुंदरा ज्झत्ति ।
धम्मोवएसमाला विमलगुणा जयपडाइव्व ॥ १ ॥

जिणसिद्धसूरिउवज्झायसाहुसुयदेविसंघनाणाणि ।
धम्मोवएसमालं थोऊण भणामि सुयविहिणा ॥ २ ॥

Dhammovaesamalapagarana ends:

मइभेदा पुव्वगहसंसग्गीए य अभिनिवेसे य ।
चउहा खलु मिच्छत्तं एगसुरं संगमे जत्थ ॥ १०२ ॥

धम्मोवएसमालापगरणं समत्तंति ॥

Chaurangijja begins:

चत्तारि परमंगाणि दुल्लहाणि ह जंतुणो ।
माणुसत्तं सुई सद्धा संजयंमि य वीरियं ॥ १ ॥

Chaurangijja ends:

चउरंगं दुल्लहं मत्ता संजमं पडिवज्जिया ।
तवसा धुय कम्मं से सिद्धे हवइ सासए त्ति बेमि ॥ २०

चाउरंगिज्जं समत्तं ॥

Jivavichara begins:

सिरिवीरजिणं नमिउं वोच्छं वत्तीसजीवपरिमाणं ।
भवजणजाणणट्ठं रक्खट्ठं अप्पसरणट्ठं ॥ १ ॥

Jivavichara ends:

इय जीवाण विचारं भवा नाऊण जे य रक्खंति ।
पावंति एए सिग्घं भद्दं सूरीपयं पंति ॥ २८ ॥

जीवविचारप्रकरणं समाप्तम् ॥

Navatattvavicharasaroddhara begins:

अरहंता भगवंता सव्वे उप्पण्णदिव्वनाणा ।
सव्वजीवाण हियट्ठं जीवाइपए पकासिंसु ॥ १ ॥

Navatattvavicharasaroddhara ends:

कालो य १ अंतरं ६ भाग ८ अप्पाबहुं चेव ॥ ९ ॥

इति संक्षेपतो नवतत्वविचारसारोद्धारः ॥

Mithyaduhkritakulaka begins:

जो कोइ य पाणिगणो दुक्खे ठवितो मए भमंतेण ।
सो खमउ मज्झ सव्वं मिच्छामि ह दुक्कडं तस्य ॥ १ ॥

Mithyaduhkritakulaka ends:

मिच्छादुक्कडकुलयं अहवा सत्ताण खामणा रइया ।
अहवा भावणकुलयं सम्मदिट्ठिस्स जीवस्स ॥

मिथ्यादुःकृतकुलकं समाप्तम् ॥

No. 88. A Manuscript containing,

1. Sahityaslokah [साहित्यश्लोकाः],
2. Strinirvanaprakarana [स्त्रीनिर्वाणप्रकरणम्],
3. Yogavidhiprakarana [योगविधिप्रकरणम्],
4. Chelapratishthaprakarana [चेलप्रतिष्ठाप्रकरणम्],
5. Kevaliprakarana [केवलिप्रकरणम्].

Sahityaslokah begins:

इह ते जयंति कइणो जयंमि णमो जाण सयलपरिणामं ।
वायासुवियं दीसइ आमोयघणं व तुच्छं व ॥ १ ॥

Sahityaslokah ends:

महधूमलया एयस्स सुचरिया इय इय सणाहस्स ।
सुरकारिणो व हलमयं वुसामला सहइ सरणिव्व ॥ १७६ ॥

Strinirvanaprakarana begins :

इह ये स्त्रीनिर्वाणं प्रति विप्रतिपद्यंते त एवं वाच्याः ॥

Strinirvanaprakarana ends :

स्यात्पुंवत्स्त्रीणां सिद्धौ मापर्याप्तादिवद्धुणेति । कृतं विस्तरेण ।

Yogavidhiprakarana begins :

अथ योगविधिप्रकरणम् । आगमग्रंथार्थयोगहेतुत्वाद्योगा आचाम्लनिर्वि-
कृतिकरूपास्तपोविशेषास्ते च द्विधा । आगाढा अनवगाढाश्च उत्तराध्ययनं-
भगवतीप्रश्नव्याकरणमित्यागाढाः शेषास्त्वनागाढाः ॥

Chelapratishthaprakarana begins :

इह च केचिन्मिथ्यात्वाकुलितचेतसः इदमित्थमिति महार्थकर्मप्रवादं पूर्वोद्धु-
तप्रस्तुताध्ययनाधीतमपि सचेलत्वं ।

Chelapratishthaprakarana ends :

चेलप्रतिष्ठाप्रकरणं समाप्तमिति ॥

Kevaliprakarana begins :

सिद्धमेवं केवलज्ञानं किंतु कतरं पूरुषमेतदास्पदीकरोतीत्यत्राहुः ।

Kevaliprakarana ends :

एवमुत्तरच्चरादिकमपि न केवलित्वेन विरुध्यत इति स्थितं केवलाहारसर्व-
ज्ञत्वयोरविरोधादिति हेतुः सिद्धिवधूसंबंध इति ।

No. 89. Raghuvilasanataka, by RAMACHANDRA [रघुविलासनाटकम्—रामचन्द्रः].

Leaves 1 to 184 Incomplete, a few leaves at the end being wanting.

Begins :

॥ अर्हं ॥—सतां यः केवलां दृष्टिं हतामत्युग्रकर्मणा ।

तीर्त्वा मोहाब्धिमानैषीद्वीरायास्मै नमो नमः ॥ १ ॥

नांद्यंते सूत्रधारः ।—सप्रमोदम् ।

सीतां काननतो जहार विहितव्याजः पुरा रावण-

स्तं व्यापाद्य रणेषु तां पुनरथो रामः समानीतवान् ।

एतस्मै कविसूक्तिमौक्तिकमणिस्वात्यंमसे भूर्भुवः-

स्वर्व्यामोहनकार्मणाय सुकथारत्नाय निम्ये नमः ॥ २ ॥

भवतु तावदहं सामाजिकादेशमनुतिष्ठामीति परिक्रामति ।

प्रविश्य—चंद्रकः ।

भाव । कथं विस्मयांकुरितरोमांचकोरकदंतुरो विलोक्यसे ।

सूत्र०—

मारिष । सामाजलोकस्य प्रबंधरामणीयकविशेषपरिज्ञानचातुरीसंपदा चमत्कृतोस्मि ।

चंद्र०

भाव । समिद्धरसानुबंधे कुत्र प्रबंधे समलंकृतसंपदां सभासदां चेतः ।

सूत्र०

मारिष—श्रीसिद्धहेमचंद्राभिधानशब्दानुशासनाविधानवेधसः श्रीमदाचार्य-हेमचंद्रस्य शिष्ये रामचंद्रमासि जानासि ।

चंद्र०

साक्षेपम्—

पंचप्रबंधमिषपंचमुखानकेन
विद्वन्मनःसदसि नृत्यति यस्य कीर्तिः ।
विद्यात्रयीचणमचुंबितकाव्यतंद्रं
कस्तं न वेद सुकृती किल रामचंद्रम् ॥ ९ ॥

किं तु द्रव्यालंकारनामा प्रबंधोनाभिनेयत्वेन तावदास्ताम् । अपरेषां राघवाभ्युदययादवाभ्युदयनलविलासरघुविलासानां चतुर्णां रमणीयतमसध्यंगानिवेशानां विशदप्रकृतीनां पुनर्मध्ये कुत्र प्रजानामनुरागः ॥

नेपथ्ये ।

प्रजानां प्रथमे कैकेय्याः पुनर्द्वितीये ।

सूत्र०

सरोषं कोयमावयोरंतराले प्रलपति ।

चंद्र०

कृतममुष्य वार्तकिनः प्रलापेषु संरंभेण । प्रस्तुतमभिधीयताम् ।

सूत्र०

प्रजानां रघुविलासनामनि चतुर्थे प्रबंधे अनुरागः ।

चंद्र०

रामचंद्रसूक्तेषु कमसाधारणं गुणं संभावयति भावः ।

सूत्र०

व्युत्पत्तिर्मुखमेव नाटकगुणन्यासे तु किं वर्ण्यते
सौरभ्यप्रसवा नवा भणितिरप्यस्त्येव काचित्कचित् ।
यं प्राणान् दशरूपकस्य स करोत्क्षेपं समाचक्षते
साहित्योपनिषद्विदः स तु रसो रामस्य वाचां परम् ॥

अपि च ।

रामात्पूर्वं मधुरा व्यक्तं वाचो वपुष्मतां नासन् ।
कथमन्यथा सुधार्थं ममंथुरमृतांधसः सिंधुम् ॥

नेपथ्ये—अत्यल्पमभिदधासि ।

नयविनयक्रमविक्रमादयोपि महापुरुषगुणा रामात्पूर्वं वपुष्मतां नासन् ।

सूत्र०—सरोषम् ।

मारिष, कोयं पुनःपुनरस्मानंतरयाति ।

चंद्र०

ननु कथितं वातकी कोप्येषः ।

पुनर्विमृश्य—भाव ।

अमी कृतज्ञविज्ञचूडामणयः सभासदो भवदीयस्य नाट्यकलाकौशल्य-पात्रं नापरे ।

सूत्र०—मारिष ।

हृदयंगममभिदधासि ।

यतः—

उच्चरणलब्धकीर्तेराज्ञारहितस्य लक्षणयुतस्य ।
रामस्य वनं शरणं जितपरकलभस्य शरभस्य ॥

नेपथ्ये ।

आः क्रूरनटखेट किमिदं राज्याभिषेकपर्वणि रामस्य वनप्रस्थानमावेदयसि !

सूत्र०

विलोक्य । कथमयं गंधर्वकभूमिकावाही कुशीलवः पुनःपुनरस्मानंत-रितवान् । तदेहि मारिष करणीयांतरमनुतिष्ठाम. । इति निःक्रांतौ प्रस्तावना ।
ततः प्रविशति कंचुकी गंधर्वकः ॥

No. 90. Yogasara [योगसार].

Leaves 1 to 9. Dated Samvat 1192. = A. D. 1136.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

विश्वंप्रकाशिमहिमानममानमेकमोमक्षराद्यखिलवाङ्मयहेतुभूतम् ।

यं शंकरं सुगतमीशमनीशमाहुरर्हन्तमूर्जितमहं तमहं नमामि ॥ १ ॥

Ends:

श्रीजयकीर्त्तिसूरीणां शिष्येणामलकीर्त्तिना ।

लेखितं योगसाराख्यं विद्यार्थिवामकीर्त्तिना ॥ १ ॥

संवत् ११९२ ज्येष्ठसुक्लपक्षे त्रयोदश्यां पंडितसाल्हणेन लिखितमिदमिति ।

No. 91. A Manuscript containing,

1. Pramanamimansa, by HEMACHANDRA, with author's Commentary [प्रमाणमीमांसा—सटीका—द्वयोः —हेमचन्द्रः].

2. Vitaragastotra, by HEMACHANDRA, with a Commentary by PRABHANANDA [वीतरागस्तोत्रं—सटीकम्—मू. हेमचन्द्रः —टी. प्रभानन्दः].

3. Ajitasantistava, by NANDISHENA, with a Commentary by JINAPRABHA [अजितशान्तिस्तवः सटीकः—मू० नन्दिषेणः—टी० जिनप्रभः],

4. Bhayaharastotra, with a Commentary by JINAPRABHA [भयहरस्तोत्रं-सटीकम् —मू० टी० जिनप्रभसूरिः].

Leaves 1 to 108, 109 to 235, 236 to 277.

Begins:

ॐ अर्हं ॥

अनंतदर्शनज्ञानवीर्यानंदमयात्मने ।

नमोऽर्हते कृपाक्लृप्तधर्मतीर्थाय तायिने ॥ १ ॥

बोधिबीजमुपस्कर्तुं तत्त्वाभ्यासेन धीमताम् ।
जैनसिद्धांतसूत्राणां तेषां वृत्तिर्विधीयते ॥ २ ॥

ननु यदि भवदीयानीमानि जैनसिद्धांतसूत्राणि तर्हि भवतः पूर्वे कानि किमियानि वा तान्यासन्निति । अत्यल्पमिदमन्वयुङ्क्थाः पाणिनिपिंगलकणादाक्षपादादिभ्योपि पूर्वं कानि किमियानि वा व्याकरणादिसूत्राणि ते तदपि पर्यनुयुङ्क्ष्व । अनादय एवैता विद्याः संक्षेपविस्तरविवक्षया नवनवीनवंति तत्तत्कर्तृकाश्चोच्यन्ते । किं नाश्रोषीर्न कदाचिदनीदृशं जगदिति । यदि वा प्रेक्षस्व । वाचकमुख्यविरचितानि सकलशास्त्रचूडामणिभूतानि तत्त्वार्थसूत्राणीति यद्येवमकलंकधर्मकीर्त्यादिवत्प्रकरणमेव किं नारभ्यते किमनया सूत्रकारत्वाहोपुरुषिकया । मैव वोचः । भिन्नरुचिर्ह्ययं जनस्ततो नास्य स्वेच्छाप्रतिबंधो लौकिकराजकीयं वा शासनमस्तीति यत्किंचिदेतत्तत्र वर्णसमूहात्मकैः पंचभिरध्यायैः शास्त्रमेतदारचयदाचार्यः । तस्य च प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगमभिधातुमिदमादिसूत्रम् । अथ प्रमाणमीमांसा । अथेत्यस्याधिकारार्थत्वात् ॥ ..

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायाः प्रमाणमीमांसायास्तद्वृत्तेश्च प्रथमाध्यायस्य प्रथमाह्निकम् ॥

Ends :

अयं च प्रागुक्तश्चतुरंगो वादः । कदाचित्पत्रालंबनमप्यापेक्षतेऽतस्तल्लक्षणमत्रावश्याभिधातव्यम् । यतो नाविज्ञातस्वरूपस्यास्यावलंबनं न्याय्य प्रभवति । नचाविज्ञातस्वरूपं परतंत्रं भेत्तुं शक्यमित्याह । प्रमाणमीमांसातर्कोऽयम् ॥

Commentary begins :

ॐ नमः परमात्मने ॥
अनंतदर्शनज्ञानवीर्यानंदचतुष्टयम् ।
संस्मृत्य परमात्मानमनाहतमहःश्रियम् ॥ १ ॥

अनल्पमतिभिः साध्यमल्पधीरपि भक्तितः ।
ब्रुवे विवरणं किंचिद्वीतरागस्तवानुगम् ॥ २ ॥

Commentary ends :

इति वीतरागस्तोत्रे विंशतितमस्याशीःस्तवस्य पदयोजना ॥
चांद्रे कुलेस्मिन्नलघुश्चरित्रैः प्रभुर्बभूवाभयदेवसूरिः ।
नवांगवृत्तिच्छलतो यदीयमद्यापि जागर्ति यशःशरीरम् ॥ १ ॥
तस्मान्मुनींदुर्जिनवल्लभोथ तथा प्रथामाप निजैर्गुणौघैः ।
विपश्चितां संयमिनां च दुर्गे धुरीणता तस्य यथाधुनापि ॥ २ ॥
तेषामन्वयमंडनं समभवत्संजीवनं दुःषमा-
मूर्च्छालस्य मुनिव्रतस्य भवनं निःसीमपुण्यश्रियः ।
श्रीमंतोभयदेवसूरिगुरवस्ते याद्वियुक्तैर्गुणै-
र्द्रष्टुं तादृशमाश्रयांतरमहो दिग्चक्रमाक्रम्यते ॥ ३ ॥
यतिपतिरथ देवभद्रनामा समजनि तस्य पदावतंसदेश्यः ।
दधुरधरितभावरागयोगाज्जगति रसायनतां यदीयवाचः ॥ ४ ।
तदीयपट्टे प्रतिभासमुद्रे श्रीमत्प्रभानंदमुनीश्वरोऽभूत् ।
स वीतरागस्तवनेष्वमीषु विनिर्ममे दुर्गपदप्रकाशम् ॥ ५ ॥
एवं सपादशतयुताविंशतिशतपरिमितः प्रबंधोयम् ।
प्रथमादर्शे गणिना लिखितो हर्षेंदुना शमिना ॥ ६ ॥
सोमसुंदरसूरिभ्यो नमः ॥

No. 92. A Manuscript containing,

1. **Narachandrajyotisha** [नारचन्द्रज्योतिषम्],
2. **Kammapayadisangahini** [कम्मपयडिसंगहिणी],
3. **Pavayanasandohapagarana** [पवयणसंदोहपगरणं],
4. **Jivadayapagarana** [जीवदयापगरणं],
5. **Gahakosa** [गाहाकोस],
6. **Sammatakulaka**, by AMARACHANDRASURI [सम्मत्तकुलयं —अमरचन्द्रसूरिः].

Leaves 1 to 152.

Pavayanasandohapagarana begins :

नमिऊण वद्धमाणं ववगयमाणं सुरेहिं कयमाणं ।
चउगइनिवुड्डाणं ताणं सत्ताण भवियाणं ॥ १ ॥
पवयणलवाउ केई उव्वलहिऊणं गुरुसयासाउ ।
कहयामि संगहेऊ भवियाण अणुग्गहट्ठाए ॥ २ ॥

Pavayanasandohapagarana ends :

पवयणसंदोहपगरणस्स छट्ठं पयं ॥

Jivadayapagarana begins :

संसयतिमिरपयंगं भवियाण कुमुयपुण्णिमायंदं ।
कामगयंदमयंदं जगजीवाहियं जिणं नमिउं ॥ १ ॥
पंचमहव्वयगुरुभारधारए पंचसमिए तिगुत्ते ।
नमिऊण सुयलसमणे जीवदयापगरणं वोच्छं ॥ २ ॥

Jivadayapagarana ends :

जं कल्लं कायव्वं अज्जं च्चिय तं करेह तुरमाणो ।
बहुविग्घो हु मुहुत्तो मा अवरण्हं पडिक्खाहि ॥ ११६ ॥
जीवदयापयरणं ॥

Gahakosa begins:

निज्जरियजरामरणं वंदित्ता जिणवरं महावीरं ।
छप्पन्न य गाहाउ वोच्छं सुयणस्स जोग्गाउ ॥ १ ॥

Gahakosa ends:

एयं गाहाकोसं जो पढइ वियट्ठविरइयं लोए ।
सो होइ विउलबुद्धी जणंमि सोहग्गयं लहइ ॥ १५३ ॥
गाहाकोसं सम्मत्तं ॥

Sammatakulaka begins:

देवो धम्मो मग्गो साहू तत्ताणि चेव सम्मत्तं ।
तव्विवरियं मिच्छत्तदंसणं देसियं समए ॥ १ ॥

Sammatakulaka ends:

जीवाइनवपयत्थे जो जाणई तस्स होइं सम्मत्तं ।
भावेण सद्दहंते अयाणमाणे वि सम्मत्तं ॥ ३१ ॥
श्री अमरचंद्रसूरिविरचितं सम्यक्त्वकुलकं समाप्तम् ॥

No. 93. Sarasvataprakriya, by ANUBHUTISVARUPACHARYA [सारस्वतम्—अनुभूतिस्वरूपाचार्यः].

APPENDIX II.

Extracts from Paper Manuscripts preserved in the Dhandharavada Bhandar at Anhilwad Patan.

Patan-Paper Manuscripts.

No. 1. Aptaparikshatika, by VIDYANANDA [आप्तपरीक्षा—विद्यानन्दः]

Leaves 1 to 16.

Begins:

प्रबुद्धाशेषतत्त्वार्थबोधदीधितिमालिने ।
नमः श्रीजिनचंद्राय मोह--प्रभेदिने ॥ १ ॥

कस्मात्पुनः परमेष्ठिनः स्तोत्रं शास्त्रादौ शास्त्रकाराः प्राहुरित्याभिधीयते ॥
श्रेयोमार्गस्य संसिद्धिः प्रसादात्परमेष्ठिनः ।
इत्याहुस्तद्गुणस्तोत्रं शास्त्रादौ मुनिपुंगवाः ॥ २ ॥

Ends:

श्रीमत्तत्त्वार्थशास्त्राद्भुतसलिलनिधेरिद्धरत्नोद्भवस्य
प्रस्थानारंभकाले सकलमकभिदे शास्त्रकारैः कृतं यत् ।
स्तोत्रं तीर्थोपमानं प्रथितपृथुपथं स्वामिमीमांसितं त-
द्विद्यानंदैः स्वशक्त्या कथमपि कथितं सत्यवाक्यार्थसिद्धयै ॥
इति तत्त्वार्थशास्त्रादौ मुनींद्रस्तोत्रगोचरा ।
प्रणीताप्तपरीक्षेयं विवादविनिवृत्तये ॥
विद्यानंदहिमाचलमुखपद्माविनिर्गता सुगंभीरा ।
आप्तपरीक्षा टीका गंगावच्चिरतरं जयतु ॥
भास्व--निर्दोषा कुमतमलध्वांतभेदनप्रतिष्ठा ।
आप्तपरीक्षालंकृतिराचंद्रार्कं चिरं जयतु ॥
स जयतु विद्यानंदो रत्नत्रयभूरिभूषणः सततम् ।
तत्त्वार्थार्णवतरणे सदुपायः प्रकटितो येन ॥

No. 2. Dhaturatnakara, by SADHUSUNDARA, with author's Commentary [धातुरत्नाकरः सटीकः—मू॰ टी॰—साधुसुन्दर.]

Commentary begins:

श्रीमान्स श्रीसुमतिजिनपो बुद्धिसौभाग्यदाता
कल्याणाली वितरतु सतां विश्वविश्वोपकारी।
यस्मिन्गर्भे स्थितवति प्रसूः प्रज्ञया स्त्रीद्वयस्य
जाता वादापघनपटुर्हर्षयंती जनौघम् ॥ १ ॥
अगणितमहिमार्च्यो देवनागेन्द्रपुंभिः प्रकटमभयदेवाचार्यवर्यैः सुनुत्या।
प्रकटितवरबिंबः पापतापापहारी विदलतु दुरितौघं स्तंभनाधीशपार्श्वः ॥ २ ॥
या ध्याता योगींद्रैर्नमस्कृतानेकबुधजनैः सततम्।
जन्मुखकमलनिवासं करोतु मम भारती साध्वी ॥ ३ ॥
दुर्वादिमत्तद्विपकेसरिभ्यो विद्यावशावल्लभवल्लभेभ्यः।
श्रीसाधुकीर्त्याह्वयपाठकेभ्यो नमामि मद्दीक्षकशिक्षकेभ्यः ॥ ४ ॥
स्मृत्वैवं स्मरणीयांघ्रीन् क्रियाकल्पलताभिधा।
स्वोपज्ञधातुपाठस्य वृत्तिर्वर्या विधीयते ॥ ५ ॥

तत्रादौ ग्रंथकृदुचितेष्टदेवतां परमज्योतीरूपमाविघ्नेन चिकीर्षितपरिसमाप्तये शिष्टाचारपरिपालनाय च भव्याशीर्वाददाने स्मरति।

Text begins.

श्रीदं स्तात्परमं ज्योतिः शब्दब्रह्मैककारणम्।
योगिवर्यैः सदा ध्येयं चिंतितार्थसमर्थकम् ॥ १ ॥

॥ सुगमम् ॥ न वरं शब्दब्रह्मैककारणं शब्दज्ञानस्य मुख्यहेतुः ॥ १ ॥

अथ पूर्वाचार्याज्ञयवादेन प्रीणयति ॥

इंद्रश्चंद्रः काशकृत्स्न्यापिशली शाकटायनः।
पाणिन्यमरजैनेंद्रा जयंत्याष्टादिशाब्दिकाः ॥ २ ॥

सुगमम् ॥ नवरं काशकृत्स्निश्च आपिशलिश्चेति द्वंद्वे काशकृत्स्न्यापिशली। इकारांताविमौ शब्दौ। शाब्दिकाः शब्दज्ञातारः।

अथ ग्रंथनाम ग्रंथस्वरूपं च प्ररूपयति।

वीक्ष्यानेकान्धातुपाठानाद्यंते मातृकाक्रमः।
धातुरत्नाकरो नाम धातुपाठो विधीयते॥ ३ ॥

सुगमम् ॥

Commentary ends:

इति श्रीवादींद्रश्रीसाधुकीर्त्युपाध्यायशिष्यलेशवाचनाचार्यसाधुसुंदरगणिविरचिते क्रियाकल्पलतानाम्नि स्वोपज्ञधातुरत्नाकरधातुपाठवृत्तिः समाप्ता ॥

अथ प्रशस्तिः ॥

पूर्वं कौटिकनाम्नि धाम्नि महसां गच्छे जिनाज्ञातरो-
र्गुच्छे चांद्रकुले कलाभिरमले सद्वृत्ततामंजुले।
आसीदुद्यतसंयतोचितविधिः श्रीवर्द्धमानोपमः
संसेव्यो धरणोरगाधिपतिना श्रीवर्द्धमानः प्रभुः ॥ १ ॥

तच्छिष्यस्समभूज्जिनेश्वरगुरुस्संख्यावतामग्रणी-
र्यो भूवल्लभदुर्लभस्य परिषन्मध्ये मुनिव्यंसकान्।
निर्जित्यागमयुक्तिभिः खरतरख्यातिं नृपख्यापितां
लेभे बिंदुकुलाद्रिदिक्पतिमिते वर्षे पुरे पत्तने ॥ २ ॥

आसंस्तत्र युगप्रधानपदवीसीमंतिनीनायकाः
श्रीमच्छ्रीजिनचंद्रसूरिप्रमुखाः श्रीसूरयो भूरयः।
येषां कीर्तिनटी कृतामरतटीज्ञाना प्रधाना गुणै-
रारूढा सुरशैलवंशशिखरेष्वद्यापि या खेलति ॥ ३ ॥

ततश्च ॥

... र्वीकरसौक्षसिंधुस्त्रषगोरक्षा कुशाक्षप्रवि-
सर्वीवाप्यजिनेशशासनयतित्राणावदातात्तरैः ।
चंद्रे चिन्हमिषान्निजां सदाभिधामारोपयामास यो
जज्ञेऽसौ जिनचंद्रसूरिसुगुरुस्साहिप्रबोधप्रदः ॥ ४ ॥
तत्पट्टे जिनसिंहसूरिरुदगाद्भास्वानिवानंदयन्
लोकान्साहिसरोरुहं निजगवां प्रोद्बुध्य भास्वत्प्रभः ।
आषण्मासममारिघोषपटहामोदैः सवासा दिश-
श्चक्रे वक्रनतिप्रवादिनिकरध्मातावलीध्वंसकः ॥ ५ ॥
गंगोत्तुंगतरंगभंगिविलसच्छोभर्धिसंस्पर्धिनि
स्वर्गंगापुलिने सुनेत्रनलिने चांद्रे मृगे गोहनम् ।
कुर्वत्योऽप्सरसो विशेषितरसा गायंति येषां गुणां-
स्तत्पट्टे जिनराजसूरिगुरवो भुंजंति राज्यश्रियम् ॥ ६ ॥
श्रीअंबिकालब्धवरप्रसादाश्चारित्रलक्ष्मीविपुलप्रसादाः ।
प्रतिष्ठितानेकजिनप्रसादा जयंतु पूज्या विगतावसादाः ॥ ७ ।
अश्रेयः - - -प्रसादमधुरीपीयूषपु - त्किराः
कामोन्मादहराः कृपारसघना आनंदकंदांकुराः ।
श्रुत्वा सज्जनमानसानि रुचिरा हृष्यंति येषां गिर-
स्तत्पट्टे जिनसागरा अपि दधुराचार्यसंज्ञं पदम् ॥ ८ ॥
येषामेष गुणान्पुराणपुरुषो वक्रैश्चतुर्भिः स्फुर-
ज्जिव्हाकैर्वदनैरनिंद्यरदनैर्गौरीवरः पंचभिः ।
षाड्भिः षण्मुख एष दोषरहितं गायंति ते जज्ञिरे
शाखायां जिनभद्रसूरिगणपा आद्या नमन्नाकिनः ॥ ९ ॥
तच्छिष्याः समजायताक्षयजया मध्येसभं वाग्मिनां
श्रीपद्मादिम - कवाचकवरा ग्रंथावलीवाचकाः ।

यद्वाचो यमकादिचित्ररचिता भावैर्नवैः श्लाघिताः
श्रुत्वाद्यापि जनस्य कस्य हृदयं चित्रीयते नो इह ॥ १० ॥

शिष्यस्ततोभून्मतिवर्धनोस्य विद्याप्रदानान्मतिवर्द्धनो यः ।
विनेयवर्ग्येषु निसर्गवाग्मी न स्पर्द्धनं येन चकार वाग्मी ॥ ११ ॥

दुष्टव्यंतरसंगसज्जितबला मारिर्मदा व्यतरी
सात्रैवाबुरि वारिता निजतनुं दत्त्वार्दयंती जनान् ।
येन श्राद्धकलोकरक्षणकृते भूपालवंद्यक्रमो
विद्यादानजनिष्ट मेरुतिलकस्तस्यांतिषद्वाचक ॥ १२ ॥

निर्विकारसदाचारदयाकलशसन्निभा ।
तत्संतीर्थ्या यथार्थाह्व्या दयाकुलशवाचकाः ॥ १३ ॥

मतिमदमरमाणिक्याभिधानाः प्रधानाः प्रगुणगुणसमूहैर्वाचनाचार्यधुर्याः ।
समजनिषत जाग्रत्साधुमार्गाधिकारा दलितमदनसारास्तद्विनेया उदाराः॥१४॥

तत्पादपंकेरुहचंचरीका रूपश्रिया मोहितसुंदरीकाः ।
श्लाघाविधानोद्यतकिन्नरीकाः श्रीसाधुकीर्त्याह्वयका बभूवु ॥ १५ ॥

ख्याताकब्बरपादसाहिपरिषन्मध्ये विदां साक्षिक
कृत्वा वादमखर्वगर्वघटितं निर्जित्य दुर्वादिनम् ।
आविष्कृत्य---पौषधविधौ नेत्यक्षरं ह्यागमे
वादींद्रं बिरुदं नृपादकबराल्लेभे समं कोविदैः ॥ १६ ॥

शास्त्राध्यापनसत्रसद्मनियतं यैर्मंडितं भूतले
पायंपायमपायदोषविकलं विद्यारसं पूरुषाः ।
आघ्राता इव नापरत्र विदधुस्तत्प्रार्थनं वाग्मिनां
श्रृंगारोपमसाधुकीर्त्तिगणयः श्रीपाठका जज्ञिरे ॥ १७ ॥

विमलतिलकनामा तद्विनेयेषु मुख्यः
स्वगुरुपरमभक्तश्चारुचारित्रयुक्तः ।
इह हि विजयतेऽसौ ज्ञातसिद्धांतयुक्तिः
सततमधिकमस्मद्भक्तिभावं दधानः ॥ १८ ॥
तच्छिष्योस्ति च साधुसुंदर इति ख्यातो द्वितीयो भुवि
तेनैषा विवृतिः कृता मतिमतां प्रीतिप्रदा सादरम् ।
स्वोपज्ञोत्तमधातुपाठविलसत्सद्धातुरत्नाकर-
ग्रंथस्यास्य विशिष्टशाब्दिकमतान्यालोक्य संक्षेपतः ॥ १९ ॥
व्योमसिद्धिरसक्षोणीमितेऽब्दे विवृतिः कृता ।
क्रियाकल्पलतानाम्नी शुभे दीपालिकादिने ॥ २० ॥
गुरुभक्तिप्रतिष्ठेन विद्वद्भिमल्लकीर्त्तिना ।
ग्रंथोयं प्रथमादर्शे सुविविच्य निवेशितः ॥ २१ ॥
अधिकविषममेतद्धातुरूपस्वरूपं
किमपि लिखितमत्र श्रेष्ठशास्त्रानुसारात् ।
भवति हि यदशुद्धं पाणिनीयैः प्रसद्य
तदिह विबुधमुख्यैः शोध्यमेषोंजलिर्वः ॥ २२ ॥
यावद्व्योम्नि निशा शशांकधवला ताराकुलैराकुला
यावद्भानुरनूनभानुभिरसौ ध्वांतं निहंति स्फुटम् ।
यावत्तिष्ठति पुष्पदंतसहितं हेमाचले भूतले
तावच्छास्त्रमिदं विदंभहृदये जागर्तु विद्यावताम् ॥ २३ ॥
इति क्रियाकल्पलतानाम्नी वृत्तिः समाप्ता ।

No. 3. Panchavastutika, by HARIBHADRA [पञ्चवस्तुटीका—हरिभद्रः].

Begins :

प्रणिपत्य जिनं वीरं नृसुरासुरपूजितम् ।
व्याख्या शिष्यहिता पंचवस्तुकस्य विधीयते ॥ १ ॥

इह हि पंचवस्तुकाख्यं प्रकरणमारब्धुकाम आचार्यः शिष्टसमयप्रतिपालनाय विघ्नविनायकोपशांतये प्रयोजनादिप्रतिपालनार्थं चादावेवेदं गाथासूत्रमुपन्यस्तवान् ।

Ends :

गाहग्गं पुण इत्थ णवरं गणिऊण ठाविअं एअं ।
सीसाण हिअट्ठाए सत्तरससयाणि माणेण ॥ १७१४ ॥

समाप्ता चेयं पंचवस्तुकसूत्रटीका शिष्यहिता नाम कृतिर्द्धर्मतो याकिनीमहत्तरायाः सूनोराचार्यहरिभद्रस्येति ।

कृत्वा टीकामेनां यदवाप्तं कुशलमिह मया तेन ।
मात्सर्यदुःखविरहाद्गुणानुरागी भवतु लोकः ॥

ग्रंथाग्रं श्लोकतः ॥ ६७०९ ॥

No 4. A Commentary on the Gachchhacharaprakirnaka, by VIJAYAVIMALAGANI [गच्छाचारपईन्नावृत्तिः—विजयविमलगणिः].

Leaves 1 to 109.

Begins :

भट्टारकप्रभुश्री६आनंदविमलसूरिगुरुभ्यो नमः ॥

उद्द्योतं विदधेञ्जानामिव भव्यशरीरिणाम् ।
गोविलासैर्जिनैर्योसौ जीयाद्वीरश्चिरम् ॥ १ ॥

यदपर्वं स्वगुरूणां सदा सदाचारचरणचंचूनाम् ।
नत्वा विदधे विवृतिं गच्छाचाराख्यसूत्रस्य ॥ २ ॥

Ends :

इति तपागच्छनभोनभोमणि कुलिकालगौतमावतारभट्टारकपुरंदरश्री ६ आनंदविमलसूरीश्वरचरणसरसीरुहरजश्चंचरीकायमाणपं० श्रीविजयविमलगणिविरचितायां गच्छाचाराभिधप्रकीर्णकटीकायां श्रीगुरुपर्वतंत्रमवर्णनाधिकारः समाप्तः ॥ ग्रंथाग्रम् ॥ ९८९०

No. 5. Visvalochanakosha [विश्वलोचनः]

Leaves 1 to 99.

Begins :

जयति भगवानार्हंनीं धर्मः प्रसीदतु भारती
वहतु जगती प्रेमोद्गारं तरंत्वशुभं जनाः ।
अयमपि मम श्रेयान्गुम्फस्तनोतु मनोमुदं
किमधिकमितस्त्यक्तावेगा भवंतु विपश्चितः ॥ १ ॥
सेनान्वये सकलसत्वसमर्थितश्रीः श्रीमानजायत कविर्मुनिसेननामा ।
आन्वीक्षिकी सकलशास्त्रमयीव विद्या यस्यां सवादपदवीव दवीयसीव ॥ २ ॥
तस्मादभूदखिलवाङ्मयपादृदृश्वा विश्वासपात्रमवनीतलनायकानाम् ।
श्रीश्रीधरः सकलसत्कविगुंफतत्वपीयूषपानकृतनिर्जरभारतीकः ॥ ३ ॥
तस्यातिशायिनि कवेः पथि जागरूको धीलोचनस्य गुरुशासनलोचनस्य ।
नानाकवीन्द्ररचितानभिधानकोशानाकृष्य लोचनमिवायमदीपि कोशः ॥ ४ ॥
साहित्यकर्मकवितागमजागरूकैरालोकितः पदविदां च पुरे निवासी ।
वर्त्मन्यधीत्य मिलितः प्रतिभान्वितानां चेदस्ति दुर्जनवचोरहितं तदानीम् ॥ ५ ॥
यत्नो ममायमनपायमशेषविद्याविद्याधरीपरिवृढस्य मतौ नियोक्तुम् ।

त्यक्त्वा पुनर्विमलकौस्तुभरत्नमन्यो लक्ष्मीविनोदरसिको रसिकोस्ति धन्यः ।६।
नागेंद्रसंग्रथितकोशसमुद्रमध्ये नानाकवींद्रमुखसूक्तिसमुद्भवेयम् ।
विद्वद्ग्रहादमरनिर्मितपट्टसूत्रे मुक्तावली विरचिता हृदि संनिधातुम् ॥ ७॥
वीतरागस्य सुरभेर्यशःकुसुमशालिनः ।
श्रितोस्मि चरणस्थानं भ्यः सुनागत्वमागतः ॥ ८ ॥
स्वरकादिक्रमादादिर्निर्णीतोन्तश्च कादिभिः ।
द्वितीयेप्यत्र वर्णेस्ति नियमः काद्यनुक्रमात् ॥ ९ ॥
अथानेकार्थशब्दसंग्रहः क्रियते ॥

Ends :

इति विश्वलोचनाभिधानकोशेऽव्ययकांडः समाप्तः ॥
समाप्तं चेदं विश्वलोचनाभिधानशास्त्रम् ॥

No. 6. **Pradyumnacharitamahakavya,** by RATNASINHA
[प्रद्युम्नचरितमहाकाव्यम्—रत्नसिंहः]·

Begins :

श्रीमान्नाभिभवः स्वामी श्रियो दिशतु देहिनाम् ।
सर्वज्ञः पुंडरीकाक्षः प्रबुद्धः पुरुषोत्तमः ॥ १ ॥

Ends :

इति श्रीमत्तपागच्छाधिराजहेमसोमसूरिविजयराज्ये प्रद्युम्नचरिते महाकाव्ये कृष्णावसानबलस्वर्गगमनश्रीनेमिनिर्वाणवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ...

श्रीविक्रमात् शशधराद्रिरसक्ष्मांकसंख्यासु संप्रतिगतासु समासु सम्यक् ।
मासेश्विने स्मरतिथावसिते सुरेज्ये वारे स्मरस्य चरितं रचितं सुचारु ॥ १८ ॥
इति प्रशस्तिः ॥

No. 7. Upadesamalavachuri [उपदेशमालावचूरिः]

Leaves 1 to 15.

Ends:

उपदेशमालाप्रकरणावचूरिः समाप्ता—लिखिता श्रीतपागच्छाधिराजसोमसुंदरसूरिशिष्यपंडितविवेकसमुद्रगणिशिष्याणुनामरचंद्रेणगणिना स्वपरोपकाराय संवत् १५१८ वर्षे फाल्गुन ११ दिने बुधवारे कर्करामहानगरे ॥ श्रीश्रमणसंघस्य श्रीरस्तु ॥

उपदेशमालाप्रकरणं श्रीधर्मदासगणिना स्वपुत्रप्रतिबोधायकृतमित्याम्नायः ॥ स चैवम्

विजयविजयपुरे विजयसेनो राजा तस्य जयाजयौ देव्यौ जयादेव्या रणसिंहपुत्रो दीक्षां जग्राह। स च जातमात्र एव अजयादेव्या छद्मना त्याजितः। कतिचिद्वत्सरांते ज्ञातो अजयावृत्तांतः। पुत्रं राज्ये संस्थाप्य संजातवैराग्यो विजयसेनराजा जयादेवी भ्रातृविजयसहितः श्रीमहावीरपार्श्वे दीक्षां जग्राह। एकादशांगीमधीतवान्। अत्युग्रतपोविशेषाद्विजयसेनराजर्षेरवधिज्ञानमुत्पेदे। धर्मदासगणिर्लोके नाम प्रसिद्धम्। तेन च स्वपुत्रस्य रणसिंहस्य प्राप्तस्वराज्यस्य कलिकछलनामालोक्येदं प्रकरणं चक्रे तस्य पठनाय। ततश्च पुत्रमातुलस्य विजयर्षेः सूत्रं समर्प्य प्रोक्तं। यः प्रस्तावे त्वयैतत्प्रकरणपठनोपदेशपूर्वं रणसिंहो बोधनीयः। अन्यदा। विजयमहार्षिर्जयासाध्वीयुतस्तीर्थयात्रां कुर्वन् विजयपुरे समायातः। समागतं श्रुत्वा रणसिंहनृपो मुनिं वंदितुं गतः। स च तेन पितृवृत्तांतश्रवणपूर्वमुपदेशमालां श्रावितः, सकृच्छ्रवणेपि तस्य कंठगता जाता। ततश्चार्थं परिभावयतस्तस्य वैराग्यं जातं क्रमेण दीक्षां लात्वा शिवं जगामेति वृद्धाम्नायः ॥ इति श्रीउपदेशमालोत्पत्तिप्रबंधः।

— —

No. 8. The Mulasuddhiprakarana or Sthanakani, by PRADYUMNASURI, with a commentary by DEVENDRACHARYA [मूलशुद्धिप्रकरणं सटीकम्— मू० मा० प्रद्युम्नसूरि :—टी० देवचन्द्राचार्यः].

Leaves 1 to 384.

Commentary begins :

ॐ नमः सर्वज्ञाय।

बालत्वे शैलराजं चलदखिलधरामंडलं कंपयित्वा
शुद्धं सम्यक्त्वरत्नं सुरविसरपतेर्मानसे यश्चकार ।
तं नत्वा वर्द्धमानं चरमजिनपतिं मूलशुद्धेः स्वशक्त्या
स्पष्टां व्याख्यां विधास्ये निजगुरुचरणद्वंद्वसद्भक्तियोगात् ॥ १ ॥

तत्र श्रीसुगृहीतनामधेयो भगवान् श्रीमत्प्रद्युम्नसूरिः श्रमणोपासकप्रतिमासंक्षिप्तस्वरूपावबोधशुद्धिश्रावकप्रार्थनातः संक्षेपत एव तत्स्वरूपमभिधातुकामो मिथ्यात्वांधकारबहलपटलांतरितदर्शनान् भूरिभव्यजीवानपि भगवत्सर्वज्ञादिप्रभुप्रणीतप्रवरवचनप्रतिपादितप्रकरणोपलंभनदवबोधकं दिनकर इव भास्वरकरनिकरभादित्य एव दर्शनप्रतिमायां किंचिद्विशेषस्वभावाविर्भावकं मूलशुद्ध्यभिधानं स्थानकानीत्यपरनामकं प्रकरणमारब्धवान् ।

Commentary ends .

इति श्रीदेवचंद्राचार्यविरचितमूलशुद्धिस्थानकाविवरण समाप्तम् ॥

आसीच्चंद्रकलांबरैकशशिनि श्रीपूर्णतल्लीयके
गच्छे दुर्धरशीलधारणवरैः संपूरिते संयतैः ।
निःसंबंधविहारहारिचरितश्चंचच्चरित्रः शुचिः
श्रीसूरिर्मलवादितोर्जितमतिप्राध्यर्म्रदेवाभिधः ॥ १ ॥
ताच्छिष्यश्री(धर)गणिरभव - - - - - - - - - मन्वितः ;
नरनायका - - - - - - - निर्मुक्त. ॥ २ ॥

सूरिस्ततोभूद्गुणरत्नसिंधुः श्रीमान्यशोभद्र इति प्रसिद्धः ।
विद्वान् क्षितीशैर्नतपादपद्मः स नैष्ठिको निर्मलशीलधारी ॥ ३ ॥
निरागोपि विधानतो निजजनुः संश्लिष्य सर्वादरात्
सर्वाहारविवर्जनादनशनं कृत्वोज्जयंते गिरौ ।
कालेप्यत्र कलौ त्रयोदश दिनान्याश्चर्यहेतु — —
शस्यं पूर्वमुनीश्वरस्य चरितं संदर्शयामास यः ॥ ४ ॥
तच्छिष्यो भूरिबुद्धिर्मुनिवरनिकरैः सेवितः सर्वकालं
सच्छास्त्रार्थप्रबंधप्रवरवितरणाल्लब्धविद्वत्सुकीर्त्तिः ।
तेनेदं स्थानकानां विरचितमनघं सूत्रमत्यंतरम्यं
श्रीमत्प्रद्युम्नसूरिर्जिनमदनभटोभू सतामग्रगामी ॥ ५ ॥
सिद्धांतस्तर्कसाहित्यशब्दशास्त्रविशारदः ।
निरालंबविहारी च यः शमांबुमहोदधिः ॥ ६ ॥
सिद्धांतदुर्गमसहोदधिपारगामी कंदर्पदर्पदलनोनघकीर्त्तियुक्तः ।
— — —
ग्रंथाग्रं १३०००

No. 9. Sarasvatatika, by PUNJARAJA [सारस्वतटीका—पुञ्जराजः].

Begins.

आनंदैकनिधिं देवमंतराय तमोरविम् ।
दयानिलयनं वंदे वरदं द्विरदाननम् ॥ १ ॥
इति प्रसन्नया वाचा विविच्यार्थमशंसयम् ।
टीका सारस्वतस्येयं यथामति विनिर्मिता ॥ १ ॥
हिमालयादामलयाचलं यो विशोभयामास महीं यशोभिः ।
आसीन्नृपालस्पृहणीयसंपत्साधुः सदेपाल इति प्रसिद्धः ॥ २ ॥
आर्येषु वर्यः परकार्यधुर्यः स्मर्यः सतां पौरसरोजसूर्यः ।
तत्सूनुरौदार्यनिधिर्बभूव कोराभिधो दुर्द्दवार्यधैर्यः ॥ ३ ॥

तत्सेवितो ललितलक्षणकांतमूर्तिराशाप्रसादनकरः सदनं कलानाम् ।
जैवातृकः कुवलयप्रथितोपकारः पामाभिधान उदियाय ततो नृसोमः ॥ ४ ॥
प्रथितविपुलश्रीश्रीमालान्ववायविशेषकः
सकलजगतीजाग्रत्कीर्तिः सुधीरनसूयकः ।
अमितविभवो गोवासाधुस्ततोऽजनि जानकी-
रमणचरणप्रेमानंदादुदंचितसात्विकः ॥ ५ ॥
तत्सुतः सुकृतशोभितसंपत्प्रीणितावनिवनीपक आसीत ।
वैभवेष्यविकृतो भुवि मूर्तः पुष्पराशिरिव यांपचसाधुः ॥ ६ ॥
अभूत् कुटुंबस्थितिभारधारिणी मदी यदीया सहधर्मचारिणी ।
सदान्नदानावृतभिक्षया जनं कुशेशयाकारशया पुपोष या ॥ ७ ॥
तन्नंदनौ सुमतिसाधितपौरुषार्थौत्रापन्निमग्नजनतोद्धरणे समर्थौ ।
ख्यातौ गणे जगति जीवनमेघसंज्ञावाज्ञावशीकृतनृपौ सकृपावभूताम् ॥ ८ ॥
श्रीविलासवतिमडपदुर्गे स्वामिनः खलचिसाहिगयासात् ।
प्राप्य मंत्रिपदवीं भुवि याभ्यामर्जितोर्जितपरोपकृतिश्रीः ॥ ९ ॥
जीवनो भुवनपावनकीर्त्तिः मंत्रिभारमनुजे विनिवेश्य ।
ब्रह्मवित् स जगदीश्वरपूजाकौतुकेन समयं समनैषीत् ॥ १० ॥
नमदवनसमर्थस्त्वस्वविज्ञानपार्थः
सुजनविहिततोषः श्रीनिविर्वीतदोषः ।
अवनिपतिशरण्यात्प्रौढधीर्मेघमंत्री
मफरमलिकाख्यां श्रीगयासादवाप ॥ ११ ॥
पतिव्रती जीवनधर्मपत्नी धन्या मकूनाम कुटुंबमान्या ।
श्रीपुंजराजाख्यमसूत पुत्रं पुंजं च तैस्तश्चरितैः पवित्रम् ॥ १२ ॥
जयति मदनमुद्रः मज्जनप्रेमसांद्रः
सगुणमणिसमुद्रः कीर्त्तिविद्योतचंद्रः ।

नयविनयविनिद्रः पुण्यलक्ष्मीसमुद्रः
समरसमयरुद्रः पुंजराजो नरेंद्रः ॥ १३ ॥
यस्याभाति सभातिरस्कृतमदप्रह्वप्रभावोद्धुर-
क्षोणीमंडनमंडलेश्वरमहाराजन्यमान्याऽन्विता ।
विद्यावृंदविनोदमोदविभवद्रोमांचविद्वद्वचो-
जाग्रद्रसरस्वतीनिवरतिर्लक्ष्मीविलासायिता ॥ १४ ॥
अनुजे गुणवत्युदारचित्ते गुरुदेवद्विजभक्तिभाजि मुंजे ।
य उपाहितराजकार्यभारः प्रभुतासौख्यमनाकुलं बिभर्त्ति ॥ १५ ॥
रसोल्लसितया गिरा चतुरचित्तमानंदयन्
कलासु सकलासु यः कलितकेलिकौतूहलः ।
विमत्सरतया दधन्निखिलशास्त्रतत्वज्ञतां
करोति करुणाकरो वनमनीषिसंमाननाम् ॥ १६ ॥
प्रतिगृहमभिगम्य स्वर्णनिष्कान्वितानां-
मुपचितकतकानां मोदकानां प्रदानैः ।
विदलितदुरवस्थान् लक्ष्यसंख्यान् गृहस्थान्
अतुलितमहिमा यः क्षामकालेऽप्यनंदत् ॥ १७ ॥
अनिवारितवांछितार्थदानैरतिदुर्भिक्षबुभुक्षयार्दितानाम् ।
गणशः समुपेयुषां जनानामकरोज्जीवितरक्षणं यदेकः ॥ १८ ॥
अनेकशो येन विधीयमानैस्तुलादिदानैरुपलब्धसंपत् ।
विद्वज्जनो दीव्यति विंदमानः श्रीभारतीसंनिधिसख्यसौख्यम् ॥ १९ ॥
विबुधानभिनंदतो विपक्षक्षितिभृज्ज्ञातपराक्रमस्य (तस्य) ।
उदयद्युधिचापताशु शंसत्यरिनारीनयनेषु भूरिवर्षम् ॥ २० ॥
योयं रुचिरचरित्रो गुणैर्विचित्रैरपि प्रसभम् ।
दिग्दंतावलदंतावलीव लक्ष्मं यशस्तनुते ॥ २१ ॥

सोयं टीकां व्यरचयदिमां चारुसारस्वतस्य
व्युत्पित्सूनां समुपकृतये पुंजराजो नरेंद्रः।
गंभीरार्थैः रचितविवृतैः स्वीयसूत्रैः पवित्रा-
मेनामभ्यस्यत इह मुदा शारदा सुप्रसन्ना ॥ २२ ॥
इति श्रीमालकुलश्रीमालभारश्रीपुंजराजविनिर्मिता सारस्वतटीका संपूर्णा ॥

No. 10. Suktidvatrinsikavivarana [सूक्तिद्वात्रिंशिकाविवरणम्].

Begins :

श्रीपार्श्वजिनमानम्य पूर्वं दिग्व्याकृतां स्वयम् ।
सूक्तिद्वात्रिंशिकां भावभेदतो विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥

Ends :

अथ कदायं ग्रंथः संजात इति शंकानिराकरणाय विवरणांतश्लोकानाह—
पंचाशन्नृपसंख्यांके वर्षे विक्रमवत्सरात् ।
चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां ग्रंथोयं रचितो मुदा ॥ १ ॥
द्वात्रिंशता दोधकानां वृत्तैरन्यात्मबोधये ।
विवृतोपि स्वयं शीघ्रं विशोध्योतिविचक्षणैः ॥ २ ॥
श्रीजाबालपुरे प्राज्यं राज्यं शासति शक्तितः ।
गजनीयवनाधीशे तरुणं तरुणिप्रभे ॥ ३ ॥
यावच्छशिरविदीपे मणी भांतो नभस्तले ।
तावद्दोधकवृत्तानीमानि नंदंतु सन्मुखे ॥ ४ ॥

इति श्रीसूक्तिद्वात्रिंशिकाविवरणं समाप्तमिति ॥ वृत्तिग्रंथसंख्या १९८- श्लोक ४ संवत १६९१ श्रावणशुदि १४ शुक्रे पत्तने गुणजी ---

---

No. 11. Vakyapradipa, by HARIVRISHABHA [वाक्यप्रदीप :—हरिवृषभः].

Begins :

अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं यदक्षरम् ।

विवर्त्ततेर्थभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ॥ १ ॥

Ends :

अर्थप्रतिपत्तिरभ्यासाद्वा प्रमत्तानामक्षिनिकोचनादिवत्संप्रत्ययशब्दमात्रं जायते ।

इति श्रीहरिवृषभमहावैयाकरणविरचिते वाक्यप्रदीपे आगमसमुच्चयो नाम ब्रह्मकांडः समाप्तः ॥

ग्रं० १००० श्रीमत्संवत् १६७९ वर्षे प्रथम ---

No. 12. Jainadharmavarastavana by BHAVAPRABHASURI—with Author's Commentary [जैनधर्मवरस्तवनं—सटीकम् द्वयोः भावप्रभसूरि.].

Commentary begins :

नत्वा पार्श्वजिनेंद्राय गुरवे वाण्येपि च ।

कल्याणमंदिरांत्यांघ्रिसमस्यारचनाश्रितम् ॥ १ ॥

जैनधर्मवरस्तोत्रं कृतं यन्मयका मुदा ।

तस्य च क्रियते वृत्तिः श्रीभावप्रभसूरिणा ॥ २ ॥

Text ends :

इति श्रीकल्याणमंदिरांत्यपादसमस्यामयं श्रीजैनधर्मवरसंस्तवनं श्रीभट्टारकश्रीश्रीभावप्रभसूरिणा विरचितं सूत्रतो वृत्तितश्च संपूर्णम् ॥

शुभं भवतु ॥ कल्याणमस्तु ॥

Commentary ends :

चंद्रनवसमैकमिते १७९१ वर्षे मार्गशीर्षशुक्लपक्षाष्टम्यां तिथौ संपूर्णा जाता पंडितजनैर्विशोधनीया मयि कृपां कृत्वा संवत् १७९१ चैत्रवदि चतु-

थ्यां तिथौ चंद्रवारे अणहिलपुरपत्तने ढंढेरपाटके श्रीभावप्रभसूरिचरणसरोजरोलंबायमानशिष्यपुण्यरत्नेन प्रथमादर्शो लिखितं पुस्तकमिदम् ॥ वाच्यमानं चिरं नंद्यात् ॥ श्रीः ॥

APPENDIX III.

Extracts from MSS. purchased for Government.

Extracts from MSS. purchased for Government.

No. 52. Rudrasutra, by ANANTADEVA [रुद्रसूत्रम्—अनन्तदेवः].

Begins:

सिद्धिबुद्धिप्रदातारं विघ्नव्यूहविदारणम् ।
महागणपतिं वन्दे भक्तकल्पमहीरुहम् ॥ १ ॥
श्रीनृसिंहं रमानाथं सच्चिदानन्दविग्रहम् ।
विधीन्द्रादिभिराराध्यं भक्तकामदुघं भजे ॥ २ ॥
सच्चिदानन्दरूपाय शिवादेहार्द्धधारिणे ।
नम ॐकारवाच्याय शिवायाभीष्टदायिने ॥ ३ ॥
याज्ञवल्क्यमुनीन्नत्वा कात्यायनमुनींस्तथा ।
श्रीगुरून्पितरौ रुद्रग्रन्थकर्तॄंस्तथा परान् ॥ ४ ॥
श्रुतिं शतपथं वीक्ष्य बृहत्पाराशरीं स्मृतिम् ।
बौधायनमुनेः सूत्रं श्रीमदुद्धवसूनुना ॥ ५ ॥
तन्यतेऽनन्तदेवेन रुद्रकर्मप्रकाशकम् ।
उपकाराय सर्वेषां सूत्रं वाजसनेयिनाम् ॥ ६ ॥
अथातः पचाङ्गरुद्राणां न्यासपूर्वकजपविधिं व्याख्यास्यामः ॥

Ends:

श्रीमदुद्धवपुत्रेण काशीपुरनिवासिना ।
धीमतानन्तदेवेन श्रुतिस्मृतिसमुद्धृतम् ॥ १ ॥
त्रैवेद्यमोदसंज्ञेन रुद्रसूत्रं समार्पितम् ।
मदीयनामयोर्विष्णुवन्द्ययोः शिवपादयोः ॥ २ ॥
मुहुर्मुहुः प्रार्थयेहं सज्जनान् शुद्धमानसान् ।
ममोक्तमिह संशोध्यं विचार्य सदसच्च यत् ॥ ३ ॥

यश्च श्रमः समुत्पन्नो ग्रन्थस्यास्य विलेखने ।
सर्वात्मानेन विश्वेशः प्रीयतां परमः शिवः ॥ ४ ॥
श्रीमदुद्भवात्मजानन्तदेवविरचितं रुद्रप्रसादकाख्यं रुद्रसूत्रं संपूर्णम् ॥ ॥

No. 73. Sarvanukramanipaddhati, by YAJNIKASHRIDEVA [सर्वानुक्रमणीपद्धतिः—याज्ञिकश्रीदेवः].

Begins:

अथ वाजसनेयावान्तरभेदमाध्यंदिनीयाख्ययजुर्वेदसंहितामन्त्राणामृषिच्छन्दांस्यभिधीयन्ते । ते च मन्त्रा द्विविधा ऋग्रूपा यजूरूपाश्च । तत्र नियताक्षरपादावसाना ऋगित्युच्यते । अनियताक्षरपादावसानं यजुरिति ॥

Ends:

तेजोमयो ब्रह्ममयोऽमृतमयो भूत्वा ब्रह्मैवाभिगच्छति ॥

इति श्रीत्रिरग्निचित्सम्राट्स्थपतित्रिशत्क्रतुकृन्महायाज्ञिकश्रीप्रजापतिसुतेनाग्निचित्सम्राट्स्थपतिपञ्चदशक्रतुकृद्याज्ञिकदेवकृतायां सर्वानुक्रमणीपद्धतौ चतुर्थोऽध्यायः ॥

समाप्ता चेयं सर्वानुक्रमणीपद्धतिः ॥ संवत् १७८७ वर्षे भाद्रपदे सोमवारे द्वितीयायां लिखितम् ॥ ॥

No. 96. Grahamakhatilaka, by MADHAVA [ग्रहमखतिलकः—माधवः].

Begins:

स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ ग्रहमखतिलको लिख्यते ॥
गगनगगणपेनांभोजयोन्यब्धिवासो-
भूदधिपतिसुतेनान्दन्तिवक्रं च धीदान् ।

गुह्मपि विधिपुत्रीं सिद्धये ऽहस्करंदी-
न्गगनगमनेवर्यान्बुद्धिवृद्ध्यै समीडे ॥ १ ॥
कृपा यदीया शरणागतानामुन्मूलिनी जाड्यमहाद्रुमस्य ।
सुदुस्तरेऽस्मिन्भवसागरे नौर्नमोस्तु तेभ्यः सततं गुरुभ्यः ॥ २ ॥
नानाविधग्रंथगतं हि सारमेकत्र कृत्वा तिलकं ग्रहाणाम् ।
मखस्य लोकोपकृतिं विधातुं विरच्यतेऽयं कविमाधवेन ॥ ३ ॥

Ends :

आसीदाचार्यवंशे धरणिसुरवरः श्रीभरद्वाजगोत्रे
कृष्णाचार्यः प्रसिद्धः शिवभजनरतो विश्वमित्रः पवित्रः ।
तत्पुत्रो माधवाख्यः कृतिकृतविविधग्रंथसारं गृहीत्वा
चक्रे लोकोपकृत्यै ग्रहमखतिलकं सर्वसारं सुबोधम् ॥ १ ॥
इति श्रीमाधवाचार्यविरचितो ग्रहमखतिलकः संपूर्णः ॥

No. 109. Danapanjika, by SURYAKARASARMA [दानपञ्जिका—सूर्यकरशर्मा].

Begins :

नीवीबन्धविधूननोद्यतकरो राधारतेरिच्छया
कृष्णस्तत्क्षणमागतामभिमुखीं दृष्ट्वा यशोदां नुदन् ।
हे मातर्निजगोप गोपवनिता मत्कन्दुकं वाससी-
त्येवं व्याजमुदीरयन्हरतु वः पापानि धूर्त्तक्रियः ॥ १ ॥
द्रोणवंशसमुत्पन्नो देवसिंहतनूद्भवः ।
धर्मकर्मरतः श्रीमान् नरराजो विराजते ॥ २ ॥
श्रीमता नरराजेन सर्वपापप्रणाशिनी ।
क्रियते दानपञ्जीयं कलौ गङ्गेव निर्मला ॥ ३ ॥

नानापुराणमालोक्य सारमुद्धृत्य यत्नतः ।

कृतासौ द्विजमुख्येन श्रीसूर्यकरशर्मणा ॥ ४ ॥

Ends:

बलिर्दानैर्जितो येन येन कर्णोऽप्यधः कृतः ।

तेन श्रीनरराजेन येन पञ्जी प्रचारिता ॥

मद्दानपञ्जी नरराजदेवेनालोकिता वाक्यपरंपराभिः ।

सा शुद्धवाणी हृदि कामिनीव स किन्नराणां मुदमातनोतु ॥

इति समस्तप्रक्रियाविराजमानमहाराजाधिराजश्रीमत्कीर्तिसिंहदेवानामाज्ञया दानवाक्यस्य पुस्तकं समाप्तमिति ॥ ॥ सं. १८७२ ॥

No. 139. Vaishnavadharmasuradrumamanjari, by SANKARSHANA [वैष्णवधर्मसुरद्रुममञ्जरी—संकर्षणः].

Begins:

सर्वज्ञो जगतः कर्ता भक्ताभीष्टप्रदो विभुः ।

यः केशवो नमामस्तं शरण्यं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥

Ends:

पूर्वाचार्यैः सदाचारादिग्रन्थेषु सर्वविधोक्तधर्माणां विस्तरेण निरूपितत्वादिह मन्दमतीनामुपकाराय संक्षेपः कृतः ॥

सद्धर्मसेविनः पुंसो भगवान् भक्तवत्सलः ।

स्वपदं प्रापयत्येव माधवस्तं सदा श्रये ॥ १ ॥

श्रीनिम्बार्कपदाम्भोजस्मरणोद्बुद्धबुद्धिना ।

संक्षिप्तोऽयं शास्त्रसारो जिज्ञासूनां हिताय वै ॥ २ ॥

इति श्रीभगवन्निम्बादित्याचार्यमतानुवर्तिकाश्मीरिकेशवभट्टानुयायिना संकर्षणशरणेन विरचिता वैष्णवधर्मसुरद्रुममञ्जरी समाप्ता ॥ ॥

No. 210. Nyayasiddhantadipa, by SASADHARA, with the Commentary of SESHANANTA [न्यायसिद्धान्तदीपः—सटीकः मू० शशधरः टी० शेषानन्तः]

Begins:

दृष्ट्वा कौस्तुभदिव्यदर्पणमुरः सासूयमुन्निद्रया
दृष्टया कामपि पूर्वपक्षरचनामालक्ष्य लक्ष्म्या हरेः ।
जीयासुः प्रतिबिम्बिमुत्तरयितुं मुक्तां विवाहोत्सवे
तस्याः स्वप्रतिबिम्बिचुम्बिनि कुचद्वन्द्वे कटाक्षच्छटाः ॥ १ ॥
स्तनकलशतटीनटीं विपञ्चीमुचितपदे परितोषयन्त्यपाङ्गैः ।
दलयति दुरितानि तन्निनादप्रमदविकम्पितकुण्डला मृडानी ॥ २ ॥
स्वप्रभूतप्रतापेन शेषक्लेशजिहीर्षया ।
जमदग्निकुले जज्ञे पद्मनाभः किल प्रभुः ॥ ३ ॥
ॐकारः पितृपूजनोपनिषदामाश्चर्यकर्मोचितः
सत्कारः फणिरत्नसूचिशिखरप्रान्ते नटन्त्या भुवः ।
न्यक्कारो बलिनः कुले द्विजकुलप्राचीनपुण्याङ्कुर-
प्रस्तारः स हरेः सहस्रकरजिल्लीलावतारः परः ॥ ४ ॥
अलंकरिष्यन् स महेन्द्रपीठमुत्कण्ठया भक्तजनस्य भूयः ।
वियोज्यमानाक्षितिखेदशान्त्यै प्रतापनाम्नावतरं बभार ॥ ५ ॥
स्वर्गापवर्गफल – – – – – दज्ञा
यज्ञाशनो – – हिताः स्वहितानुरागात् ।
तत्पूजनोपनिषदः कलिकालसिन्धौ
यः कर्णधार इव ताः पुनरुद्दधार ॥ ६ ॥
सदा सेव्यः स्वादुः परमचपलाल्लङ्घनलघुः
श्रुतीनामध्वानं जलकलकलेनाविदलयन् ।

निबन्धो यस्योच्चैर्विविधविधिरत्नौघसुभगः
परीहासः सिन्धोरतिविशदबन्धो विजयते ॥ ७ ॥
साहित्यभक्तिरसरङ्गयदुक्तिभङ्गे
झंपानिपातविधिना वसुधां विहाय।
पातालसीमानि भुजंगसमर्पिताङ्गी
स्वर्गे सुधापि चकमे न पुनर्धरित्रीम् ॥ ८ ॥
ज्ञानाध्वानं शशधरकृतिव्याकृतिव्यक्तयुक्ति-
प्रत्यापन्ने द्रढिमवपुषा तर्कतन्त्रेण सम्यक् ।
व्यक्तीकर्तुं सदुपकृतये सप्रतापावनीन्द्रः
शेषानन्तप्रणयकवि – – – – – निबंधन् ॥ ९ ॥
सोयं शशधराचार्यकातिव्याकातिकेतवान् [कैतवात्] ।
ततः शार्ङ्गधरादिष्टपुष्टिधीरूपतिष्ठते ॥ १० ॥
उचितमनुचितं वा कर्म निर्मातुमेकः
प्रभवति नरवीरस्तत्र धीरः स रामः ।
इति कृतिषु न युक्ता वक्तुमौचित्यानिष्टा
तदपि गुरुकृपायामस्ति नः प्रत्ययोपि ॥ ११ ॥

ॐ विशिष्टशिष्टाचारानुमिते श्रुत्युपदिष्टाभीष्टोपायताकमिष्टदेवतानमस्कारं शिष्यशिक्षायै निबध्नन्प्रेक्षावत्प्रत्यपेक्षितमनुबन्धचतुष्टयं सूचयन्नेव चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ ध्वंसितेत्यादिना ॥

Ends:

इति श्रीसकलसामन्तचक्रचूडामणिमरीचिमञ्जरीपरागपिञ्जरितचरणकमलकलिकर्णावतारश्रीमत्प्रतापराजोद्योजितशेषानन्तविरचितायां न्यायसिद्धान्तदीपप्रभायामीश्वरप्रकरणम् ॥

शशधरग्रन्थस्य व्याख्यानमालम्ब्य संप्रत्यक्षीकृपत् ।

षट् सहस्रा शतान्यष्टौ शेषा - - - - -वादि - - - - - - ॥

संवत् १६२६वर्षे कार्तिकशुदि १४दिने० ॥

No. 274. Bhagavannamakaumudi, by LAKSHMIDHARA [भगवन्नामकौमुदी—लक्ष्मीधरः].

Begins :

अंहः संहरदखिलं सकृदुदयादेव सकललोकस्य ।

तरणिरिव तिमिरजलधिं जयति जगन्मङ्गलं हरेर्नाम ॥ १ ॥

कारुण्यामृतनिर्झरः सुरसरिज्जन्माकरः श्रीवधू-

लीलाब्जं व्रजकामिनीकुचतटीकस्तूरिकास्थासकः ।

उत्तंसः सुरयोषितां मुनिमनोवश्यौषधीपल्लवो

यस्याङ्घ्रिः सुखवल्लभः स जयति श्रीपुण्डरीकाप्रियः ॥ २ ॥

कररुहकुलिशैर्द्विषतां चरणाम्बुजनखकान्तिभिर्भजताम् ।

हृदयग्रन्थीन्भिन्दन्मनसि नृसिंहः समुल्लसतु ॥ ३ ॥

यदङ्घ्रिरेणुबीजानि जनैरुप्तानि मूर्द्धसु ।

सद्यः सुरद्रुमायन्ते श्रीधरः स श्रियेऽस्तु नः ॥ ४ ॥

उल्लसति लोचनाग्नौ जगदवदानानि जुह्वतो यस्य ।

प्रथमाहुतिर्मनोजः स जयति देवः पुरां भेत्ता ॥ ५ ॥

यत्पादपद्मनखकान्तितरंगजीर्यज्जम्बालजाङ्घ्रिकधियां न धियामभूमिः ।

निःसीमसौख्यजलधिर्जयसादनन्तः सोऽस्म द्गुरुर्जगदनुग्रहजागरूकः ॥ ६ ॥

अपि च ॥

अर्वाक्शं निःस्वानां शमदमतटीषु प्रवसता-
मशेषाणामाद्यं गुणगरिमनिर्मुक्तमपि यम् ।
मृषा ज्ञानाद्दूरं श्रुतिरुपचरन्ती सविनयं
शनैर्यत्नादन्तर्नयति सुभगानां परिवृढम् ॥ ७ ॥
चेतश्चकोरसंतोषपीयूषाम्बुधिवृद्धये ।
इयं विस्तार्यते श्रीमद्भगवन्नामकौमुदी ॥ ८ ॥
अत्र श्रीभगवन्नाममाहात्म्यप्रतिपादकानि पुराणवचनान्युदाहृत्य विचार्यते ॥

Ends :

इति श्रीमदनन्तानन्दरघुनाथपरमहंसपरिव्राजकाचार्यपादपद्मोपजीविनः श्रीमन्नृसिंहसूनोर्लक्ष्मीधरस्य कृतौ भगवन्नामकौमुद्यां नामकीर्त्तनस्य केवलस्यैव पुरुषार्थत्वप्रतिपादनं नाम तृतीयः परिच्छेदः ॥ समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

No. 307. Rijuvimala by SHALIKANATHAMISRA [ऋजुविमला नाम पञ्जिका—शालिकनाथमिश्र]।

Begins :

आम्नायस्य क्रियार्थत्वात् । उक्तं कार्यमर्थं प्रतिपादयतो वेदस्य प्रामाण्यम् ॥ अस्यार्थः । कार्यमर्थं प्रधानतया प्रतिपादयतो वेदस्य प्रामाण्यमुक्तम् । प्रामाण्यव्युत्पत्तेर्व्युत्पत्त्यायत्तत्वाच्च तस्येति सहेतुकं प्रामाण्यमनुभाष्य पूर्वपक्षमिदानीमाह । यस्य पुनः कार्येऽर्थेऽन्वयो नावगम्यते । अकार्यतया तस्य कथं प्रामाण्यम् ।

पत्रे १९—महामहोपाध्यायश्रीशालिकनाथमिश्रकृतायामृजुविमलाख्यायां पञ्चिकायां प्रथमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥ ...

Ends :

सांमसु अत्र कालविधानमेव मन्वानो न शक्नोति पूर्वपक्षयितुं विकृताभावार्थविधानात् । दर्शनप्रहाविकरणवदप्रतिपक्षत्वाच्च भावार्थविधानस्येत्युक्तम् । अनेकगुणश्रवणाच्चेत्यपि द्रष्टव्यम् । अतः स्तुत्यन्तरमेवेदम् । सामाविशिष्टं विधीयते दानवद्दानान्तरकार्ये स्तुतिरपि स्तुत्यन्तरकार्ये वर्त्तत इति पूर्वपक्षयति समानजातीयत्वात्स्तुतिः स्तुत्यन्तरकार्ये वर्त्तत इति शक्यते वक्तुमिति प्राकृतस्तुतिनिवृत्तिः राद्धान्तस्तु स्यादेतदेवं । यदि गुणमात्रविधिः स्यात्क्रौञ्चादिवत् । इह तु विशिष्टविधानं अन्यथा यदि विशिष्टविधानं नाश्रीयते तदा यथाश्रुतान्वयानुपपत्तिः देशविशिष्टस्याप्यन्वयावगमात् । ततः किं यदि विशिष्टविधानं न स्तुत्यन्तरकार्ये वर्त्तत इति शक्यते वक्तुम् । अदृष्टार्थत्वात्स्तुतीनां दानेन दृष्टार्थतया युक्तो दानान्तरेण वैकृतेन प्राकृतदानप्रत्याम्नायः । न तु भाष्यकारेण साम्नां निवृत्तिरित्युक्तं न स्तुत्यन्तरेण स्तुतीनां निवृत्तिरित्युक्तं अतो भाष्यविरोधः उत्तरं फलतस्तद्वत् ।

No. 308. Tripadinitinayanam by Murari [त्रिपादीनीतिनयनम् — मुरारिः].

Begins :

ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

॥ आम्नायस्य ॥ १ । २ । १ । उक्तं कार्यमर्थं प्रतिपादयतो वेदस्य प्रामाण्यं न चार्थवादानां कार्यार्थतां विधिना सहैकवाक्यत्वे प्रमाणाभावात् । तस्मादप्रामाण्यमिति परेषां पूर्वपक्षः । ननु तेषां सिद्धेऽपि व्युत्पत्तेः कथं कार्या-

र्थत्वमेव, तत्राध्ययनविधिबलात् सिद्धस्यार्थस्य निष्प्रयोजनत्वादिति केचित्तद्युक्तम्। तथा सति तद्बलादेवैकवाक्यत्वप्रसङ्गात्। तस्माद्धर्मप्रामाण्यासिद्ध्यर्थतया न संभवति तच्चिन्तनीयमित्यभिप्रायः। कथमेकवाक्यताविरहः कार्यस्य कार्येण सहान्वयात् अर्थवादार्थस्य च सिद्धत्वात् कथं तर्हि नियोज्यान्वयो नियोज्यस्याकार्यत्वात् तत्र निरूढे नियोगेन सिद्धार्थान्वयो नियोज्यान्वयस्तु अनिरूढ एवार्थ इति केचित्। तत्र निर्युक्तिकत्वात्। तथाप्यर्थवादानामानिरूढ एवान्वयोस्त्विति बोधानिवृत्तेः अनिर्वाहकत्वादनिरूढिदशायां नान्वय इतिवत्। एवं तर्हि न सिद्धत्वे हेतुः स्यात् तथापि निरूढिदशायामनन्वये सिद्धत्वं हेतुरिति चेत् न कालादेरप्यन्वयदर्शनात्। तेषामपि क्रियानिवेशेन साध्यतेति चेत् न अन्योन्याश्रयापत्तेः॥ क्रियान्वये साध्यता साध्यत्वे च क्रियान्वयः इति तस्मादेवं वाच्यम्। कृत्यनुरञ्जनयोग्यं कार्यमत्राभिप्रेतं तच्च द्वयं नियोज्यकोटिर्विषयकोटिश्च। कोटिद्वयबहिर्भूतं सिद्धमभिप्रेतम्। न चातीतस्य चोदनादेर्वर्त्तमानस्यच वायुक्षेपिष्ठत्वादेःकोटिद्वये योग्यता विद्यत इति नैकवाक्यत्वम्। राद्धान्तस्तु। यद्यप्येकवाक्यता न प्रतीयते तथाप्यध्ययनविधिना सार्थस्य वेदस्य प्रयोजनवदर्थपरत्वापादनात्।

End. :

इदं तु वाच्यम् मत्वर्थोपलक्ष्यमाणः केन लक्ष्यते। यदि प्रातिपदिकेन ततः पशुना यजेतेति वाक्ये पशुपदेन पशुमद्यजेर्लक्षितत्वात् करणैकत्वे पशुमद्यागे स्याताम्। गङ्गायामित्यत्र तीरगतमधिकरणत्वं न तु जलगतम्। अथ पशुपदेन यागवान् स्वार्थो लक्ष्यते धवपदेन खादिरवान् स्वार्थो न तु पशुमान् यागः। ततः पशुगत एव करणत्वे उच्यते। तन्न। तथापि तादृशेन गुणेन यजिनान्विताभिधानं कर्तव्यमिति। तं प्रति साध्यत्वेनार्थोग्रणीय इति कुतो न वैरूप्यम्। न चैवं पशुपदेन मत्वर्थलक्षणा स्यात्। मतुपः प्रातिपदिकार्थमुक्तार्थप्रतिपादकत्वात्। अथ यजिपदे मत्वर्थलक्षणा तदा

तस्य विधायकत्वं. मत्वर्थलक्षकत्वं चेति विरोधः। तत्र केचिद्याजिपदमेव लक्षकमाहुः। नतु ततः परोत्पन्नो मतुप्प्रत्ययः किं तु पशुमान्यजिरिति लक्षणार्थः। तदा च पशुपदमर्थवादः। तस्य तु यादृशरूपेणेयं तद्वतो याजिना स्वार्थस्य लक्षणात्। पशुपदमेव पश्चात्रिकरणेति विचारितम्। अत एव पञ्जिकायामुद्भिन्नत्वोति मत्वर्थलक्षणा दर्शिता। याजिनैव तादृशस्य लक्षणात्। न च लाक्षणिकत्वे विधायकत्वं न भवतीति वाच्यम्। प्रत्यायकस्य विधायकत्वात्। अन्ये तु पशुपदमेव लक्षकं किं तु न प्रातिपदिकमात्रम्। ततश्च विभक्तिमुख्यानुगतमेव स्वार्थमाह। प्रत्ययार्थयुक्तश्च प्रातिपदिकार्थो निष्पन्नः समासपदस्यापि लक्षकत्वात्। तस्मात्पशुनेति पद एव लक्षणा नष्टेति वाच्यम्। समासपदस्यापि लक्षकत्वात्। तस्मात्पशुनेति पद एव लक्षणा मत्वर्थस्य। न तु प्रातिपदिकमात्र एव अत एवाह।

मत्वर्थो वाक्यवेलायामात्मवाक्यवशाद्भवेत्।
एकार्थपदवेलायां गृह्यमाणो हि दुर्वचः ॥

तस्मात्सिद्धमुद्भिदादीनां तद्वयान्नामधेयत्वमिति ॥

इति महामहोपाध्यायमिश्रमुरारिकृतौ त्रिपादीनीतिनयनं समाप्तमिति ॥

No. 309. Vidhirasayanam by Appyadikshita [विधिरसायनम्—अप्पदीक्षितः].

Begins :

उद्घाट्य योगकलया हृदयाब्जकोशं
धन्यैश्चिरादपि यथारुचि गृह्यमाणः।
यः प्रस्फुरत्यविरतं परिपूर्णरूपः
श्रेयः स मे दिशतु शाश्वतिकं मुकुन्दः ॥ १ ॥

जन्मस्थेमलयं समस्तजगतां यस्यैव लीलायितं
यस्मिन्नायतने भवस्थिरमहारोगक्षयः प्राणिनाम्।
तद्ब्रह्मादिभिरप्यगम्यविभवं विश्वाधिकं शाश्वतं
साम्बब्रह्मरसालमूलरसिकं साक्षाक्रियासं सदा ॥ २ ॥
यत्कुमारिलमतानुसारिणा निर्मितं विधिरसायनं मया।
पद्यरूपमनतिस्फुटाशयं तत्सुखावगतये विविच्यते ॥ ३ ॥

प्रारिप्सितप्रकरणस्याविघ्नपरिसमाप्तये सूत्रकारस्य महेश्वरणस्मरणरूपं मङ्गलमाचरन्नेव प्रकरणारम्भं तावदाक्षिप्य परिसमाधत्ते ॥

विख्याता मुनिवर्यसूक्तिषु विधास्तिस्रो विधिस्रोतसा-
माचार्यैर्विशदं विविक्तविषयास्ताश्च व्यवस्थापिताः।
किं तत्रास्ति विचार्यमार्यमथिते मार्गे निसर्गोज्ज्वले
नानोदाहरणैस्तु ताः प्रविशदीकर्तुं प्रवर्तामहे ॥ १ ॥

मुनिवर्यस्य भगवतो जैमिनेः सूत्रेषु विधिर्वा स्यादपूर्वत्वात्। नियमार्थो वा श्रुतिरुच्यते। परिसंख्या इत्येवमादिषु त्रयो विधिप्रकाराः प्रसिद्धाः अपूर्वविधिः। नियमविधिः। परिसंख्याविधिश्चेति। ते च भट्टपादैः परस्परासंकीर्णविषयतया स्पष्टमेवोपपादिताः ॥

Ends:

॥ ४१ ॥ यदि प्राकृतहविषामविशेषेणाभ्युदयेष्टिदेवताभ्यो विभजनमिति मतं तदा दधिशृतयोरपि सर्वदेवतान्वयः स्यात्। उत्तरत्र तयोर्विशिष्य संकीर्त्तनं स्थविष्ठैरनिष्ठैश्च तंडुलैः सहस्रपणानियमार्थं स्यात्। अथ वक्ष्यमाणप्रकारेण विभजनविधिस्त्रेधा तण्डुलान् विभजेदिति वाक्येऽङ्गीक्रियते। तथा च दधिशृतयोर्वक्ष्यमाणदेवताविशेषव्यवस्था न भज्यत इति मतं तदोपांशुयाज्ये वक्ष्यमाणे देवतान्वयप्रकारो नास्तीति विभजनवाक्यं तद्विषयत्वेनार्थवन्न भवेत्। तण्डुलदधिशृतेषु तु तत्तद्वाक्यैरेव तथा तथा

विभजनं सिद्धमिति । सर्वथा व्यर्थमेव त्रेधा तण्डुलानीति वाच्यम् ? अतस्तण्डुलशब्दलक्षणाक्षेपेऽपि तद्वैयर्थ्यानपायात्तस्य यथाश्रुतानुवादकत्वमेव युक्तमिति तत्र विध्यभावात्तद्विध्यव्याप्तिवर्णनमप्यसमञ्जसमिति भावः ॥ आक्षेपः समाप्तः ॥ ॥

एवमाक्षिप्तेष्वपूर्वविध्यादीनां लक्षणेषूदाहरणेषु च लक्षणानि व्यवस्थापयितुं नियमपरिसंख्यालक्षणसंग्राह्यसंदेहपदानि निर्धारयन्नत्र लक्षणव्यवस्थापनं प्रतिजानीते ॥

No. 341. Gitagovindatika by SANKARAMISRA [गीतगोविन्दटीका—शंकरमिश्रः].

(आदिर्नास्ति)

Ends :

एतत्काव्यविलोचनप्रणयिनां यत्संशयोन्मूलनात्
पुण्यं यच्च हरिस्मृतेः प्रतिपदव्याख्यासु मे संचितम् ।
तेन प्रीतमनास्तनोतु सततं श्रेयो मम श्रीपतिः
शश्वद्विद्वदशोच्यताप्रतिभुवः श्रीशालिनाथस्य च ॥

इति श्रीगीतगोविन्दे स्वाधीनभर्तृकावर्णने सुप्रीतपीताम्बरो नाम द्वादशः सर्गः ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीशंकरमिश्रविरचितायां श्रीशालिनाथकारितायां गीतगोविन्दटीकायां रसमञ्जरीनामधेयायां द्वादशः सर्गः ॥ व्याख्यानं समाप्तम् ॥

No. 352 **Natyadarpana** by RAMACHANDRA [नाट्यदर्पणः—रामचन्द्रः].

Begins :

चतुर्वर्गफलं नित्यं जैनीं वाचमुपास्महे ।
रूपैर्द्वादशभिर्विश्वं यया न्याय्ये धृतं पथि ॥ १ ॥
अभिनयस्य काव्यस्य भूरिभेदभृतः कियत् ।
कियतोऽपि प्रसिद्धस्य दृष्टं लक्ष्म प्रचक्ष्महे ॥ २ ॥
नाटकं प्रकरणं च नाटिका प्रकरण्यथ ।
व्यायोगः समवस्कारो भाणः प्रसहनं डिमः । ३

Ends :

सूत्री भावानुगेनासौ तेन मार्षसमः सखा ।
शिष्यात्मजानुजाः पुत्रो वात्सो तातो जरन्नपि ॥
सौम्यो भद्रमुखश्चेति नीचो हंड तु पामरैः ।
येन कर्मादिना यस्तु ख्यातः स तदुपाधिकः ॥
शूरे विक्रमसंसूचि कलर्थं नामाथ वाणिजे ।
दत्तान्तं प्रायशो विप्रे गोप्यकर्मानुरूप्यतः ॥
नृपस्त्रियां शुभदत्ता सेनान्तं पणयोषिति ।
पुष्पादिवाचकं चेट्यां चेटे मङ्गलकीर्त्तनम् ॥
रूपस्वरूपं विज्ञातुं यदीच्छत यथास्थितम् ।
सन्तस्तदानीं गृह्णीत निर्मलं नाट्यदर्पणम् ॥

इति श्रीरामचन्द्रगुणचन्द्रविरचिते नाट्यदर्पणसूत्रे सर्वरूपकसाधारण-लक्षणनिर्णयो नाम चतुर्थो विवेकः समाप्तः ॥ ॥

No. 398. Sinhasanadyatrinsaka by KSHEMANKARAMUNI
सिंहासनद्वात्रिंशका—क्षेमंकरमुनिः]

Begins :

अनन्तशब्दार्थगतोपयोगिनः पश्यन्ति पारं न हि यस्य योगिनः ।
जगत्त्रयाशेषतमोविनाशकं ज्योतिः परं तज्जयति प्रकाशकम् ॥ १ ॥
अनेकवैचित्र्यमयं जगत्त्रयं प्रयाति साक्षात्प्रतिबिम्बरूपताम् ।
यस्यानिशं ज्ञानमयैकदर्पणे प्रणौमि तं श्रीभगवन्तमादिमम् ॥ २ ॥
ये पूजनीयाः सुमनःसमूहैस्ते सन्तु मे श्रीगुरवः प्रसन्नाः ।
सदा नवो यत्प्रतिभाप्रकर्षः पुनन्तु ते श्रीकवयश्च वाचम् ॥ ३ ॥

सकलसुरासुरनरनिकरनायकप्रणतपादारविन्दश्रीसर्वज्ञशासनप्रभावकस्य परमगुरुश्रीसिद्धसेनदिवाकरप्रणीतोपदेशपेशलविवेकस्य जगद्दुर्यधैर्यगाम्भीर्यपरमौदार्यादिगुणगणालंकृतस्य विक्रमाक्रान्तत्रिविक्रमस्य श्रीविक्रमनरेश्वरस्य कश्चित्प्रबन्धः प्रारभ्यते । तस्यायं पूर्वकविसंप्रदायः । यत्पूर्वं देवताधिष्ठितचन्द्रकान्तरत्नमयसिंहासनस्थद्वात्रिंशत्पुत्रिकाभिः प्रवरराज्यलक्ष्मीनिवासाम्भोजस्य श्रीभोजनरेश्वरस्य पुरतो महाश्चर्यमयद्वात्रिंशत्कथानकैः श्रीविक्रमादित्यस्य गुणोत्कीर्त्तनं चक्रे ॥

तत्र केपि जिज्ञासवः कथयन्ति कस्य तत्सिंहासनं, केन कस्य अर्पितं, कथं भोजेन लब्धं, कानि तानि कथानकानीति । तत्सर्वमावेद्यमानं श्रूयताम् ॥

Ends :

श्रीभोजस्तु जलनिधिमेखलाया अखण्डशासनश्चिरं रराज राजलक्ष्म्याः
इति सिंहासनद्वात्रिंशका समाप्ता ॥
श्रीविक्रमादित्यनरेश्वरस्य चरित्रमेतत्कविभिर्निबद्धम् ।
गरा महाराष्ट्रवरिष्टभाषामयं महाश्चर्यकरं नराणाम् ॥

क्षेमङ्करेण गणिना वरगद्यपद्यबन्धेन युक्तिकलसंस्कृतबन्धुरेण ।
विश्वोपकारविलसद्गुणकीर्तनाय चक्रेऽचिरादमरपण्डितहर्षहेतुः ॥
॥ ग्रं०.१९६७ ॥

No. 404. Halayudhakosha, by Halayudha [हलायुधकोशः कविरहस्यापरनामा—हलायुधः].

Begins :

जयन्ति मुरजित्पादनखदीधितिदीपिकाः ।
मोहान्धकारविध्वंसान्मुक्तिमार्गप्रदर्शिकाः ॥ १ ॥
लोकेषु शास्त्रेषु च ये प्रसिद्धाः काव्येषु ये सत्कविभिः प्रयुक्ताः ।
तांश्चिन्त्यतां चित्तविनोदनाय शब्दानहं धातुभिरुद्धरामि ॥ २ ॥
एकार्था एकशब्दाश्च नानार्थाश्चैकवाचकाः ।
सदृशार्थाभिधानाश्च नानार्थाः सदृशाक्षराः ॥ ३ ॥
एकार्थास्तुल्यशब्दाश्च निबध्यन्तेऽत्र धातवः ।
धातुपारायणाम्भोधिपारोत्तीर्णधिया मया ॥ ४ ॥
अस्त्यगस्त्यमुनिज्योत्स्नापवित्रे दक्षिणापथे ।
कृष्णराज इति ख्यातो राजा साम्राज्यदीक्षितः ॥ ५ ॥
गोपायति क्षितिमिमां चतुरब्धिसीमां
पापाज्जुगुप्सित उदारमतिः सदैव ।
वित्तं जुगोपयति यस्तु वनीपकेभ्यो
धीरो न गुप्यति महत्यपि कार्यजाते ॥ ६ ॥

Ends :

एजते राजचिह्नैर्य एजत्येतद्भयाज्जगत् ।
इन्धे युद्धेषु यत्तेज एधते यः श्रियाधिकम् ॥ २०६९ ॥

यः सौढति मृपाध्वानं तं रौडंनि निरीक्ष्य सः ।
प्रतिषेवति यः शत्रून् कार्मं तस्याशु सिद्ध्यति ॥ २०७० ॥
नयन्ते तद्गुणाः सर्वे यस्तान्नयति दिङ्मुखम् ।
श्रिया मृडति यो नित्यं सरस्वत्या च संपदा ॥ २०७१ ॥
इति समस्तमवाप्तगुणोदयं कविरहस्यमिदं रसिकप्रियम् ।
तदभिधानविधानहलायुधद्विजवरस्य कृतिः सुकृतात्मनः ॥
इति श्रीहलायुधकोशोऽयं समाप्तः ॥ संवत् ॥ १७८६ ॥

No. 421. Vagbhattalankaravyakhya, by SINHADEVA [वाग्भटालंकारव्याख्या—सिंहदेवः].

Begins :

श्रियं दिशतु वो देवः श्रीनाभेयाजिनः सदा ।
मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥
श्रीवर्द्धमानजिनपतिरनन्तविज्ञानसंततिर्जयति ।
यद्गीः प्रदीपकलिका कलिकालतमः शमं नयति ॥ २ ॥
वाग्भट्टकवीन्द्ररचितालंकृतिसूत्राणि किमपि विवृणोमि ।
मुग्धजनबोधहेतोः स्वस्य स्मृतिबीजवृद्ध्यै च॥ ३ ॥

Ends :

इति सिंहदेवकृतायां वाग्भट्टालंकारव्याख्यायां पञ्चमः परिच्छेदः संपूर्णः ॥
लाटी हास्यरसे प्रयोगनिपुणै रीतिः प्रबन्धे कृता
पाञ्चाली करुणाभयानकरसे शान्ते रसे मागधी ।
गौडी वीररसे च रौद्रजरसे वत्सोमदेशोद्भवा
बीभत्साद्भुतयोर्विदर्भविषया शृङ्गारभूते रसे ॥ १ ॥

द्वित्रिपदा पाञ्चाली लाटीया पञ्चसप्तवयोवत्. [सप्तावयवा चेत्]
शब्दाः समासवन्तो भवति यथाशक्ति गौडीया ॥ २ ॥
प्रथमपद्य वत्सोमी त्रिपदसमासा च मागधी भवति ।
उभयोरपि वैदर्भी मुहुर्मुहुर्भाषणं कुरुते ॥ ३ ॥
इति रीतिस्वरूपम् ॥...
इति श्रीवाग्भट्टालंकारव्याख्या संपूर्णा ॥

No. 448 Chhandahkosha, by RATNASEKHARA. With the Commentary of CHANDRAKIRTISURI [छन्दःकोशः सटीकः मू० मा० रत्नशेखरसूरि टी० चंद्रकीर्तिसूरिः]

Begins :

नमामि परमं ज्योतिस्तमःपारे प्रतिष्ठितम् ।
यत्र विश्वावकाशस्य तमसो नास्ति गोचरम् ॥ १ ॥
छन्दःकोशाभिधानस्य सूरिश्रीरत्नशेखरैः ।
कृतस्य क्रियते टीका बोधनायाल्पमेधसाम् ॥ २ ॥

तत्रादौ शास्त्रकारो निर्विघ्नेन शास्त्रपरिसमाप्त्यर्थं स्वाभिमतदेवतास्तुतिपूर्वकं ग्रन्थमारभते ॥ तत्रेयमार्या ॥

आजोयणट्ठिआणं सुरनरतिरिआण हरिससंजणणी ।
सरससरवन्नछंदा सुमहत्था जयउ जिणवाणी ॥ १ ॥
इय पाइ.(य) छंदाणं कइवइनामाइ सुप्पसिद्धाई ।
भणियाइ लक्खलक्खणजुयाइं इह छंदकोसम्मि ॥ ७६ ॥

Commentary ends :

इति पूर्वोक्तप्रकारेण छन्दसां कतिपयनामानि कतिचिदभिधानि सुप्रसिद्धानि विदितानि इह छन्दःकोशाभिधाने छन्दःशास्त्रे भणितानि । श्रीम-

नागपुरीयतपागच्छगगनमण्डननभोमणिश्रीवज्रसेनसूरिशिष्यश्रीहेमतिलकसू-
रिपट्टप्रतिष्ठितश्रीरत्नशेखरसूरिभिः कथितानीति । कीदृशानि तानि लक्ष्य-
लक्षणयुतानि । लक्ष्याणि छन्दांसि लक्षणानि गणमात्रादीनि तैर्लक्ष्यैर्ल-
क्षणैश्च युतानि सहितानीति ॥

समाप्ता चेयं श्रीरत्नशेखरसूरिसंतानीयभट्टारकश्रीराजरत्नसूरिपट्टस्थितश्री-
चन्द्रकीर्तिसूरिविरचिता छन्दःकोशनामग्रन्थस्य टीका ॥ लि. सं.
॥ १६९७ ॥

No. 449. Chchandahkaustubha, with a commentary by VIDYABHUSHANA [छन्दःकौस्तुभः सभाष्यः].

Begins :

अर्चितनयनानन्द[दो]राधादामोदरो गुरुर्जीयात् ।
विवृणोमि यस्य कृपया छन्दःकौस्तुभमहं मितवाक ॥ १ ॥

अथ श्रीनयनानन्दपदारविन्दसेवासादितनिखिलशास्त्रार्थश्छन्दोविद्व-
द्वन्द्यः । श्रीराधादामोदराभिधकान्यकुब्जविप्रवंशावतंसो महत्तमकवि-
श्छन्दःकौस्तुभं नाम छन्दःशास्त्रं प्रणयन् सर्वेश्छन्दःप्रगेयचरितं श्रीकृष्णं
प्रणमति । छन्दोभिरिति ॥

छन्दोभिर्विततान्नैः कवयो यस्यानुकीर्तयन्ति गुणान् ।
स जयति गोकुलवनिताजितान्तरः श्यामसुन्दरो भगवान् ॥ १ ॥

Ends :

द्विजकुलतिलकः श्रीमान् राधादामोदरो हरेः प्रेष्ठः ।
स्वर्णैः सूत्रैर्ग्रथितं छन्दःकौस्तुभममुं व्यतनोत् ॥ १४ ॥
वेदर्तुपक्षसंख्याताश्छन्दसां व्यक्तयोऽत्र याः ।
लिखिताः सन्ति ताः सन्तः कलयन्तु कृपाकुल ॥ १५ ॥

इति छन्दःकौस्तुभे मात्राप्रस्तारो नाम नवमी प्रभा ॥ ९ ॥

श्रीराधादामोदरशिष्यो विद्याभूषणो नाम्ना ।
छन्दःकौस्तुभशास्त्रे भाष्यमिदं संप्रति व्यदधात् ॥

इति श्रीविद्याभूषणविरचिते छन्दःकौस्तुभभाष्ये मात्राप्रस्तारविवरणं नवमी प्रभा ॥ ९ ॥ संवत् १८३९ शाके १७०० मार्गशीर्ष १४।३० शुक्रवासरे लिखितम् ॥ ॥

No. 450. Chhandahpiyusha, by JAGANNATHA [छन्दःपीयूषः—जगन्नाथः]

Begins:

न्यायव्याकरणादिशास्त्रमखिलं संक्षुण्णमेवास्ति हि
प्रायः प्राक्तननूतनैः सुकृतिभिश्छन्दस्तु नैवेत्यतः ।
श्रीकण्ठस्मरणादवाप्य सुमतिं प्रीत्यै मया धीमतां
सत्सूत्रं गुरु तत्कृतं लघु पुनस्तस्याथ सारं ब्रुवे ॥ १ ॥
सालंकारगणं विदोषमपि यच्छब्दार्थयुग्मं बुधा-
स्तत्काव्यं यशआद्यनेकफलकं कार्यं मतं धीमताम् ।
छन्दःशास्त्रनिबन्धना खलु भवेत्तत्रोपयुक्ता यति-
श्छन्दोभङ्गविहीनवाक्यरचनानेकप्रकारप्रथा ॥ २ ॥
सूत्रं संग्रहवाक्यमात्रमिह वै कर्तुं न कः शक्नुया-
त्तस्मिल्लाघवतोऽनुवृत्तिरचना स्पष्टा परं कौशलम् ।
मात्सर्यं परिहाय तत्सुमतिभिर्निर्दिष्टमत्रादरा-
त्तच्चाप्यन्तरनुप्रविश्य विपुलस्यार्थस्य यद्वर्णनम् ॥ ३ ॥
शुद्धस्वानुभवप्रसिद्धविषयेऽप्येतन्मुनिर्नाब्रवी-
देतद्वै मनुरब्रवीदिति जडाः श्रद्धानिबद्धाग्रहाः ।

स्युः पञ्च द्विगुणा दशोति कथने किं मुन्यमुन्योर्भिदा
यः सद्वस्तु वदेत्तमेव सुमतिं विज्ञा मुनिं मन्वते ॥ ४ ॥

ज्ञाता दानदयादमा निजनिजाभिप्रायसाहाय्यका-
त्प्राजापत्यवरैर्नरासुरसुरैः स्रष्टुर्दमात्रोक्तितः ।
तस्मात्स्वाशयपाशवर्तिनि जने कस्मै किमाख्यायतां
बालक्रीडनैतो जगज्जनयिता तुष्येन्मनुष्येषु कः ॥ ५ ॥

पूर्वाचार्यकृतच्छन्दःशास्त्रेणापरितुष्यान्मिश्रजगन्नाथस्तत्सूत्राणि प्राणैषीत् । तत्रेदमादिमं शास्त्रारम्भसूत्रं प्रेक्षावतः प्रवर्त्तयितुम् ॥ अथ छन्दोऽनुशासनम् ॥ छन्दोऽनुशिष्यते येन तच्छास्त्रं प्रारभ्यत इत्यर्थः ॥

Ends:

सूत्राण्यशीतिः प्रथमे द्वितीये द्वासप्ततिः षण्णवतिस्तृतीये ।
तुर्ये शते द्वे नवतिस्तथेत्थं पञ्च शतान्यष्टात्रिंशच्च (six)
शिष्टप्रयुक्तं यदतिप्रसिद्धं छन्दश्च वृत्तं च तदुक्तमत्र ।
ग्रन्थस्य भीत्या बहुविस्तरस्य कृतो हि सोऽन्यत्र तदिच्छुतुष्टयै ॥ १ ॥

श्रीरामात्तनयं यमिष्टविनयं विद्याधरस्यात्मजा-
ल्लेभे श्रीहरिकृष्णदेवदुहिता साध्वी सुभद्राभिधा ।
गोपालीदयितेन तेन हि जगन्नाथेन संलोडिता-
च्छन्दःशास्त्रमहाम्बुधेर्मतिमथा पीयूषमेतद्धृतम् ॥ २ ॥

यत्पाण्यम्बुजसङ्ग एव शिरसो बालोपि संप्राप्तवान्
वाग्देवीकरुणाकटाक्षपदवीं सत्साधनैर्दुर्लभाम् ।
वागीशा अपि यद्गुणानवसितेर्वाचंयमत्वं श्रिता
वन्दे श्रीहरिकृष्णनाममहितं मातामहं तं सदा ॥ ३ ॥

ये तस्मिन्नपि नीललोहितपुरे संसत्सु संख्यावतां
श्रीमद्बुद्धिमदाख्ययाखिलविदो भूनाथया विश्रुताः ।
यत्पादाम्बुजदर्शनादमलधीर्निस्तीर्णमोहार्णवो
निस्त्रैगुण्यसुनिष्ठितश्च सततं तेभ्यो गुरुभ्यो नमः ॥ ४ ॥
यस्मिन्नस्तगतिः समस्तकरणग्रामो यतश्चेष्टते
स्वप्नो जागरणं सुषुप्तिरिति वै यत्साक्ष्यतः सिध्यति ।
यस्मात्सर्वमनन्यदेतदुदितं यत्सर्वतोऽन्यन्मतं
शेषाशेषकथापथातिगमथालम्बे परं तन्महः ॥ ५ ॥
जीवाख्या प्रकृतिः परा निगदिता यस्यापरा चाष्टधा
खं वायुर्ज्वलनो जलं क्षितिरहंकारो मनो धीरिति ।
यो वेद्यो निगमैः क्षराक्षरपरो वेदान्तकृद्वेदवि-
त्तस्य श्रीपुरुषोत्तमस्य करुणामालोचयामोऽनिशम् ॥ ६ ॥
इति मिश्रजगन्नाथकृतच्छन्दःपीयूषे वृत्तनिरूपणश्चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

समाप्तोयं ग्रन्थः ॥ संवत् १८४९ कार्तिकमासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां तिथौ लिपीकृतम् ॥

No. 461. A commentary on the Vrittaratnakara by SRIKANTHA [वृत्तरत्नाकरस्य वृत्तिः—श्रीकण्ठः].

Begins:

देहावलम्बितव्यालं नत्वा सुरगणस्तुतम् ।
गणेशं क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराश्रया ॥ १ ॥

Ends:

इदानीं वृत्तिकारो वृत्तिस्वरूपयुक्त आत्मनो नाम कथयति ॥

विस्पष्टपदविन्यासा श्रोतृसंदेहघल्लभा ।
वृत्तरत्नाकरव्याख्या कृता श्रीकण्ठसूरिणा ॥
कृत्वा वृत्तिमिमां पुण्यं यदिहावर्जितं मया ।
तेनोल्लसन्तु लोकानाममतीव मतयोऽमलाः ॥

इति श्रीकण्ठपण्डितविरचितायां वृत्तरत्नाकरच्छन्दोवृत्तौ षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

No. 511. Ramalarkaprakasa, by GOVINDA [रमलार्कप्रकाशः—गोविन्दः].

Begins :

प्रणम्य शिरसा देवं सर्वज्ञं प्रियवादिनम् ।
रमलार्कप्रकाशं तु वक्ष्ये पूर्वैः कृतं यथा ॥ १ ॥
रमलं विमलं शास्त्रं नियालेन निर्मितम् ।
ज्योतिर्विदां प्रीतिकरं प्रश्नं सर्वाङ्गसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Ends:

श्रीमत्कौत्सस्य वंशे हरिचरणयुगाराधनैकाग्रचित्ता
विप्रा श्रीरामनामा इतिपठितजनस्याघसंघान् हरान्ति ।
तेषां दासो विराटे प्रवरगुणवतां प्राञ्जलिर्नान्यचेता
गोविन्दाख्यः प्रशस्तो मृदुवररमलार्कप्रकाशे सुबोधः ॥ १ ॥
विलोक्य चिन्तामणिभिः प्रणीतं विद्वद्रमण्यादिकृतं च शास्त्रम् ।
दाऊदखानस्य मतं हि सम्यक् शिष्यप्रबोधाय विरच्यतेऽयम् ॥ २ ॥
सच्छिष्याय विनीताय देयमेतत्सुखावहम् ।
दुर्विनीताय चेद्देयं दह्यते तत्क्षणाद्ध्रुवम् ॥ ३ ॥

प्राचीमाब्धितटात्तथा वरुणदिग्वारांनिधेर्याम्यादिक्-
शैलाद्धिमगिरेर्विलम्बितयशा उर्वीशसुद्धर्मवित् ।
छत्री श्रीमाहिमन्तसाहिप्रबलो दिल्लीश्वराधीश्वरः
श्रीमद्विक्रमवर्षखाभ्रगजभूपौषेऽसितैकादशी ॥ ४ ॥
इन्दुप्रकाशे रमलं सदृशं नैव दृश्यते ।
तस्मादर्कप्रकाशेऽपि स्यादृगेव प्रपश्यताम् ॥ ५ ॥
इति श्रीरमलार्कप्रकाशनामशास्त्रं संपूर्णम् ।

No. 592. Mundamalatantra [मुण्डमालातन्त्रम्]

Begins:

ॐ नमः श्रीचंडिकायै ॥
सर्वानंदमयीं नित्यां सर्वाम्नायनमस्कृताम् ।
सर्वसिद्धिप्रदां देवीं नमामि परमेश्वरीम् ॥ १ ॥
देव्युवाच ॥
देव देव महादेव परमानंदनंदन ॥
प्रसीद गुह्यचक्रं ते कथय स्वप्रियं वद ।
सर्वतंत्रेषु मंत्रेषु गुप्तं यत्पंचवक्त्रतः ।
तत्प्रकाशय गुह्याद्ध्यं यद्यहं तव दुर्लभा ॥

Ends:

गोप्तव्यं तत्प्रयत्नेन यस्मै कस्मै न विन्यसेत् ॥
इति षष्ठः पटलः ॥ समाप्तेयं मुंडमाला ॥
इति मुंडमालातंत्रे – – –
शोधितमत्यंतमात्मनामुना ॥

No. 625. Anandasundara, by SARVAVIJAYA [आनन्दसुन्दर :—सर्वविजय :].

Begins :

पूर्वं पाणिगृहीतकङ्कणकसत्कौसुम्भवासोवधू-
युग्मात्पल्लवितोऽभिषेकविधिना वृद्धिं परां प्राप यः ।
संजातः शतशाख एष तनुजैः श्रीनाभिभूभूरुहः
सुच्छायः सुमनोमनोहरतनुस्तन्यात्कलं वः फलम् ॥ १ ॥
प्राञ्चत्पञ्चफणामणिच्छलधराः पञ्चापि दीपाङ्कुराः
शोभन्ते शिवपत्तनोत्कमनसां मिथ्यात्वरात्रावपि ।
पञ्चाचारपथानिव प्रथयितुं यन्मूर्ध्नदेशे स्थिराः
श्रीमानेष जिनश्चिनोतु परमं पृथ्वीसुतः प्रार्थितम् ॥ २ ॥
नीलाम्भोधरसोदरद्युतिजुषः स्वश्रीमुखे श्रीपतेः
शंखः पूरयितुं कुतूहलरसावेशेन येनाहितः ।
धत्ते नित्यसलीलनीलकमलक्रीडन्मरालोपमां
नेमिर्नेमिनरान्नराजणनतो नेतावनाद्दुःकृतात् ॥ ३ ॥
यन्नामापि समार्पिताखिलविपद्व्यापारमाकारणं
श्रीणामत्र परत्र मन्त्रमयतां निर्विघ्नमास्तिघ्नुते ।
सार्वः सर्वजनीनसर्वमहितो माहात्म्यकेलीगृहं
द्विश्चिन्तामणिरेष शेपरवरो विश्वेषु पार्श्वः श्रिये ॥ ४ ॥
जन्मस्नानमहे महेन्द्रनिवहैर्निर्मीयमाणे मुहुः
कालेयद्रवपिञ्जरैर्जलभरैः किंपातिमानं गतः ।
मेरुः काञ्चनसानुरित्थमधिकां प्रापत्प्रसिद्धिं पुरः
श्रीवीरः परमेश्वरः प्रणमतां पुष्णातु पुण्यानि सः ॥ ५ ॥

मण्डपदुर्गशृङ्गाराः पञ्चाप्यैते जिनेश्वराः।
शास्त्रादौ जावडेन्द्रस्य प्रसन्नाः सन्तु संततम् ॥ ६ ॥
तपागच्छाधिपाः श्रीमत्साधुसुन्दरसूरयः ।
मुनिसुन्दरसूरीन्द्रा जयचन्द्राश्च सूरयः ॥ ७ ॥
श्रीरत्नशेषराचार्याः श्रीलक्ष्मीसागराः परे।
जयप्रतिभवः सन्तु जावजे [जावडे] मी युगोत्तमाः ॥ ८ ॥

ततश्च ॥

सुमतिसाधुगुरुस्तपगच्छपः स्वपदपावितमालवमण्डलः ।
कलयति स्म स विस्मयकारणैः सकलसूरिशिरोमणितां गुणैः ॥ ९ ॥
पूर्वं श्रेणिकभूपतिर्जिनपतेर्वीरस्य सेवापरः
तस्मात्संप्रतिमेदिनीपतिरभूच्छ्राद्धः सुहस्तिप्रभोः ।
श्रीहेमस्य कुमारपालनृपतिर्भट्टैर्यथामस्तथा
जीयाज्जावड एष शेषरतगा सुश्रावकाणां गुरोः ॥ १० ॥
ख्यातश्रीमालभूपालविरुदः श्रावकाग्रणीः ।
कालेऽस्मिन् शालिभद्रस्य सादृश्यो दृश्यते हि यः ॥ ११ ॥
तस्याभ्यर्थनया ग्रन्थः श्रीमानानन्दसुन्दरः ।
क्रियतेऽसौ मया सर्वविजयेन यथाश्रुतम् ॥ १२ ॥

Ends:

एवं दशश्रावकसच्चरित्रं शृण्वन्ति ये पुण्यकथापवित्रम् ।
तेषामशेषाः सुखसंपदोपि पदेपदे स्युः प्रभुपार्श्वभक्तेः ॥ ६६ ॥
श्रीमालोज्ज्वलवंशमौक्तिकमणेः श्रीजावडस्यार्थनां
मत्वा मालवदेशमण्डनकरे श्रीमण्डपक्ष्माधरे ।

विद्वत्पुंगवतुङ्गसर्वविजयो जज्ञेऽधिकारे क्रमा-
दानन्दादिमसुन्दरेऽत्र सुकृतग्रन्थेऽष्टमो जेजिनात् [ऽजीजनत्] ॥ १७ ॥

इति श्रीमालकुलश्रीमालभारिमाल्वेश्वरश्रीखलचीगयासदीनगुरुनरे-न्द्रगञ्जाधिकारिव्यवहारिशिरोरत्नानुकारिलघुशालिभद्रेतिविरुदधारिसुपुत्र-श्रीहीरजी भ्रातृ सं० लीलाप्रमुखपरिवारपरिवृतसंघपतिश्रीजावडसमर्थाभ्यर्थ-नावशंवर्त्तिसांप्रतीनकविचक्रचक्रवार्त्तिमहापाण्डितप्रष्टश्रीमत्सर्वविजयगणिव-रविजयगणिवरविधीयमाने श्रीवर्द्धमानदेशनारसानिधाने श्रीमदानन्दसुन्दरा-भिधान नवमदशमश्रावककिंचिद्गुणलवव्यावर्णनो नामाष्टमोधिकारः ॥

No. 645. Upadesachintamani, by JAYASEKHARASURI [उव-एससारचिन्तामणिः—जयशेखरसूरिः].

Begins:

तित्थयरे भयवंते परमगुरू गयय अइसयसमिद्धे ।
धम्मपहपत्तवरसिरिमाहिंदवंदियगुणे वंदे ॥ १ ॥
पुव्ववहा पुण्णपया तिमग्गगा सायरे ठिया धम्मे ।
अवणेउ पावपंकं जिणवाणी तियससरिय व्व ॥ २ ॥
चिंतियसुहयं सुहयं जणाण सुरसत्थसंगयं बोच्छं ।
गुरुवयणेणं चिंतामणिं च उवएससारमहं ॥ ३ ॥

Ends:

एसा उवएसाली साली विव विबुहहियियठाणेसु ।
सुभभावसलिलसित्ता फलेउ मणवंछियफलेण ॥ ९६ ॥
कुंअरनयरविसेसाऽऽहवसरसपसूणवारिसमज्झाण ।
सरिसक्खरनामेणं रइयामिणं सपरबोहत्थं ॥ ९७ ॥

जाव सिरिवीरतित्थं ताव इमा पंडियाण हियग्रम्मि ।
महरयणा रयणा वल्लिसरिसा सरिसाहणी होउ ॥ ९८॥
इति श्रीधर्मोपदेशचिन्तामणिप्रकरणम् ॥

No. 730. A Durgapadavyakhya on the Commentary on the **Nandisutra**, by SRICHANDRASURI [नन्दिसूत्रटीकायां दुर्गपदव्याख्या—श्रीचन्द्रसूरिः].

Begins:

श्रीधनेश्वरसूरीणां पादपद्मोपजीविना ।
नन्दिवृत्तौ कृता व्याख्या श्रीमच्छ्रीचन्द्रसूरिणा ॥

Ends:

समाप्ता चेयं नन्द्यध्ययनटीकायां श्रीशीलभद्रप्रभुश्रीधनेश्वरसूरिशिष्यश्रीचन्द्रसूरिविरचिता दुर्गपदव्याख्या । स तं नंदिसमत्तेति वचनादाचार्यपदस्थापनायामनुयोगमनुयोगानुज्ञाविषयेयं नान्दिरेतावत्प्रमाणा समर्थितेति ॥

इत ऊर्ध्वं, से किं तमनुण्ण इत्यादिग्रन्थपद्धतिर्या किलापरा दृश्यते सा गणानुज्ञाविषया सा लघुनन्दिरिति संभाव्यतेऽस्या अपि गमनिका काचिदुच्यते ॥......

आद्यगाथायां चतुर्दशानुज्ञाभिधानानि । द्वितीयायां षट् । सर्वाणि २० ॥ तद्यथा अनुज्ञा १ उन्नमनी २ नमनी ३ नामनी ४ स्थापना ५ प्रभवः ६ प्रभावना ७ प्रचारः ८ तदुभयं ९ हितं १० मर्यादा ११ न्याय १२ मार्गे १३ कल्प १४ संग्रह १५ संवर १६ निर्जर १७ स्थितिकरण १८ जीवाति [जीवित] वृद्धिपदं १९ पदप्रवरं २० इति विंशतिरेतेषां च पदानामर्थः संप्रदायाभावान्नोच्यते ॥

इति समाप्ता श्रीशीलभद्रप्रभुश्रीधनेश्वरसूरिशिष्यश्रीचन्द्रसूरिविरचिता नन्दिटीकायां दुर्गपदव्याख्या ॥

स्वं कृष्टेभिर्निधाय कष्टमधिकं मा मेऽन्यदा जायतां
व्याख्यानेऽस्य तथाविधे कुमनसामल्पश्रुतानाममुम् ।
इत्यालोच्चयता तथापि किमपि प्रोक्तं मया तत्र च
दुर्व्याख्यानविशोधनं विदधतु प्राज्ञा परार्थोद्यताः ॥ १ ॥

॥ इति श्रीनन्दिटिप्पनिका संपूर्णा ॥

No 752. Parsvanathacharitra, by BHAVADEVASURI [पार्श्वनाथचरित्रम्— भावदेवसूरिः].

Ends :

इति श्रीकालिकाचार्यसंतानीयश्रीभावदेवसूरिविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे महाकाव्ये अष्टमसर्गे भावांके भगवद्विहारनिर्वाणवर्णनो नाम अष्टमः सर्गः ॥

कलिकुण्डे मथुरायां स्तम्भनके चारुवप्रशङ्खपुरे ।
नागह्रदे लाटह्रदे स्वर्णगिरिप्रमुखतीर्थेषु ॥ १ ॥
कलिकलुषगर्वसर्वंकषनखमणिकिरणसजलपदपीठः ।
एकातपत्रमहिमा जयति श्रीपार्श्वनाथजिनः ॥ २ ॥ युग्मम् ॥
कलास्थानकभावेन कलिगानकदर्थनः ।
कजार्वेनकवित्वेन कलिपता नजते जिनः ॥ ३ ॥
कलात्वेन कवित्वेन कलितानेजते जिनः
आसीत्स्वामिसुधर्मसंततिभवो देवेन्द्रवन्द्यक्रमः
श्रीमान् कालिकसूरिरद्भुतगुणग्रामाभिरामः पुरा ।
जीयादेष तदन्वये जिनपतिप्रासादतुङ्गाचल–
भ्राजिष्णुर्मुनिरत्र गौरवनिधिः खंडिल्लगच्छाम्बुधिः ॥ ४ ॥
तस्मिंश्चांद्रकुलेऽभवत्कुवलयोद्बोधैकबन्धुर्यशो–

ज्योत्स्नापूरितविष्टपो विधुरिव श्रीभानुदेवो गुरुः ।
यस्याख्यानसमानमेष बहुशो व्याचक्ष्यमाणोऽधुना
गच्छो गच्छदतुच्छगुर्जरभुवि प्रष्ठां प्रतिष्ठामिमाम् ॥ ५ ॥

मनसि घनविवेकस्नेहसंसेकदीप्तो
द्युतिमतनुत यस्य ज्ञानरूपप्रदीपः ।
अममतमतमांसि ध्वंसयन्नञ्जसाऽसौ
न खलु मलिनिमानं किं तु कुत्रापि चक्रे ॥ ६ ॥

श्रीमांस्ततो विजयसिंहगुरुर्मुनीन्द्र-
मुक्तावलीविमलनायकतां ततान ।
ज्योतिस्तदुज्ज्वलतरं विकिरन् धरित्र्यां
चित्रं न यस्तरलतां कलयांचकार ॥ ७ ॥

दाक्षिण्यैकनिधिर्व्यधान्न सहजे देहेऽप्यहो वांछितं
कारुण्यामृतवारिधिर्विनिदधे गुरौ स्वकीयं मनः ।
शान्तात्मानुचरं चिरस्य विनिजग्राहेन्द्रियाणां गणं
यो विज्ञातसमस्तवस्तुरभवत्तुल्यश्च हेमाश्मनोः ॥ ८ ॥

तदीयपट्टेऽजनि वीरसूरिर्यन्मानसे निर्मलदर्पणाभे ।
निरूपयामास सरस्वती सत्त्रैविध्यविद्यामयमात्मरूपम् ॥ ९ ॥

सदाभ्यासावेशप्रथितपृथुमन्थानमथिता-
दवाप्तं तर्काब्धेर्विबुधपतिसिद्धेशमहितम् ।
यदीयं वाग्ब्रह्मामृतमकृत दर्पज्वरभर-
प्रशान्तिं निःशेषक्षितिवलयवादीन्द्रमनसाम् ॥ १० ॥

तस्मादभूत्संयमराज्यनेता मुनीश्वरः श्रीजिनदेवसूरिः ।
यो धर्ममारोप्य गुणे विशुद्धध्यानेषुणा मोहरिपुं बिभेद ॥ ११ ॥

आद्यन्नमक्रमेणैव प्रसर्पति गुरुक्रमे ।
पुनः श्रीजिनदेवाख्या बभूवुर्वरसूरयः ॥ १२ ॥

येषां पादारविन्दानरुणनखशिखारागभूयोऽतिराज-
लक्ष्मीलीलानिवासान् विमलगुणभृतो भेजिरे राजहंसाः ।
आकृष्टानेकलोकभ्रमरकृतनमस्कारझंकाररम्यो
येषामद्यापि लोके स्फुरति परिमलोऽसौ यशोनामधेयः ॥ १३ ॥

तेषां विनेयविनयी बहु भावदेव-
सूरिः प्रसन्नजिनदेवगुरुप्रमोदात् ।
श्रीपत्तनाख्यनगरे रविविश्ववर्षे
पार्श्वप्रभोश्चरितरत्नमिदं ततान ॥ १४ ॥

समीक्ष्य बहुशास्त्राणि श्रुत्वा श्रुतधरानमात् ।
ग्रन्थोऽयं ग्रन्थितः स्वल्पसूत्रेणापि मया रसात् ॥ १५ ॥

क्वापि दृष्टान्तमात्रस्तु यः कोऽपि कथितो मया ।
स्वस्तये सोऽपि जैनाज्ञानुसारेण गुणेच्छुना ॥ १६ ॥

चरितं कल्पितं चापि द्वेधोदाहरणं मतम् ।
परस्मिन्साधनीयार्थस्यौदनस्य यथेन्धनम् ॥ १७ ॥

अनादिनिधने काले जीवानां चित्रकर्मणाम् ।
संविधानं हि तन्नास्ति संसारे यन्न संभवेत् ॥ १८ ॥

अस्मिन् ग्रन्थेऽथ यन्न्यूनमधिकं वा कृतं मया ।
तदध्ययनेनाधारेण तत् क्षन्तव्यं ममाखिलम् ॥ १९ ॥

श्रीपार्श्वचरितं तैस्तैर्वर्णितं यन्महात्मभिः ।
इत्थं मयापि यत्तत्रोपक्रान्तं धाष्टर्यमेव तत् ॥ २० ॥

किंच ॥ उत्तुङ्गचङ्गचैत्यानि महेभ्यैः कारितानि चेत् ।
तद्देवकुलिकामल्पधनो न विदधाति किम् ॥ २१ ॥
पूजिता यदि देवेन्द्रैर्जिना मन्दारदामभिः ।
पूजयन्ति न किं तत्तान्मर्त्या मुचकादिभिः ॥ २२ ॥
अध्वानमवतीर्णा यं गुरुगत्या महागजाः ।
न संचरति किं तत्र करिपोतः स्वलद्गतिः ॥ २३ ॥
तन्मयापि प्रभोर्भक्तिप्रकर्षवशचेतसा ।
चरित्रं रचितं संघानुमतं च न दुष्यति ॥ २४ ॥
यदत्र किञ्चिन्मूढत्वादलीकं ग्रथितं भवेत् ।
सर्वं मयि कृपां कृत्वा संशोध्यं तन्मनीषिभिः ॥ २५ ॥
निशम्य सम्यक् श्रीपार्श्वस्वामिनश्चरितं वरम् ।
भविकैस्तत्तात्पर्यार्थो धारणीयः सदा हृदि ॥ २६ ॥
गुरुमेघवर्नी बिभ्रत्सरोवत्कमलोज्ज्वलः ।
दृश्यते स्फुटमुत्तानः स्थलवत्तु रजोमयः ॥ २७ ॥
अङ्गं लवादपि यथा पटुतां सुधायाः
कल्याणतां भजति सिद्धरसस्य लोहम् ।
सच्चन्दनस्य हिमतामतितप्ततैलं
जीवस्तथा जिनमतस्य हि सिद्धभावम् ॥ २८ ॥
दशभववरपत्रं पार्श्वभर्तुश्चरित्रं
कमलमुदयनालं पुण्यलक्ष्मीविशालम् ।
प्रमुदितमुनिभङ्गं सौरभोद्गारचङ्गं
विलसतु बुधचेतःपल्वले नित्यमेतत् ॥ २९ ॥
इति श्रीपार्श्वनाथचरित्रं समाप्तम् ॥

No. 779. Bhaktamarastotravritti, by GUNAKARA [भक्तामरस्तोत्रवृत्तिः—गुणाकरः].

Begins:

पूजाज्ञानवचोपायापगमातिशयाद्भुतम् ।
श्रीनाभेयं नमस्कुर्वे सर्वकल्याणकारणम् ॥ १ ॥

Ends:

इति चतुश्चत्वारिंशद्वृत्तार्थः ॥ संपूर्णेयं भक्तामरस्तववृत्तिः ॥
सप्रभावककथानिकामसंयुक्ता ॥
वगरीं गुम्फधात्री कवीन्द्रेषु वाणी चतुर्वर्णसंघश्चतुर्वर्णसंघः ।
गुरुश्चानुशास्ता सुधीः श्रोतुवर्गो जयेयुर्जगत्याममी आसमुद्रम् ॥ १ ॥
श्रीचन्द्रगच्छेऽभयसूरिगच्छे श्रीरुद्रपल्लीयगणाब्धिचन्द्राः ।
श्रीचन्द्रसूरिप्रवरा बभुस्ते यद्भ्रातरस्ते विमलेन्दुसंज्ञाः ॥ २ ॥
तत्पट्टे जिनभद्रसूरिगुरवः सल्लब्धिलब्धप्रभाः
सिक्तां तां बुद्धि [सिद्धान्ताम्बुधि] कुम्भसंभवनिभाः —
जातः श्रीगुणशेखराभिधगुरुस्तस्मात्तपोनिर्मलः
शीलश्रीतिलको जगत्तिलक इत्यासीद् गुरुग्रामणीः ॥ ४ ॥
संद्यपद्यसुकविः सुकवित्वधाता चारित्रचारुकरुणः करुणास्तकामः ।
तत्पट्टभूषणमणिर्गतदूषणोऽभूच्छ्रीमान्मुनीन्द्रगुणचन्द्रगुरुर्गरिष्ठः ॥५॥
संप्रत्यवनौ जयिनां निर्देशादभयदेवसूरीणाम् ।
गुणचन्द्रसूरिशिष्योऽणुगुणाकरः सूरिरल्पमतिः ॥ ६ ॥
अद्भुतमहतीर्बहुश्रुतमुखश्रुताः प्रभावककथाः ।
भक्तामरस्तवस्याभिनवां वृत्तिं व्यधादेनाम् ॥ ७ ॥

वर्षे षड्विंशाधिकचतुर्दशशतीमिते च वर्षतौ ।
मासि नभस्ये रचिता सरस्वतीपत्तने वृत्तिः ॥ ८ ॥
यद्गर्दितमर्थकूटं यल्लक्षणशब्दतश्च दुष्टमिह ।
तत्साधुभिः सुधीभिः शोध्यं सद्यः प्रसद्य मयि ॥ ९ ॥
भक्तामरस्तवाक्षरविवृतिं कृत्वा यदर्जितं सुकृतम् ।
तेनासौ सुकृतिजनो निरामयः स्यात्सदानन्दी ॥ १० ॥
पञ्चदश शतान्यत्र द्वासप्ततिसमधिकानि गणितानि ।
निश्शेषवर्णवृन्दान्यनुष्टुपां प्रायशः सन्ति ॥ ११ ॥
इति भक्तामरस्तववृतिः ॥

No. 856. Shrichandracharitra, by SILASINHAGANI [श्रीचन्द्रचरित्रम् प्रशस्तिसहितम् —मू० शीलसिंहगणिः—प्र० शीलहंसः].

Ends :—

॥ ९६७ ॥ इति श्रीआगमगच्छाधिराजश्रीजयानन्दसूरीन्द्रचरणारविन्दचञ्चरीकायमानेन श्रीगुरुप्रसादितपण्डितेत्युल्लापनेन शीलसिंहगणिना विरचिते प्रवित्रे श्रीचन्द्रचरित्रे श्रीचन्द्रनृपप्राग्भवत्रिखण्डराजाधिराजत्वतीर्थयात्रादिधर्मकृत्यदीक्षाज्ञाननिर्वाणवर्णनो नाम चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥
इति श्रीश्रीचन्द्रकेवलिचरित्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथ प्रशस्तिः ॥

श्रीवीरार्हद्गौतमसुधर्मजम्बू प्रभव [प्रभृति केवलिनः]
(प्रभवः श्रुत) केवलिनः प्रभवाद्याः स्थूलभद्रान्ता ॥ १ ॥
तत एवायं गहागिरिसुहस्तिमुख्याश्च वज्रपर्यन्ताः ।
दशपूर्वधरा अभवंस्तस्माच्छ्रीवज्रसेनगुरुः ॥ २ ॥

तच्छिष्याश्चत्वारश्चन्द्रो नागेन्द्रनिर्वृती अपरौ ।
विद्याधरस्त्वमीभ्यो गच्छचतुष्कं प्रवृत्तमिह ॥ ३ ॥
नाइलपरनाम्नः श्रीचन्द्रगुरोर्विजयसेनसूरिरभूत् ।
सातिशयोऽशिक्षामनकृतान्यसामन्तभद्राख्यः ॥ ४ ॥
तत्पट्टे श्रीविजयप्रभसूरिरभूच्च सूरिजयचन्द्रः ।
श्रीदेवचन्द्रसूरिः श्रीधर्मसमुद्रसूरिरितः ॥ ५ ॥
दुःषमसमयातिशयात् प्रायस्तनुमानसौजसोहान्या ।
षष्ठाशक्तेः कैश्चिच्चतुर्दशी पाक्षिकमकारि ॥ ६ ॥
पञ्चत्रिंशदधिकशतं सूरियुजा येन नो परं मुमुचे ।
राकापाक्षिकमर्हत्प्रणीततिथ्या अधिकरागात् ॥ ७ ॥
मूलविधेरत्यागात्प्रीतैर्विबुधैर्धनैर्जनैर्यस्य ।
सुविहितबिरुदमदायि श्रीधर्मसमुद्रसूरिरसौ ॥ ८ ॥
कुशलप्रभसूरिरथो श्रीरत्नप्रभगुरुर्जिनेन्द्राभः ।
सूरिश्चारित्रप्रभगुरुरुदयप्रभगुरुः श्रीमान् ॥ ९ ॥
श्रीशालवाहननृपोपरोधतोऽकारि कालिकाचार्यैः ।
पर्युषणा च चतुर्थ्यां यदैव समये पुनस्तस्मिन् ॥ १० ॥
अजनि श्रीदेवचन्द्रप्रभसूरिः पर्व वार्षिकं येन ।
नाचीर्णं च चतुर्थ्यां जयद्रथोत्तरपुरस्थेन ॥ ११ ॥
सूरिः कुमारधर्मो जिनदेवगुरुर्यशोदेवः ।
श्रीविजयचन्द्रसूरिः सूरक्ष्मापप्रबोधकरः ॥ १२ ॥
श्रीविमलप्रभसूरिः पुण्यप्रभसूरिरथ च (ज) यघोषः ।
सूरिस्तु विजयघोषः सूरिश्रीविजयधर्मगुरुः ॥ १३ ॥

श्रीकुमुदचन्द्रसूरिर्भव्यकुमुदबोधकरणचन्द्रसमः ।
षड्विकृतिपरित्यागी दत्तिचतुष्काशनग्राही ॥ १४ ॥
आशाम्बरैः साकमथोज्जयन्ते तीर्थ(र्थे)वादेम्बिकया प्रदत्ते ।
साहाय्यके जैनसुरामरीणां वात्सल्यकृत्वाज्जिनशासनस्य ॥ १५ ॥
तुर्यस्तुतेराचरणा च चक्रे श्रीवप्पभट्टिप्रमुखैर्मुनीन्द्रैः ।
मेने न येनागमयुक्तियोगात्ततोऽजनि त्रिस्तुतिकप्रसिद्धिः ॥ १६ ॥
चतुर्थवर्षे विधिपक्षकर्त्रेत्येतस्य दत्तं बिरुदं सुजातात् ।
गुणानुरागात्पुन (रेव) राज्ञा श्रीज्ञानचन्द्रः स च सूरिवर्यः ॥ १७ ॥
तदीयपट्टे गुणचन्द्रसूरिर्येन प्रबोध्यावनिपं हि भीमम् ।
पापर्द्धिमांसाशनरात्रिभोज्यपराङ्गनानां नियमाः प्रदत्ताः ॥ १८ ॥
तत्पट्टगः श्रीगुरुशीलधर्मः क्रमेण शीलप्रभशीलरत्नौ ।
सूरी ततः श्रीगुरुशीलचन्द्रः श्रीवीरचन्द्रो गुरुशीलसुन्दरः ॥ १९ ॥
श्रीधर्मरत्नो गुरुरेवसूरिः श्रीधर्मसिंहो गुरुसिद्धसिंहः ।
कुमारसेनो नृपजः सगर्भेणहाऽथ भीतो हि ततः प्रबुद्धः ॥ २० ॥
स चाभवच्छीलगणाह्वसूरिः(सूरिः) पदेऽस्याजनि देवभद्रः ।
यस्योचिवानागमिकाह्वयं श्रीकुमारपालः स्वगुरोः समक्षम् ॥ २१ ॥
श्रीमान् जिनप्रभ इति द्वितीयोऽस्य सूरि-
र्वैराङ्गिकोऽजानि यको‌ऽनशनं चिकीर्षुः ।
भावी प्रभावक इति त्रिविधं न्यषेधि
सूर्योऽतिभक्तिपरया जिनशानस्य ॥ २२ ॥
षण्मासतीर्थनतिविघ्नकरीं प्रबोध्य
व्याघ्रीं तपोऽतिशयतः सुगतिं तु नीत्वा ।

अष्टादशाब्दसमयावधि यश्चकार
नानातपःकरणतो विमली [बिमलेन्द्र] सवाम् ॥ २२ ॥

नव्यस्तवेन नवचैत्यनतिं सदा य-
श्चक्रे जिनप्रभविभुः स महांस्तृतीयः ।
जज्ञेऽथ मुक्तमदचैत्यनिवासविद्या-
नन्दाह्वसूरिरतिधर्ममतिः प्रबुद्धः ॥ २४ ॥

तुर्योऽथ शीतलविहारनिवारणर्यैः [णैर्यैः]
संवेगवारिधिरभूद्गुणसेनसूरिः ।
चत्वार एव चतुरा अभवन्गणेऽस्मिन्
सूरीश्वरा गुणगणप्रथितास्तदैव ॥ २५ ॥

अष्टादशोरुशतमानमुनीश्वराणां
वैरङ्गिकः परिकरः प्रवरस्तदासीत् ।
सूरिभ्य एभ्य उरुसंयमिसाधुसार्थं
शाखाचतुष्टयमथ क्रमशो बभूव ॥ २६ ॥

॥ अथार्याः ॥

श्रीदेवप्रभसूरेः पदेऽभूच्छ्रीजिनप्रभयतीन्द्रः ।
तत्पट्टे पुनरजानि श्रीमान्गुणसेनसूरीशः ॥ २७ ॥

प्रतिषेधे क्रियमाणे स्वाचरणाद्दाष्टिरागिगीतार्थैः ।
सूत्रोदितकातिवार्षिकपर्वादिकमूलमार्गाणाम् ॥ २८ ॥

कर्णावल्यां भूपतिसाक्षिकमस्थापि येन सुविधिः ।
श्रीगुणसेनगुरुपदे श्रीकीर्तिसमुद्रसूरिरिह सोऽभूत् ॥ २९ ॥

॥ गीतिः ॥ युग्मम् ॥

तत्पट्टाम्बुजतरणिः शिवसुखसरणिरनेकभव्यानाम् ।
विद्योदधिः शमनिधिः श्रीहेमसमुद्रगुरुरासीत् ॥ ३० ॥
श्रीहेमचन्द्रसूरिर्बीजापुरवासिपेथडमहिभ्यः ।
यद्देशनाप्रबुद्धोऽकारयदुरुचैत्यसुचतुष्कम् ॥ ३१ ॥
सप्तसहजसुकृताप्त्यै सार्कं तैः सप्तविमलगिरियात्राः ।
स चकार च दुःसम्ये सत्रागारे घनान्नमदात् ॥ ३२ ॥
स्वसमयसकलश्रवणे वीरार्हद्गौतमाभिधार्चितः ।
तैः रूप्यटंककैः स च चक्रे चित्कोशसुत्रितयम् ॥ ३३ ॥
सोऽर्बुदशैले गर्भालयं सबिम्बं व्यधापयच्चैत्यम् ।
सचित्तादननियमीत्यादिबहुसुकृततातिमकरोत् ॥ ३४ ॥
॥ गीतिः ॥ ॥ अथ वृत्तानि ॥
तदनु मनुशताब्दे सूरिरत्नं गणेऽभूत्
सुगुरुजयसमुद्रः सर्वसूत्रेष्वधीती ।
मुनि ७ शतलिपिपाठादेकघस्रेऽसृजंस्तत्
समयकविनिबद्धग्रन्थशुद्धिं व्यधाद्यः ॥ ३५ ॥
वर्षे षट्शरवेदशीतगुमिते देवालय - - -
- - - - - साधुसंघपतिना सार्द्धं महर्द्धिप्रथः ।
आसोको व्यवहच्चकार महतीं यात्रां यदाङ्घ्रिद्वयी-
संसेवी चतुरस्तथैव चतुरः सूरीन्मुदाऽस्थापयत् ॥ ३६ ॥
रसंकरमनुवर्षे लब्धपादोदयश्रीः
कमलतिलकसूरिस्तत्पदेऽभून्महाश्रीः ।
तप (उप) शमरूपं ज्योतिराबिभ्रतोद्यत्-
तपनहिमरुचौ तौ निर्जितौ येन सद्यः ॥ ३७ ॥

यत्पादाम्बुजभक्तिभृद् (भृ) गुपुरावासी विशुद्धार्द्धिमान्
प्राग्वाटो भटसिंहठक्कुर इति श्राद्धो जिनोक्तार्थवित् ।
कारुण्याम्बुनिधिः सुधासमगिरा भूमीभुजो रञ्जयन्
देशेषु प्रवरेष्वमारिकरणघाटी [णात्पुण्यौ] घमासूत्रयत् ॥ ३८ ॥

ततोऽभवत्पुण्यदशाऽभिरामः श्रीमान् जयानन्दगुरुः सदाभः ।
दीपायितं येन बहुप्रमादतमोमये गच्छगृहाङ्गणेऽस्मिन् ॥ ३९ ॥

श्रीश्रीमालकुले सुधांशुविमले योऽजायत प्रोज्ज्वले
वर्षे सप्तमके विवेककलितः श्रीस्तम्भतीर्थे पुरे ।
आदाय व्रतमद्भुतैकधिषणो वर्षे जनेर्द्वादशे
व्याख्यां संघपुरश्चकार शरभू १९ वर्षे पदस्थोऽभवत् ॥ ४० ॥

द्वाविंशेऽजनि वत्सरे रसशराब्धीन्दुः १४५६-प्रमे वैक्रमे
वर्षे सूरिवरो बभूव नगरे श्रीक्षेत्रसंज्ञे च यः ।
आसासंघपनन्दनेभ्यकरणे श्रीदेवकुलोत्सवः
पश्चात्तत्सकुटुम्बमेव शशिभूवर्षे मुदाऽदीक्षयत् ॥ ४१ ॥

विद्वान् व्याकरणे बुधः परमते सिद्धान्ततत्त्वे सुधी-
श्छन्दोलंकृतिकाव्यनाटककथातर्केषु बाढं दृढः ।
मेधावी गणितानुयोगविषये किंवा बहूक्तैरसौ ।
सूरीन्द्रोऽत्र कलंदिकाकुलगृहं निर्द्वन्द्वमेव क्षितौ ॥ ४२ ॥

आलोक्य स्वगणं क्रियासु शिथिलं मग्नं प्रमादाम्बुधा-
वुद्दध्रे किल बोधसद्गुणयुजा चारित्रपोतेन यः ।
तत्पापश्रुतदुर्घनोपधिसुखं चोज्झांचकार क्षणात्
श्राद्धान् शुद्धनिधिं जिनागमविधिं चाबूबुधत्स्वं सुधीः ॥ ४३ ॥

प्रवचनरथस्थितो यः श्रुतदिव्यास्त्रः सुशीलसन्नाहः ।
एकोपि किल रिपुचमूं जित्वाभूद्भुवनविख्यातः ॥ ४४ ॥

येषां प्राणिर्तलं सरोजविमलं सत्पुण्यगन्धाकुलं ।
तेनात्तं किल गन्धचूर्णमभवन्माहात्म्यसौरभ्यभाक् ।
क्षिप्तं मण्डलिकेन्द्रमौलिमाभि यत् सम्यक्त्वसंघेशता–
प्रस्तावे किमु वर्ण्यमत्र भुवनान्यद्यापि तद्वासयेत् ॥ ४५ ॥

अकृत स नवजीर्णचैत्यकृत्यं चितिकोशं बहुदानधर्मशालाः ।
मुनिनगमनु १४७७ वत्सरे सुयात्रां व्यवहरमण्डलिकश्च येषु भक्तः ॥४६॥

श्रीमान्मेलिगदेवरम्य [त्न] हरिराजश्चेति तद्बान्धवौ
येषां वाक्यरसायनोर्जितगुणौ तद्बाहुदण्डाविव ।
जातौ तद्वदनेकपुण्यनिपुणावन्येऽपि सुश्रावकाः
साभाभीममुखाः सुकृत्यकरणैः संपन्नलक्ष्मीफलाः ॥ ४७ ॥

श्रीदेवरत्नसूरिप्रवरास्तत्स्थापिता गुरुगुणाढ्याः ।
गुरुसेविनो जयन्ति ग्रथितानेकोत्तरग्रन्थाः ॥ ४८ ॥

तेषां सतीर्थ्य एषां बिभ्रन् शिष्यत्वमस्ति पण्डितकः ।
नामार्थशीलसिंहो यो भट्टं वादिनं जितवान् ॥ ४९ ॥

तेनोदधिनिधिवेदेन्दु १४९४मिते माधवोज्ज्वलचतुर्थ्याम् ।
रविवारे रचितमिदं श्रीचन्द्रचरित्रमतिरुचिरम् ॥ ५० ॥

एतद्रचनापुण्यात् स्तात् सुलभं कर्तृभव्यजीवानाम् ।
बोधि च सुवाच्यमानं बिबुधैरिदमिह रिरञ्जयतु ॥ ५१ ॥

श्रीशीलसिंहपण्डितशिष्येण कृता च शीलहंसेन ।
जितगर्बस्त्रकगुरुगणभक्त्या विपुला प्रशस्तिश्रीः ॥ ५२ ॥

इति प्रशस्तिः ॥ ॥ ग्रन्थाग्रं ३६७२ अक्षर ६ श्रीरस्तु ॥ संवत १६६२ वर्षे आश्विनमास शुक्लपक्षे एकादशीवारशुक्रे शुभयोगे श्रीमत्पत्तनमहानगरमध्ये श्रीश्रीचन्द्रचरित्रं लिखितम् ॥

No. 880. **Sanghapattaka** by JINAVALLABHASURI, WITH THE COMMENTARY OF HARSHARAJA [संघपट्टकः सटीकः—मू० – जिनवल्लभसूरिः— टी० हर्षराजः].

Commentary begins:

वन्दे शान्तिजिनं शान्तिकरं कर्मोत्करोज्झितम् ।
महोदयेन्दिरोदारं विघ्नसंघातघातकम् ॥ १ ॥

भित्वा दुःकर्मदुर्गं शमदमबलतः साधिकद्वादशाब्दै-
र्लेभे तीर्थंकरश्रीः सदतिशयवती लीलया येन नृभ्यः ।
भक्तेभ्यश्च प्रदत्ता ससुरमणिरहो इष्टदस्त्वं हि सार्व-
स्तेनालं मां कुरुष्व स्वविमलकमलालंकृतं वर्धमानः ॥ २ ॥

जिनवल्लभसूरीन्द्रैः कृतः श्रीसंघपट्टकः ।
तद्व्याख्यामल्पधीः कुर्वे बृहट्टीकानुसारतः ॥ ३ ॥

अथ संघपट्टक इति कः शब्दार्थः, उच्यते ॥ संघस्य ज्ञानादिगुणसमुदायरूपस्य साध्वादेश्चतुर्विधस्य पट्टको व्यवस्थापत्रं । यथा राजादयः स्वानियोगिभ्यो व्यवस्थापत्रं प्रयच्छन्त्यनया व्यवस्थया युष्माभिर्व्यवहर्त्तव्यमिति एवमिहापि साक्षाद्विपक्षदोषदर्शनद्वारेण स्वपक्षसु संघस्य व्यवस्था वक्ष्यमाणा दर्श्यते इति संघपट्टकः ॥ तत्रादिवृत्तम् ॥ वह्निज्वालावलीढम् ॥ २ ॥

Ends:

श्रीमति खरतरगच्छे श्रीजिनभद्राभिधा गणाधीशाः ।
सिद्धान्तरुचिप्रौढानूचानाः सन्ति तच्छिष्याः ॥ १ ॥

श्रीमदभयसोमास्तूपाध्यायास्तद्विनेयविख्याताः।
तच्छिष्यहर्षराजोपाध्यायेन हि कृता वृत्तिः ॥ २ ॥
लब्धीं वाग्गुरुभद्रोदयसाहाय्याच्च संघपट्टस्य ।
श्रीमज्जिनपतिसूरीश्वरकृतसद्बृहट्टीकातः ॥ ३ ॥
यदत्र हर्षराजेन लिखितं मतिमान्द्यतः ।
विरुद्धं च तदुत्सूत्रं बुधैः शोध्यं सुबुद्धिभिः ॥ ४ ॥
इति श्रीसंघपट्टकलघुवृत्तिः संपूर्णा ॥

No. 909. Sthulabhadramunicharitra, by JAYANANDASURI [स्थूलभद्रमुनिचरित्रम्—जयानन्दसूरिः].

Begins:

वीरो वर्यश्रिये वोऽस्तु जिनेन्द्रो जगदर्चितः ।
रागादिरोधको विश्वबोधको बुद्धविष्टपः ॥ १ ॥
श्रीवीरशासनाम्भोजभासैनकनभोमणिः ।
स्थूलभद्रमुनींद्रस्य चरित्रं किमपि ब्रुवे ॥ २ ॥
एवं श्रीस्थूलभद्रप्रवरजिनपतेः पुण्यलावण्यकीर्तेः
सर्पत्कंदर्पवीरप्रकटपटुजयप्राप्तसुप्राज्यकीर्तेः ।
एवं चित्रं चरित्रं कृतसुकृतिजनं श्रीजयानन्दसिद्धि
शश्वद्भव्यव्रजानां प्रथयतु परमां शुद्धशीलप्रसिद्धिम् ॥ २ ॥
इति श्रीस्थूलभद्रमुनीन्द्रचन्द्रचारित्रं शुचि शीलगुणपवित्रं समाप्तम् ॥ ॥

No. 920. A commentary on the Ashtasahasri, by LAGHUSAMANTABHADRA. [अष्टसहस्रीविषमपदतात्पर्यटीका—लघुसमन्तभद्रः].

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

|| श्रीमद्विशालकीर्त्तिमुनये नमः ||

इह हि खलु पुरा स्वकीयनिरवद्यविद्यासंयमसंपदा गणधरप्रत्येकबुद्ध-श्रुतकेवलिदशपूर्वाणां सूत्रकृन्महर्षीणां महिमानमात्मसात्कुर्वाद्भिर्भगवद्भिरुमा-स्वातिपादैराचार्यवर्यैरासूत्रितस्य तत्त्वार्थाधिगमस्य मोक्षशास्त्रस्य गंधहस्त्याख्यं महाभाष्यमुपनिबध्नंतः स्याद्वादविद्याग्रगुरवः श्रीस्वामिसमंतभद्राचार्यास्तत्र किल मंगलपुरस्सरस्तवविषयपरमात्मगुणातिशयपरीक्षामुपाक्षिप्तवंतो देवा-गमाभिधानस्य प्रवचनतीर्थस्य सृष्टिमापूरयांचक्रिरे । तदनु सकलतार्किक-चक्रचूडामणिमरीचिमेचकितचरणनखकिरणो भगवान् भट्टाकलंकदेवस्तदै-तस्याष्टशत्याख्येन भाष्येणोन्मेषमकार्षीत् । तदेवं महाभागैस्तार्किकार्कै-रुपज्ञातां श्रीमता वादीभसिंहेनोपलालितामाप्तमीमांसामलंचिकीर्षवः स्या-द्वादोद्भासिसत्यवाक्यमाणिक्यमकरिकाघटनवैकटकाराः सूरयो विद्यानंद-स्वामिनस्तदादौ भगवदर्हदाचार्यप्रवचनप्रणामोपासनकृतेन सुकृतेन निष्प्र-त्यूहप्रसरां गिरां चातुरीमाविर्भावयंतः प्रतिज्ञाश्लोकमेकमाह ।। श्रीवर्द्ध-मानमित्यादि । अस्यार्थः । अलं क्रियते विभूष्यते केन मया विद्यानंदसूरिणा । अनेनालंकारस्य महत्त्वमुद्योतितम् । का कृतिः संदर्भः । किंरूपा शास्त्रा-वतारचितस्तुतिगोचराप्तमीमांसितं । विशेष्यविशेषणयोराविष्टलिंगत्वादयं निर्देशो यथा रमणीरत्नमुर्वशीति । कस्य । अस्य स्वामिसमंतभद्राचार्यस्य । अनेनालंकार्यस्य माहात्म्यमावेदितम् ।।...

शास्त्रावतारचितस्तुतिगोचराप्तमीमांसितमिदं शास्त्रं देवागमाभि-धानमित्युक्ते तद्गुणातिशयपरीक्षातदाप्तमीमांसितयोरेकत्वे साधिते तदाप्त-मीमांसितमपि देवागमाभिधानं भविष्यत्येवेति मनसिकृत्य तयोरेकत्व-समर्थनार्थमाह ।। मङ्गलपुरस्सरेत्यादि । ननु च मीमांसितं, परीक्षाविचार इत्यनर्थान्तरं तत्र च वादिप्रतिवादिभ्यां भवितव्यं तथा च सति समन्त-

भद्राचार्यस्य महावादिनः प्रतिवादी न कश्चिन्मनुष्यमात्रः संभवत्येव ततः कथमाप्तमीमांसनविज्ञानमुपपद्यत इति पृष्टस्सन्नाचष्टे तदेवमित्यादि ॥ इति समन्तभद्रकृतिव्याकृतिः समाप्ता ॥

देवं स्वामिनममलं विद्यानन्दं प्रणम्य निजभक्त्या।
विवृणोम्यष्टसहस्रीविषमपदं लघुसमन्तभद्रोऽहम् ॥ १ ॥

॥ श्रीवर्द्धमानमित्यादि ॥ अस्मिन् श्लोके पूर्वार्द्धेन भाष्यादिपद्यद्वयार्थः । उत्तरार्द्धेन प्रथमभाष्यार्थश्च संगृहीतः ॥

इति समंतभद्रमुनींद्रकृतायामष्टसहस्रीविषमपदतात्पर्यटीकायां प्रथमः परिच्छेदः ॥ १ ॥ ...

इति द्वितीयपरिच्छेदः समाप्तः ॥ १० ॥

अकलंकधिषणैः, अकलंका धिषणा येषां ते तैः । अथवा । भट्टाकलंकवद्धिषणा येषां ते तैः । पुनर्विस्तरः, अष्टशतीत्यादि । विलसदकलंकधिषणैः भट्टाकलंकदेवैः कृता अष्टशती प्रथितार्थप्रख्याताभिधेया भवतीति क्रियाध्याहारः । साविलसदकलंकधिषणैर्विद्यानंदैः संक्षेपादष्टसहस्री कृतापि विलसदकलंकाधिषणैरन्यैर्विद्वद्भिः प्रपंचानिचितावबोद्धव्याः अकलंकाः, भट्टाकलंकदेवाः अत एव धिषणा बृहस्पतयः । अकलंकधिषणाः । बृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्पतिर्धिषणो गुरुरित्यमरः । विलसंतश्च ते अकलंकधिषणाश्चेति विलसदकलंकधिषणाः तैः । ... तृतीयः परिच्छेदः समाप्तः ।

जीयादित्यादि । गमयंती कं, देवागमसंगतार्थं देवागमाख्यस्तुतेः हृदयंगममर्थं संगतं हृदयंगममिति वचनात् । किं विशिष्टम् । अकलंकं कलंकरहितं अथवा कलंकरहितं यथा भवति तथा गमयंतीति संबंधः । अथवा गमयंती कं, अकलंकं अकलंकदेवकृतवृत्तिग्रंथं ग्रंथकर्त्रभिधानेनापि ग्रंथा-

भिधानस्य दर्शनात् । समंतभद्रकृतस्तोत्रे समंतभद्राभिधानवत् । किं विशिष्टं, देवागमसंगतार्थं देवागमस्य संगतः अर्थो यस्मिन् । ...

चतुर्थपरिच्छेदः समाप्तः । स्फुटामित्यादि । अकलंकपदं देवागमस्तोत्र-कलंकरहितपदमिति व्युत्पत्तेः । किं, विशिष्टं तत् । दर्शितसमंतभद्रं दर्शितानि समंताद्भद्राणि येन तत् पक्षांतरे अकलंकपदं वृत्तिग्रंथं । किं विशिष्टं तत् । दर्शितसमंतभद्रं दर्शितदेवागमस्तोत्रम् । ...

इति पंचमपरिच्छेदः समाप्तः ॥

विद्यानंदकृतेः प्रवादमखिलं निर्मूलयंत्या भृशं
विद्यानंदकृतेः पदस्य विवृतिं गूढस्य संक्षेपतः ।
विद्यानंदकृते व्यरीरचमलं विद्वज्जनालंकृतेः
शक्त्याहं हि समंतभद्रमुनिपो देवागमालंकृतेः ॥

शिष्टीकृतदुर्वृष्टिसहस्री दृष्टीकृतपरदृष्टिसहस्री ।
स्पष्टीकृतादिष्टसहस्री परमाविष्टपरमष्टसहस्री ॥ १ ॥

संवत् १७९१ वर्षे मिती असाढिसुदि ६ लिखितं नैणसागरसवाइ जैपूरमध्ये ॥

No. 936. **Tattvarthasutra,** by UMASVATI with the COMMENTARY of PRABHACHANDRASURI. [तत्त्वार्थसूत्रं-सटीकम् मू० उमास्वातिः टी० प्रभाचन्द्रसूरिः टीकानाम-तत्त्वार्थरत्नप्रभाकरः]

Begins:

वंदे प्रारब्धसिध्यर्थं पञ्चकल्याणनायकम् ।
मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृताम् ।

Ends:

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

इति तत्त्वार्थरत्नप्रभाकरग्रन्थे (टिप्पणे) मुनिश्रीधर्मचन्द्रशिष्यप्रभा-

चन्द्रविरचिते श्रुतजैतसाधुहात्यादेवभावनानिमित्ते मोक्षपदार्थकथने दशमाध्यायसूत्रविचारप्रकरणं समाप्तम्॥ संवत् १७६२ वर्षे आश्विनशुदि ॥ ९ ॥

No. 938. Tattvarthatika, by SRUTASAGARA [तत्त्वार्थटीका—श्रुतसागरः].

Begins:

सिद्धोमास्वामिपूज्यं जिनवरवृषभं वीरमुत्तीरमार्त्तं
श्रीमन्तं पूज्यपादं गुणनिधिनिलयं सत्प्रभाचन्द्रमिन्द्रम् ।
श्रीविद्यानन्दधीशं गतमलमकलङ्कार्यमानम्य रम्यं
वक्ष्ये तत्त्वार्थवृत्तिं निजविभवतयाहं श्रुतोदन्वदाख्यः ॥ १ ॥

Ends:

श्रीवर्द्धमानमकलंकमनन्तभद्र-
श्रीपूज्यपादसदुमापतिपूज्यपादम् ।
विद्यादिनन्दिगुणरत्नमुनीन्द्रसेव्यं
भक्त्या नमामि परितः श्रुतसागराख्यः ॥१॥

इत्यनवद्यगद्यपद्यविद्याविनोदितनोदितप्रमोदपीयूषरसपानपावनमतिसभाजनरत्नराजमतिसागरयतिराजराजितार्थनसमर्थेन तर्कव्याकरणछन्दोलंकारसाहित्यादिशास्त्रनिशितमतिना यतिना श्रीमद्देवेन्द्रकीर्तिभट्टारकप्रशिष्येण च शिष्येण सकलविद्वज्जनविहितचरणसेवस्य श्रीविद्यानन्दिदेवस्य संछर्दितमिथ्यामतदुर्गरेण श्रुतसागरेण सूरिणा विरचितायां श्लोकवार्त्तिकराजवार्त्तिकसर्वार्थसिद्धिन्यायकुमुदचन्द्रोदयप्रमेयकमलमार्तण्डाष्टसहस्रीप्रमुखग्रंथसंदर्भनिर्भरावलोकनबुद्धिविराजितायां तत्त्वार्थटीकायां दशमोऽध्यायः समाप्तः ॥

इति तत्त्वार्थस्य श्रुतसागरी टीका समाप्ता ॥

APPENDIX IV.

List of Manuscripts purchased for Government.

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	ब्राह्मणपुस्तकानि. साङ्गोपनिषदो वेदाः						
१	आथर्वणीयोपनिषद् ...	...	५	१०	४०	१८२६	प्रथमपत्रं च
२	आश्वलायनश्रौतसूत्रम् अध्यायाः ६. ...	...	६३	८	४०		
३	ईशावास्योपनिषद् ...	...	२	८	३३	...	
४	ऋग्वेदाष्टकम् ४ तैत्तरीयशाखायाः	...	६१	१०	३२		
५	ऋग्वेदीयैतरीयोपनिषद् अध्यायाः ९, १०, ११, १२	...	७	४	३२		
६	कात्यायनीयश्रौतसूत्रम् ...	...	१४६	१२	२६	१८६२	
७	कात्यायनसूत्रभाष्यम् अध्यायाः २२ ...	देवयाज्ञिकः	९३	९	३२	...	अपूर्णम्.

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत.	अपूर्णादि वाच्यम्.
८	कात्यायनसूत्रभाष्यम् ... द्वादशाध्यायात् २४ पर्यन्तम्	कर्कः	१६२	८	४२	१६१२	
९	कैवल्योपनिषत्सटीका ...	...	७	१०	४८		
१०	कृष्णोपानिषद्	...	२	१०	२४		
११	गणशान्तिब्राह्मणम् ...	...	५	१०	२७	१६२२	
१२	गोपालोत्तरतापिनी सदीपिका	...	१८	१४	५६		
१३	गोपालोत्तरतापिनी सटीका ...	टी. श्रीकृष्णचैतन्यः	२५	१२	४८	१४२५	
१४	गोपीचन्दनोपनिषद् ...	...	६	८	३२	१८४५	
१५	चरणव्यूहः सोमोत्पत्तिश्च ...	...	८	८	२४		
१६	तवलकारोपनिषत्सटीका वा- केनोपनिषद्.	टी. शंकराचार्यः	१२	१२	५६		
१७	तैत्तिरीयोपनिषद्	...	७	११	४०		
१८	दशकर्मपद्धतौ कुशकण्डिका...	...	३	१०	२८		

१९	दर्शपौर्णमासहौत्रम् ...	...	२१	७	१६		
	आपस्तंबशाखायाम्						
२०	दर्शपौर्णमासौ	...	५२	९	३२	...	पत्राणि ३, ६, ७, ८, ९, ५३, ५४ म.
२१	देवीसूक्तम्	...	९	८	२१	१८३५	
२२	धातुलक्षणपरिशिष्टम् ...	...	२	११	२६	१७१९	
२३	नवकण्डिकाश्राद्धसूत्रभाष्यम्	...	६९	८	२९	१७३३	
२४	निरुक्ते उत्तरार्द्धम्	...	१०१	८	२५	१८५१	
२५	तदेव	...	७०	८	२६	१७१५	
२६	पदादिविकृतयः	...	५	८	४०	१८०६	
२७	परिशिष्टानुक्रमणी नक्षत्रकल्पश्च.	...	१०	८	३०	...	अपूर्णः
२८	पितृसंहिता	...	९	८	२०		
२९	पुरुषबोधिनी अथर्व० ...	...	३	१३	४०		
३०	पूरणश्लोकाः	...	३	१७	४८		
३१	तद्व्याख्या	अनन्तः	४०	१७	४८		
३२	प्रतिप्रस्थातृप्रयोगः ...	...	९	१०	२८		
३३	प्रातिशाख्यभाष्यम् ...	उवटः	११८	९	३६	१५३८	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
३४	प्रायश्चित्तपद्धतिः	...	१०	१४	५०		
३५	बृहतीसहस्रम्	...	५२	११	३२		
३६	बृहत्पर्वमालाभाष्यम् त्रु. ...	बालिराजसुत-रामः	१८	८	२४		
३७	ब्राह्मणपञ्चिका पञ्चमी ...	...	२५	९	३२	१८३२	
३८	ब्राह्मणपञ्चिका षष्ठी ...	...	२८	११	२८		
३९	ब्राह्मणपञ्चिका सप्तमी ...	...	३३	९	३०	१८२२	
४०	मण्डलकारिका	...	८	१२	३२		
४१	मन्युसूक्तम्	...	५	७	१०		
४२	मुण्डकाद्युपनिषदः ...	...	५२	१०	३२		
४३	मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ...	...	४	१५	५२		
४४	यजुर्वेदे वाजसनेयीसंहितायाः पदानि.	...	३१५	६	२४	१८५०	
४५	तस्या एव जटापाठः पूर्वार्द्धम्	...	७०१	८	२६		

४६	तस्या एव जटापाठोत्तरार्द्धम्. अध्याया: २१,२२,२३,२४	...	१३१	८	२४	...	प्रथमपत्रे न.
४७	रामपूर्वतापिनी सटीका ...	टी. विश्वेश्वर:	२०	८	५६		
४८	रामोत्तरतापिनी सटीका टीका-नाम आनन्दनिधि:	टी. आनन्दवन:	२१	१०	५६		
४९	रुद्रजप:	...	३६	६	२४	१९१०	
५०	रुद्रजप:	...	१९	१०	२४	१९१७	
५१	रुद्रपाठ: ऋग्वेदिनाम् ...	...	२२	७	२२		
५२	रुद्रसूत्रम्	अनन्तदेव:	२८	७	२४	१८२८	
५३	रुद्राध्याय: सटीक: ...	टी. उव्वट:	२४	१५	४०	१७९६	
५४	लाट्यायनसूत्रे ब्रह्मत्वम् ...	...	३	८	२२		
५५	वसोर्धारा	...	५	७	३७		
५६	वैदिकीप्रक्रिया त्रु. ...	मुरारि:	२९	११	३२		
५७	वैश्वदेवपर्वहौत्रम् ...	...	५	१०	२८		
५८	शतपथब्राह्मणे—						
	हविर्यज्ञनाम प्रथमं काण्डम्.	...	१००	९	३६	१८४९	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५९	एकवै० द्वितीयं काण्डम् ..	...	९०	८	३२	१६४०	
६०	अध्वर० तृतीयं काण्डम् ..	...	११९	६	२७	१८३०	
६१	सवन० पञ्चमं काण्डम् ...	...	५४	१०	३६	१८४१	
६२	उखासंभरण० षष्ठं काण्डम् ...	...	६६	१०	३२	१८५१	
६३	चीनामक० अष्टमकाण्डम् ...	...	६४	९	३५	१८३६	
६४	साचीनाम० नवमं काण्डम्...	...	५१	१०	३४	१८४९	
६५	अग्निरहस्यं दशमं काण्डम् ...	...	४९	९	३६	१८४९	
६६	मध्यमद्वादशं काण्डम् ..	...	४८	९	४२	१४६४ शकः	
६७	अश्वमेधं त्रयोदशं काण्डम् ...	...	७४	६	३२		
६८	आरण्यकं चतुर्दशं काण्डम्.	...	९०	७	३२	१७८१	
६९	तदेव...	...	१०४	६	३२	...	अपूर्णम्.
७०	शान्तिसूक्तम्	...	६	१८	२४		
७१	शिक्षादिचतुष्टयम्	...	१७	९	२७	१७५३	

७२	समावर्त्तनप्रयोगः ...	धरणीधरपुत्रः	१४	८	२१		
७३	सर्वानुक्रमणीपद्धतिः ...	याज्ञिकश्रीदेवः	९६	१२	२८	१७८७	
७४	सौरमन्त्राः	...	३	११	२८	१८३६	
	धर्मशास्त्रम्.						
७५	अग्निहोत्रिदाहविधिः ...	...	९	१०	३५	१८७२	
७६	अनुमरणप्रदीपः	गौरीभट्टः	१९	९	३२	१८३९	
७७	अमृता शान्तिः	...	६	९	२४		
७८	आचारतिलकः आह्निकापरनामकः	गङ्गाधरः	२२	१०	४०	१७७२	
७९	आचारप्रदीपः	नागदेवः	११२	८	२८		
८०	आचारप्रदीपः	...	४३	९	२७	...	अपूर्णः
८१	आचारमयूखः	नीलकण्ठः	१००	११	३०		
८२	उपाकर्मपद्धतिः	...	९	१०	२५		
८३	और्ध्वदेहिकक्रियापद्धतिः त्रु०.	विश्वनाथः	६०	१२	२८		
८४	कर्मकौमुदी	कृष्णदत्तः	२५	१३	४०	१७८६	
८५	कर्मविपाकः	...	२०	१२	३४		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
८६	काकशब्दफलम्	...	५	६	३२	१६३०	
८७	कालनिर्णयदीपिका ...	रामचन्द्राचार्यः	२२	१४	३६		
८८	कुण्डपूजा	...	७	६	२८		
८९	कुण्डप्रदीपः	महादेवः	९	१९	३२		
९०	कुण्डमण्डपविधिः ...	रामवाजपेयी	९	८	२७	१८०५	
९१	कुण्डरत्नाकरः सटीकः ...	द्वयोः विश्वनाथः	५९	१२	३६	१८२४	
९२	गङ्गाभक्तिप्रकाशः ...	हरिनन्दनः	१७०	१०	२६	१८९८	
९३	गयाश्राद्धपद्धतिः... ...	रघुनाथः	१८	१२	२८	१८३४	
९४	गोभिलगृह्यपद्धतिः सुबोधिनी त्रु.	शिवरामः	९	१४	३६		
९५	ग्रहदानप्रयोगः	...	१३	१३	२८		
९६	ग्रहमखतिलकम्	माधवः	३४	१२	२५		
९७	ग्रहशान्तिपद्धतिः ...	गणपतिः	८४	७	२४		
९८	ग्रहस्थापनपद्धतिः ...	...	२८	६	२०		

९९	घृतादितुलापुरुषविधिः	...	...	४	१२	३४		
१००	चातुर्मास्यपद्धतिः...	...	...	१६	९	३४		
१०१	चातुर्मास्याविविपद्धतिः	...	गणपतिः रावलोपनामा.	५८	११	५८		
१०२	जयसिंहकल्पद्रुमः	...	रत्नाकरः	७१३	९	३२		
१०३	ज्योतिष्टोमादिपद्धतिः	...	...	८४	६	२७	१७७३	
१०४	त्रिस्थलीसेतुः ...	...	नारायणः	७७	१०	४०	१८७९	
१०५	त्रिस्थलीसेतुः ...	...	भट्टोजीदीक्षितः	२५	१०	३२		
१०६	दशकर्मपद्धतिः ...	..	गणपतिः	६२	१०	२०	१८३१	
१०७	सैव	..	रामदत्तः	३०	१०	४०		
१०८	दर्शपूर्णमासपद्धतिः	...	...	५२	८	२२		
१०९	दानपञ्चिका ...	...	नरराजः	१८	१६	४८	१८७२	
११०	दानमयूखः ...	...	नीलकण्ठः	२०५	११	३२	१७९८	
१११	दीक्षानिर्णयः ...	...	...	१६	६	२४		
११२	देवीपूजापद्धतिः ...	...	चैतन्यगिरिः	१६	९	४८	१७५२	आदिमत्रं न.
११३	धनुर्वेदः ...	...	...	१११	१०	३५	...	अपूर्णम्.

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
११४	धर्मप्रवृत्तिः	नारायणः	८६	१४	४८	...	
११५	नक्षत्रविधानम्	...	६	८	२२		
११६	नान्दिश्राद्धम्	...	५	११	३४	१७९८	
११७	नारदपञ्चरात्रीयाक्रियाकाण्डः...	...	११७	१२	५०	१७९६	
११८	निम्बादित्यव्रतसिद्धान्तज्योत्स्ना.	धनिरामः	६५	८	३८	१८६९	
११९	निर्णयदीपकः त्रु० ...	अचलद्विवेदी	४९	१५	४२		
१२०	निर्णयसारः	नन्दरामः	५४	११	३६	१८३६	
१२१	निर्णयसारः	...	११	१५	२८		
१२२	निर्णयामृतम्	अल्लाडनाथः	३३८	८	३२	१८४८	
१२३	पाराशरीयम्	...	५७	८	१६		
१२४	प्रतिष्ठामयूखः	नीलकण्ठः	५१	१०	३२		
१२५	प्रयोगपारिजाते श्राद्धखण्डः ...	...	१२१	९	४०	...	आद्यन्तरहित एव.
१२६	प्रयोगरत्नः	अनन्तदेवः	६६	९	२८	...	अपूर्णः

१२७	प्रयोगविवेकसंग्रहः ...	वररुचिः	३४	८	२४	१८९४	
१२८	प्रायश्चित्तमुक्तावल्यां कृच्छ्रादिस्वरूपम्	दिवाकरः	७	९	३२	१९१०	
१२९	प्रायश्चित्तसारसंग्रहः ...	नागोजीभट्टः	६९	२८	२६		
	स्वमाध्यायश्च ब्रह्मवैवर्त्तीयः						
१३०	ब्रह्मकूर्चविधिः	...	५	७	२४		
१३१	भगवन्नाममाहात्म्यम् ...	पुरुषोत्तमदेवः	२७	९	२५	१८०५	
१३२	महार्णवे कर्मविपाकः ...	...	३१	९	४०	१८२०	पत्रे ३१, ३२ न.
१३३	महावीरभेदे प्रायश्चित्तम् ...	...	२	११	२४		
१३४	वास्तुपद्धतिः	...	४८	७	२४		
१३५	विधानपारिजातः... ...	अनन्तदेवः	१४९	८	३२	१९०६	
१३६	विवाहपद्धतिः यजुर्वेदिनः ...	...	११	८	१३		
	षोडशोपचारिपूजनं च ...						
१३७	विष्णुयागपद्धतिः... ...	अनन्तदेवः	१२	११	२०		
१३८	वीरचिन्तामणिनाम धनुर्वेदः...	...	२०	७	२७	१७३५	
१३९	वैष्णवधर्मसुरद्रुममञ्जरी ...	संकर्षणः	७२	८	३२	१९०६	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
१४०	व्यवहारनिर्णयः	मयाराममिश्रः	१९	११	३६	१८९६	पत्रे ८, ९, न.
१४१	व्रतार्कः	शंकरः	४२६	१०	३८	१८९१	
१४२	शङ्खस्मृतिः	...	३३	७	२७	१८२९	
१४३	शान्तिमयूखः	नीलकण्ठः	१३१	१२	३२		
१४४	शिवपूजापद्धतिः	...	१५	११	४२	१८६९	
१४५	शुद्धिविवेकः	रुद्रधरः	९१	९	३२	१८२४	
१४६	शूद्रकमलाकरः	कमलाकरः	१३६	९	३२	१८३४	
१४७	श्राद्धकल्पः	...	१८	८	२४		
१४८	श्राद्धकाशिका	कृष्णमिश्रः	१२५	७	३[illegible]	१९३१	
१४९	श्राद्धपद्धतिः	...	११	११	३०	१७९८	
१५०	श्राद्धपद्धतिः	शंकरः	१०	११	४०		
१५१	श्राद्धानुक्रमणिका ...	...	१४	१०	३१		
१५२	श्राद्धविधिः	श्रीदत्तोपाध्यायः	४५	७	४८	...	अपूर्णः

१५३	श्राद्धविधिः	...	५	९	२७	१७१७	
१५४	श्रीस्थलप्रकाशः	तिगलाभट्टः	१९७	८	३७	१७१९	
१५५	श्रौतपद्धतिः	...	८०	६	४५	...	आद्यन्तरहिता।
१५६	संस्कारनिर्णयः	चन्द्रचूडभट्टः उमणभट्टात्मजः	७०	१०	३२		
१५७	सपिण्डीकरणश्राद्धम् ...	...	२२	१०	३१	१८७०	
१५८	सर्वदेवप्रतिष्ठा	...	७	४	३२		
१५९	सारसंग्रहकर्मविपाकः ...	...	२५०	१०	३६	१८९४	
१६०	सूर्यादिपञ्चायतनप्रतिष्ठा ...	दिवाकरः	२४	१२	३६		
१६१	स्मृतिसारः	याज्ञिकदेव	२०	१०	२७	१८३४	
१६२	स्मृतिसारसंग्रहः	...	२९	११	२८	...	अपूर्णः
१६३	स्यमन्तकोपाख्यानम् ...	...	८	७	२८		
१६४	हारीतस्मृतिः	...	६८	१४	४९		
१६५	हेमाद्रिप्रयोगः ब्रह्माण्डपुराणोक्तः	...	६	११	३०	१७३४	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	पुराणानि.						
१६६	अग्निपुराणम्	...	४०२	१२	३८	१८१२	
१६७	अनुस्मृतिः महाभारतीयमोक्ष-धर्मान्तर्गता	...	१०	७	१९	..	
१६८	आदित्यपुराणम्	...	१४३	१९	३२		
१६९	तदेव अध्यायाः २९ ...	...	१११	४४	४०	१८२६	
१७०	इतिहाससमुच्चयः ..	...	१३६	११	३८	१९८८	
१७१	कुरुक्षेत्रमाहात्म्यम् ..	...	२९	११	२८	१९०७	
१७२	केदारकल्पः शिवपुराणान्तर्गतः	...	३४	१३	४८	१७६२	
१७३	गणेशोद्देशदीपिका ...	...	८	९	३२	१९२०	
						शकाब्दाः	
१७४	चौरचर्या	विट्ठलेश्वरः	१२	१३	४५		
	विज्ञप्तिः	सएव					

	नामरत्नस्तोत्रम्	रघुनाथः				
	गिरिधर्यष्टकम्	रघुनाथः				
	दशमस्कन्धानुक्रमणिः ...	वल्लभाचार्यः				
१७५	जगन्नाथमाहात्म्यम् स्कन्दपुराणान्तर्गतम्	...	७३	१६	४०	१८९९
१७६	जैमिनीयाश्वमेधः—महाभारतान्तर्गताश्वमेधिकपर्वस्थः.	...	१९०	१२	३६	१९१६
१७७	तुलसीमाहात्म्यम्—विष्णुधर्मोत्तरोक्तम्	...	२६	१२	४०	१८१३
१७८	देवीपुराणम्	...	२२०	११	३५	१८९६
१७९	पुष्करमाहात्म्यम्... ...	...	४३	११	३६	
१८०	फाल्गुनमाहात्म्यम् ...	...	११	१०	२८	
१८१	ब्रह्मवैवर्त्तपुराणस्य कृष्णजन्मखण्डः.	...	१६८	१२	४०	१८२१
१८२	गणपतिखण्डः	...	१४३	१२	२६	१८१९

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
१८३	प्रकृतिखण्डः	...	२२६	१४	३२	१८७०	पत्रे ४२, ४३ न.
१८४	ब्रह्मखण्डः	...	१०८	१२	२४		
१८५	भागवतसंदर्भः प्रथमसंदर्भः तत्त्वसंदर्भनामा.	रूपसनातनः	२५	९	३५		
१८६	भागवतप्रथमस्कन्धक्रमसंदर्भः नवाध्यायानामेव.	...	५०	९	४०	...	
१८७	भागवतदशमस्कन्धपूर्वार्द्धं सटीकम् टीका सुबोधिनी.	टी० वल्लभाचार्यः	६६४	८	३४	१८९१	
१८८	मथुरामाहात्म्यम् वाराहपुराणान्तर्गतम्.	...	७१	१०	३६	१८९१	
१८९	रत्नपरीक्षा अगस्तिमुनिकथिता.	...	२८	३०	१६		
१९०	रत्नपरीक्षा—भाषा	रामचन्द्रः	९	१०	२४		
१९१	रामचन्द्रचन्द्रिका-भाषाबद्धा ...	इन्द्रजित्	१०६	१२	३२	१८०९	

१९२	रासपञ्चाध्यायी सटीका भागवतपुराणान्तर्गता ...	...	५८	१३	५१	
१९३	रेवामाहात्म्यम्-वायुपुराणोक्तम्	...	६४	१०	३२	१७०८
१९४	लघुभागवतामृतम् ...	गौड॰पूर्णानन्दः	२९	१३	५०	
१९५	लक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रम्-आदित्यब्रह्मपुराणोक्तम् ...	...	१७	७	२४	१८९६
१९६	वेङ्कटगिरिमाहात्म्यम्—भविष्योत्तरपुराणोक्तम्.	...	९	११	३२	
१९७	शिवपुराणम्	...	१०६	१५	४८	
१९८	तदेव	...	१४३	१५	३५	
१९९	शिवसहस्रनाम पद्मपुराणान्तर्गतम्	...	१७	१०	३०	
२००	स्कन्दपुराणे ब्रह्मोत्तरखण्डः ...	...	६५	१३	४४	
	न्यायशास्त्रम्.					
२०१	ईश्वरकर्तृत्वे वादस्थलम् ...	...	४	११	३२	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
२०२	कारिकावल्याष्टीका—सिद्धान्तमुक्तावली.	पञ्चाननभट्टः	८६	९	३२		
२०३	किरणावली	उदयनः	३६	१०	२६	...	अपूर्णा.
२०४	चिन्तामणिप्रकाशः—प्रथमपरिच्छेदः.	गङ्गेशः	११८	१३	४८		
२०५	तत्त्वचिन्तामणिः त्रु० ...	गङ्गेशः	६१	८	३६		
२०६	तर्कसंग्रहः सटीकः टीकानाम सिद्धान्तचन्द्रोदयः.	मू. अन्नंभट्टोपाध्यायः टी. कृष्णधूर्जटिः	३९	१२	६४		
२०७	तर्कप्रकाशाभिधा न्यायसिद्धान्तमञ्जरी दीपिका.	श्रीकण्ठशर्मा					
	प्रत्यक्षखण्डः ...	...	६५	१०	३५		
	उपमानखण्डः ...	...	८	१०	३५		
	शब्दखण्डः ...	...	१९५	१०	३६	...	प्रथमपत्रं न.

२०८	तर्कभाषायाष्टीका तर्कप्रकाशिका.	कौण्डिन्यभट्टः	११	२४	६०	
२०९	तर्कभाषाप्रकाशः ..		६७	९	३२	
२१०	न्यायसिद्धान्तदीपः सटीकः ...	मू. शशधरः टी. शेषानन्तः	६८७	७	२२	१६२८
२११	न्यायसिद्धान्तमञ्जरीटिप्पणं....	शिरोमणिभट्टाचार्यः	६३	१३	६	१७१७
२१२	सप्तपदार्थी	...	५	१३	४२	
२१३	सप्तपदार्थीवृत्तिः	...	११	१७	५२	
२१४	सप्तपदार्थीवृत्तिः मितभाषिणी	माधवसरस्वती	२४	१६	४८	१४०५
२१५	सर्वज्ञसिद्धिप्रकरणम् ... शब्दनिराकरणम् च ...	...	७	१३	२०	५४
	व्याकरणानि.					
२१६	अष्टाध्यायी	पाणिनिः	५६	११	२६	१८०९
२१७	कातन्त्रविभ्रमसूत्रम् ... तदवचूरिश्च ...	...	२	१०	६८	१६९३

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
२१८	कारकविलासः	...	१५	१०	२४		
२१९	धातुपाठः	हेमचन्द्रः	८	१६	४०		
२२०	धातुपाठः	...	१४	१३	३२	१६९५	
२२१	धातुमञ्जरी	विजयग्रामः	५८	१०	१६	१८२८	
२२२	पदव्यवस्थासूत्रकारिका सटीका	मू. विमलकीर्तिः टी. उदयकीर्तिः	३१	२६	७०	१७१३	
२२३	परिभाषाप्रकरणम् ...	पाणिनिः	२	१४	४६		
२२४	प्रक्रियाभूषणम्	श्रीनिवासदासः	१३०	१०	२४	१८९२	आदिपत्राणि ३ न. तथा १०-१५न.
२२५	प्राकृतव्याकरणम् ...	चण्डः	१०	११	३६	१९१८	
२२६	फिट्सूत्राणि	शान्तनवाचार्यः	१८	१५	३६		
२२७	महाभाष्यं सटीकम् ..	मू. पतञ्जलि. टी. कैय्यटः	४८२	१०	६४		

२२८	लघुकौमुदी	वरदराजः	१४४	७	२४	१८५३	
२२९	वाक्यप्रकाशः	उदयधर्मः	६	११	३६		
२३०	स एव सटीकः	टी. हर्षकुलपण्डितः	१२	६	३६		
२३१	वैय्याकरणभूषणम् ..	कौण्डभट्टः	१८७	१२	४०	१८४७	
२३२	शब्दकौस्तुभः	भट्टोजीदीक्षितः	३१६	१०	३२		
२३३	शब्दरूपावलिः समासपटलं च.	...	२४	९	२६		
२३४	शब्दानुशासनस्य सूत्राणि ..	हेमचन्द्र	७	१९	६४	१४८२	अध्यायाः ५.
२३५	शब्दानुशासने आख्यानावचूर्णिः		३७	१९	६४		
२३६	शब्दानुशासनलघुवृत्तिः ...	हेमचन्द्रः	३९	१७	४८		अध्यायाः ४.
२३७	शब्दानुशासनलघुवृत्तिः ...	स एव	७९	१०	३५		अध्यायौ ६,७.
२३८	शब्दानुशासनबृहद्वृत्तिः ...	स एव	६७	१५	४८		प्रथमाध्यायाद्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादावधिः.
२३९	सारस्वतसूत्रपाठः ...		९	७	४८		
२४०	सारस्वतं सटीकम् ...	मू. अनुभूतिस्वरूपाचार्यः टी. पुञ्जराजः	१०७	१५	५६	१६२५	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
२४१	सारस्वतस्य टीका ...	माधवः	१९१	१५	३६		
२४२	सारस्वतस्य टीका ...	चन्द्रकीर्तिः	१८४	१२	४५		
२४३	सारस्वतीयशब्दनिष्पादनम् ...		६	९	४८	१८७४	
२४४	सिद्धान्तरत्नम् ...	जिनचन्द्रः	७५	७	२४		
	वेदान्तः						
२४५	अन्यथाख्यातिप्रकरणम् ...		६२	१०	३५		अपूर्णम्.
२४६	अपरोक्षानुभूतिः—सटीका ...	मू. शंकराचार्यः टी. विद्यारण्यः	२३	१३	४०		
२४७	अमृतसागरः—अङ्ककोशः ...	शालग्रामः	३०६	१३	४६		
२४८	अर्थपञ्चकप्रकरणम् ...	नारायणयतिः	१०	१०	२८		
२४९	अष्टादशरहस्यम् ...	रामानुजः	८	१८	५०		
२५०	अष्टावक्रः भाषार्थसहितः ...	भाषा—चतुरदासः	२०६	९	७२		
२५१	आत्मबोधः सटीकः ...	मू. सर्वोत्तमाचार्यः	६	१७	४८	१८८४	

२५२	आर्यासार्द्धशतकम्-वा स्वात्मनिरूपणप्रकरणम्.	दक्षिणामूर्तिः वा सच्चिदानन्दसरस्वती	७	१३	४०		
२५३	आलमन्दारस्तोत्रम् ...		६	८	४४		
२५४	तदेव सटीकम् ...		३५	८	३२		
२५५	उत्तरगीता सटीका ...	गौडपादाचार्यः	२६	१५	२४		
२५६	सैव	स एव	१९	९	४४		
२५७	उत्तरमीमांसासूत्रम् ...		६	१७	३४		
२५८	उपदेशसाहस्त्री ...	शंकराचार्यः	३०	१३	४८		
२५९	सैव सटीका	मू. स एव टी. रामतीर्थः	४१	१४	४०		वङ्गलिप्याम्.
२६०	एकान्नपदम्		११	८	३८		
२६१	काशिकास्तवः सटीकः ... टीकानाम स्तवविमर्शिनी ...	मू. नन्दिकेशः टी. उपमन्युः	५	११	४६		
२६२	कृष्णाष्टकम्	मू. शंकराचार्यः	४	६	२०		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
२६३	गोपालपूजापद्धतिः ...		१३	१२	४८	१८१०	
२६४	तत्त्वप्रकाशिका विवरणसहिता.	मू. आनन्दतीर्थः टी. जयतीर्थः	१९	१०	२०	१७४२	
२६५	तत्त्वानुसन्धानम् ...	महादेवसरस्वती	३३	१३	३२	१८३३	
२६६	दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम्-मानसोल्लासाख्यवार्तिकसहितं सटीकं च.	मू. शंकराचार्यः वा.-विश्वरूपापरनामा सुरेश्वराचार्यः टी.-रामतीर्थः	१३६	१०	२४	१७७१	
२६७	नाममुक्तावली ...	बालकृष्णः	४	१०	३४		
२६८	निर्वाणविचारः ...		९	१३	५५		
२६९	पाखण्डचपेटिका ...	विजयरामः	१५	१२	४८	१८९९	
२७०	ब्रह्मबावनी भाषाबद्धा ...		६	२३	३०		

२७१	भगवद्गीता सभाष्या भाष्यनाम गीताभूषणम्. ...	भा. विद्याभूषणः	१०८	१६	४४	१८९२	
२७२	भगवद्गीता सभाष्या ...	भा. शंकराचार्यः	१६४	१९	३२	१८१८	
२७३	भगवद्गीता सभाष्या ...	भा. रामानुजः	११०	१४	४८		
२७४	भगवन्नामकौमुदी ...	लक्ष्मीधरभट्टः	४९	१०	४०		
२७५	महाभारततात्पर्यनिर्णयः सटीकः	मू. आनन्दतीर्थः टी. वादिराजतीर्थः	६१	१२	५६		आद्यन्तरहितः
२७६	मुक्तावलिप्रकाशः ...	महादेवः	३५	१२	४०		
२७७	योगवासिष्ठसारः सटीकः ...	टी. विश्वेश्वरः	३४	९	४८	१७६३	
२७८	स एव	स एव.	३१	१२	३२		
२७९	स एव	टी. महीधरः	४२	१४	२०	१८०८	
२८०	योगवासिष्ठरामायणे निर्वाणप्रकरणं सटीकम् टीकानाम संसारतरणी.		१३८	८	४८	१६६१	
२८१	रामगीता—सटीका	टी. महीधरः	१३	१२	४३		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यं
	अध्यात्मरामायणान्तर्गता						
२८२	रामपटलम्– ...		१४	८	२४		
२८३	वज्रसूचिप्रकरणम् ...	शंकराचार्यः	७	९	३२		
२८४	वेदान्तरहस्यम् ...	वागीशभट्टः	९	८	१९		
२८५	वेदान्तसारटीका ...	नृसिंहसरस्वती	७८	८	३५	१७४७	प्रथमपत्रं न.
२८६	शिवगीता पद्मपुराणोक्ता ...		६९	८	२४	१८४२	प्रथमपत्रं न.
२८७	षोडशमञ्जरिका ...	शंकराचार्यः	३	७	२४		
२८८	सनत्कुमारसंहिता ...		३४	१०	२६		पटलानि ३१,३२, ३३,३४,३५.
२८९	सिद्धान्तमुक्तावलिविवृतिः ...	विठ्ठलेश्वरः	१०	१२	२५	१७७१	
२९०	स्वामिन्यष्टकविवरणम् ...	हरिदासः	३३	९	२८	१७६४	
२९१	हरिमीडेस्तोत्रम्-सटीकम् ...	शंकराचार्यः	११	११	४६		
२९२	हस्तामलकस्तोत्रं-सटीकम् ...		६	१२	३२		

	सांख्ययोगौ.						
२९३	अध्यात्ममहायोगशास्त्रम् भाषायाम्.	कुंभारीपावयोगी.	६	२०	४८		
२९४	अनुभवविद्यायोगशास्त्रम् भाषाबद्धम्.	स एव	६	१४	४५		
२९५	पातञ्जलयोगशास्त्रवृत्तिः ...	भोजराजः	२७	१६	४८	१८८१	
२९६	योगसूत्राणि सभाष्याणि ...	मू. पतञ्जलिः भा. वेदव्यासः	६९	९	३२		
२९७	वसिष्ठसंहिता		२०	११	४०		
२९८	वैराटपुराणे योगशास्त्रम् ...	कुंमारीपावनामा योगी.	१८	१४	४५		
२९९	वैराटपुराणे योगशास्त्रम् ...	स एव.	७	१९	४२		
३००	सांख्यसप्ततिः ...		३	१३	४२		
	मीमांसाशास्त्रम्.						
३०१	अजिताद्यतन्त्वटीकानिबन्धः	परितोषमिश्रः	४५	२६	२९		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	प्रथमाध्यायस्य तृतीयपादपर्यन्तः						
३०२	उत्तरमीमांसा वा व्याससूत्राणि वा-ब्रह्मसूत्राणि वा-वेदान्त-सूत्राणि.		१७	७	१६		
३०३	तट्टीका-ब्रह्मामृतवर्षिणी ... अध्यायौ १,२.	रामाकिंकरः	१००	१०	६४		अपूर्णा.
३०४	सैव ... द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्ता	स एव	७४	४३	४८		प्रथमपत्रं न
३०५	तत्सूत्रटीका— ... द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्ता	रङ्गनाथः	३१	१५	४८		
३०६	सैव ... द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्ता	स एव.	३८	१२	३६		

३०७	ऋजुविमला नाम पञ्जिका अध्यायाः १,९,१०. ...	शालिकनाथमिश्रः	१६८	२२	२८		
३०८	त्रिपादीनीतिनयनम् ...	मुरारिः	७०	१८	२९		
३०९	विधिरसायनम् ...	अप्पयदीक्षितः	७७	२३	३२		
	स्वकृतपद्यमयविधिरसायनस्य व्याख्यारूपम्						
३१०	शारीरकमीमांसाभाष्यम् ...	शंकराचार्यः	१६१	१८	३२		
	द्वितीयाध्यायादारभ्य						
३११	शारीरकमीमांसान्यायनिर्णयः	आनन्दज्ञानः	१२८	१०	४४		
	प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादः						
	भक्तिशास्त्रम्						
३१२	गङ्गाभक्तिप्रकाशः ...	हरिनन्दनः	१६८.	९	३२	१८९३.	
३१३	भगवत्प्रतिष्ठापद्धतिः ...		७१	१६	४०	१८७७	
	पञ्चरात्रप्रोक्ता						
३१४	भक्तिसंदर्भः ...	रूपसनातनः	८९	१९	४८		प्रथमपत्रं न.

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	भागवतसंदर्भे पञ्चमोऽयम्						
३१५	मथुराष्टकाविवरणम् ...						
३१६	यमुनाष्टकाविवरणम् ...	विठ्ठलेश्वरः	६	११	३६	१७५०	
३१७	रामपूजापद्धतिः पूर्वार्द्धम् ...	श्रीरामोपाध्यायः	६२	१०	४०	१९१५	
३१८	रामपूजापद्धतिः उत्तरार्द्धम् ...	स एव.	६२	१०	४०	१९१५	
३१९	सेवापद्धतिः सटीका वा सेवाशतकम्.	मू. टी. व्रजलालः	३७	...	...	१७५५	
३२०	सेवाफलविवृतिः ...	पुरुषोत्तमः	१०	१०	२७		
	काव्यानि.						
३२१	अनङ्गरङ्गः ...	कल्याणमल्लः	२३	१२	३६	१८२०	
३२२	अन्यापदेशशतकम् ...	मधुसूदनः	१०	११	४२		
३२३	अमरुशतकम् ...	अमरुः	१४	७	३७	१६८२	
३२४	अमरुशतकटीका—रसिकसंजीविनी	अर्जुनवर्मदेवः	८०	८	४०	१६६५	

३२५	अश्वधाटीकाव्यम् ...	जगन्नाथः	६	९	२६		
३२६	आनन्दलहरी ...	शंकराचार्यः	७	९	१६		
३२७	कविकण्ठाभरणम् ...	क्षेमेन्द्रः	२०	१५	४०		
३२८	कविकल्पलता ...	देवेश्वरः	१८८	६	२०		
३२९	कामन्दकीयनीतिसारः सटीकः		४१	८	४६		सर्गाः ३
३३०	किरातार्जुनीयस्य टीका ...	काशिनाथः	११५	९	४२		सर्गाः १३
३३१	तस्यैव दीपिका सर्गः १ ...	धर्मविजयगणिः	३२	१५	४०		
३३२	कुमारसंभवकाव्यम् ...	कालिदासः	१४	१७	५८	१५००	
३३३	तस्यैव टीका ...	वल्लभः	५६	१६	४०	१४१६	सर्गाः ८
३३४	कृष्णकर्णामृतस्तोत्रम् ...	बिल्वमङ्गलः	१५	९	२४	१७६६	
३३५	कृष्णरुक्मिणीवल्ली भाषार्थसहिता.	पृथ्वीराजः	२१	२५	४८	१७२४	
३३६	कृष्णाश्रयस्तोत्रम् ...	कल्याणरायः	१३	१०	३०		
३३७	खण्डप्रशस्तिकाव्यानि ...		७	१५	५५		
३३८	गङ्गालहरी सटीका ...	मू. जगन्नाथः टी कृष्णभट्टस्य शिष्यः	२४	१२	४०		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
३३९	सैव ...	स एव.	१६	१४	५२		
३४०	गीतगोविन्दकाव्यम् ...	जयदेवः	३४	१०	३२		वंगलिप्याम्.
३४१	गीतगोविन्दस्य टीका ...	शंकरमिश्रः	३८	२१			दश पत्राणि न.
३४२	गीतगोविन्दकाव्यं-सटीकम्. टीकानाम साहित्यरत्नमाला.	मू. जयदेवः टी. शेषकमलाकरः	९५	९	४८	१६३६	आदिपत्राणि १० न.
३४३	तदेव टीकानाम रसकदम्बककल्लोलिनी.	टी. नारायणः	७४	१२	३२		
३४४	तदेव सैव ...	स एव.	४७	१४	४४		आदिपत्रं न अपूर्णा.
३४५	गीर्वाणपदमञ्जरी ..	ढुण्ढिकराजकविः	१५	११	६२		
३४६	घटखर्परकाव्यम् ...	घटखर्परः	३	७	३२		
३४७	चाणाक्यनीतिशास्त्रम् ...	भोजराजः	९१	५	३२		
३४८	तदेव ...	स एव.	५४	६	२४		

३४९	नलोदयकाव्यम् ...		१४	९	३२	१६६९	
३५०	तदेव सावचूरि ...	मू. रविदेवः	५	१७	६४		
३५१	तदेव सटीकम् ...	टी. शिवदत्तः	१४	१६	७२		सर्गौ.
३५२	नाट्यदर्पणः ..	रामचन्द्रः	१०	९	४०		
३५३	नीतिशृङ्गारवैराग्यशतकानि ...	मू. भर्तृहरिः टी. धनसुरपाठकः	५१	१४	३६	१८५९	
३५४	तान्येव भाषाबद्धानि ...	भा. प्रतापसिंहः	८०	१३	१२		
३५५	पञ्चतन्त्रम् ...	विष्णुशर्मा.	१२७	१६	३६	१८९१	
३५६	तदेव ...	स एव.	७५	१५	४४		
३५७	पद्यावली ..		३६	१०	३७		
३५८	प्रमदलहरी ...		५३	५	१८		
३५९	बृहत्कथासारः ...	क्षेमेन्द्रः	३६४	१०	३२		अपूर्णः
३६०	भक्तमाला भाषाबद्धा ..	नाभास्वामी	११५	१३	३६	१८५७	
३६१	भामिनीविलासः ...	जगन्नाथः	११	१४	४८		
३६२	स एव	स एव.	२२	१०	३७		
३६३	स एव सटीकः ...	टी. महादेवः	३७	१५	४८		अपूर्णः

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
३६४	भावपञ्चाशिका ...	कविवृन्दः	४	२०	४७	१९४७	
३६५	भावशतकम् ...	नागराजः	१२	११	३४		
३६६	भोजप्रबन्धः ...		४७	१२	३०		
३६७	मणिकर्णिकालहरी ...	वत्सराजः	३३	६	२८	१८१२	
३६८	मन्दारमञ्जरी गद्यबद्धा ...	लक्ष्मीधरस्य शिष्यः	११५	९	४०		अपूर्णा.
३६९	मल्लविद्यापुराणम् ...		१८	१२	३१	१७३१	
३७०	मेघदूतकाव्यम्-सटीकम् ..	मू. कालिदासः टी. मल्लिनाथः	३२	१५	४८		
३७१	मेघदूतकाव्यस्य टीका ...		४५	१२	४९	१८१४	
३७२	तदेव सटीकम्-टीकानाम पञ्जिका.	मू. स एव.	१६	१२	७२		
३७३	रघुवंशः सटीकः ...	मू. कालिदासः टी. सुमतिविजयः	१८५	१७	५८	१८१७	

३७४	रघुवंशटीका ...	मल्लिनाथः	११४	१७	५४		
३७५	रसिकरञ्जनम् ...	व्रजराजः	६	१०	३६		
३७६	राधाविनोदकाव्यं-सटीकम् ...	द्वयोः रामचन्द्रः	९	१२	३६		
३७७	राजतरङ्गिणी ...	कल्हणः	३११	११	४०		
३७८	रामार्याशतकं-सटीकम् ...	मू. मुद्गलभट्टः टी. काकभट्टः	१८	१४	४८		
३७९	वाक्यमञ्जरी ...	अनन्तः	२१	१०	३२		
३८०	वात्स्यायनवार्त्तिकनिबन्धः ..		२१	११	५२		
३८१	विदग्धमुखमण्डनम् ...	धर्मदासः	१८	११	३४		
३८२	तदेव सटीकम् ...	स एव.	१३	१३	४०	१६९०	
३८३	तस्यैव विवरणम् ...	स एव.	३७	११	३५		
३८४	तस्यैव विद्वन्मनोहरा टीका ...	ताराचन्द्रः	१५	१०	४४	१८२६	प्रथमपत्राणि १८न.
३८५	तस्यैव वृत्तिः ...		३७	१३	४८	१६६८	
३८६	वैतालपञ्चविंशतिका ...	शिवदासः	१६	१९	५६		
३८७	वैराग्यशतकस्य भर्तृहरिकृतस्य बालावबोधः	इन्द्रजित्.	८६	१०	३०	१७६४	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
३८८	शिवाविवाहमण्डपः ..	सोमनाथः	२५	११	४४	१६७०	
३८९	शिशुपालवधकाव्यम् ..	माघः	३९	२१	६०	१४८८	प्रथमपत्रं न.
३९०	शृङ्गारतिलकम् ...	कालिदासः	४	७	३२		
३९१	शृङ्गारवैराग्यशतकयोष्टीका ..	धनसारः	३४	१७	४०		
३९२	शृङ्गाररसमण्डनम् ..	विठ्ठलः	२१	११	२०		
३९३	शृङ्गारशतकम् ...	अमरुकविः	१९	८	२८		
३९४	शृङ्गारामृतलहरी ...	सामराजः	६२	६	२५	१८०६	
३९५	संकल्पकल्पद्रुमम् ...		९	११	३२		
३९६	संस्कृतमञ्जरी... ...		२७	५	१८	१९१२	
३९७	संस्कृतमञ्जरी.... ...		४	१२	३२		
३९८	सिंहासनद्वात्रिंशका ...	क्षेमंकरमुनिः	२३	१७	५२		
३९९	सुरथोत्सवकाव्यम् ...	सोमेश्वरः	८९	९	३०	१६७८	
४००	सेतुप्रबन्धस्य टीका ...	रामदासः	१२५	१८	५६		

	रामसेतुप्रदीपाख्या.					
४०१	सौन्दर्यलहरी सटीका ...	मू. शंकराचार्यः टी. रामचन्द्रमिश्रः	७९	८	४०	
४०२	हंसदूतकाव्यम् ...	रूपगोस्वामी.	१०	१५	३२	
४०३	तस्यैव टीका... ...		७	१८	४५	
४०४	हलायुधकोशः—कविरहस्यापर-नामा.	हलायुधः	१०	१४	३२	१७८६
	रसालंकारौ.					
४०५	अलंकारकौस्तुभः ...		२१०			
४०६	अलंकारचन्द्रिका ...	वैजनाथः	१०५	१३	३८	१८१५
४०७	अलंकारलक्षणानि ...	शंभुनाथः	१२	२०	१७	१७९७
४०८	अलंकारशेखरः ...	माणिक्यचन्द्रः	६०	९	२८	
४०९	अलंकारसुधानिधिः भाषाबद्धः	गणपतिः	४२	८	१७	
४१०	चन्द्रालोकः ...	जयदेवः	१८	८	३२	१७६३
४११	स एव ...	स एव.	१९	९	२८	१७९७
४१२	पद्माभरणालंकारः भाषाबद्धः	पद्माकरः	२६	१०	१६	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४१३	भाषाभूषणम् भाषाबद्धम् ...	जसवंतसिंहः	१९	८	२९	१८३६	
४१४	रसकौमुदी ...		२३	१५	६०	१८८०	
४१५	रसतरङ्गिणी सटीका टीकानाम सेतुः	मू. भानुमिश्र. टी. जीवराजशर्मा.	२०७	९	४८		अपूर्णा.
४१६	रसमञ्जरी सटीका ...	मू. भानुदत्तः टी. अनन्तपण्डितः	८१	१२	४८		पत्राणि ९,११,१८ न.
४१७	रसरत्नाहारः सटीकः ...	द्वयोः शिवरामः	१८	१३	४६		
४१८	रसिकप्रिया भाषाबद्धा पाण्डवगीता च ...	केशवदासः	१०३	२१	१०		
४१९	वाग्भट्टालंकारः सटीकः ...	मू. वाग्भट्ट. टी. जिनवर्द्धमानः	२८	१२	४८	१६९०	आरम्भपत्रं न.
४२०	वाग्भट्टालंकारटीका ...		३५	११	३२		प्रथमपत्रं न.
४२१	वाग्भट्टालंकारव्याख्या ...	सिंहदेवः	३९	१५	४४		
४२२	साहित्यमुक्तावलिः ...		५७				

	नाटकानि.						
४२३	कर्पूरमञ्जरी ...	राजशेखरः	२०	११	४४		
४२४	सैव सटिप्पणा ...	स एव.	२३	१०	४८		
४२५	प्रबोधचन्द्रोदयं सटीकम् ...	मू. कृष्णमिश्रः टी. गणेशः	७४	१२	४८		
४२६	प्रसन्नराघवम् ...	जयदेवः	८६	९	३६	१८९६	
४२७	तदेव ...	स एव.	४४	१०	३६		अपूर्णम्.
४२८	माधवानलनाटकम् ...	आनन्दधरः	१२	८	४०		प्रथमपत्राणि १३न.
४२९	माधवानलनाटककथा ...		४.	१९	४८	१७२१	
४३०	मालतीमाधवटिप्पणम् ...	धरानन्दः	२६	८	४२		
४३१	मुद्राराक्षसनाटकं सटीकम् ...	मू. विशाखदत्तः टी. ढुण्ढिव्यासः	१००	१०	४०	१८९६	
४३२	रत्नावलीनाटिका ...	श्रीहर्षदेवः	३५	१०	३५		
४३३	ललितमाधवनाटकम् ...	मू. रूपगोस्वामी टी. तच्छिष्यः	८५	१६	४०		
४३४	वेणीसंवरणम्. ...	नारायणः	७५	९	३६	१४७५	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४३५	शृङ्गारमञ्जरीशाटकः ...	विश्वेश्वरः	२८	८	४७	श. १६३९	
४३६	श्रीकृष्णभक्तिचन्द्रिकानाम नाटकम्		२८	१०	२७	१८०४	
४३७	षण्मतनाटकम् ...	जयन्तभट्टः	३८	९	४३		
४३८	हनुमन्नाटकं-सटीकम्. ...	मू. हनुमान्. टी. मोहनदासः	७५	१४	४८		अपूर्णम्.
४३९	तदेव.	तथैव.	८२	१४	५१	१७६८	
	संगीतशास्त्रम्.						
४४०	संकीर्णरागाः ...		१०	८	१६		
४४१	संगीतदर्पणः ...	दामोदरः	५४	९	४०		
	कोशाः						
४४२	अनेकार्थसंग्रहः ...	हेमचन्द्रः	३२	१६	५५	१५११	
४४३	धनञ्जयनाममाला ...	धनञ्जयः	१४	१०	४०	१८७१	

४४४	नानार्थध्वनिमञ्जरी ...		१०	८	२१		
४४५	मेदिनीकोशः	मेदिनीकरः	८८	१०	४०	१७२४	
४४६	स एव	स एव	९२	१७	४२	१८६८	
४४७	विश्वकोशः	महेश्वरः	९०	१२	४३	१६९३	
	छन्दः						
४४८	छन्दःकोशः सटीकः ...	मू. मा. रत्नशेखरः टी. चन्द्रकीर्तिः	२४	८	३२	१६९७	
४४९	छन्दःकौस्तुभः सटीकः ...	मू. राधादामोदरः टी. विद्याभूषणः	३३	१०	४०	१८३५	
४५०	छन्दःपीयूषः ..	जगन्नाथः	४८	९	४६	१८४९	प्रस्तारादयः षडेव.
४५१	छन्दोऽनुशासनवृत्तिः ...	हेमचन्द्रः	३	१७	६६		
४५२	छन्दोमञ्जरी	गङ्गादासः	२५	८	४०		
४५३	छन्दोरत्नावलिः भाषा ...	हरिरामः	१८	१३	३२	१८४७	
४५४	छन्दोविवेकः भाषाबद्धः ...	जयनारायणः	१४	२९	२४	१८९९	
४५५	छन्दोवृत्तमुक्तावली ..		६१				
४५६	पिङ्गलविचारः भाषा ...	सुखदेवः	२३	११	१८	१७९७	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४५७	प्राकृतपिङ्गलम् ...	पिङ्गलाचार्यः	३८	१०	३२		
४५८	तदेव सटीकम् द्वितीयपरिच्छेदः		२४	१२	४८		अपूर्णम्.
४५९	तदेव सटीकम् द्वितीयपरिच्छेदः		२३	७	३२	१८२२	
४६०	तदेव सटीकम् ...	मू. स एव. टी. व्रजराजः	६४	११	२८		
४६१	वृत्तरत्नाकरस्य वृत्तिः ...	श्रीकण्ठः	१४	१६	५२		
४६२	वृत्तरत्नावलिः	चिरंजीवभट्टाचार्यः	७	१५	३२		
४६३	श्रुतबोधटीका ...	हर्षकीर्तिः	६	१७	४६		
	ज्योतिःशास्त्रम्.						
४६४	अर्घकाण्डः		२२	१०	३२	१८७५	
४६५	करणकुतूहलम् ...	भास्करः	२०	९	३६		प्रथमपत्रे न.
४६६	गणकमण्डनम् ...	नन्दिकेश्वरः	४४	८	२६		
४६७	गणकसारोद्धारः ...		१२	१७	५६		

४६८	गणिततत्त्वचिन्तामणिः ...	दिवाकरः	१७	१३	३४	१७९१	प्रथमपत्राणि १२न.
४६९	ग्रहसारिणी	त्र्यम्बकभट्टः	७१	१०	३६		
४७०	जातकपद्धतिः सटीका ...	केशवः	२८	१२	३२	१८४२	
४७१	जातकसारः	नृसिंहः	९७	१२	३७		अपूर्णः
४७२	जातकालंकारटीका ...	गणेशः	२६	१०	२४	१८६८	
४७३	जैमिनीसूत्रं सभाष्यम् ...	मू. जैमिनिः भा. व्यंकटेशः	४७	१२	३८		
४७४	जैमिनीसूत्राणि सवृत्तीनि ...	मू. जैमिनिः वृत्ति. बालकृष्णानन्दसरस्वती	१२९	८	३२	१८२१	
४७५	तान्येव	स एव	१४४	९	२६	१८९३	
४७६	जैमिनीयसूत्रसारः ...	भवानीरामः	६	११	२५		
४७७	ज्योतिःसारः टब्बासहितः ...		३७	७	३६	१८७४	
४७८	ताजिकनीलकण्ठी सटीका ...	मू. नीलकण्ठः टी. गोविन्दः	३३२	१६	२५	१८००	
४७९	ताजिकपद्मकोशः ...		६	१२	४०	१९२६	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४८०	ताजिकभूषणम्	गणेशः	२८	१०	३६	१७८०	
४८१	ताजिकसारटीका ..	मुमतिहर्षगणिः	३९	१३	३०		
४८२	सैव	स एव	२८	१५	५०	१७९९	
४८३	नरपतिजयचर्या चतुरशीतिचक्राण्येव	नरपतिः	६१	१४	३७		
४८४	नरपतिजयचर्यायां सर्वतोभद्रचक्रं-सटीकम्		१६	१२	३२		
४८५	पञ्चाङ्गदीपकः	मणिरामः	४	११	३०	१८३९	
४८६	पुष्पोच्चयः ज्योतिष्केदारस्थः...	कृपाशंकरः	१३	१२	३६		
४८७	प्रश्नचूडामणिः भाषासहितः ...		२४	८	३२		
४८८	प्रश्नप्रदीपकः	काशीनाथः	२१	९	१६	१९०१	
४८९	स एव	स एव	२३	७	२४		
४९०	प्रश्नभैरवः	गङ्गाधरः	८	८	२४		अपूर्णः

४९१	प्रश्नमनोरमा सटीका ...	मू. गर्गः	६	८	४४	१८९८	
४९२	भड्डलीविचारः		७	१८	४२		
४९३	भावसंग्रहः		५६	१४	४०		
४९४	भावसागरः		६३	१४	५३		
४९५	भास्वतीसूत्रं सटीकम् ...	मू. शतानन्दः	११	२०	४०	१७६०	
४९६	मकरन्दविवरणम् ...	दिवाकरः	१२	२१	३१	१८७५	
४९७	महादेवीसारणी सटीका ..	मू. महादेवः टी. धनराजः	२५	१७	५४	१७३४	
४९८	मिताङ्कप्रकरणम् ...	विश्वनाथः	१२	११	२७	१६९६	
४९९	मुहूर्त्तचिन्तामणिः सटीकः	द्वयोः रामदैवज्ञः	२०३	१०	४८	१८०४	
५००	मुहूर्त्ततत्त्वम्	केशवाचार्यः	३०	१०	२६	१७२७	
५०१	तदेव	स एव	१७	१३	३६	१७९७	प्रथमपत्रं न
५०२	मुहूर्त्तमार्त्तण्डटीका ...	अनन्तः	५१	१८	४६	१८६६	
५०३	यन्त्रराजागमः	महेन्द्रसूरिः	१८	१०	३२	१७०७	
५०४	यन्त्रसारः	मिश्रनन्दरामः	२१	१३	२८	१८८७	
५०५	योगजातकम्	यमुनाचार्यः	७	११	३२	१७१४	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५०६	योगार्णवः	त्र्यंकटेशः	१४	९	४६		
५०७	रत्नदीपः	गणपतिः	१२	१५	४८		
५०८	रत्नमाला सटीका ...	मू. श्रीपतिः टी. महादेवः	८२	१५	४८		
५०९	रमलनवरत्नम्	परमसुखोपाध्यायः	६९	९	२६	१८८५	
५१०	रमलसारः	श्रीपतिः	११	१२	४०	१८७८	
५११	रमलार्कप्रकाशः		३४	१०	३०		
५१२	रमलेन्दुप्रकाशः	वाल्मीकिः	८	२८	४०		
५१३	राजमृगाङ्कसारणी ...		१०	२०	५१		
५१४	रेखागणितम्		५४	९	३४		अपूर्णम्.
५१५	लग्नशुद्धिप्रकरणम्—मा०	हरिभद्रसूरिः	१५	७	२६	१९४५	
५१६	लघुजातकवृत्तिः	उत्पलभट्टः	४०	१३	३२	१९०४	
५१७	वसन्तराजः भाषाबद्धः ...	त्रिविक्रमदासः	५५	२८	२०	१८९०	

९१८	वर्षगणितपद्धतिः	...	दिवाकरः	९	१३	३६		
९१९	वाराहीसंहिता ...	..		१०९	१३	४०		
९२०	वृद्धवशिष्ठसंहिता	...		१०२	१०	४४		अपूर्णा.
९२१	सैव त्रु.			३०	१३	४८		
९२२	बृहज्जातकः ...	...	वराहमिहरः	२९	११	४८		
९२३	षट्पंचाशिका सटीका	...	मू. पृथुयशाः टी. दामोदरः	११	१२	४०.		
९२४	संकेतकौमुदी ...	...	हरिनाथाचार्यः	१२	१२	२७	१९२३	
९२५	समाविवेकटीका ...	...	माधवः	४२	८	३२		
९२६	सामुद्रिकलक्षणानि...	..		१४	१०	३२	१७७०	
९२७	सारावली ...	...		३३	१२	३३	१८२६	
९२८	सारावली ...	...	कल्याणवर्मा	१६४	१२	२४	१८४९	प्रथमपत्रं.
९२९	स्वरोदयशास्त्रम् ...	...		१२	१६	३०		
	वैद्यकम्							
९३०	अजीर्णमञ्जरी ...	..	काशीनाथः	९	९	२४		
९३१	अर्कप्रकाशः ...	...	माधवः	१९	१०	४८	१८९७	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५३२	अष्टाङ्गहृदयसंहिता ...	वाग्भटः	३३८	१३	३२		आदिपत्रे न.
५३३	कंकालीग्रन्थः	नासीरसाहः	३६	९	३२		
५३४	चरकसंहिता		४५५	९	५४	श.१७२५	
५३५	चिकित्सासारसंग्रहः ..	वङ्गसेनः	५३६	११	३२		
५३६	त्रिशती	शार्ङ्गधरः	२४.	१०	३२	१८०४	
५३७	निदानाञ्जनं भाषार्थसहितम्.		१०६	६	२४	१९४४	
५३८	पथ्यापथ्यविधिः		१३	१६	४०		
५३९	पथ्यापथ्याधिकारः ...		३८	८	२६	१८०३	
५४०	पाकावली	उपाध्यायः— सारस्वतकुलोद्भवः	३२	९	३२	१८७९	
५४१	मदनविनोदनिघण्टुः ...	मदननृपः	४९	१२	२८		अपूर्णः.
५४२	योगमुक्तावलिः	बल्लालदेवः	१९	१४	५०		
५४३	रसरत्नाकरः	नित्यनाथः	१६५	९	५०	१७३४	

९४४	स एव	स एव	२४	१३	३७		
९४५	रामविनोदः भाषा ...	रामः	८१	११	४०	१८०३	प्रथमपत्राणि २८ न.
९४६	स एव.	स एव	१६४	१०	२६		
९४७	वैद्यकसारसंग्रहे चूर्णाधिकारः भाषासाहितः	हर्षकीर्तिः	१२	१५	४४		
९४८	वैद्यनिघण्टुः प्रथमवर्गः ...		२०	१४	३४		अपूर्णः
९४९	वैद्यविनोदः	शंकरः	८४	१०	४३	१८४१	
९५०	व्रजविनोदः भाषाबद्धः ..	मनभामनः	५७	११	३०	१८७७	
९५१	शतश्लोकी सटीका ...	बोपदेवः	१९	१६	४०	१८९१	
९५२	शारीरविवेकः	सदानन्दः	७	९	३६	१८६६	
९५३	सिद्धमन्त्रः	केशवः	९	७	४९	१८९७	
	मन्त्रतन्त्रे						
९५४	आश्चर्ययोगमाला सटीका ..	मू. नागार्जुनः टी. गुणाकरः	७	१८	४८		
९५५	उच्छिष्टगणेशपञ्चाङ्गम्. शिवार्चनचन्द्रिकास्थम्.		२९	९	२०		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५५६	उड्डीशतन्त्रसारः वीरभद्रमहातन्त्रोक्तः		२२	९	४०	१८७१	
५५७	ककारादि कालिसहस्रनामस्तोत्रम्		५६	७	२२	१७७०	
५५८	कार्त्तवीर्यदीपाविधिः ...		२१	८	२६	१८५५	
५५९	कालिकास्तोत्रम्	वीरभद्रः	१३	९	४०		
५६०	कालिपूजापद्धतिः ...		३३	८	२५	१९१३	
५६१	केदारकल्पः		६१	८	२६	१६७९	प्रथमपत्रे न.
५६२	गणपतिपञ्चाङ्गम्		१६	९	३२		
५६३	गायत्रीपञ्चाङ्गम्. विश्वामित्रकल्पोक्तम् ...		१३६	८	२६		
५६४	गायत्रीपञ्चाङ्गम्		१८	११	३२		नवमपत्रं न.

६६५	गोपालसुन्दरी विद्या—मन्त्रचूडामणितन्त्रोक्ता ...		१४	७	२४		
६६६	ताराकवचम् ...		६	८	१९		
६६७	ताराहस्यवृत्तिः	शंकरः	२६	११	३९		
६६८	तुलजासहस्रनामस्तोत्रम् ...		१२	८	२४	१७५९	
६६९	त्रैलोक्यविजयकवचम् ...		२४	१०	२४	१७२१	
६७०	त्वरितरुद्रविधानम् ...		३	७	९		
६७१	दक्षिणकालिकार्चनपद्धतिः ...		११२	४०	१६	१८८१	
६७२	दत्तात्रेयकल्पः		३८	७	२६		
६७३	दुर्गापाठस्य टीका ...		७०	११	२९		प्रथमपत्रं न.
६७४	दुर्गापाठस्य टीका ...	नागोजीभट्टः	२८	१६	४८	१८३५	
६७५	नृसिंहस्तोत्रम्	जगन्नाथः	३	१४	२७	१८४६	
६७६	पक्षिराजकवचम्	शंकरः	१६	११	३२		
६७७	पञ्चमुखिहनुमत्कवचम् ...		५	१०	२६	१८९२	
६७८	पञ्चरात्रागमे जितंते स्तोत्रम् ...		६६	६	२१		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
९७९	पञ्चस्तवी		११	१०	४८		
	लघुस्तवः						
	चर्चास्तवः						
	घटस्तवः						
	अम्बास्तवः						
	सकलजननीस्तवः ...						
९८०	पद्मपुष्पाञ्जलिस्तोत्रम् ...	रामकृष्णकविः	२	१५	५८	१७९९	
९८१	प्रत्यङ्गिरास्तोत्रम्		२१	७	३२	१८०२	
९८२	बीजकोशः		६	१४	३५		
९८३	बीजकोशः ... .. } बीजनिघण्टुः ... ... } बीजसंकेतः ... ... }		३८	७	२०		
९८४	बीजनिघण्टुः		५	८	३७		
९८५	भद्रकाली चिन्तामणिः ...		१२४	८	१६		
९८६	मन्त्रचन्द्रिका	जनार्दनः	६७	१५	४०		अपूर्णा.

५८७	मन्त्रदीपिका प्रकाशाः ५ ...	यशोधरः	४६	१०	२६		नत्रे २७,३० न.
५८८	मन्त्रमहोदधेष्टीका नौकानाम्नी.	महीधरः	११४	१०	३०		
५८९	महालक्ष्मीसहस्रनाम स्तोत्रम्		१२	१०	२८	१७९९	
५९०	महिम्नःस्तोत्रम् सटीकम्	मू. पुष्पदन्तः	३४	१३	४३		
५९१	महिषासुरमर्दिनीस्तोत्रम् ... कुलचूर्णयुक्तम्	टी. मधुसूदनः	३	११	२६		
५९२	मुण्डमालातन्त्रम्	...	२१	८	२२		
५९३	योगिनीपूजा		२४	६	२४	१८२५	
५९४	राजराजेश्वरीतन्त्रम् ...		८	११	२६		
५९५	शिवताण्डवं सटीकम् ... टीकानाम अनूपारामा	टी. नीलकण्ठः	६०	९	३०	..	अपूर्णम्.
५९६	तदेव	स एव	७२	१४	२४		पत्राणि एकविंशा-दारभ्य ३२ न.
५९७	षोडशानित्यतन्त्रम् ... पटलानि २५		१४४	९	३२	...	
५९८	सनत्कुमारसंहिता ...		१९	१३	३६		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५९९	सरस्वतीस्तोत्रम् ... ... आश्वलायनोक्तम्		५	८	२४		
६००	सौभाग्यरत्नाकरे न्यास खण्डः...		७८	७	२५		
६०१	हनुमद्दीपविधानम् ...		२०	११	३२		
६०२	हनुमत्पञ्चाध्यायी ..		७	१०	३२	१८०३	
६०३	हयग्रीवपञ्जरस्तोत्रम् ...		१०	१०	२७		
६०४	हयग्रीवस्तोत्रम्	व्यंकटनाथः	५	६	३६		
	जैनीयपुस्तकानि.						
६०५	अगडदत्तरासः	कुशललाभः	१४	१३	४२	१६५३	
६०६	अघटनृपकुमारकथा ...		६	१७	५२		
६०७	अजापुत्रकथा गद्यबद्धा ...		९	१६	५६		

६०८	अजितशान्तिस्तोत्रं सावचूरि कूटश्लोकचतुष्कं च सटीकम्...	मू. नन्दिषेणः	७	२१	४०	
६०९	अध्यात्मगीतम् भाषाबद्धम् ...	कमलकीर्तिः	१६	१३	३६	
६१०	अनाथमुनिकथा ...		३	११	४६	
६११	अनुकम्पारासः		४०	८	२७	
६१२	अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशका	हेमचन्द्रः	१	१६	५२	
६१३	अमरद्वासप्ततिः भाषाबद्धा ..	पार्श्वचन्द्रः	२५	११	३७	
६१४	अमरसेनवयरसेनरासः ...	कमलहर्षः	१२	१७	४६	
६१५	अमरसेनवयरसेनरासः ...	जिनहर्षसूरिः	१४	१७	४०	
६१६	अम्बडकथा	मुनिरत्नसूरिः	२१	१८	५०	
६१७	अष्टाहिकाव्याख्यानम् ...		१३	१५	३५	
६१८	अस्मच्छब्दस्तवः	सोमसुन्दरः	४	१३	५०	१५०८
६१९	आचरणोपन्यासः		९	१५	४५	१७११
६२०	आचाराङ्गदीपिका ...	जिनहंससूरिः	२११	१३	६०	१६१०
६२१	आचाराङ्गवृत्तिः	शीलाङ्काचार्यः	३१३	१३	४४	१५७९

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
६२२	आतुरप्रत्याख्यानं सावचूरि	अ० वीरभद्रसूरिः	४	९	४४	...	
६२३	आनन्दघनचतुर्विंशतिका ...	मू. आनन्दघनः	१२२	१४	३२	१९२१	
	सबालावबोधा	बा. ज्ञानसागरः					
६२४	आनन्दश्रावकरासः ...	हर्षवाचकशिष्यः	८	१६	४८	..	
६२५	आनन्दसुन्दरः	सर्वविजयः	१०५	१३	४०		
६२६	आरामशोभाकथा गद्यबद्धा ..		१०	११	३७	१६६१	
६२७	आलोचनाविधिः		३	१६	४८		
६२८	स एव ईर्यापथिका, रोहिणितपः		२	१९	६०		
६२९	आवश्यकनिर्युक्तिः ...	भद्रबाहुः	३३	२२	५७	१४८३	
६३०	आवश्यकलघुवृत्तिः ...	तिलकाचार्यः	१९९	२८	४०		
६३१	आवश्यकसूत्रं सावचूरि ...		९६	२१	७०		अपूर्णम्.
६३२	इन्द्रियपराजयशतकम् ..		४	१३	४०		

६३३	उत्तराध्ययनसूत्रं सावचूरि ...		९०	१६	४८	१४८९
६३४	उत्तराध्ययनदीपिका ...		२६६	१३	४०	१६८३
६३५	उत्तराध्ययनवृत्तिः मूलसहिता	नेमिचन्द्रः	३६०	१३	४६	१४७९
६३६	उपदेशप्रासादः टब्बार्थसहितः स्तम्भाः १९	मू. लक्ष्मीसूरिः	९३	७	३२	
६३७	उपदेशमाला संस्कृतपर्यायसहिता		३०	१५	५६	
६३८	उपदेशमालावचूर्णिः ...		९	२५	८०	१४०
६३९	उपदेशमालावृत्तिः ...	सिद्धार्षिः	४७	२१	७२	
६४०	उपदेशमाला— शीलोपदेशमाला च	धर्मदासगणिः जयकीर्तिसूरिः	२०	१५	४५	१६४३
६४१	उपदेशमाला अजितशान्तिस्तवः मा. भयहरस्तवनम् मा. स्थविरावलिः मा.	धर्मदासगणिः नन्दिषेणः	३६	१३	६६	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	गुरुगुणषट्त्रिंशिका मा.						
	मृगापतिकुलकम् मा.						
	जयतिहुयणस्तोत्रम् मा.	अभयदेवः	३	१७	६०	१७४६	
६४२	उपधानविधिः						
६४३	उपसर्गस्तवः सावचूरिः ...		३	१७	४०		
६४४	उपमितिभवप्रपञ्चा कथा ...	सिद्धर्षिः	३२६	१६	४८		
६४५	उवएसचिन्तामणिः ...	जयशेखरसूरिः	१८	११	४०		
६४६	ऋषभपञ्चाशिका सावचूरि ...	मू. धनपालः	२	२३	४६	१४९४	
६४७	ऋषिमण्डलपूजाविधिः भाषायाम्	क्षमाकल्याणः	९	१०	४४		
६४८	ऋषिमण्डलप्रकरणम् मा. ..	धर्मघोषः	९	१४	४२	१७३०	
६४९	ऋषिमण्डलस्तोत्रम् ...		३	१६	३२		
६५०	ऋषिमण्डलवृत्तिः ...	शुभवर्द्धनः	४१६	१६	४८	१६४९	

६५१	ऋषिमण्डलवृत्तिः ...	हर्षनन्दनः	७३	२१	५६	१८३६	
६५२	ओघनिर्युक्तिः		३२	१४	४८	१६७१	
६५३	कथारत्नाकरः		१६७	१३	३७		अपूर्णः
६५४	कयवन्नारासः	जयरङ्गः	२२	१३	३६	१८१५	
६५५	कर्मग्रन्थान्तर्गतकर्मविपाकः सबालावबोधः		२२	१५	६०	१६८८	
६५६	कर्मग्रन्थावचूरिः		६४	१९	६०	१५०७	
६५७	सैव		९३	१७	५२		
६५८	कर्मस्तवः सटीकः ... द्वितीयकर्मग्रन्थः ...	मु. देवेन्द्रसूरिः	८	१८	७०	१६७९	
६५९	कल्पसूत्रस्य टीका कल्पद्रुकलिकानाम्नी ...	लक्ष्मीवल्लभः	११६	१३	४३		
६६०	सैव चतुर्थवाचनापर्यन्ता ...	स एव	८४	९	४०		अपूर्णा
६६१	कल्पसूत्रस्य टीका ...	धर्मसागरः	१५१	१५	४८		
६६२	कल्पान्तर्वाचनिकाभावार्थः ...	हेमविमलसूरेः शिष्यः	३६	११	५१	१७१९	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
६६३	कल्पान्तर्वाच्यम्	भक्तिलाभः	६१	१३	४५		
६६४	कल्पान्तर्वाच्या		३८	११	४०		
६६५	कल्याणमन्दिरस्तोत्रं सटीकम्	मू. सिद्धसेनः टी. पुण्यसागरः	१३	१९	६०	१७५७	
६६६	कल्याणमन्दिरस्तोत्रं सावचूरि.	मू. स एव	८	१७	६०		
६६७	कालसत्तारिविचारः मा. ...	धर्मघोषः	३	१३	४५		
६६८	कुमारमुनिरासः ..	पुण्यकीर्तिः	७	१५	३२	१८१३	
६६९	केशीपरदेशीरासः .	ज्ञानचन्द्रः	२२	१५	४८	१८१३	
६७०	कृष्णचरित्रम् मा.		५९	११	३६	१६५८	
६७१	क्रियाकलाप	जयानन्दसूरिः	९	१३	४३		
६७२	क्षेत्रसमासः मा० कायस्थिति स्तवावचूरिश्च	रत्नशेखरसूरिः	१३	१६	४४		

६७३	स एव बालावबोधसहितः मू.मा. कायस्थितिस्तवावचूरिश्च	रत्नशेखरः बाला. श्रीदेवः	६६	१८	४८		
६७४	क्षेत्रसमासावचूर्णिः ...		१४	१७	६८		
६७५	गजसिंहकुमाररासः ...		१७	१६	४०		
६७६	गजसुकुमालरासः ..	शुभवर्द्धनशिष्यः	६	११	३४		
६७७	गुरुगुणषट्त्रिंशिका मा०	वज्रसेनशिष्यः	१	१६	५५		
६७८	गुरुगुणषट्त्रिंशिका सावचूरिः	मू. मा. वज्रसेन-शिष्यः	१८	१९	६४		
६७९	गृहिप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः	रत्नशेखरगणिः	१९४	१२	३०		१९८ पत्राणि समीचीनानि अपूर्णा.
६८०	गौतमकुलकवृत्तिः	ज्ञानतिलकगणिः	१९	२२	५८	१८५१	
६८१	गौतमपृच्छावृत्तिः मूलसहिता ...	वृ. मतिवर्द्धनः	४१	१६	४०	१७१८	प्रथमपत्रं न.
६८२	चतुर्गतिवल्ली भाषाबद्धा ..		९	९	३६	१५८९	
६८३	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः सटीका	द्वयोः सोमदेवः	२	२०	३६		

नंबर	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्.
६८४	चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रं सटीकम्	मू. जिनप्रभसूरिः टी. कनककुशलः	७	२१	६०	१६७०	
६८५	चतुष्षष्टियोगिनीस्तुतिः ...		१	१५	६४	१६९७	
६८६	चन्दनबालारासः	विनयसमुद्रः	१२	१५	३८		
६८७	चन्दनमलयागिरिरासः ...		१२	१२	४०		
६८८	चन्द्रप्रज्ञप्तिसूत्रम्		५८	१३	४०		
६८९	चन्द्ररासः	मोहनविजयः	१०८	१४	३५	१८५०	
६९०	चैत्यवन्दनम् भाषायुक्तम ...		७	११	३९		
६९१	चैत्यवन्दनभाष्यम् ... टब्बासहितम् मू० भा० गुरुवन्दनभाष्यम् ... प्रत्याख्यानभाष्यम् ..	देवेन्द्रसूरिः	११	७	४०		

६९२	चित्रसेनपद्मावतीकथा भाषाबद्धा	बुद्धिविजय	१२	१७	५८	
६९३	जम्बूअज्झयणम् बालावबोधसहितम्	वा. पद्मसुन्दरगणिः	५०	८	४२	१८९९
६९४	जम्बूद्वीपनामा क्षेत्रसमासस्य प्रथमोद्देशकः मा०		८	११	४०	
	जयतिहुयणस्तोत्रम् मा०	अभयदेवः				
६९५	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिः मा० ..		४८	१३	४६	
६९६	जाम्बूवनीरासः		१५	११	३८	१८३६
६९७	जीवविचारः मा० ...	शान्तिसूरिः	२	१३	३७	१६३६
६९८	जीवविचारः सदीपिकः मू. मा.	शान्तिसूरिः	८	१५	४८	१६६१
६९९	जीवविचारवृत्तिः भाषासहिता.	वृ. ईश्वरसूरिः	३९	२०	४५	१५९१
७००	जीवाभिगमवृत्तिः ...	मलयगिरिः	७८९	१५	४५	१६१८
७०१	जैनकुमारसभवः ...	जयशेखरसूरिः	२८	१५	५१	१५४८
७०२	ज्ञाताधर्मकथा बालावबोधयुता		३०८	१७	४८	
७०३	तत्त्वार्थवृत्तिः	सिद्धसेनगणिः	४९९	१४	४२	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तय.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
७०४	तंडुलवेयालियम्—पईन्नम् ...		८	१५	५९		
७०५	तदेव टब्बासहितम् ...		३६	५	४०		
७०६	तालक्षणम् शुशिरवंशलक्षणं च		२	१५	४५		
७०७	त्रिषष्ठिशलाकापुरुषान्तर्गत-... मष्टमं नेमिचरित्राख्यंपर्व. ...	हेमचन्द्रः	१२०	१३	४१		
७०८	तदेव	स एव	१४२	१३	४२		
७०९	दण्डकछत्रीशी	गजसारः	२	११	३६		
७१०	दशवैकालिकटीका ...	सुमतिसूरिः	६५	१५	४३	१६६३	
७११	दशवैकालिकावचूरिः ...		१२	२७	७६	१४९२	
७१२	सैव		३१	१५	५६		
७१३	सैव मूलसहिता ...		१६	१५	५४	१५१५	
७१४	दशाश्रुतस्कन्धसूत्रम्. ...		३८	९	४०	१६७७	

७१५	दानशीलतपोभावनाकुलकानि	मा० देवेन्द्रसूरिः	४	११	४०	
७१६	तदेव	स एव	६	११	३०	
७१७	तान्येव सटीकानि	मू० देवेन्द्रसूरिः टी. लाभकुशलगणिः	१५२	१५	४२	१७६६
७१८	दीपमालिकाकल्पः टब्बासहितः	मू. जिनप्रभसूरिः	२९	६	३२	
७१९	दीपालिकाकल्पः ...		१०	१२	४०	
७२०	दीवालियकप्पो मा० ..		४	११	६०	
७२१	दुरियरयसमीरचरित्तं सटीकम्.	मू० मा० जिनवल्लभः टी० समयसुन्दरः	१८	१८	५६	१७२२
७२२	देवराजवत्सराजकथा. मा० ...	...	१३	१९	५६	
७२३	देवराजवत्सराजरासः ...	लावण्यसमुद्रः	१६	१०	६४	१६६९
७२४	देवाःप्रभोः स्तवः सावचूरिः ...	अव. जयनन्दसूरिः	१	२६	७२	
७२५	द्रव्यगुणपर्यायरासः भाषासहितः	यशोविजयः	७०	३	३२	१७८९

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
७२६	द्वात्रिंशिका	हेमसूरिः	१	२१	६४		
७२७	द्वयाश्रयकाव्यं-सटीकम् द्वितीय-खण्डः	मू हेमचन्द्रः टी. अभयतिलकगणिः	२६१	१४	४०		
७२८	धर्मकल्पद्रुमः पल्लवाः ७ ...		१३९	१३	३८		
७२९	धर्मपरीक्षा	पद्मसागरगणिः	४६	१३	४०		
७३०	नन्दिसूत्रदुर्गपदटीका ...	श्रीचन्द्रसूरिः	६	१५	५४		
७३१	नरसंबोधप्रबन्धः भाषा ...		४	१३	४०	१६४६	
७३२	नवतत्त्वकुलकम्... ...	जयशेखरः	१	१४	४८		
७३३	नवतत्त्वरासः	सौभाग्यसुन्दरः	३८	१३	४८		
७३४	नवतत्त्वसूत्रं सावचूरि ...	कर्त्र. साधुरत्नसूरिः	६	२२	६७	१६५६	
७३५	नव्यबृहत्क्षेत्रसमासः मा० ...	सोमतिलकसूरिः	८	१७	६०	१५३८	
७३६	नागमन्त्ररासः		४	१६	५६		

७३७	नाभाकनृपकथा		६	१७	३६		
७३८	निरयावलिसूत्रस्य टीका ...	चन्द्रसूरिः	१२	१७	५६	१६२३	
७३९	सैव	स एव	१५	१६	४०		
७४०	निशीथसूत्रम्		१३	१६	६२		
७४१	न्यायावतारसूत्रम् ...	सिद्धसेनदिवाकरः	१	१६	६०		
७४२	पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारः ..		४	१२	४०		
७४३	पञ्चपरमेष्ठिस्तोत्रम् प्रश्नगर्भम् वर्द्धमानस्तोत्रं च समस्यामयम्.	जयचन्द्रसूरिः	१	१४	५५		
७४४	पट्टावली विजयदेवसूरिपर्यन्ता.		६	१३	३२	१८२३	
७४५	पट्टावली सटीका ...	धर्मसागरगणिः	१७	१४	४०		
७४६	पद्मरासः	विनयसमुद्रः	४३	१३	४५		प्रथमपत्रं न.
७४७	पद्मावतीस्तोत्रम	पृथ्वीभूषणसूरिः	१३	१४	३२	१८२३	
७४८	पद्मावत्यष्टकम		२	१५	५८		
७४९	पर्यन्ताराधनाप्रकरणम ...	सोमसूरिः	३	९	३०		
७५०	पाक्षिकसूत्रम		१०	१३	३६		
७५१	तदेव पाक्षिकक्षामणकानि च.		४	१५	५०	१५४०	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
७५२	पार्श्वनाथचरित्रम् ...	भावदेवः	१४६	१५	४८	१५८०	
७५३	पार्श्वनाथस्तोत्रं-सटीकम् ...	मू० बिल्हणकविः	३	२१	६४		
७५४	पिण्डविशुद्धिः-दीपिकासहिता.	मू. जिनवल्लभसूरिः दी-उदयसिंहसूरिः	२२	१३	४०		
७५५	सैव	स एव.	४८	१५	४२	१४८५	
७५६	पुण्यपालरासः	हरखजी.	१८	१५	४०	१६३९	
७५७	पुरन्दरकथा		२१	१३	३०		
७५८	पुष्पमाला	हेमचन्द्रः	१४	१३	५२	१५१४	
७५९	पुष्पमालावृत्तिः		१३६	१३	५२		अनियमपत्रं न.
७६०	पूजाष्टककथा मा० ...		१३	१८	७२	१४८१	
७६१	प्रज्ञापनासूत्रम्		१६४	१५	५२	१५८६	
७६२	तदेव सटीकम्	टी० मलयागिरिः	३३९	२०	६०		
७६३	प्रज्ञापनातृतीयोपाङ्गसंग्रहणी.	अभयदेवसूरिः	५	१६	३७	१७०३	

७६४	प्रतिक्रमणक्रमविधिः ...	जयचन्द्रः	२९	१३	३५	१६८४	
७६५	प्रतिक्रमणसूत्रावचूरिः ...		३२	१७	५४	१६२२	
७६६	प्रतिष्ठाविधिः	गुणरत्नसूरिः	१३	१३	४५		
७६७	प्रतिष्ठाविधिविचारः ..		७	१४	४८		
७६८	प्रत्याख्यानभाष्यम् ...		२९	१२	४०		
	आगमिकवस्तुविचारप्रकरणम्-	मा. जिनवल्लभः					
	प्रकृतिबन्धः मा० ..						
	स्थितिबन्धः मा० ..						
	अनुभागबन्धः मा० ..						
	शतकम् मा०						
	भक्तपरिज्ञाप्रकीर्णकम् मा०...						
	संस्तारकप्रकीर्णकम् मा० ..						
	द्वादशभावना						
७६९	प्रत्येकबुद्धरासः	समयसुन्दरः	३२	१५	४०		
७७०	प्रबोधचिन्तामणिः ..	जयशेखरसूरिः	२४	१५	३		अपूर्णः
७७१	प्रभञ्जनचउप्पई भाषा ...	देवचन्द्रः	४	१२	३०		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
७७२	प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कारः वा स्याद्वादरत्नाकरसूत्रम.	देवाचार्यः	८	१५	४८		
७७३	प्रशमरतिः सटीका ..	मू० उमास्वातिवाचकः	६०	१४	४६		
७७४	प्रश्नोत्तरसमुच्चयः ..	कीर्त्तिविजयः	४२	१५	३६	१६७७	
७७५	प्रश्नोत्तरसार्द्धशतकसमुच्चयः पूर्वार्द्धमेव भाषायाम.	दीपविजयः	३२	९	२८	१९३६	
७७६	बप्पभट्टिचरित्रम ..		२८	११	३४	१६४२	
७७७	बृहत्कल्पसूत्रं टब्बासहितम.		६	७	५१		
७७८	भक्तामरस्तोत्रवृत्तिः ... कल्याणमन्दिरस्तोत्रवृत्तिश्च.	कनककुशलः	३९	१५	४०		
७७९	भक्तामरस्तोत्रवृत्तिः ..	गुणाकरः	४०	१५	५५		
७८०	भयहरस्तोत्रं सावचूरि ..	मू० भद्रबाहुः	१	१४	३८		

७८१	भरतविष्णुकुमाररासः ...	कविनन्दलाल:	३४	१४	३४		
७८२	भवभावनाप्रकरणम् ...	हेमचन्द्रः	९	१८	६४		
७८३	भवभावनाप्रकरणं टब्बासहितम्.	मू. मा. हेमचन्द्रः	४२	६	१२		
७८४	भवस्थितिस्तवः		५	११	३०		
७८५	भवारित्रारणस्तवावचूरिः ...		२	२१	६५		
७८६	भावनाद्वात्रिंशिका ...		३	१०	३५		
७८७	भाष्यत्रिकं सटीकम् ...	मू० देवेन्द्रसूरिः टी० सोमसुन्दरसूरिः	६	६	६०		
७८८	भोजप्रबन्धः	मोमसुन्दराशिष्यः	४५	१५	३८		अपूर्णः
७८९	मन्त्रस्तववृत्तिः बीजकोशश्च..		५	१७	५६		
७९०	मयणरेखारासः	विनयचन्द्रः	११	१३	३६	१६०५	
७९१	मलयसुन्दरीचरित्रम् ...	जयतिलकसूरिः	५३	१५	५२	१७६९	
७९२	महानिशीथसूत्रम्... ...		६८	१५	६०		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
७९३	महाबलमलयसुन्दरीकथा ...	माणिक्यसुन्दरसूरिः	१७	१६	५६	१९१८	
७९४	महावीरचरित्रं मा.टब्बासहितम्	जिनवल्लभसूरिः	५	६	३५		
७९५	महीपालकथा	वीरदेवगणिः	५५	१३	५१	१६३१	
७९६	सैव	स एव					
७९७	मुनिमालिका भाषाबद्धा ..	मनोहरः	४	१२	३८	१८१४	
७९८	मृगावतीचरित्रम्... ..	देवप्रभाचार्यः	३६	१५	५६	१४८०	
७९९	मृगावतीरासः	समयसुन्दरः	२८	१६	३६		
८००	मेरुत्रयोदशीकथा टब्बासहिता.		१३	८	३६		
८०१	यतिदिनकृत्यम्	हरिभद्रसूरिः	१४	१५	३८		
८०२	यतिप्रतिक्रमणसूत्रावचूरिः ...		११	१३	३७		
८०३	यतिशिक्षापञ्चाशिका ...	मा० पृथ्वीचन्द्रः	१३	१७	५६		
	आत्मबोधकुलकम् मा० ..	जयशेखरः					
	संवेगमञ्जरी मा० ...	देवभद्रसूरिः					
	चारित्रमनोरथमाला मा० ...	मुनिपतिसूरिः					

भावनाकुलकम् मा० ..	देवेन्द्रसाधुः					
क्षमाकुलकम् मा० ..	रत्नसूरिः					
आत्महितोपदेशकुलकम्. मा०	रत्नसूरिः					
आत्मानुशास्तिकुलकम् मा०.	रूससिंहसूरिः					
जीवोपदेशकुलकम् मा० ..						
हितोपदेशकुलकम्, मा० ...						
वैराग्यकुलकम्. मा० ...						
हितोपदेशकुलकम्. मा० ...						
सामान्यगुणोपदेशकुलकम्.मा०						
धर्मोपदेशकुलकम् मा०	मुनिचन्द्राचार्यः					
उपदेशकुलकम्, मा०	स एव.					
धर्मोपदेशकुलकम्. मा०	स एव.					
रत्नत्रयकुलकम् मा०	स एव.					
मनोनिग्रहभावनाकुलकम्. मा०						
पर्यन्ताराधनाकुलकम्, मा०						

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
	गुर्वाराधनाकुलकम् मा०	रत्नसिंहः					
८०४	यशोधरचरित्रम्	माणिक्यसूरिः	१६	१३	४२	१५८१	
८०५	यशोधरचरित्रम्	देवसूरिः	८	१५	४८		
८०६	युगादिदेवस्तोत्रम् ... मन्त्रयन्त्रगर्भितम्-सटीकम्.		४	१९	५८	१७१९	
८०७	योगदृष्टिसज्झायः भाषाबद्धः टब्बासहितः	यशोविजयः	२२	३	३०	१९१५	
८०८	योगप्रवेशविधिः		८	१४	४०		
८०९	योगशास्त्रस्य टीका चतुर्थप्रकाशात्संपूर्णा.	हमचन्द्रः	७२	१४	५८	१८६७	
८१०	योगानुष्ठानकल्पाकल्पविधिः भाषाबद्धः		१३	१३	४०		
८११	रत्नकुमाररासः	विजयशेखरः	१५	१३	४२	१६८६	

८१२	रत्नाकरावतारिका – प्रमाणनयतत्वालोकालंकारस्य टीका.	रत्नप्रभाचार्यः	११८	२६	३२	
८१३	रूपकमाला सटीका ...	मू० पुण्यनन्दनोपाध्यायः टी० समयसुन्दरः	६	१९	५८	
८१४	रूपसेनकथा		१८	१४	२८	
८१५	लघुक्षेत्रसमासवृत्तिः ...	हरिभद्रः	१२	१४	४५	१८८९
८१६	लघुत्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रम्.	मेघविजयः	१०३	१९	४८	
८१७	लीलावतीरासः त्रु० ...	लाभवर्द्धनः	२४	१६	२८	
८१८	लोकनालिकासूत्रम् ...		२			
८१९	वङ्कचूलरासः		६	११	४०	
८२०	वनस्पतिसप्ततिका सावचूरिः	मू० मा० मुनिचन्द्रसूरिः	२	१२	५६	
८२१	वन्दित्तुबालावबोधः वा श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रान्तर्गतभागस्य बालावबोधः	चन्द्रसूरिः	१८	१४	४०	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
८२२	वर्द्धमानदेशना	राजकीर्तिः	१७१	१२	३४	१९०४	
८२३	वसहीसयणासणादिदाणकहा		१४	१३	३२		
८२४	वसुदेवहिण्डेद्वितीयकाण्डः वा- वसुदेवहिंडीएमज्झिमकंडं ...	धर्मसेनगणिः	२९४	१५	५६	१५११	
८२५	वस्तुपालतेजपालरासः ...	पार्श्वचन्द्रः	६	१६	३८		
८२६	वहत्तरि (द्विसप्तति)	देवमूर्त्युपाध्यायः	४६	१०	४६		
	जिनेन्द्रस्तोत्रम्—						
	पञ्चकल्याणस्तुतिः						
	युगादिदेवस्तुतिः— ...	सोमकीर्तिगणिः					
	नेमिनाथस्तुतिः पार्श्वनाथस्तुतिः						
	सर्वजिनस्तुतिः— ...	जिनपतिसूरिः					
	महावीरस्तुतिः	स एव					
	महावीरस्तुतिः	जिनेश्वरसूरिः					
	वीसविहरमाणस्तवनम् .	मेरुनन्दनः					

	वीसविहरमाणनमस्कारसारः...	विश्वसेनः				
	नाभेयजिनस्तुतिः					
	गणधरसार्द्धशतकम्. ...	जिनदत्तसूरिः				
	षष्टिशतकम्	नेमिचन्द्रभाण्डागारिकः				
	ज्ञानपञ्चमीस्तुतिः ...					
	योगशास्त्रस्य प्रकाशाः ४ ...	हेमचन्द्रः				
	जीवविचारप्रकरणम्. ...					
	भक्तामरस्तोत्रम्	मानतुङ्गः				
	सुयणभावणा	विजयसिंहः				
	संवेगकुलकम्					
	अनित्यताकुलकम् ...					
	उपदेशमणिमालाकुलकम् ...	जिनेश्वरः				
	स्थविरावलिः					
८२७	विचारषट्त्रिंशिका सटीका...	मू० मा० टी० गजसारः द्वयोः	९	१४	३२	१७३६
८२८	सैव टब्बासहिता ...		११	१३	२८	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
८२९	सैव		४	१७	५२		
८३०	विचारसप्ततिका		२	१०	४८		
८३१	विचारसागरः भाषा तरङ्गः १		९	११	३२		
८३२	विद्याविलासनरेन्द्ररासः ..	हीरानन्दनः	७	१५	४८	१६४२	
८३३	विमलरासः	लावण्यसमयगणिः	६६	१३	४०	१६४९	
८३४	विविधविचारपत्राणि. ..		४९	१५	५२		
८३५	विवेकमञ्जरी भा० ...	आसडकविः	७	११	३६	१५६७	
८३६	सैव	स एव	७	१३	३६		
८३७	विवेकविलासः भाषासहितः..	मू० जिनदत्तसूरिः	७३	१५	४८	१६६८	
८३८	वीतरागस्तवः सावचूरिः ..	मू० हेमचन्द्रः	७	१५	३२		
८३९	वीतरागस्तवस्यावचूरिः ..		७	१३	५७		

८४०	वैराग्यशतकम् मा० ... टब्बासहितम्.		११	५	३२	
८४१	तदेव सटीकम् ...	टी० गुणविनयः	२१	१५	४४	
८४२	तदेव तथैव	स एव	२९	१३	४३	
८४३	शतकं बालावबोधसहितम् ... कर्मग्रन्थान्तर्गतम्	मू. मा. देवेन्द्रसूरिः	५१	१६	४८	
८४४	शत्रुञ्जयमाहात्म्यम् ..	धनेश्वरसूरिः	१८६	१५	५१	१५०८
८४५	शान्तिनाथचरित्रम् टब्बासहितम्	मू. अजितप्रभसूरिः	३४८	६	४८	
८४६	तदेव.	स एव	१०६	१५	५२	१५१८
८४७	शान्तिनाथचरित्रम् गद्यबद्धम्.		१४७	१५	४८	
८४८	शालिभद्रचरित्रम् ...	धर्मकुमारपण्डितः	३१	१९	४४	
८४९	शालिभद्ररासः	जिनसिंहसूरिशिष्यः	२३	१४	३४	
८५०	शीलोपदेशमाला	मू. जयकीर्तिः	६	११	३२	
८५१	शीलोपदेशमाला सटीका ..	मू. जयकीर्तिसूरिः टी० सोमतिलकसूरिः	१४४	१५	४८	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम.
८९२	शुकराजकथा आरामशोभाकथा च.		१६	१५	५२	...	
८९३	श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रम्—सावचूरि.		८	९	३२		
८९४	श्रावकविधिप्रकाशः भाषा० ...	क्षमाकल्याणकविः	२३	४०	३२	१८९६	
८९५	श्रावकव्रतभङ्गे नष्टोद्दिष्टप्रकरणम्	मा० आनन्दविमलशिष्यः	१	९	४०		
८९६	श्रीचन्द्रचरित्रम् प्रशस्तिसहितम्.	मू० शीलसिंहः प्र. शीलहंसः	११४	१३	४०	१६६२	आदिपत्रं न.
८९७	श्रीपालचरित्रम् गद्यबद्धम्	जयकीर्तिः	३८	१४	३१	१८८७	
८९८	तदेव	स एव	४२	११	४४		
८९९	श्रीपालरासः	यशोविजयः	५९	१३	४०	१७८६	
८६०	स एव	स एव	६४	१२	३७	१८२७	

८६१	सूदयवत्ससावलिंगारासः ...	कीर्त्तिवर्द्धनः	१०	१९	५२	१६९७	
८६२	श्रीपालरासः	माणिक्यसागरः	१९	१७	५२	१७३२	
८६३	श्रीपालनरेन्द्रकथा	मा० रत्नशेखरसूरिः	५८	११	३८	१८६४	
८६४	श्रीपालनृपकथा श्लोकबद्धा ...		१३	१३	४६	१५७२	
८६५	श्रीपालभूपालकथानकम्—श्लोकबद्धम्.	धर्मधीरमुनिः	१६	१२	४२	१५७३	
८६६	श्रुतविचारः—वा हुंडी ..	सहजकुशलः	३९	१७	४८	१६०९	इति भाषानामः
८६७	श्रुतविचारः		५३	१३	४०		
८६८	षड्दर्शनसमुच्चयः टिप्पणसहितः.	मू० हरिभद्रसूरिः	९	६	२९		
८६९	स एव सटीकः टीकानाम तर्करहस्यदीपिका.	टी० गुणरत्नसूरिः	१४३	२३	२५		
८७०	षड्दर्शनसमुच्चयः सटीकः ...		५	१९	२९		
८७१	षडावश्यकसूत्रम्... ..		२७	७	२०	१८०३	
८७२	षडावश्यकबालावबोधः ...	हेमहंसगणिः	७१	१५	५६	१७६६	
८७३	संवेगद्रुममञ्जरी—भाषा० ...	कुशलसंयमकविः	४	१५	४८		
८७४	संस्तारकप्रकीर्णकम्- बालावबोधसहितम्.	बा० अमरचन्द्रः	२८	१७	४८	१६३८	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
८७५	संगृहणिः	श्रीचन्द्रसूरिः.	८	१५	५४	१६६८	
८७६	सैव सावचूरिः ...	मू० स एव	२५	२०	७१		
८७७	सैव सटीका ...	मू० स एव टी० देवभद्रः	११२	११	३६		
८७८	सैव बालावबोधसहिता ...	मू० स एव	६१	१३	४०		
८७९	सैव टब्बार्थयन्त्रवार्त्तिकसहिता	मू० स एव. टबा. शिवनिधानगणिः	२३१	१०	२०		
८८०	तस्या अवचूरिः		१७	१९	८०		
८८१	संघपट्टकः सटीकः ...	मू० जिनवल्लभसूरिः टी० हर्षराजः	३६	१५	४८		
८८२	सप्ततिकासूत्रम्-कर्मग्रन्थान्तर्गतं सावचूरि	मू० चन्द्रमहत्तराचार्यः	२१	१८	६८		

८८३	सप्तनिह्नवकथा		९	१३	३६	१८००
८८४	सप्ततिशतस्थानकम्-टब्बासहितम्.	मू० मा० सोमातिलकः	५९	५	२६	१७०३
८८५	सप्तस्मरणं सटीकम्	टी० सिद्धचन्द्रः	१३	१२	६०	१७९२
८८६	सप्तस्वरसूत्रम्-टब्बासहितम् ...		२	७	६४	१७४५
८८७	समयसारप्रकरणम् टब्बासहितम्	मू. मा. देवानन्दमूरिः	२१	५	४०	
८८८	समरादित्यचरित्रम् संस्कृतटिप्पणसहितम्	मू० मा० टि० मुमतिवर्द्धनगणिः	७००	१०	२४	
८८९	समवसरणप्रकरणं सावचूरि ...		२	१५	५२	१६७६
८९०	सम्यक्त्वकौमुदी गद्यबद्धा ...		११२	६	३५	१८९६
८९१	सम्यक्त्वस्वरूपगर्भितवीरस्तवः सावचूरिः	मू० मा०	३	१७	५६	...
८९२	सर्वज्ञशतकम मा० ...		४	१३	४२	
८९३	सर्वार्थनिराकरणवादस्थलम् ...	रविप्रभः	३	१४	४२	

नंनर.	ग्रंथनाम.	कर्त्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
८९४	साधारणस्तवः सावचूरिः ..	जयानन्दः	२	२२	७२	...	
८९५	सिन्दूरप्रकरणावचूरिः ...	गुणकीर्त्तिसूरिः	३१	११	३४		
८९६	सिद्धदण्डिकास्तवनम् } जीवकुलकं च मा० }	देवेन्द्रसूरिः नेमिचन्द्रः	२	१५	४६	..	
८९७	सीतारामऋषिचरित्रम् भाषा०		२६	१३	४०		
८९८	सीतारासः	बालकविः	११०	१२	४३	१७९०	
८९९	सुगुणकुमारकथानकम् ...		५	१३	४३		
९००	सुमित्रराजऋषिरासः ...	ऋषभदासः	११	१६	४०		
९०१	सुव्रतकथानकम्		९	१३	२८		प्रथमपत्रं न.
९०२	सुसठरासः	समयवाचकः	६९	१३	४०	१८१२	
९०३	सूक्तावलिः त्रु०		२५	१४	४८		
९०४	सूत्रकृताङ्गदीपिका. ...	साधुरङ्गोपाध्यायः	२१३	१३	५४		

९०५	सूत्रकृताङ्गटीका	शीलाङ्काचार्यः	२१३	१५	५६		
९०६	सूडासहेलीरासः	सहजसुन्दरः	४	१६	४४		
९०७	सूरसुन्दरीरासः	धर्मसिंहः	४६	१०	३२		
९०८	स्थानाङ्गवृत्तिः	अभयदेवः	३६९	१३	४८		
९०९	स्थूलभद्रमुनिचरित्रम् ...	जयानन्दसूरिः	२०	१५	४०		
९१०	स्नात्रविधिः		९	१४	४०		
९११	स्याद्वादमञ्जरी— ... भक्तामरच्छायास्तवनम् ... कल्याणमन्दिरच्छायास्तवनम्	मल्लिषेणसूरिः					नवमपत्रादारभ्य ८० पत्रपर्यन्ता.
९१२	स्वरोदयः भाषाबद्धः ...	कर्पूरचन्द्रः	१२	१३	४८	१९१७	
९१३	हरिबलरासः	कुशलसंयमः	२५	१६	४०	१६४६	
९१४	हरिवाहनचउप्पई ...	सांझणयतिः	१५	१८	५४	१७६५	
९१५	हीरप्रश्नः	कीर्तिविजयगणिः	७९	१५	५४		
९१६	हुताशिनीकथा-टब्बासहिता.	मू० जिनसुन्दर-सूरिः	१०	४	२४	१८३९	
९१७	होलीरजःपर्वकथा टब्बासहिता दिगम्बरपत्रकानि	फत्तेन्द्रसागरगणिः	१०	६	३८		

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
९१८	अनन्तनाथपूजा-भाषारूपा ...		२१	९	३२	१८३०	
९१९	अनन्तव्रतोद्यापनम् ...	गुणचन्द्रः	१८	१२	४८	१८८४	
९२०	अष्टसहस्रीविषमपदतात्पर्यटीका	लघुसमन्तभद्रः	४८	१२	४६	१७९५	
९२१	आत्मानुशासनम्-श्लोकबद्धम्-भाषार्थसहितम्	गुणभद्राचार्यः भा. टोडरमल्लः	९६	१३	४८	१८९०	
९२२	आप्तमीमांसालङ्कृतिः— ... आप्तपरीक्षेत्यपरनाम्नी ...	विद्यानन्दस्वामी	१००	१५	४८		
९२३	आराधनासारः सटीकः ...	मू० मा० देवसेनः	४४	१७	५८		
९२४	आराधनास्वरूपं सटीकम्. ...	मू० मा०	५७	११	३५		अपूर्णम्.
९२५	इष्टोपदेशः		२९६	१०	३०		प्रथमपत्रं न.
	द्वात्रिंशीभावना	अमितगतिः					
	पड्विधपूजा						
	भावना						

तत्त्वार्थाधिगममोक्षशास्त्रम् ...						
कलिकुण्डपार्श्वनाथस्तवनम् ...						
जिनश्रुतगुरुत्रिनयाष्टकम् ...						
जिनसहस्रनामस्तवः ...	आशाधरः					
जिनशतम्						
सर्वज्ञशतम्						
यज्ञार्हशतम्						
तीर्थकृच्छतम्						
नाथशतम्						
योगशतम्						
निर्वाणशतम्						
ब्रह्मशतम्						
बुद्धशतम्						
अंतकृच्छतम्						
पूजाविधानम्						
महर्षिपर्युपासनाविधानम् ...						

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
	स्वस्त्ययनविधानम् ..						
	अर्हद्देवमहाभिषेकविधिः ..						
	सम्यग्ज्ञानपूजा						
	सम्यक्चारित्रपूजा ..						
	अष्टविधिपूजनम्... ..						
	षोडशदत्तपूजा						
	चतुर्विंशतिदलपूजा ..						
	गणधरवलयपूजा ..						
	शान्तिनाथस्तुतिः ...						
	महासिद्धपूजा						
	वृद्धचाणक्यम्						
	ऋषिमण्डलपूजा	गौतमः					
	सारस्वतयन्त्रपूजा						

प्रथमवलयपूजा ..						
षोडशदलपूजा						
गणधरवलयपूजाविस्तारः ...						
चिन्तामणिपार्श्वनाथस्तवनम्.						
शान्तिचक्रपूजा						
पार्श्वनाथस्तवनम् ...						
चिन्तामणियन्त्रपूजा ..						
चिन्तामणिस्तवनम् ..						
अतीतानागतवर्त्तमानस्तवनम्.						
विषापहारस्तवनम् ...	धनञ्जयः					
द्रव्यसंग्रहः मा०... ...	नेमिचन्द्रः					
सज्जनचित्तवल्लभः ...	मल्लिषेणः					
पार्श्वनाथचिन्तामणिस्तवनम्.						
व्रतसारः						
भद्रबाह्वादिगुरूणां नामावली.						
निर्वाणकाण्डम् मा० ...						

नंबर	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
९२६	कर्णामृतपुराणम्	केशवसेनः	१२९	१३	४६	१८२८	
९२७	कलशारोपणाविधिः ...		७	१३	२०	१९२३	
९२८	क्रियाकोशः भाषाबद्धः ...		९८	१४	३२	१८३०	
९२९	गोमटसारस्य—पञ्चसंग्रहापरनामकस्य वृत्तिः.	मू० नेमिचन्द्रसैद्धान्तिकः	४००	१४	४२		अपूर्णा.
९३०	सैव	स एव	१७३	१९	३९		अपूर्णा.
९३१	चउवीसठाणा टिप्पणसहिताः	मू० मा० नेमिचन्द्रसैद्धांतिकः	३१	९	३९		
९३२	चतुर्विंशतिजिनपूजा ...	रामचन्द्रः	९८	९	३२	१९४०	
९३३	चेतनचरित्रम् भाषामयम् ...	भगवतीदासः	१३	१२	३२		
९३४	जैनशतकम् भाषाबद्धम् ...	भूधरः	५९	१४	२९		
	राजुल (राजीमती) पञ्चविंशतिका भाषाबद्ध.	लालचंद					

	सज्जनचित्तवल्लभ:— टब्बासहित:	मू० सं० मल्लिषेण:					
९३५	ज्ञानार्णव:	शुभचन्द्र:	१३५	१०	३१		
९३६	तत्वार्थसूत्रं सटीकम् ...	मू० उमास्वाति: टी० प्रभाचन्द्र:	८९	९	४८	१७६२	
९३७	तत्त्वार्थवृत्ति: सर्वार्थसिद्धिनाम्नी		१३७	२३	२२	१९४५	
९३८	तत्त्वार्थटीका—	श्रुतसागर:	१७४	१८	९६	१७९५	
९३९	तत्त्वार्थश्लोकवार्तिकम् ...		८८	११	३२		अपूर्णा.
९४०	तत्त्वार्थसार:	अमृतचन्द्रसूरि:	४६	९	३९		
९४१	त्रैकालिकचतुर्विंशतिजिनपूजा.		३३	१०	३०		आद्यन्तरहिता।
९४२	त्रैलोक्यदीपक:	इन्द्रवामदेव:	८१	१५	४०		
९४३	देवपूजा	पद्मनन्दि:	७	९	३२		
९४४	देवागमस्तोत्रम्	समन्तभद्र:	११	७	२४	१८९२	
९४५	धर्मपरीक्षा	अमितगति:	७७	१०	४६		
९४६	ध्वजारोपणाविधि: ...		९०	१७	२२	१९२३	
९४७	निर्वाणमण्डलपूजा–भाषायाम्.		६२	११	२७	१९२७	
९४८	नेमिजिनपुराणम्	नेमिदत्त:	१६९	११	३२	१६३६	

नंबर.	ग्रंथनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
९४९	न्यायदीपिका	धर्मभूषणः	९३	८	३२	१९१९	
९५०	सैव	स एव	२९	१२	४६	१८७८	
९५१	पञ्चयसत्तावणम्–सटिप्पणम्...		९२	७	३०		अपूर्णम्.
९५२	पञ्चकल्याणकपूजा–भाषाबद्धा.		१७	१२	४०	..	
९५३	पट्टावल्यः						
९५४	पद्मनन्दिपञ्चविंशतिका सटीका	मू० पद्मनन्दिः	१४९	१२	४८	१९०६	
९५५	परमात्मप्रकाशः सटीकः ...	मू० योगीन्द्रदेवः	१२४	१३	३६	१६३०	
९५६	पाण्डवपुराणम्–भाषाबद्धम् ..	बुलाकीदासः	२६४	११	४०	१८७४	
९५७	पुण्याश्रवकथाकोशः भाषायाम्.	रामचन्द्रः	३६२	१०	३२		
९५८	प्रद्युम्नचरित्रम्	सोमकीर्त्तिः	१७७	१६	४६	१८३०	
९५९	प्रमाणप्रमेयकलिका ..	नरेन्द्रसेनः	९९	८	३०		